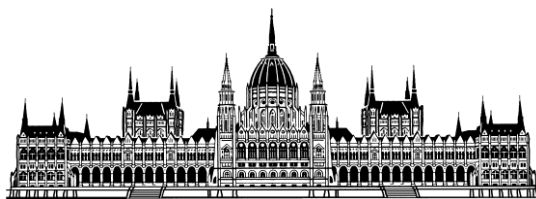

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Gelencsér Attila, Gúr Nándor,
Ikotity István, Szávay István, dr. Szűcs Lajos*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	30639
Napirend előtti felszólalók:	
Móring József Attila (KDNP)	30639
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	30640
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	30643
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	30644
Dr. Apáti István (Jobbik)	30647
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	30649
Sallai R. Benedek (LMP).....	30650
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	30652
Dr. Tilki Attila (Fidesz).....	30654
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	30656
A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény és egyes törvények eljárásjogi kérdésekkel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	30658
A Magyarország Kormánya és Ausztrália Kormánya közötti légiközlekedési megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	30659
Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Kazah Köztársaság közötti megerősített partnerségi és együttműködési megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	30659
A dohányzás visszaszorításával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott zárószavazás előtti módosító javaslatról történő döntés és az elhalasztott zárószavazás.....	30659
Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	30660
A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint a nemzeti akkreditálásról szóló 2015. évi CXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	30660
A közigazgatási bürokráciacsökkentést érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	30661
Az oktatás szabályozására vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	30661
Az egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	30663
A Honvédelmi Sportszövetségről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	30663
A környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	30663
Egyes törvényeknek az idegenhonos inváziós fajok betelepítésének vagy behurcolásának és terjedésének megelőzésével és kezelésével összefüggésben történő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	30664
A polgári perrendtartásról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	30665

A légitözlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	30665
Az egyes klímapolitikai és zöldgazdaság fejlesztési tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	30666
Egyes állami és önkormányzati tulajdonú ingatlanok ingyenes átadásáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	30666
Döntés önálló indítványok tárgysorozatba vételéről	30667
A honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló 2011. évi CXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	30667
A szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény és a hegyközségekről szóló 2012. évi CCXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	30668
A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény, valamint az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	30670
Az Alkotmánybíróság új tagjainak és elnökének titkos szavazással történő megválasztása	30671
/Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó, dr. Horváth Attila, dr. Schanda Balázs, dr. Szabó Marcel, dr. Sulyok Tamás/ A titkos szavazás rendjének ismertetése:	
Földi László jegyző	30672
A titkos szavazás elrendelése	30673
A titkos szavazás eredményének ismertetése:	
A szavazás eredményének megállapítása	30673
Eskütétel	30674
A határozat szövegének ismertetése:	
Ikotity István jegyző	30675
Eskütétel	30675
A határozat szövegének ismertetése:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző	30676
A Magyarország Kormánya és Katar Állam Kormánya közötti légitözlekedési megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	30676
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	30677
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	30677
Velez Árpád , az MSZP képviselőcsoportja részéről	30678
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	30679
Dunai Mónika (Fidesz)	30681
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	30682
A Magyarország Kormánya és az Egyiptomi Arab Köztársaság Kormánya közötti légitözlekedési megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	30683
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	30683
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	30684
Velez Árpád , az MSZP képviselőcsoportja részéről	30685
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	30685
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	30686

Egyes iskolaszövetkezetekkel összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	30687
Szatmáry Kristóf (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	30687

Felszólalók:

Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	30689
Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	30691
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	30695
Farkas Gergely , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	30697
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	30699
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)	30701
Gúr Nándor (MSZP)	30701
Farkas Gergely (Jobbik)	30702
Heringes Anita (MSZP)	30703
Gúr Nándor (MSZP)	30705

A szakképzési és felnőttképzési hatósági feladatok átadásával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	30706
Földi László (KDNP), a napirendi pont előterjesztője	30706

Felszólalók:

Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	30708
Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	30710
Pintér Tamás , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	30714
Dunai Mónika (Fidesz)	30718
Gúr Nándor (MSZP)	30719

Egyes energetikai tárgyú törvények árszabályozási célú módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	30720
Németh Szilárd István (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	30720

Felszólalók:

Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	30722
Bányai Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	30723
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	30725
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	30726
Szabó Szabolcs (független).....	30729

Németh Szilárd István (Fidesz) előterjesztői válasza	30731
---	-------

A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	30732
Németh Szilárd István (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	30733

Felszólalók:

Ágh Péter , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	30733
Demeter Márta , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	30734
Firtl Mátyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről	30735
Dr. Apáti István , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	30736

A Szociális Munka Napjának munkaszüneti nappá nyilvánításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	30736
Kovács Sándor (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	30736

Felszólalók:

Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	30738
Vágó Sebestyén , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	30741
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	30744
Kónya Péter (független)	30745
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	30749
Rig Lajos (Jobbik)	30752

Kovács Sándor (Fidesz) előterjesztői válasza.....	30754
--	-------

A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	30755
Halász János (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	30755

Felszólalók:

Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	30757
Simon Róbert Balázs , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	30758
Szabó Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	30759
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	30761
Szabó Szabolcs (független)	30763
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	30764
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	30766
Halász János (Fidesz) előterjesztői válasza	30767

Egyes egészség- és önszegélyező szolgáltatások védelméről szóló törvényjavaslat általános vitája	30768
---	-------

Gelencsér Attila (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	30768
---	-------

Felszólalók:

Hornung Ágnes nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	30774
Bányai Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	30774
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	30776
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	30778
Gelencsér Attila (Fidesz) előterjesztői válasza	30779

A megyei könyvtárak és a megyei hatókörű városi múzeumok feladatának ellátását szolgáló egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról szóló 2015. évi LXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	30780
---	-------

Hadházy Sándor (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	30781
---	-------

Felszólalók:

Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	30782
Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	30784
Szabó Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	30785
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	30786
Dunai Mónika (Fidesz)	30787
Hadházy Sándor (Fidesz) előterjesztői válasza	30787

Napirend utáni felszólalók:

Szávay István (Jobbik)	30788
Dr. Hoppál Péter (Fidesz)	30790
Magyar Zoltán (Jobbik)	30791

Az ülésnap bezárása	30794
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. ARADSZKI ANDRÁS államtitkár, TASÓ LÁSZLÓ államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, HORNUNG ÁGNES ANNA államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, CZIBERE KÁROLY államtitkár, DR. HOPPÁL PÉTER államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának

24. ülésnapja

2016. november 22-én, kedden

(9.01 óra - Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: Földi László és Ikotity István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Szép jó reggelt kívánok. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket, és köszöntöm kedves vendégeinket is, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat. *(Sic!)* Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Ikotity István jegyző urak lesznek segítségemre.

Most szokásainknak megfelelően **napirend előtti felszólalások** következnek. „Új utakon” címmel a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportjából Moring József Attila képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Jegyző úr, öné a szó, parancsoljon!

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az idei évben a komplex útfelújítási programnak köszönhetően mintegy 69 milliárd forintos hazai forrásból országsszerte 444 kilométer főúti és 119 kilométer mellékúti szakasz újul meg. A felújítások miatt több térség elérhetősége javul, csökkennek az utazási idők, emelkedik a közúti és az autóbuszos közösségi közlekedés szolgáltatási színvonala. A felújított utak legalább középtávon, de igénybevételtől függően akár hosszabb ideig is szolgálják a biztonságos közlekedést.

A Magyar Közút Nonprofit Zrt. felújítások elvégzésére megkötött szerződések alapján Somogy megyét érintően a 610 számú, Dunaföldvár-Nagykanizsa főút Taszár körfogalmi csomópont-Kaposvár belterületi határ közti szakasza, a 67-es számú főút Szigetvár-Balatonlelle főút Antalszállás-Bószénfa közötti szakasza, a 65-ös számú, Szekszárd-Siófok főút Daránypusztá-Som és Ságvár-Siófok-Kiliti közötti külterületi szakasza, a 7-es számú, Dunaföldvár-Nagykanizsa főút siófoki és balatonszentgyörgyi, valamint balatonföldvári szakasza, a 681-es számú főút Berzence kül- és belterületi szakasza, a 7-es, 68-as, 76-os számú főutak keresztezésében lévő balatonszentgyörgyi körfogalmi csomópont és hozzá kapcsolódóan a 7-es számú főúton körforgalom és Hollád külterületi szakasz, a 76-os számú főút Balatonszentgyörgy külterületi szakasz, Lengyeltóti és Szőlősgyörök közti szakasz, valamint Lengyeltótiiban egy körforgalom; tehát Somogyban összesen több mint 38 kilométer hosszon nettó 3,2 milliárd forintnyi hazai forrásból készült el a kivitelezés. A 2016. év végére megvalósult főúti felújítási összköltség Somogyban mintegy 4,1 milliárd forintra teendő.

A munkálatok során a lokális előkészítések, pályaszerkezet-cserék után történő egy-, illetve kétrétegű aszfalterősítésen túl autóbuszöblök építése és

felújítása, árkok, padkák, szegélyek és közúti hidak szükséges javítása is megtörténik.

A közlekedésbiztonság javítására körforgalom épült Lengyeltóti belterületén, amellyel egy számtalan baleset helyszínéül szolgáló csomópontot sikerült biztonságosabbá tenni az autóstársadalom számára. Több szakaszon burkolatprizmákat telepítettek, megújultak a jelzőtáblák és korlátok, bizonyos helyeken pedig akusztikus burkolatjelek készültek.

A 2017. évre a hazai forrásból tervezett felújítások becsült költsége Somogyban 4,6 milliárd forint, továbbá a TOP keretében tervezett felújítások összege 2,7 milliárd forintra tehető. Ennek következtében Somogyban a TOP-ból 16, míg az egyéb belföldi forrásból 57 kilométer újul meg. Ez a kilométerhossz a felújításokat tekintve országosan meghaladja a 800 kilométert. Azt gondolom, hogy ilyen mértékű útfelújításokra a közelmúltban nem volt példa. Mindez elengedhetetlen a biztonságos közlekedéshez, és ebben a kormány szerepe elvitathatatlan.

Mindezen eredmények mellett kérjük a kormányt, hogy a hazai források tervezésénél az önkormányzati utak fejlesztését is vegye figyelembe, mert a települések önerőből nem képesek ezeket a beruházásokat megoldani.

Ugyancsak kérünk figyelmet fordítani azoknak az alacsony paraméterű, zsáktelepülési jelleget megszüntető feltáró utaknak a megépítésére, amelyekre az aprófalvas megyékben, így Somogyban is évtizedek óta várunk. Ezek turisztikai szempontból, valamint a munkahelyekre való eljutás segítésének szempontjából elengedhetetlenek. Hogy csak kettőt említsek ezek közül: amikor arról beszélünk, hogy egész évben Balaton, akkor a Balaton déli partján meglévő egyetlen meleg vizes fürdő, Csisztafürdő megközelítése Fonyódról lenne lehetséges, itt egy 3 kilométernyi utat kellene megépítenünk. Vagy a másik, amit szintén évtizedek óta várnak a térségben élők, ez a Somogyvár-Gamás-Kisbárapáti összekötő út megépítése.

Tehát még egyszer azt mondom, hogy ilyen mértékű útfelújításokra az elmúlt években, évtizedekben nem volt példa, köszönjük ezt a kormánynak, és azt kérjük, hogy ezeket, különösen az aprófalvas településeket érintő megépítendő utak tekintetében is a tervezésnél majd vegyék figyelembe. *(Gógös Zoltán: Az a baj, hogy nem éred meg!)* Elnök úr, köszönöm, hogy szólhattam. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: A napirend előtti felszólalásra Tasó László államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Kedves Jegyző Úr! Hosszan tudnék beszélni arról, hogy mennyi rengeteg munka van mögöttünk és még mennyi van előttünk, annak érdekében, hogy Magyarország köz-

lekedési rendszerei működjenek és Magyarországon a közlekedés biztonsága tovább javuljon.

Nagyon sok lépést tudtunk tenni annak érdekében, sok intézkedés hozott már eredményeket, de természetszerűen ezzel nem tudunk megállni és nem szabad megállni. Azt kell vizsgálnunk, hogy hogy tehetjük még biztonságosabbá a közútjainkat, és természetszerűen hogyan elégíthetjük ki azokat az igényeket, amelyek a mindennapi élet során felmerülnek és természetszerűen jogos elvárásaként fogalmazódnak meg a magyar kormány felé.

A magyar kormány értette és világosan látja is azokat a problémákat, amelyek eddig feszítették a közúthálózat fenntartását. Ezért is történt meg az a döntés és került végrehajtásra, amelynek értelemében tavasztól már biztonságosan tudja a Magyar Közútkezelő Nonprofit Zrt. végezni a munkáját. 400 milliárd forintot öt évre garantált a magyar kormány arra, hogy az üzemeltetési és a karbantartási munkáihoz, magához a fenntartási tevékenységéhez legyen meg a megfelelő forrás.

Természetesen ezen túl szükség van arra, hogy a magyar kormány hazai költségvetésből, de lehetőséget teremtsen arra, hogy az alsóbbrendű utak is felújításra kerüljenek, nemcsak Somogy megyében, hanem Magyarország egészében. Örültem annak, hogy számos esetben tudtuk azokat az igényeket meghallgatni és teljesíteni is, amelyek arról szóltak, hogy azok a hiányzó kapcsolatok, amelyek akár zsáktelepülési jelleget okoztak vagy éppen lehetetlenné tették alkalmanként a közlekedést a mindennapok során, felújításra kerüljenek. Ebből az útból sok van. Összességében 32 ezer kilométert kezel a magyar állami közútkezelő, és természetesen nyugodtan rá lehet mondani, hogy ez az egyik legnagyobb vagyontárgya az országnak, ezért a legnagyobb figyelmet is kell hogy fordítsuk rá. Így történik, hiszen minden egyes programnál ütemezetten próbáljuk arányosan a forrásokat elosztani. Úgy történik az elosztása, hogy a közútkezelő által kezelt utakhoz mérjük mindig hozzá a megyében lévő úthálózat hosszát, és arányosan van teljesítve a kivitelezés is.

Abban is változás történt azért az előző időszakhoz képest, azt gondolom, hogy a szakmai sorrendnél figyelembe vesszük azokat a kapcsolódó beruházásokat is, amelyek még inkább erősítik a közlekedés húzóágazat jellegét, és még jobban segítik a térség versenyképességének javulását. Nekünk egyértelmű dolgunk van, hogy végrehajtsuk az ágazatban azokat a kormány által meghatározott célokat, amelyek Magyarország közlekedését jobb helyzetbe viszik.

(9.10)

Ami fontos: Magyarországon a felújítási munkán túl nagyon sok útépitésbe tudunk belekezdeni és már kezdtünk bele az elmúlt években, és biztosan tudja, kedves képviselőtársam, hogy Magyarországon olyan mértékű hazai forrást tudunk hozzátenni

az útfejlesztéshez, amelyre valóban korábban nem volt példa, és adja az Isten, hogy még legyen rá majd példa a következő tíz évben is, de biztos vagyok benne, hogy ez egy óriási eredmény. 1279 milliárd forintot fogunk hozzátenni az elkövetkező öt évben ahhoz az uniós forráshoz, amely egy kicsivel kevesebb, mint amit elmondtam, csak közútfejlesztésben. Ennek kapcsán valamennyi autópálya országhatárig hiányzó szakaszát ki tudjuk, ki fogjuk építeni, illetve minden gyorsforgalmi kapcsolat, amely hiányzik még a megyeszékhely bekötéséhez, megtörténik.

Valamennyi térségi fejlesztést megvizsgálunk és megvalósítunk annak érdekében, hogy a kapcsolat kiépüljön és biztonságosan használható legyen. Csak említésképpen: M2-es Budapest-Vác. Az M3-asnál nagyon bízom benne, hogy ezen a héten, pontosabban fogalmazva a miniszterelnöki találkozón lesz előrehaladás és lépés annak érdekében, hogy a Berregdarócnál vagy annak környékén lévő határmentési pont végre nyugvópontra kerüljön, és legyen meg a lehetőségünk az M3-ast továbbfolytatni. Hiszen a magyar kormánynak szándékában áll nemcsak az M3-as, hanem az M34-es megépítése is, az ukrán félre várunk, és bízunk a pénteki találkozóban. Ott van az M4-es, amelyet már megkezdtünk Berettyóújfalu irányába, az országhatárig építjük meg a hiányzó szakaszát, összekapcsolva az M35-ös egyes, kettes ütemével, de megkezdődik az M4-es Cegléd irányába történő fejlesztése, illetve egészen Fegyvernekig fogjuk elvégezni a 4-es felújítását. Ott sem állunk meg, továbbfolytatjuk, egészen a hiányzó szakaszunk megépítésére koncentrálna. Reményeink szerint az is elkezdődhet majd '22 környékén, hiszen ez is attól függ, hogy milyen hazai költségvetési lehetőségeink lesznek akkor.

Az M7-es fejlesztésével kapcsolatban több hír keringett már. Természetszerűen az előttünk lévő fejlesztésekhez szükséges az M7-es, az M1-es háromsávósítása, és ha itt megállunk, azonnal tudom mondani az M15-ösnek is a CEF-es forrásból történő megvalósítását, amely 2019 végére várható. Az M70-est '18 végére megépítjük, pontosabban kétszer kétsávósítjuk, és ott van mellette az M9-esnek a fejlesztése, amelyet előkészítünk, illetve sorolhatnám Sopron bekötését, Békéscsaba bekötését... - *(A Fidesz képviselőcsoportja felé:)* A képviselő úr éppen ezt jól megnyugtázta -, és természetszerűen még számos felújításunkat, amely egyébként előttünk van. Haldunk, még több forrásra lenne szükségünk, és nem feledkezünk el az önkormányzatokról sem.

Nagyon köszönöm a kérdését. Remélem, hogy a kormány a továbbiakban is tudja segíteni az úthálózat fejlesztését. Köszönöm szépen a figyelmet. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Zsákutcában a magyar közoktatás” címmel az MSZP képviselőcsoportjából Kunhalmi Ágnes képviselő asszony kért lehetőséget napi-

rend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ma november 22., a közoktatás napja van. 1991-ben nyilvánították ezt a napot a magyar közoktatás napjának. A szakszervezetek és a kezdeményezők akkor, amikor ezt kezdeményezték, arra kívánták felhívni a figyelmet, hogy a közoktatás minősége és milyensége milyen fontos szerepet játszik az egyes egyén életében, életének a sikerességében, és a közoktatás mindenkori minősége milyen fontos szerepet játszik egy egész társadalom sikerességében és életében.

Arra világítottak rá anno, 1991-ben a kezdeményezők, hogy amilyen ma az iskola, holnap olyan lesz az ország. Arra kívánták felhívni a figyelmet, hogy ami ma az osztályteremben történik, holnap az fog történni a gazdaságban, az iparban, és olyan lesz egy társadalomnak a demokratikus szintje vagy akár a deficitje.

Ma ünnepelnünk kellene. Ünnepelnünk kellene a szakmát, a pedagógusokat, az erőfeszítéseket, az elért eredményeket, és miközben egyébként köszönetet kellene mondani mindenkinek, aki a rendszer-váltás után ma már nyugdíjas pedagógusként vagy aktív pedagógusként viseli a terheket, és mindenképp a gyerekek érdekét tekinti, ma még sincs okunk öröme, nem ünnepelhetünk. Ugyanis 1991 és 2010 között, ha valaki ránézett Magyarországra, akkor látott egy alapvetően szabadságát kivívott, vitákkal terhes, de alapvetően pozitív célokkal teli országot. Az oktatáspolitikában is ez volt a fő jellemző. 2010 előtt a politika és a szakma például beszélt egymással. És abban a mindenkori célban, hogy az újabb és újabb generációk többre vigyék, mint a szüleik, mindenki hitt, ideológiától mentesen. Jobb- és baloldali kormányok egymásra épülő intézkedésekkel próbálták elérni azt a célt, hogy a gyerekek többre vigyék, mint a szüleik - és nem voltunk eredménytelenek. 2010-ben viszont valami történt, valami eltört, valami megváltozott, mert a Fidesz megváltoztatta. Megtörte a fejlődést, kibillentette az országot, csakúgy a közoktatás helyzetét is.

A Fidesz úgy döntött 2010-ben, hogy lemond a fejlődésről, lemond a gyerekek ezreiről, lemond a tudásalapú társadalomról. Csakhogy a valóságban a világ halad előre és fejlődik, és ma a magyar gyerekek nem jutnak hozzá azokhoz az új ismeretekhez, képességekhez, amelyekre alapvetően szükségük lenne. Azt gondolom, hogy amikor a politika és a Fidesz úgy döntött, hogy nem adja meg azt az új minőségű tudást a gyerekeknek Magyarországon, amelyre az életben való boldoguláshoz szükségük lenne, kérem, az az igazi nemzetárulás és hazaárulás!

Hogy csak egy adatot mondjak önöknek: 2010 után, amikor önök átvették a kormányzást és átforgalmazták a közoktatást, szülők, középosztálybeli szülők, polgári családok ezrei veszik meg az oktatási rendszeren kívül a gyerekeknek a tudást. Ma már

nemcsak a nyelvórát és az informatikai órát veszik meg a gyerekeknek a polgári családok, hanem rákényszerülnek arra, hogy a matematikát, a történelmet és megymást, minden mást kívül vegyenek meg, mert önök működésképtelenné tették az oktatási rendszert. Polgári családok ezrei kétségbe vannak esve, és keresik az alternatív lehetőséget, azokat a formákat, amelyek kimenekítik a gyerekeiket ebből az állami közoktatási rendszerből, ugyanis mára működésképtelen. Egy példa: itt a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ, amely a szemünk előtt hasalt el. Egy adóssághoztermelő gépezetet hoztak létre, amelyet illetően gyakorlatilag arra büszkék, hogy folyamatosan kipótolják az adósságát, miközben önök hozták létre. A KLIK egy fekete lyuk, elvész benne a kreativitás, elvész benne a pedagógus és a gyermek is, és most már önök is elvesznek benne, mert nincs az a politikailag párthű vezetőség, aki ezt a működésképtelen, régi, rossz, kommunisztikus tervezési rendszert idéző rendszert (*Közbeszólások a kormánypartok soraiból.*) egyáltalán működtetni tudná.

2010 előtt is az állam bukott meg, az állam fogyott el, az állami normatíva fogyott el, és nem az önkormányzatiság, és sajnos önök 2010 után sem tanultak ebből, ugyanúgy az állam hasalt el. Diszfunkcionális az önök állama. Rengeteg pénzt vonnak el az állami oktatási rendszerből, a béremelésért több munkát kívánnak, idegileg a pedagógusok kimerültek, fásultak, a gyerekek túlterheltek, a lemorzsolódás óriási, a funkcionális analfabetizmus dül, idegennyelv-tudás semmi, és a digitális analfabetizmus a funkcionális analfabetizmus mellett ugyanúgy dül.

De hála Istennek, van megoldás: a kreatív iskola. A fő ismérve, hogy a kreatív iskolában a gyerekekre koncentrálnak, és nem az intézményre önmagában; a kreatív iskola nem a hibákra, hanem a gyerekek tehetségére koncentrálnak. Együttműködésre nevel, toleranciára, nyitottságra, elfogadásra, szolidaritásra. Nem tudom, államtitkár úr, az elmúlt hét évben az ön szájából ezek a szavak még csak el sem hangoztak. Végezetül: a kreatív iskola feladata az érzelmi intelligenciának a kifejlesztése. Azt hiszem, hogy önöknek is szüksége lenne egy polgári és kreatív kurzusra. Köszönöm. (*Taps az MSZP és az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az elhangzott napirend előtti felszólalásra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Olyan szempontból valóban kreatív volt az ön felszólalása, hogy a tények, a törvények és az adatok egyáltalán nem szorították béklyóba a szövegének a megírásakor. (*Derűltég a kormánypartok soraiban.*)

Ön egy olyasfajta állapotot festett le, hogy 2010 előtt minden szép és minden jó volt Magyarországon. Különösen felhívnám a figyelmet arra a mondatára, hogy az önkormányzatoknál elfogyott a pénz... *(Kunhalmi Ágnes: Nem ezt mondtam! - Közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.)*, vagy a kormánynál, vagy az önkormányzatnál fogyott el a pénz az iskoláknak a fenntartására és működtetésére. *(Kunhalmi Ágnes: Ne hazudjon, államtitkár úr!)*

Tisztelt Képviselő Asszony! Kreatívan fogalmazott. Tehát amikor önök elvették, azt ön úgy fogalmazta, hogy elfogyott - ez azért nem ugyanaz. Beszéljen önkormányzati vezetőkkel, akár szocialistákkal is! *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Normatíváról beszélt!)* Ha néha nincs ott a sajtó, lehet, hogy nem azt fogják mondani, amit ön most itt a parlamentben mondott. *(Kunhalmi Ágnes közbeszól.)* Hiszen ha csak négy elem szempontjából mínuszokat és pluszokat néznék, hogy önök 2010-ben mégis milyen állapotban hagyták a magyar köznevelési rendszert, nézzünk egy mínuszt: elvették egyhavi fizetést minden magyar pedagógustól. *(Kunhalmi Ágnes: A KLIK-ről beszéljen!)* Ezzel persze lehet, hogy önök csak a kreativitásukat akarták ezek szerint, az ön szavai szerint felélénkíteni. Nézzünk pluszt: 381 új lakatot vettek, mert 381 helyen bezárták azt a feladatellátási helyet, és nem volt tanítás. Nézzünk újra egy mínuszt: elbocsátottak 15 ezer pedagógust, így becstelték meg a munkájukat meg a kreativitásukat. *(Kunhalmi Ágnes: Ez nem igaz!)*

(9.20)

És nézzünk még egy pluszt: 1200 milliárd forinttal növelték az önkormányzatok adósságát, mert ennyi pénz hiányzott az oktatási, valamint a szociális és egészségügyi rendszerből, amelynek a fenntartója, működtetője akkor az önkormányzat volt. *(Kunhalmi Ágnes: És önök mennyit vonta el?)* Ez az 1200 milliárd forint hiányzott a rendszerből.

Ön most azt mondja, hogy a KLIK egy adósságh-termelő gépezet. Azért az az összeg, amit itt 1200 milliárdban, a KLIK-ben pedig több tíz milliárd forintban látunk, nagyságrendi különbség, tisztelt képviselő asszony. Az önök rendszere 1200 milliárdos nagyságrendű hiányt termelt, miközben a későbbiekben ennél sokkal kisebb lyukak jelentkeztek, pontosan az állami fenntartás miatt, mert láttuk, hogy hol hiányzik a pénz, és azt pótoltuk. Önök ezt nem szavazták meg, de a jövő évi költségvetésben 104 milliárd forinttal többet költünk a köznevelés rendszerére, mint amennyit költöttünk az idei évben, és bízom benne, hogy ez a továbbiakban is így lesz.

De nemcsak mi mondjuk azt, tisztelt képviselő asszony, hogy Magyarország végre kezd jobban foglalkozni az oktatásügygel, hanem az önök egyik legfőbb szövetségese, Brüsszel is, amely az oktatási és képzési figyelőjében visszaigazolja, no nem azokat a kreatív számokat, amiket ön mondott, hanem a valós számokat, miszerint Magyarország 2010-12-ben még

az Európai Unió második részében, a hátsó részében volt a tekintetben, hogy mennyit költött a nemzeti össztermék arányában oktatásra, most pedig már az első részében van, 2015-ben szerencsére átkerültünk az első részbe. *(Kunhalmi Ágnes: Azt pótolták vissza, amit elvették!)* Nem visszapótoltuk, képviselő asszony, nem azt pótoltuk vissza, amit elvettünk, hanem azt pótoltuk vissza, amit önök vettek el, azt a sok-sok száz milliárd forintot, amit önök vettek ki a köznevelés rendszeréből akár az egyetemek, akár az iskolák tekintetében.

Nemhiába kellett elbocsátani 15 ezer pedagógust, azért kellett elbocsátani, mert önök kivették belőle a pénzt. Nem azért kellett 381 helyen megszüntetni az oktatást és bezárni az iskolaépületeket, mert éppen így gondolta valaki, hanem azért, mert önök onnan is elvették a pénzt. *(Kunhalmi Ágnes: Ez nem így van!)* Nem azért keletkezett 1200 milliárd forint hiány, mert valakik rosszul gazdálkodtak volna, hanem azért, mert önök az oktatásból kivették a pénzt. És azért kellett elvenni egyhavi fizetést, mert önök az oktatásból kivették a pénzt. *(Kunhalmi Ágnes: És mennyit vonta ki 2010 után?)* És ezt leírja szám szerint, a nemzeti össztermékhez viszonyítva az Európai Unió oktatási és képzési figyelője, és azt is leírja, hogy 2010 után végre jött egy olyan kormányzat, amely visszapótolta. És amennyi lemaradása volt Magyarországnak 2010-12-re az Európai Unió átlagához képest, most ennyi az előnye, ennyi a többlete Magyarországnak az Európai Unió átlagához képest. Azt hiszem, a növekvő nemzeti össztermék mellett örülnünk kell annak, hogy végre nem az Európai Unió hátsó részében vagyunk, hanem az első részében az oktatási kiadások tekintetében.

Nemhiába hallgatott ön a saját felszólalásában erről az európai uniós legújabb kimutatásról *(Kunhalmi Ágnes: Nem volt időm rátérni.)*, ami visszaigazolja azt, amit mi mindig mondtunk. Önök még mindig a régi lemezt teszik fel, és 2018-ig, amíg lehetőségük lesz rá, valószínűleg a régi lemezt teszik fel, hogy kevesebb az oktatásra fordított kiadás. Önöket cáfolja az Európai Unió képzési figyelője, az Eurostat adatai, az OECD adatai, a Eurydice-adatok és tudományos hálózatok adatai. *(Kunhalmi Ágnes: És a KSH manipulált adatai!)*

De a magyar oktatásra nézve ugyanígy méltán tölt el minket büszkeséggel, hogy milyen tudást kapnak a fiatalok. Ön azt kérdezte, hogy olyan tudást kaphatnak-e a fiatalok, amivel kreatívak tudnak lenni, el tudnak helyezkedni, vagy nem. Hála istennek, Magyarországon a középiskolát frissen végzetek arányában nagyobb eséllyel találnak munkát Magyarországon, mert jobb tudást kapnak, és jobb környezetben tudnak elhelyezkedni, több munkahely van, és ugyanez a helyzet a felsőfokú végzettségük tekintetében is. Ha valaki Magyarországon a köznevelésben végzettséget szerez, akkor nagyobb eséllyel tud gyorsan elhelyezkedni, mint az Európai Unió átlagában. Azt hiszem, hogy ennek örülhetünk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „A pénz az Istenük?” címmel a Jobbik-frakcióból Apáti István képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Képviselő úr, ön é a szó, parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kérdés megválaszolásához röviden át kell tekintenünk az elmúlt másfél év történéseit, különösen a tekintetben, hogy kire mikor, hogyan, mennyire lehetett számítani, ha az ország megvédéséről volt szó.

Amikor szóba került a fizikai határzár létesítése, akkor ez először Ásotthalom jobbikos polgármesterének, Toroczkai Lászlónak a fejéből pattant ki, és mivel „saját ötletét már csak támogatja egy párt” alapon a Jobbik természetesen támogatta a kerítés-építést, a fizikai határzár létesítését. Az már az önök szegénye, hogy ötszörös-tízszeres korrupciógyanús túlárazásokkal tudták ezt a kerítést is megépíteni.

Amikor arról volt szó, hogy a jogi határzárat is meg kell oldani, létesíteni kell, a Jobbik támogatta ezt is. Aztán szó volt arról, hogy kétharmados törvénymódosítás szükséges ahhoz, hogy a hadsereget be lehessen vetni terrorcselekmények megelőzésére vagy felderítésére. A Jobbik biztosította az ehhez szükséges kétharmadot, a Jobbikra ekkor is lehetett számítani.

Aztán amikor sor került a már ütemtévesztett, megkésett népszavazásra, akkor a Jobbik arra kérte, arra buzdította a szimpatizánsait, a választóit, a szavazóit, hogy menjenek el szavazni, és szavazzanak nemmel. (*Zaj a kormánypárti oldalon.*) Az már más kérdés, tisztelt hóbörgő fideszes képviselőtársaim, hogy nekünk millióban nem állt annyi forint rendelkezésünkre, mint önöknek milliárdban; a lopott pénzből könnyű volt ekkora kampányt és ekkora felhajtást csinálni. De még így is érvénytelen volt a népszavazás, körülbelül 41 százaléknyi érvényes szavazatot sikerült az egyre gyengébb mozgósítóképeségükkel bezsebelni. De ezek az emberek természetesen nem önökre szavaztak, mert 3,3 millió szavazójuk soha nem volt, nincs és nem is lesz, ebben vastagon benne van a Jobbik tábora is.

Aztán következett a népszavazás után az alaptörvény-módosítás, amelynél világossá tettük - ezt már a szeptember 27-én benyújtott javaslatunk is egyértelműen tükrözte -, hogy csak egy teljes körű, százszázalékos védelmet tudunk megszavazni, vagyis megnevezésétől függetlenül minden jogcímet kizárunk, ami lényegét tekintve idegen népesség idetelepítését eredményezné. Meg kell nézni, el kell olvasni a szöveget, értelmezni kell a magyar nyelvtan szabályai szerint, és akkor mindenki erre a következtetésre fog jutni. Tehát kötelező kvótát, önkéntes kvótát, visszatoloncolást, delokációt, és a letelepedési kötvényeket is ki kell zárni, hiszen ha akár csak egyetlen kaput, egyetlen jogcímet is nyitva hagyunk, akkor az idegen népesség betelepítését eredményezné.

Ekkor érkezünk el a címben foglalt kérdéshez - ez az, amin fennakadt az egész történet -, neve-

zetesen: önök úgy értelmezték, hogy „kivéve a gyevi bírót” alapon a Rogán Antalnak, Habony Árpádnak és üzleti körének eddig 100-120 milliárdos hasznot termelő üzletet önök kivételnek tekintik, és ha pénzért vásárolják be magukat gazdag migránsok vagy gazdag terroristák, az az önök számára már nem jelent problémát. Emiatt nem lett meg a november 8-ai szavazáson az ehhez szükséges kétharmados többség.

És hát elborzasztóak a számok! Ahogy már tegnap is elmondtam, 3915-en vásároltak kötvényeket, és a családegyesítések révén közel 18 ezer személy, a Brüsszel által első körben meghatározott kvóta 14-szerese jöhet Magyarországra, a kötvények schengeni tartózkodási engedélyt, fél év elteltével pedig élet-hossziglani letelepedési jogosultságot jelentenek. Azért borzasztóan veszélyes ez, mert ezek az emberek nemcsak üzletet, hanem terrorista hálózatot is képesek építeni. Elegendő csak az Iszlám Állam néhány, fejenként több millió dollárral meglépett vezetőjére gondolni, akik hamis iratokkal megérkezhetnek akár Magyarországra is.

Körülbelül egy héttel, nyolc nappal ezelőtt benyújtottuk az alaptörvény-módosító javaslatunkat, amely szóról szóra megegyezett a kedves vezető által benyújtott javaslattal és azzal a javaslattal, amely az ötpárti egyeztetések során véglegessé vált. Egyetlen mondat kiegészítés szerepel ebben a módosításban, amelynek az a lényege, hogy ellenérték megfizetése fejében sem lehet letelepedni, magyarul: nem vásárolhatja be magát sem gazdag, sem szegény migráns, sem gazdag, sem szegény terrorista Magyarországra.

Adjanak épkézláb magyarázatot arra, hogy mi változott november 8-a óta! Ne sértődjenek meg, ne duzzogjanak, hanem támogassák ezt a javaslatot, ha valóban fontos önöknek az ország megvédése! De most bizonyosodott be, hogy az önök számára ez csak pártérdek, az önök számára ez pártügy és nem nemzeti ügy, nem nemzeti érdek, mint ahogy azt korábban hazudták. Amennyiben ezt az alaptörvény-módosító javaslatot elfogadják, le is lehet zárni ezt a kérdést. Most előálltak egy intergalaktikus magyarázattal, hogy arra az alkotmánybírói döntésre várnak, amely szerint az Alaptörvény már a mostani állapotában is alkalmas az ország megvédésére. Ha ez így van, akkor mi szükség volt az elmúlt másfél év cirkuszára, a 20 milliárd forintos népszavazásra?

Ami pedig az önök hitelvesztettségét és irányítvesztését illeti: legkésőbb ennek az ülészakának a végéig bebizonyosodik, hogy valóban fontos volt-e az önök számára ez, vagy most egy nevetséges, szálnalmas magyarázattal, a vereségüket beismervé, a vereségük és legyőzöttségük tudatában fogunk a téli szünetre vonulni. Ezekre a kérdésekre kellene válaszolni és arra, hogy valóban a pénz az önök számára a legfontosabb, valóban a pénz az istenük. Köszönöm. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Apáti István elhangzott napirend előtti felszólalására Dö-

mötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Kicsit furcsa végighallgatni az Iszlám Állammal való fenyegetőzést attól a párttól, amelynek az elnöke korábban azt mondta, hogy az iszlám az emberiség utolsó reménye. Ezt ön is nagyon jól tudja. *(Taps a kormánypártok soraiban.)* Ez furcsa és érdekes. Ahogy elnézem, a Jobbik pontosan ott folytatja, ahol a múlt héten abbahagyta: összevissza kapkod, csapdosódik, próbálja menteni a menthetetlent, mindenféle ravaszkodással és magyarázkodással próbálja meg nem történné tenni azt, hogy nem szavazta meg az Alaptörvény módosítását.

(9.30)

Az igazat megvallva egyáltalán nem csodálkozom azon, hogy kapkodnak és csapdosnak, mégiscsak furcsa egy magát nemzetinek valló párttól, hogy nem képviselte az ország érdekeit, semmibe vette 3,3 millió ember szavazatát *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*, semmibe veszi a kényszerbetelepítés kockázatait, nem is beszélve egyébként a saját szavazóiról, akiknek szintén hátat fordítottak.

Elmondtuk korábban is, de nagyon szívesen megismétlem, hogy a letelepedési kötvény egy olyan időszakban lett bevezetve, amikor Magyarország a nemzetközi piacokon le volt értékelve, nem jutott külföldi forrásokhoz. Azonban a magyar gazdaság ma már stabil lábakon áll, és ezt a hitelminősítők is elismerik. Mindez lehetőséget teremt a kormánynak arra, hogy felülvizsgálja az összes kötvényprogramot, benne a letelepedési kötvénnyel. Ez a felülvizsgálat meghatározott ütemterv szerint zajlik, és teljesen független a Jobbik mindenféle zsarolatásától.

Sajnálom egyébként, hogy sokadjára kevernek össze egy befektetési kérdést az illegális bevándorlással, ami, önök is jól tudják, nagyon súlyos gazdasági, társadalmi és egyéb kockázatokkal jár. Önöknek egyébként korábban nem volt gondjuk a letelepedési kötvénnyel. Csak emlékeztetni szeretném önt arra, hogy Volner János a Gazdasági bizottság alelnöke volt az Országgyűlésben, ott volt a letelepedési kötvényekkel kapcsolatos döntéskor. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Nem szavazta meg.)* Tehetett volna fel kérdést, de egyáltalán nem tette.

Az igazat megvallva nehezen lehet kioktatást elfogadni egy olyan párttól, amelyik szinte minden elvét megtagadta, amit korábban vallott. Engedjék meg, hogy idézzem a 2014-es választási programjukat, ahol azt mondták, hogy a Jobbik a nemzeti érdekekért akár a valódi konfrontációt is vállalja Brüsszellel *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Veletek is.)*, ha hazánk és az Unió érdeke között kell választanunk, mi nem fogunk félni a nemzetünk mellett dönteni. Erre mi történt? Mi történt erre, tisztelt képviselő úr? Eltelt pár nap, pár hónap; pár napja megszavazhatták volna az Alap-

törvény módosítását, Magyarország oldalára állhattak volna, ehelyett Brüsszel oldalára álltak. Ez az a párt, amelyik még nem olyan rég uniós zászlót égetett, ön is emlékezhet erre.

Súlyosbító körülmény egyébként, hogy az alaptörvény-módosítás szövegét szakmailag önök elfogadták az egyeztetéseken. Ebből is látszik, hogy ez az egész, amit ön most bemutat, semmilyen más célt nem szolgál, csak a pártpolitikai pecsenyesütögetést. Nem ez az első olyan eset egyébként, ahol a Jobbik szembemegy saját tulajdon elveivel. Korábban felszántotta volna például a Jobbik a kereskedelmi tévéket, de politikusai most már előszeretettel sütkéreznek bulvárműsorokban. Bevezették volna például a szabad vasárnapot *(Nagy zaj, közbeszólások a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.)*, bevezették volna a szabad vasárnapot, az is ott szerepel a választási programjukban, majd itt az Országgyűlésben pár hónap elteltével tiltakoztak ellene. A Jobbik „Férfiak 40” programot követel úgy, hogy a „Nők 40” programot nem szavazták meg. *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból, köztük: Úgy van!)*

Szintén ez az a párt, amelyik rendvédelmet ígér, amikor országgyűlési választásról van szó, majd amikor a két választás közötti időszak van, akkor szélsőséges szervezetekkel tart fenn kapcsolatot. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Áder János másodunokatestvére.)* Jellemző módon az a párt, amelyik korábban keményen harcolt az SZDSZ ellen, most már Kószeg Ferenc szimpátiáját is magáénak tudhatja, gratulálunk ehhez. *(Folyamatos zaj a Jobbik padsoraiban. - Az elnök csenget.)* Éppen ezért, mindezeket összefoglalva, ha van olyan párt, amelyik a pénzért és a hatalomért mindenre képes, akkor az a Jobbik.

Tisztelt Képviselő Úr! Ez egy nagyon-nagyon zavaros párt, amelyik mindenre képes és mindennek az ellenkezőjére. Ez minden, csak nem nemzeti hozzáállás. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nyugodjanak meg, egy kicsit vegyék vissza a háttérzaj szintjét, hogy a következő napirend előtti felszólalások rendben megtörténhessenek. „Franchise kormányzás” címmel az LMP képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr. Képviselő úr, öné a szó. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az OECD-nek a napokban látott napvilágot a 2016-os „jobb élet index” kutatása, ami azt mutatja be, hogy melyik országban a legjobb az emberek élete. A kutatás 34 országban 11 szempontot vizsgált, jólétet, beleértve a munka és a magánélet egyensúlyát, a pénzügyi helyzetet, a biztonságot, az oktatást és a környezetvédelem ügyét. Vajon mit csinálnak tőlünk eltérően azok, akik jobban teljesítenek?

A vizsgálat 11. helyeztjénél, Hollandiában kimagasló az írástudók aránya, az egyik legjobb a világon. A holland diákok átlag fölötti teljesítménye matematikai, tudományos és szövegértési teszteken is kimagasló. Magyarországon viszont 2010 után csökkent az oktatás GDP-arányos finanszírozása. Ma hazánk az utolsó az OECD-országok között, talán nem véletlen, hogy például a digitális szövegértésben az európai országok között az utolsó helyen szereplünk. A 10. helyen lévő Izlandon ma a munkanélküliség 2,6 százalék, ami feleannyi, mint itthon, ahol a közmunkaprogramokkal kozmetikázott formában is 5,8 százalék fölött van.

Nem szeretném, hogy a 9. helyen lévő Egyesült Államokból sok dolog legyen előttünk példaként, de azért az USA-ban az egy háztartásra eső átlagos jövedelem 41 071 dollárt, tehát ez 285 forintot árfolyamon számolva több mint 11 millió forint, ami körülbelül az ötszöröse annak, ami a magyar családoknak elérhető lenne. A 8. helyen lévő Finnország sok jó mutató mellett élen jár a munkabérekéből való megélhetés vonatkozásában is, a munkavállalóknak csak 4 százaléka kényszerül arra, hogy szemben az OECD-átlaggal, túlóráat vállaljon. A 7. helyen lévő Új-Zélandon a környezetükre és egészségükre figyelnek leginkább. Ezzel szemben hazánk európai csúcstartó a rákos megbetegedések terén és az emiatti halálozások terén is, minden negyedik ember rákban hal meg az országban.

A 6. helyen lévő svédek aktívan részt vesznek az ország ügyeinek intézésében, a legutóbbi választáson 83 százalék vett részt, míg az önök kormányának 20 milliárd után sem sikerült elérnie egy érvényes népszavazást. Kanada a jövedelmekhez viszonyítva a legmegfizethetőbb lakhatást biztosítja állampolgárainak, Magyarország itt a sereghajtók közé tartozik. Svájc a 4. helyeztje az érett demokráciának, amivel mi nem nagyon büszkélkedhetünk, és a 3,1 százalék körüli munkanélküliség-rátának köszönheti helyezését. Dánia viszont a 3. helyen a magas fizetett szabadságok arányával járul hozzá állampolgárainak boldogságához. Egy dán állampolgár évente öthetes fizetett szabadságot kap, és a teljes munkaidőben dolgozók a munkanapok 66 százalékában személyes ügyeikkel is foglalkozhatnak.

A 2. helyen lévő Ausztráliában erős a közösségi érzés, így nyújt biztonságot lakóinak. Az állampolgárainak 95 százaléka érzi úgy, hogy biztonságban van. Magyarországon a szubjektív jólétüket az emberek a legrosszabbul ítélik meg az összes OECD-ország közül, nem érzik jól magukat semmilyen területen, semmilyen vonatkozásban biztonságban. Az 1. helyét Norvégia a legtöbb munkahelynek, a magas szintű oktatásnak, a 82 éves várható élettartamnak köszönheti. E tekintetben Magyarország szintén sereghajtó, a várható átlagos élettartam jelenleg 75,7 év, ami azt jelenti, hogy több mint 6 évvel élünk kevesebbet, mint egy norvég állampolgár.

Persze, ezek mind gazdag országok, vagyis ezeket nem kell annyira figyelembe venni, és más orszá-

gokról kell példát venni. Láthatjuk, hogy kikkel jár egy utat a Fidesz-KDNP, és honnan szerez példaképeket. Agrár-birtokszerkezet vonatkozásában a Magosz-Fidesz-paktummal sikerült a nagybirtok arányát az egyik legrosszabb európai uniós átlaggal dél-amerikai irányba tolni. Úgy tűnik, hogy e vonatkozásban a kormány birtokpolitikája kifejezetten venezuelai franchise.

Ami a sajtóval történik, az a közmédiának csúfolt kormánymédia milliárdjai, illetve, ha akár a Népszabadságra emlékszünk, ez nagyjából a putyini sajtógyakorlathoz hasonló, és nemcsak az orosz atomtechnika kell, hanem az orosz sajtószabadsággyakorlat is Magyarországnak. Erdogan elnök úr illiberális demokrácia franchise-ának adaptációja már meghonosodott, onnan az állami berendezkedést tanultuk. Rogán Antal, Farkas Flórián megbecsült tagjai a kormánypártnak, míg a norvég bűnözők néven ismert civil szervezetek vegzálása nem szünetel. Így talán nem véletlen, hogy a fejlett országok korrupciós ranglistáján igen előkelő, holtversenyben az 5. legkorruptabb ország címét nyerte el hazánk.

Itthon a fiatalok 80 százaléka mondja azt, hogy nem lehet korrupció nélkül érvényesülni, és 71 százaléka véli úgy, hogy politikai kapcsolatok nélkül nem lehet az országban üzletet kötni. A Fidesz-KDNP használja még a Juncker-féle offshore politikát, itt is mindent lehet a csalóknak, de hát maga a miniszterelnök úr is élen jár ezekkel a példakkal. Ő nevezte 2014 novemberében a parlamentben mintaállamnak Azerbajdzsánt, ez a mintaállam azóta az államcsőd szélére sodródott, és idén január végén már 3 milliárd segélyt kért az IMF-től, illetve 1 milliárdot a Világbanktól. Bakuban a politika és a gazdaság összefonódása a hazaihoz hasonló, így például Mészáros Lőrinc tündöklése egy igazi azerbajdzsáni franchise.

Szintén hasonlóság, hogy a szerény életű Alijev elnök lányai is saját lábukon állnak, és Londonban milliárdos ingatlan vagyonnal rendelkeznek. És nyilvánvalóan a legjellemzőbb a családi szálak kötődésének jelentősége, ez pedig a Fidesz-kormányban egy igazi szicíliai franchise. Ez a Fidesz franchise-kormányzása. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Zaj az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében az elhangzott napirend előtti felszólásra Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Arra kérem a jól mulató képviselőtársainkat, ha nem akarják azt, hogy a házszabály vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően járjak el, nem szeretném, akkor, nagyon szépen kérem, tegyék lehetővé, hogy elhangozzon a válasz is a napirend előtti felszólásra.

(9.40)

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm, hogy felvetette ezeket a kérdéseket. Ugyanakkor azt

sajnálom, hogy ön is partner abban, amit az MSZP elkezdett, hogy digitális analfabétának állítja be a magyar állampolgárokat. Ez elfogadhatatlan.

Az is nagyon furcsa, hogy számonkéri rajtuk, hogy miért nem értük el azt az életszínvonalat, amit elértek Hollandiában, Svédországban vagy éppen Dániában. Szeretném önt tájékoztatni, hogy ezek olyan országok, amelyekben nem volt 40 évnyi kommunizmus, de még csak 8 évnyi szocialista ámokfutás sem. *(Kunhalmi Ágnes: Miért hozták vissza? Miért hozták vissza a kommunizmust? - Derűltség és moraj a kormánypárti sorokban.)* Olyan előzmény ez, képviselő úr, amit nem hagyhatunk figyelmen kívül, nem lehet figyelmen kívül hagyni. *(Zaj. - Az elnök csenget.)*

Ön jó pár állítást tett az ország állapotával kapcsolatban. Sajnálom éppen ezért, hogy pár alapvető tény elkerülte a figyelmét. Például az, hogy 2010-hez képest 680 ezerrel több ember dolgozik Magyarországon. Ez azért fontos, mert a szegénységből való leggyorsabb kiút az, ha mindenkinek van munkája. Akkor tudjuk elérni azt az életszínvonalat, amire ön is hivatkozik, ha először mindenkinek van munkája és ahhoz megfelelő bérek. A gazdaság most már stabil lábakon áll, az államadósság pedig csökkenő pályán van. Annak jelentőségét sem vitathatja el, hogy az energiaárakat sikerült tartósan alacsonyabban tartani, a kormány kivette a devizahitelezést, és ma már 318 ezer gyermek kap ingyenes étkezést. Elindult az otthoneremtési program is, amelynek keretében egy gyermeket nevelő magyar család akár 10 millió forint támogatást is kaphat.

Az, hogy a gazdaság stabil lábakon áll, lehetővé teszi a béremeléseket is. Ezért kapnak magasabb bért a pedagógusok, a rendvédelmi dolgozók, az orvosok, valamint - csak hogy egyet említsek - a járási hivatalokban dolgozók. Talán önnek sem közömbös az, ha ennyire érzékeny az életszínvonalra, hogy 2016 első nyolc hónapjában több mint 7 százalékkal növekedtek a reálbérek Magyarországon. Azt szeretné a kormány elérni, hogy a bérek Magyarországon tartósan növekedjenek.

Ezért volt szükség egy átfogó megállapodásra a munkáltatók, a munkavállalók és a kormány között. Úgy tudom, hogy ez a megállapodás már megszületett, és ennek értelmében a minimálbér 2017-ben 15 százalékkal, a szakmunkás-minimálbér 25 százalékkal növekedhet, a munkáltatói adók 5 százalékkal csökkenhetnek, a vállalati nyereségadó pedig 9 százalékra csökkenhet. Olyan eredmények ezek, amelyeket talán ön sem vitat el.

A kormánynak általános célkitűzése az, hogy csökkentse az adókat. Ez az adócsökkentés kormánya, és mi a béremeléseket is adócsökkentéssel szeretnénk elérni. Más területeken is csökkentek korábban az adók, ezért csökkent 15 százalékra az szja, ezért csökken januártól 5 százalékra a legfontosabb élelmiszerek áfája, ezért csökken 18 százalékra az internetezés áfája, és ezért tett a kormány javaslatot korábban a társasági adó csökkenté-

sére; amint említettem, ezzel Magyarországon lehet a legalacsonyabb a társasági adókulcs.

Ön sok mindenről beszélt itt, de azt nem nagyon tudjuk, hogy az LMP pontosan mit is tenne az ország érdekében. Egy dologról azért mégiscsak tudunk, ez pedig az adóemelés szándéka, az LMP ugyanis egy drasztikus adóemelési tervet lengetett be, újra drasztikusan megemelnék az szja-kulcsot, amelyet a kormány lecsökkentett. Az LMP 11 pontos programjából jól látszik, hogy az LMP egyetlen fajsúlyos dolgot tudott eddig kifőzni, ez pedig a drasztikus adóemelés. Szeretném azt mondani önnek, hogy ha az LMP erőlteti ezt az adóemelési programot, akkor azzal újra a magyar középosztályra tesz óriási terheket és egyébként az LMP szavazóinak vállára is. Egy biztos, hogy a kormány kitart az adócsökkentés politikája mellett, és mindent meg fogunk tenni annak érdekében, hogy több maradjon a magyar családok zsebében.

Szeretnénk, ha Magyarország tovább erősödne, és ebben minden parlamenti párt támogatására továbbra is számítunk. Köszönöm, hogy meghallgattott. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Embert aszaló intézet Szolyván” címmel a Fidesz képviselőcsoportjából Tilki Attila képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 1943 júniusában Molotov külügyi népbiztos a következőket írta a moszkvai brit nagykövetnek: „A szovjet kormány úgy véli, hogy azért a fegyveres segítségért, melyet Magyarország Németországnak nyújtott, a felelősséget nemcsak a magyar kormánynak kell viselnie, hanem kisebb vagy nagyobb mértékben a magyar népnek is.” A bosszú egyenes következménye volt, hogy 1944. november 12-én a negyedik Ukrán Front Katonai Tanácsának 0036. számú határozata a kárpátaljai ezreinek letartóztatását és lágerekbe hurcolását rendelte el.

A határozatnak az volt a lényege, hogy 1944. november 14-e és 16-a között a városok és nagyobb települések katonai parancsnokai vegyék nyilvántartásba azokat a katonákat és tiszteket, akik a német és a magyar hadseregben szolgáltak, és ami a legfontosabb, vegyék nyilvántartásba a 18 és 50 év közötti német és magyar nemzetiségű hadköteles személyeket. A nyilvántartásba vétel után minden 18 és 50 év közötti férfit konvojkísérettel, menetoszlopokban a hadifoglyok számára létesített lágerekbe hurcolták. Kárpátalja férfilakossága számára a szolyvai gyűjtőtábor jelölték ki.

Gyászünneppel, emléktáblák avatásával és koszorúzással emlékeztünk meg Kárpátalja magyar férfilakosságának 1944. novemberi elhurcolásáról szombaton Szolyván, a deportáltak egykori gyűjtőtáborának helyén létesített emlékparkban. Az 1994 novemberében felavatott parkban a népnyelv által

nevezett siratófalra felszerelt 120 magyarul település emléktábláin 5500 mártír neve van megörökítve. Egyetlen bűnük a származásuk volt: magyarok voltak.

A kollektív bűnösség elvének alkalmazását az NKVD csapatai nagy buzgalommal hajtották végre, és 1944 decemberére Szolyva megtelt elcsigázott, elkeseredett, reményt vesztett elhurcoltakkal. Az 1944. december 17-i jelentések szerint Kárpátaljáról, a Csonka-Beregből és három szatmári faluból összesen 15 152 főt hurcoltak Szolyvára, 14 990 magyart és 162 egyéb nemzetiségűt, németet, ruszint, ukránt, szlovákot, csehet és románt.

A kárpátaljai magyar és német férfilakosság le tartóztatásakor szerzett tapasztalatot alkalmazta az NKVD az 1944. december 16-i 7161. számú határozatának kidolgozásánál, amelyet maga Sztálin látott el kézjeggyel. Ez a hírhedt határozat rendelkezett arról, hogy a Szovjetunió által meghódított területeken munkavégzés céljából a 17-45 év közötti férfiakat és a 18-30 év közötti nőket munkavégzésre a gulágra kell deportálni.

A szolyvai 2. számú gyűjtőtáborban, a szolyvai lágerben bekövetkezett tragédiákat főleg a járványok, az elégtelen táplálkozás, az orvos- és gyógyszerhiány, a kimerítő munka okozta. 1944 decemberének derekától kezdve annak következtében, hogy a szolyvai gyűjtőtáborban flekk- és hastífusz, torokgyík, vérhas tört ki, a helyreállítási munkálatokra kivezényelt hadifoglyok és az internáltak az állandó alultápláltság miatt rendkívül legyengültek, a gyűjtőtábor működése ténylegesen megbénult.

Az 1944 decemberének vége és '45 eleje (*Zaj. - Az elnök csenget.*) a 2. szolyvai gyűjtőtábor legdrámaibb időszaka volt. A gyűjtőtáborban szinte valamennyi internáltat és hadifoglyot vesztegár alatt tartottak. A túlélőket később Sztárij Szamborba, majd a Szovjetunió belső területeire, a mostani háborús események miatt is ismertté vált Donbasz, Luhanszk és más régiókban felállított rabszolgatáborokba hurcolták. Végeláthatatlan sorok kígyóztak a térdig érő hóban át a Kárpátok hágóin, majd marhavagonokba préselve vitték őket ítélet nélkül a halálba.

A szovjethatalom féltelen dühében azonban nem állt meg a trianoni határoknál: Vásárosnamény környékéről, a Csonka-Beregből húsz faluból, illetve három szatmári településről, Milotáról, Tiszabecsről és Uszkáról is férfiakat hurcolt el Szolyvára. Itt kell megemlíteni Kecskési Tollas Tibor főhadnagy hősiességét, aki 1945 tavaszán Tiszabecsen tudomást szerzett arról, hogy a Szovjetunió a három szatmári és a húsz beregi falut okkupálni akarja. Ezt jelentette Nagy Ferenc akkori miniszterelnöknek, és a szövetséges Ellenőrző Bizottságnál sikerült elérniük azt, hogy megálljt parancsoljanak a szovjet okkupációnak. Köszönjük Kecskési Tollas Tibornak. (*Taps a kormánypárti padsorokban. - Folyamatos, nagy zaj.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Nem tudom, képviselőtársaim, észrevették-e nagyon so-

kan, hogy miről folyt itt a vita. Miről beszélt a képviselő úr? Nemzeti történelmünk egy igen fontos és fájdalmas részéről. Úgy gondolom, hogy sokkal, de nagyobb figyelemmel és alázattal kellett volna meghallgatni. Ezért arra kérek most mindenkit, hogy foglalják el helyüket, próbáljanak meg magukba nézni egy picit, és úgy várni meg a választ. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

(9.50)

A kormánypárti képviselőket is arra kérem, hogy ők is foglalják el helyüket. (*Taps az MSZP soraiban.*)

Tilki Attila képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Hogy mennyire súlyos tragédia ez a magyarság életében, ha egymás mögé állítanánk azokat a vonatszerelvényeket, marhavagonokat, amelyek a Szovjetunióba vitték ki honfitársainkat a második világháború végén, akkor ennek a képzeletbeli vonatszerelvénynek az első kocsija Debrecenben lenne, az utolsó pedig Székesfehérváron. És közte végig vagonok, és vagonként 60 magyar honfitársunk, akiket elhurcoltak a gulágra. 800 ezer embert vittek el Magyarországról, minden tizenkettedik magyar embert elhurcolták, és kényszermunkára vitték a Szovjetunióba.

Kárpátalján még szörnyűbb ez az arány, ott minden ötödik embert elhurcoltak, minden ötödik ember megfordult ebben a szolyvai gyűjtőtáborban, és onnan vitték őket tovább valahova Szibériába, a sok száz vagy sok ezer kényszermunkatábor valamelyikébe.

Ez azt jelenti, hogy Kárpátalján minden egyes magyar család rendelkezik egy-egy mártírral sajnálatos módon, akit elhurcoltak és kényszermunkára vittek. Szépen kényszermunkának hívjuk ezt, de teljes mértékben hívhatnánk rabszolgamunkának is, hiszen semmiben nem különbözik attól, ami az ókorban történt, vagy semmiben nem különbözik attól, ami akár Amerikában is a rabszolga-felszabadítás előtt történt. Hiszen ezeket az embereket is erőszakkal elhurcolták, semmifajta bünt nem követtek el, semmifajta büntetést nem érdemeltek ki, egész egyszerűen csak egy véletlen folytán az utcán vagy valahol összefogdosták őket, mert egy kvótát teljesíteni kellett, hogy arról a településről el kellett vinni száz vagy százötven embert, összefogdosták őket, elvitték őket, és tíz évig a családjuk azt se tudta, hogy hol voltak. Ezért utána nyilván semmifajta bért, fizetséget nem kaptak, ott semmifajta emberi ellátásban nem részesültek, ahogy mondták, csak a számukkal kellett elszámolni, hogy konkrétan ki az a személy, az teljes mértékben másodlagos volt.

Éppen ezért kötelezettségünk rájuk emlékezni, már csak azért is, hiszen negyven éven keresztül róluk egy szót nem lehetett ejteni. Sőt, akik visszatértek, azokkal is aláírták, hogy nem beszélnek erről, azokat is megfenyegették, hogy ha egy szót szólnak, visszakérülhetnek oda meg még sok más helyre, akár Kistarcsára, Recskre, Hortobágyra vagy még lehetne sorolni, hogy hova vitték országon belül is azokat az embereket, akik nemkívánatosak voltak abban a rendszerben.

Mivel negyven évig erről nem lehetett beszélni, most különösen feladatunk és kötelességünk kétszeresen és háromszorosan is beszélni az ő szenvedésükről és áldozatvállalásukról, hiszen embertelen körülmények között végezték el ezt a rabszolgamunkát. Ezért volt fontos az a gulág-emlékév is, amit a kormány meghirdetett. Ennek egyik legutóbbi eseménye volt pont Szolyván, hiszen másfél héttel ez előtt ott egy nemzeti zárandoklat indult magyar iskolás fiatalokból és gulág-túlélőkből, és ott jelképesen találkoztak a ma fiataljai és a gulág túlélőinek képviselői, és egymással egy napot együtt töltve talán ízelítőt tudtak adni abból, hogy milyen volt az az időszak, amikor a szovjetek uralkodtak Magyarországon és az ő kommunista szövetségeik, és bárkit el lehetett vinni, bárkiből bármilyen vallomást ki lehetett csikarni, és bármifajta bűncselekmény elkövetése nélkül is rabszolgamunkára lehetett ítélni akár egy évtizeden keresztül is. Ez is fontos volt, legalább annyira a fiataloknak, mint az egykori túlélőknek, hiszen mutatta, hogy az ő emléküik nem fog elfelejtődni, az ő áldozatvállalásuk, a ő szenvedésük a nemzet történelmének fontos és nem elhallgatott részét képezi.

De ezen túlmenően célunk volt az is, hogy minden magyar településen, ahonnan elhurcoltak valakit a gulágra, legalább egy emlékmű örökítse meg ezeknek az embereknek az emlékét. Így már 250 településen jönnek létre emléktáblák, emlékkonferenciák, kiadványok, helyi rendezvények, amelyek segítenek visszaemlékezni ezekre az emberekre. Zárandok- és tanulmányutakból több tucatnyi, kiállításokból több mint félszáz, konferenciákból szintén több mint félszáz; több más országban is természetesen zajlanak ezek, hiszen tucatnyi külföldi országban is gulág-emlékrendezvényeket tartunk, rendhagyó történelemórák és előadások szintén félszázas mennyiségben, kiadványok és könyvek kétszáznál is több példányban, emléktáblák, ahogy mondtam, pedig 200-250 helyszínen valósulnak meg.

Barakk-kiállítás járja az országot, amely bemutatja az egykori barakk életkörülményeit, lágerjárat indul, amely bemutatja azokat a marhavagonokat, amelyekben ezeket az embereket külföldre szállították, és közben sokan nyilván az életüket is veszítették. Fontos, hogy a több mint százéves túlélők egy részéről emlékfilmek is készülnek, így például Koós Ottóról, de fontos Kovács Béla pécsi szülőházának a felújítása, a szovjet terror kárpátjai emlékmúzeumának létrehozása Ungváron, történelmi zárandokutak

a málenkij robot helyszínére történészekkel, túlélőkkel, az Erdélyben a Magyar Nemzeti Tanácsnak, Vajdaságban is a magyar közösségeknek az emlékkiállításai, emléktáblái, a szolyvai emlékpark egy részének felújítása, a gulágra hurcolt papok emlékművének felállítása.

Még sokáig tudnám mondani azokat a különböző kezdeményezéseket, amelyekkel próbálunk visszaemlékezni a gulágra hurcolt 800 ezer honfitársunkra. Köszönöm képviselő úrnak, hogy itt a parlamentben is emlékezett rájuk. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk.

Most határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizték, hogy a kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazógépből.

Soron következik a **jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény és egyes törvények eljárásjogi kérdésekkel összefüggő módosításáról** szóló T/12719. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/12719/6. számon, összegző jelentését pedig T/12719/7. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. A 2. számú módosító javaslat Bárándy Gergely indítványa.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 61 igen szavazattal, 126 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12719/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 124 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 31 tartózkodás mellett elfogadta.

Bejelentem, hogy az előterjesztő írásban kezdeményezte a zárószavazás elhalasztását.

Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kívánja-e ismertetni kezdeményezése indokait. *(Dr. Völner Pál nemet int.)* Nem kívánja. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! A házszabály 51. § (2) bekezdése alapján a zárószavazás elhalasztásáról az Országgyűlés vita nélkül határoz.

Kérdezem önöket, hogy az előterjesztő kezdeményezése alapján elhalasztják-e a T/12719. számú törvényjavaslat zárószavazását. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a zárószavazást 158 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elhalasztotta.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és Ausztrália Kormánya közötti légiközlekedési megállapodás kihirdetéséről** szóló T/12698. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12698. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 191 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.00)

Soron következik az **egyrésről az Európai Unió és tagállamai, másrésről a Kazah Köztársaság közötti megerősített partnerségi és együttműködési megállapodás kihirdetéséről** szóló T/12724. számú törvényjavaslat zárószavazása. Tájékoztatom Önöket, hogy az előterjesztő T/12724/2. számon kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton valamennyiük számára elérhető volt. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12724. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 192 igen, 1 tartózkodó szavazattal, ellenszavazat nélkül elfogadta.

Soron következik a **dohányzás visszaszorításával összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló T/12371. számú törvényjavaslatához benyújtott zárószavazás előtti módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Arra figyelemmel, hogy az Országgyűlés a november 8-ai ülésnapján a zárószavazás elhalasztásáról már döntött, az előterjesztő T/12371/13. számon zárószavazást előkészítő módosító javaslatot nyújtott be.

A Törvényalkotási bizottság zárószavazás előtti módosító javaslatát T/12371/14. számon, zárószavazás előtti jelentését pedig T/12371/15. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. A házszabály 55. § (1) bekezdése alapján a zárószavazás előtti módosító javaslatról az Országgyűlés egyetlen szavazással dönt.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12371/14. számú zárószavazás előtti módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a zárószavazás előtti módosító javaslatot 160 igen, 33 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Miután az Országgyűlés elfogadta a zárószavazás előtti módosító javaslatot, a zárószavazás során a módosított egységes javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a módosított T/12371/11. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosított egységes javaslatot 154 igen¹ szavazattal, 34 nem ellenében, 4 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Soron következik az **egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról** szóló T/12741. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/12741/14., összegző jelentését pedig T/12741/15. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom Önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 8. és 9. számú, a Jobbik képviselőcsoportja pedig a 7. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 8. számú módosító javaslat Ikotity István indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 68 igen szavazattal, 125 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 9. számú módosító javaslat szintén Ikotity István indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 61 igen, 130 nem és 2 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

A 7. számú módosító javaslat Volner János frakcióvezető úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 61 igen, 130 nem és 3 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12741/14. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 132 igen, 34 nem szavazattal, 28 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12741/18. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

¹ Sallai R. Benedek tévesen szavazott.

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 131 igen, 38 nem és 25 tartózkodó² szavazattal elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint a nemzeti akkreditálásról szóló 2015. évi CXXIV. törvény módosításáról** szóló T/12697. számú törvényjavaslat zárószavazása.

Frakciókérésre figyelemmel azonban előtte módosító javaslat fenntartásáról is döntenünk kell. Tájékoztatom Önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Szilágyi György képviselő úr javaslata. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 62 igen, 129 nem és 2 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, továbbá az előterjesztéshez összegző módosító javaslat sem érkezett, a zárószavazás során a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12697. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 158 igen, 32 nem és 3 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Soron következik a **közigazgatási bürokráciacsökkentést érintő egyes törvények módosításáról** szóló T/12475. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/12475/7., összegző jelentését pedig T/12475/8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12475/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 133 igen, 32 nem, 27 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12475/9. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 128 igen, 33 nem és 31 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Soron következik **az oktatás szabályozására vonatkozó egyes törvények módosításáról** szóló T/12731. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző

módosító javaslatát T/12731/32. számon, összegző jelentését pedig T/12731/33. számon terjesztette elő.

(10.10)

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 6., 7. és 22., a Jobbik képviselőcsoportja a 3., 4. és 23. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 6. számú módosító javaslat Hiller István és Kunhalmi Ágnes indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 39 igen szavazattal, 129 nem ellenében és 24 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 7. számú módosító javaslat is Hiller István és Kunhalmi Ágnes indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 44 igen szavazattal, 125 nem ellenében és 24 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 22. számú módosító javaslat Hiller István alelnök úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 65 igen szavazattal, 127 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat Dúró Dóra indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 31 igen szavazattal, 128 nem ellenében és 34 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslat is Dúró Dóra képviselő asszony indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 24 igen szavazattal, 135 nem ellenében és 33 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 23. számú módosító javaslat Dúró Dóra és Farkas Gergely indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 28 igen szavazattal, 129 nem ellenében és 36 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12731/32. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 128 igen szavazattal, 36 nem ellenében és 29 tartózkodás mellett elfogadta.

² Sallai R. Benedek tévesen szavazott.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12731/36. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 129 igen³ szavazattal, 34 nem ellenében és 29 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvények módosításáról** szóló T/12729. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/12729/6. számon, összegző jelentését pedig T/12729/7. számon terjesztette elő.

Tájékoztatatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről szavazunk.

A 2. számú módosító javaslat Lukács László György indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 30 igen szavazattal, 128 nem ellenében és 34 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12729/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 156 igen szavazattal, 35 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12729/9. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 156 igen szavazattal, 36 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a Honvédelmi Sportszövetségről** szóló T/12696. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/12696/6., összegző jelentését pedig T/12696/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12696/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 155 igen szavazattal, 4 nem ellenében és 32 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12696/8. szá-

mú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 154 igen szavazattal, 3 nem ellenében és 35 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a környezetvédelmi témaköri törvényekről** szóló T/12367. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/12367/5., összegző jelentését pedig T/12367/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12367/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 127 igen szavazattal, 36 nem ellenében és 30 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12367/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 129 igen szavazattal, 58 nem ellenében és 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az egyes törvényeknek az idegenhonos inváziós fajok betelepítésének vagy behurcolásának és terjedésének megelőzésével és kezelésével összefüggésben történő módosításáról** szóló T/12590. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/12590/11., összegző jelentését pedig T/12590/12. számon terjesztette elő.

Tájékoztatatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 2., 5. és 6. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Sallai R. Benedek indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 129 nem ellenében és 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

(10.20)

Az 5. számú módosító javaslat Sallai R. Benedek indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 64 igen szavazattal, 130 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 6. számú módosító javaslat is Sallai R. Benedek indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

³ Sallai R. Benedek tévesen szavazott.

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 66 igen szavazattal, 126 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12590/11. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 135 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 30 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12590/14. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 159 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik a **polgári perrendtartásról** szóló T/11900. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/11900/21. számon, összegző jelentését pedig T/11900/22. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 6., 14. és 16. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 6. számú módosító javaslat Sallai R. Benedek és Hadházy Ákos indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 66 igen szavazattal, 127 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 14. számú módosító javaslat is Sallai R. Benedek és Hadházy Ákos indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 130 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 16. számú módosító javaslat Hadházy Ákos indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 128 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/11900/21. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 125 igen szavazattal, 36 nem ellenében, 33 tartózkodás mellett elfogadta.

A zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/11900/24. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 130 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 33 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **légiközlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény módosításáról** szóló T/12591. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/12591/5., összegző jelentését pedig T/12591/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12591/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 155 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12591/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 154 igen szavazattal, 33 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyes klímapolitikai és zöld gazdaság fejlesztési tárgyú törvények módosításáról** szóló T/12721. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/12721/9. számon, összegző jelentését pedig T/12721/10. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12721/9. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 131 igen szavazattal, 35 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12721/11. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 131 igen szavazattal, 36 nem ellenében, 28 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyes állami és önkormányzati tulajdonú ingatlanok ingyenes átadásáról** szóló T/12734. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/12734/7. számon, összegző jelentését pedig T/12734/8. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (2) bekezdése alapján a Fidesz képviselőcsoportja a T/12734/7. számú összegző módosító javaslat 1.

pontjáról külön szavazást kezdeményezett. Először erről döntünk, és ezután határozunk az összegző módosító javaslat további pontjairól.

Az összegző módosító javaslat 1. pontjában a bizottság a törvényjavaslat új 3. §-sal történő kiegészítését javasolja. A Fidesz képviselőcsoportja kérésére külön döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 1. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot igen szavazat nélkül, 161 nem ellenében, 32 tartózkodás mellett nem fogadta el.

(10.30)

Most az összegző módosító javaslat további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12734/7. számú összegző módosító javaslatának további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 154 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 38 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Arra figyelemmel, hogy az imént az Országgyűlés nem fogadta el az összegző módosító javaslat minden pontját, a zárószavazás során a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslat elfogadott pontjaival módosított szövegéről döntünk.

Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12734. számú módosult törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 154 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 38 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztések tárgysorozatba vételéről** döntünk. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap ennek tárgyalását már lefolytatva az Országgyűlés.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tóth Bertalan MSZP-s frakcióvezető és képviselőtársai által a menekültválság kezelése érdekében szükséges intézkedésekről szóló H/12353. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 66 igen szavazattal, 128 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, hogy tárgysorozatba veszik-e a Z. Kárpát Dániel jobbikos képviselőtársunk és képviselőtársai által a gyermekneveléshez szükséges, valamint egyéb termékek áfaterhének csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról címmel T/12070. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 68 igen szavazattal, 125 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Soron következik a **honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló 2011. évi CXIII. törvény módosításáról** szóló T/12694. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/12694/5., összegző jelentését pedig T/12694/6. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Hárszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. A 2. számú módosító javaslat Demeter Márta és Harangozó Tamás képviselőtársaink indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 59 igen szavazattal, 130 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy ennek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kettőharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12694/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 156 igen szavazattal, 38 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a T/12694/8. számú egységes javaslat sarkalatosági rendelkezése meghatározza a minősített többséget igénylő rendelkezések körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kettőharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12694/8. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 155 igen szavazattal, 42 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő részéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12694/8. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 154 igen szavazattal, 39 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény és a hegyközségekről szóló 2012. évi CCXIX. törvény módosításáról** szóló T/12730. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/12730/11., összegző jelentését pedig T/12730/12. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 3. és 4. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozták. Először ezekről határozunk.

A 3. számú módosító javaslat Sallai R. Benedek képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 131 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslat is Sallai R. Benedek képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 64 igen szavazattal, 127 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 3. pontjának elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12730/11. számú összegző módosító javaslatának minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 188 igen szavazattal, 5 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12730/11. számú összegző módosító javaslatának egyszerű többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 190 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a T/12730/14. számú egységes javaslat sarkalatosági rendelkezése meghatározza a minősített többséget igénylő rendelkezések körét.

Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

(10.40)

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12730/14. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 191 igen szavazattal, 4 nem szavazat ellenében és 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő részeiről fogunk határozni. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12730/14. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egyszerű többséget igénylő rendelkezéseket 190 igen szavazattal, 4 tartózkodás mellett, ellenszavazat nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény, valamint az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény módosításáról** szóló T/12714. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/12714/15., összegző jelentését pedig T/12714/16. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 8., a Jobbik képviselőcsoportja pedig a 2. és a 3. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 8. számú módosító javaslat Szél Bernadett indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 62 igen szavazattal, 131 nem szavazat ellenében és 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 2. számú módosító javaslat Mirkóczki Ádám indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen szavazattal, 130 nem szavazat ellenében és 4 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat szintén Mirkóczki Ádám indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 129 nem szavazat ellenében és 3 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy ennek 6. pontja elfogadásához minősített többség szükséges. *(Zaj.)* Arra kérem kép-

viselőtársaimat, hogy figyeljék, amit mondok! Tájékoztatom önöket, hogy az összegző módosító javaslat 6. és 8. pontjai összefüggnek, de az eltérő szavazati arányokra tekintettel ezekről külön döntünk.

Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12714/15. számú összegző módosító javaslatának minősített többséget igénylő 6. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat 6. pontját 155 igen szavazattal, 43 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12714/15. számú összegző módosító javaslatának egyszerű többséget igénylő 8. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat 8. pontját 155 igen szavazattal, 35 nem szavazat ellenében és 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12714/15. számú összegző módosító javaslatának egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 155 igen szavazattal, 35 nem szavazat ellenében és 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a T/12714/18. számú egységes javaslat sarkalatosági rendelkezése meghatározza a minősített többséget igénylő rendelkezések körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12714/18. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 155 igen szavazattal, 44 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő részeiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12714/18. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egyszerű többséget igénylő rendelkezéseket 155 igen szavazattal, 40 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta. *(Zaj, több képviselő feláll.)*

Tisztelt Országgyűlés! Arra kérem képviselőtársaimat, maradjanak a helyükön, lehetőleg ülve! Várják meg, hogy felolvassam mindazt az információt, amelyre szükségük van annak érdekében, hogy törvényesen megtehessék és leadhassák szavazatuk majd kinn, a Duna-parti folyosón. *(Dr. Tóth Berta-*

lan felé fordulva:) Frakcióvezető úr, önt különösen arra kérem, hogy maradjon a helyén, és tartsa ott a frakcióját is!

Soron következik **az Alkotmánybíróság négy tagjának, valamint elnökének titkos szavazással történő megválasztása.** Engedjék meg, hogy megkülönböztetett tisztelettel köszöntsem a jelölteket és családtagjaikat, az Alkotmánybíróság tagjait, az Országgyűlés valamennyi állandó meghívottját, vendégeinket, akik részt vesznek mai ülésünkön. *(Taps a kormánypartok és a Jobbik padsoraiból. - Az MSZP képviselői elhagyják a termet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Az Alkotmánybíróság tagjai megválasztását előkészítő bizottság az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 7. § (1) bekezdése szerinti javaslata alapján az Országgyűlés elnöke S/12970. számú országgyűlési határozati javaslatában dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikót, dr. Horváth Attilát, dr. Schanda Balázst és dr. Szabó Marcellt 2016. december 1-jei hatállyal javasolja az Alkotmánybíróság tagjává megválasztani.

(10.50)

Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés elnöke S/12968. számon országgyűlési határozati javaslatot terjesztett elő, amelyben dr. Sulyok Tamás urat az Alkotmánybíróság elnökévé javasolja megválasztani a mai nappal.

Tisztelt Országgyűlés! Az Igazságügyi bizottság az Alkotmánybíróság tagjának jelölteket meghallgatta, megválasztásukat támogatta. Az erről szóló állásfoglalásokat, valamint a jelöltek életrajzát a honlapon megismerhették.

Az Országgyűlés az Alkotmánybíróság tagjait az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával 12 évre választja meg. Az Országgyűlés az Alkotmánybíróság elnökét az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával választja meg. Az elnök megbízatása az alkotmánybírói hivatali ideje lejártáig tart. Az országgyűlési törvény alapján a szavazás mindkét esetben titkos.

Tisztelt Országgyűlés! A titkos szavazás menete a következő. A képviselő hölgyek és urak a Duna-parti folyosón vehetik át a szavazólapokat a képviselők neve szerinti ábécésorrendben négy csoportban. Tájékoztatom önöket, hogy a szektoroknál öt darab különböző színű szavazólapot, továbbá egy darab borítékot vehetnek át. Kérem, hogy az átvétel tényét az asztaloknál elhelyezett íveken aláírásukkal szíveskedjenek igazolni. Kérem, hogy a szavazás során vegyék igénybe a folyosó végén elhelyezett szavazófülkéket. Kérem önöket, hogy a szavazólapon az „igen”, „nem”, illetve „tartózkodom” rovatba helyezték el a jelölésüket.

Most pedig felkérem Földi László jegyző urat, hogy röviden ismertesse a szavazás szabályait, képviselőtársaimat pedig továbbra is tisztelettel arra kérem, hogy a helyükön ülve hallgassák végig a jegyző úr felolvasását. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó.

FÖLDI LÁSZLÓ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Szavazni csak a hivatalos szavazólapokkal lehet. Érvényes szavazatnak csak az minősül, amit a szavazólapon szereplő jelöltre adtak le, a neve melletti „igen”, „nem” vagy „tartózkodom” négyzetben elhelyezkedő, két egymást metsző vonallal. Érvénytelen az a szavazat, amelyről nem lehet kétséget kizáró módon megállapítani, hogy a képviselő kire, illetve hogyan szavazott. Semmis az a szavazat, amit nem a hivatalos szavazólapon adtak le, amelyikről hiányzik a bélyegzőlenyomat, illetve ha a szavazólapot a képviselő átveszi, de nem dobja be az urnába.

Tájékoztatatom önöket, hogy amennyiben a szavazólap kitöltését bárki elrontja, a szavazatszámoló bizottság urnánál tartózkodó tagjai azt bevonják és helyébe új lapot adnak ki.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A szavazási idő alatt az ülésterem Duna-parti folyosóján csak országgyűlési képviselők, illetve a szavazásban közreműködő munkacsoport tagjai tartózkodhatnak.

Bejelentem, hogy a szavazatok leadására 30 perc áll rendelkezésre. Most 10 óra 54 perc van, tehát 11 óra 24 percig van lehetőség a szavazatok leadására.

Most a titkos szavazás és az értékelés időtartamára összesen 50 perc szünetet rendelék el. Köszönöm szépen. Kérem, a folyosón szavazzanak!

(Szünet: 10.54 - 11.59)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: Ikotity István és dr. Szűcs Lajos)

ELNÖK: Felkérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy foglalják el helyüket. Türelmüket és megértésüket kérem. Ahogy elfoglalták helyüket, folytatjuk ülésünket. (Pillanatnyi szünet.)

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a szavazatszámoló bizottság befejezte munkáját. Megállapította, hogy a titkos szavazásban 138 képviselő vett részt. A jegyzők megállapították, hogy **a szavazási eljárás a jelöltekre érvényes és eredményes volt.** (Taps a kormánypárti padsorokban.)

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó személyére az urnában megtalált szavazólapok száma alapján 138 képviselő adta le szavazatát. (Taps a kormánypárti padsorokban.) Ezek megoszlása a következő: az érvénytelen szavazatok száma 0, az érvényes szavazatok száma 138; ebből az igen szavazatok száma 136, a nem szavazatok száma 2, a tartózkodom szavazatok száma 0.

Az Országgyűlés dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikót 2016. december 1-jei hatállyal az Alkotmánybíróság tagjának megválasztotta. (Taps. - Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó felállva köszöni meg a tapsot.)

Tisztelt Képviselőtársaim! Dr. Horváth Attila személyére az urnában megtalált szavazólapok száma alapján 138 képviselő adta le szavazatát. Ezek megoszlása a következő: az érvénytelen szavazatok száma 0, az érvényes szavazatok száma 138. Ebből az

igen szavazatok száma 136, a nem szavazatok száma 2, a tartózkodom szavazatok száma 0.

Az Országgyűlés dr. Horváth Attilát 2016. december 1-jei hatállyal az Alkotmánybíróság tagjának megválasztotta. (Taps. - Dr. Horváth Attila felállva köszöni meg a tapsot.)

Dr. Schanda Balázs személyére az urnában megtalált szavazólapok száma alapján 138 képviselő adta le szavazatát. Ezek megoszlása a következő: az érvénytelen szavazatok száma 0, az érvényes szavazatok száma 138; ebből az igen szavazatok száma 136, a nem szavazatok száma 2, a tartózkodom szavazatok száma 0.

Az Országgyűlés dr. Schanda Balázst 2016. december 1-jei hatállyal az Alkotmánybíróság tagjának megválasztotta. (Taps. - Dr. Schanda Balázs felállva köszöni meg a tapsot.)

Tisztelt Országgyűlés! Dr. Szabó Marcel személyére az urnában megtalált szavazólapok száma alapján 138 képviselő adta le szavazatát. Ezek megoszlása a következő: az érvénytelen szavazatok száma 1, az érvényes szavazatok száma 137; ebből az igen szavazatok száma 135, a nem szavazatok száma 2, a tartózkodom szavazatok száma 0.

Az Országgyűlés dr. Szabó Marcellt 2016. december 1-jei hatállyal az Alkotmánybíróság tagjának megválasztotta. (Taps. - Dr. Szabó Marcel felállva köszöni meg a tapsot.)

Dr. Sulyok Tamás személyére az urnában megtalált szavazólapok száma alapján 138 képviselő adta le szavazatát. Ezek megoszlása a következő: az érvénytelen szavazatok száma 0, az érvényes szavazatok száma 138; ebből az igen szavazatok száma 137, a nem szavazatok száma 1, a tartózkodom szavazatok száma 0.

Az Országgyűlés dr. Sulyok Tamást a mai nappal az Alkotmánybíróság elnökévé megválasztotta. (Taps. - Dr. Sulyok Tamás felállva köszöni meg a tapsot.)

Tisztelt Országgyűlés! Most az Alkotmánybíróság új tagjainak és elnökének ünnepélyes eskütetele és az esküokmányok aláírása következik.

(12.00)

Elsőként az Alkotmánybíróság tagjainak eskütetele következik. Felkérem az Alkotmánybíróság újonnan megválasztott tagjait, hogy szíveskedjenek az ülésterem közepére fáradni.

Felkérem dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó aszszonyt, dr. Horváth Attilát, dr. Schanda Balázst és dr. Szabó Marcellt, hogy tegyék le esküjüket.

Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy miután az új tagok a helyüket elfoglalják a patkóban és készen állnak az eskütételre, olvassa elő az esküszöveget, az Országgyűlés tagjai pedig szokásunknak megfelelően felállva hallgatják azt.

Kérem, jegyző úr, olvassa az eskü szövegét! (A teremben lévők felállnak. - Dr. Hörcherné dr. Ma-

rosi Ildikó, dr. Horváth Attila, dr. Schanda Balázs és dr. Szabó Marcel a terem közepére lép. - Dr. Szűcs Lajos előolvassa az eskü szövegét.)

DR. HÖRCHERNÉ DR. MAROSI ILDIKÓ/DR. HORVÁTH ATTILA/DR. SCHANDA BALÁZS/DR. SZABÓ MARCEL alkotmánybíró: Én, dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó/dr. Horváth Attila/dr. Schanda Balázs/dr. Szabó Marcel fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; alkotmánybírói tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom.

Isten engem úgy segítjen! (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérem a képviselőtársaimat, hogy foglalják el a helyüket.

Most megkérem Móring József Attila jegyző urat, hogy aláírásra készítse elő az esküokmányokat, az Alkotmánybíróság megválasztott tagjait pedig kérem, hogy azt kézjegyükkel lássák el. (*Megtörténik. - Az esküokmányt aláírató Móring József Attila gratulál dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikónak, dr. Horváth Attilának, dr. Schanda Balázsnak és dr. Szabó Marcelnek, és átadja az aláírt esküokmányok egyik példányát. - Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikónak, dr. Horváth Attilának, dr. Schanda Balázsnak és dr. Szabó Marcelnek Schmuck Erzsébet, Volner János, Kósa Lajos, Semjén Zsolt, Harrach Péter, dr. Trócsányi László, Orbán Viktor, Szél Bernadett, dr. Hadházy Ákos és Kövér László gratulál.*)

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében is gratuláljak dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó asszonynak, dr. Horváth Attila, dr. Schanda Balázs és dr. Szabó Marcel uraknak az Alkotmánybíróság tagjává történt megválasztásukhoz. Eredményes munkát és sok sikert kívánok!

Most pedig felkérem Ikotity István jegyző urat, ismertesse az Alkotmánybíróság tagjai megválasztásáról szóló, közzétételre kerülő országgyűlési **határozatot**. Jegyző úr, ön a szó.

IKOTITY ISTVÁN jegyző: Az Országgyűlés határozata az Alkotmánybíróság négy tagjának megválasztásáról. Az Országgyűlés az Alaptörvény 24. cikk (8) bekezdése alapján 2016. december 1-jei hatállyal dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikót, dr. Horváth Attilát, dr. Schanda Balázst és dr. Szabó Marcelt az Alkotmánybíróság tagjává megválasztja.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr.

IKOTITY ISTVÁN jegyző: Bocsánat, egy mondat még...

ELNÖK: Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

Tisztelt Országgyűlés! Most az Alkotmánybíróság elnökének **eskütétele** következik. Felkérem az

Alkotmánybíróság újonnan megválasztott elnökét, hogy szíveskedjék az ülésterem közepére fáradni.

Felkérem dr. Sulyok Tamás urat, tegye le esküjét, és kérem majd Szűcs Lajos jegyző urat, hogy olvassa elő az esküszöveget, az Országgyűlést pedig ismételten tisztelettel arra kérem, hogy szokásainknak megfelelően az esküt felállva hallgassa. (*A teremben lévők felállnak. - Dr. Sulyok Tamás a terem közepére lép. - Dr. Szűcs Lajos előolvassa az eskü szövegét.*)

(12.10)

DR. SULYOK TAMÁS, az Alkotmánybíróság megválasztott elnöke: Én, dr. Sulyok Tamás, fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; alkotmánybírói tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom.

Isten engem úgy segítjen! (*Taps.*)

ELNÖK: Felkérem Móring József Attila jegyző urat, hogy aláírásra készítse elő az esküokmányt, az Alkotmánybíróság megválasztott elnökét pedig kérem, hogy kézjegyével lássa el azt. (*Megtörténik. - Az esküokmányt aláírató Móring József Attila gratulál dr. Sulyok Tamásnak, és átadja az aláírt esküokmány egyik példányát. - Dr. Sulyok Tamásnak elsőként Orbán Viktor, majd dr. Semjén Zsolt, Kósa Lajos, dr. Trócsányi László, Harrach Péter, Schmuck Erzsébet, dr. Hadházy Ákos és Volner János gratulál.*)

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében is gratuláljak dr. Sulyok Tamás úrnak, az Alkotmánybíróság elnökének megválasztásához. Eredményes munkát és sok sikert kívánok, elnök úr!

Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, ismertesse az Alkotmánybíróság elnökének megválasztásáról szóló, közzétételre kerülő országgyűlési **határozatot**.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Az Országgyűlés határozata az Alkotmánybíróság elnökének megválasztásáról. Az Országgyűlés az Alaptörvény 24. cikk (8) bekezdése alapján dr. Sulyok Tamást az Alkotmánybíróság elnökévé megválasztja. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megköszönöm vendégeinknek a részvételt.

A határozathozatalok végére értünk, most kétperces technikai szünetet tartunk. (*Rövid szünet. - Számos képviselő elhagyja a termet.*)

(*Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Köszöntöm képviselőtársaimat.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni, folytatjuk munkánkat. Köszönöm megértésüket.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és Katar Állam Kormánya közötti légiközlekedési megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12913. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tasó László úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárnak, a napirend előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat célja Magyarország Kormánya és a Katar Állam között a megkötött légi-közlekedési megállapodás magyar jogrendbe illesztése. A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásokról szóló törvény alapján a megállapodás törvényi szintű kihirdetése szükséges. A megállapodást a felek 2016. október 10-én Dohában írták alá.

Katar és Magyarország között 2002-ben jött létre légiközlekedési megállapodás, amelynek kihirdetése akkor nem történt meg. Az uniós csatlakozást követően jogi szempontból a megállapodás kihirdetése nem volt lehetséges, mert az nem volt teljes mértékben összhangban a közösségi előírásokkal. Tekintettel azonban arra, hogy a két fél a megállapodást aláírta, alkalmaztuk is egyébként azt.

A két ország között közvetlen légi összeköttetés van Budapest és Doha között, a Qatar Airways folytat üzemeltetést. A megállapodás a járatok üzemeltetésének szabályaira, a légügyi hatóságok együttműködésére, a légiközlekedés biztonságát szolgáló intézkedések összehangolására terjed ki. A megállapodás elősegíti, hogy a légi szállítás hozzájáruljon a két ország közötti gazdasági együttműködéshez, a kereskedelmi és kulturális kapcsolatok fejlesztéséhez is.

A megállapodás egyrészt megfelel az európai uniós előírásoknak, másrészt korszerű, liberalizált keretek között teszi lehetővé a két ország bármely nemzetközi kereskedelmi repülőtere közötti menetrend szerinti személyszállító és áru fuvarozó légi járatok indítását.

Tisztelt Országgyűlés! Arra kérem, hogy a javaslatot elfogadni és a megállapodás kihirdetését támogatni szíveskedjen. Elnök úr, köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Ház! A Fidesz képviselőcsoportja egyetért a jelen törvényjavaslat céljával. Támogatjuk a Magyarország Kormánya és Katar Állam Kormánya közötti légiközlekedési megállapodás kihirdetését. A megállapodással kapcsolatos kétoldalú tárgyalások megkezdésére a Magyar Köztársaság Kormánya és Katar Állam Kormánya közötti kétoldalú légiközlekedési megállapodás létrehozására adott felhatalmazásáról szóló 70/2011. miniszterelnöki határozat adott felhatalmazást.

A nemzeti fejlesztési miniszter az 1585/2014. kormányhatározat alapján felhatalmazta dr. Elter István dohai nagykövet urat a megállapodás aláírására, amelyre ez évben, 2016. október 10-én került sor Dohában, ahogyan államtitkár úr is már az imént részletezte.

A megállapodás kihirdetését támogatjuk a Fidesz-frakció részéről. Álláspontunk szerint az országok közötti menetrend szerinti légi járatok jogi hátterének biztosítása érdekében indokolt annak létrehozása. A megállapodás kiterjed a két ország közötti légi forgalomban a járatok üzemeltetésének szabályaira, a légügyi hatóságok együttműködésére, valamint a légiközlekedés biztonságát szolgáló intézkedések összehangolására.

Az aláírt megállapodás elősegíti, hogy a légi szállítás hozzájáruljon a két ország gazdasági együttműködéséhez, a kereskedelmi és az emberi kapcsolatok közötti fejlesztéshez.

Kérem tisztelettel az Országgyűlést, hogy támogassa a benyújtott törvényjavaslatot, támogassa a megállapodás kihirdetését.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Velez Árpád képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

(12.20)

VELEZ ÁRPÁD, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A törvényjavaslat célja a Magyarország Kormánya és Katar Állam Kormánya közötti légiközlekedési megállapodás törvénnyel történő kihirdetése. A megállapodás megfelel az európai uniós előírásoknak, illetve lehetővé teszi a két ország bármely nemzetközi kereskedelmi repülőtere közötti menetrend szerinti személyszállító és áru fuvarozó légi járatok indítását. A megállapodás tartalmazza a tagállamok és az Európai Bizottság által a tagállamok és harmadik országok közötti kétoldalú légiközlekedési megállapodásokra vonatkozó, közösen kidolgozott és megállapított, többek között a légitársaságok kijelölésére és azok visszavonására vonatkozó záradékokat.

A megállapodás létrehozása a magyar-katari kapcsolatok egészére pozitív hatással lehet, az a gazdasági, turisztikai, kulturális és oktatási területen

egyértelműen kedvezően hathat. Ezért a Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselőcsoportja támogatja az előterjesztés elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezetőjének. Ön a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem árulok el nagy titkot, nyilvánvalóan a Jobbik képviselőcsoportja támogatni fogja ezt az előterjesztést, hiszen mind a turizmus, mind a személyforgalom, mind pedig az áruforgalom növekedése az elsődleges célja a Jobbiknak is a két ország viszonylatában is. Hisz hogyha Katarra gondolunk, akkor azért meg kell itt említeni, hogy a Perzsa-öböl félszigetén fekvő kicsiny állam, mert a területét tekintve, a maga alig 10 ezer négyzetkilométeres területével egykilenced akkora, mint Magyarország, a lakosságszáma is alig haladja meg a 2 millió főt, viszont azt tudni kell, hogy a világ leggazdagabb országai közé tartozik, hiszen az egy főre jutó GDP már 2012-ben is átlépte a 100 ezer dollárost határt, míg Magyarországon tulajdonképpen csak a 10 ezer dollárnyi összeg környékén mozgunk - sajnos, természetesen hozzá. Tehát hogyha a két ország között van perspektíva, mondjuk, a kereskedelmi kapcsolatok terén, akkor azt hiszem, hogy nekünk is van itt mit keresnünk Katar kapcsán, különösen akkor, hogyha belátjuk, hogy kicsoda irtózatos hatalmas nagy földgáz- és kőolajvagyon ülnek, amiből ezt a hatalmas jövedelmet, ezt a nagy gazdagságot fel tudták halmozni. Azt hiszem, hogy Magyarország tudna nyújtani ennek az államnak olyan termékeket - gondoljunk itt például a mezőgazdaságra, az élelmiszerfeldolgozásra, az élelmiszeripar termékeire -, amelyekkel betörhetnénk akár erre a piacra is, és ehhez ezek a kapcsolatok, ezeknek a kapcsolatoknak a szorosabbra fűzése mindenképpen elsőrendű érdek kellene hogy legyen.

Azt azonban látni kell, és mindig elmondjuk minden ilyen törvényjavaslat kapcsán, hogy azt szomorúan tapasztaljuk, hogy míg más állam, más ország elsődleges hangsúlyt biztosít a saját légitársaságainak, addig Magyarországon ezt nem tudjuk elmondani, hiszen nincsen ilyen. Gondoljunk itt csak a Malévnak a tragédiájára, kálváriájára! Nem akarok én itt ebből most egy új vitát nyitni, nem ez az egész előterjesztésnek a célja, de azért mégis meg kell említeni, hogy a Jobbik annak idején mind a Malév privatizálásával kapcsolatosan, mind pedig a felszámolásával kapcsolatosan megtette a feljelentést. Az, hogy ezt elfektették, az, hogy ebből nem lett semmi, és odajutottunk, ahova jutottunk ezen a területen is, azt hiszem, nem a mi bűnünk.

Muszáj itt a párhuzamra utalni, ami Katar kapcsán adott, hiszen ez az ország, amely 1971-ben nyer-

te el a függetlenségét, hiszen korábban brit protektorátus volt, 1993-ban egy olyan légitársaságot tudott felállítani, amely a Skytrax véleménye szerint mind 2011-ben, mind 2012-ben a világ első számú légitársasági vállalkozása lehetett, elnyerhette ezt a díjat, tulajdonképpen a maga kategóriáján belül kiérdemelte az öt csillagot. Egy igazi multinacionális vállalatról beszélhetünk a Qatar Airways kapcsán, hiszen az a 150 ezer dolgozó, aki a felügyelete alá tartozik, mintegy száz náció fiából, illetve lányából kerül ki, körülbelül 150 desztinációs céllal rendelkeznek, és a gépparkállomány is lenyűgöző, hiszen vagy 130 repülőgépet üzemeltetnek. Tehát hogyha a semmiből egy ilyen vállalatot kinövesztő katarai példát összevetjük a magyar tragédiával, akkor azt hiszem, hogy itt megint csak olyan dolgokhoz jutunk, amelyekben el kellene hogy gondolkodjunk.

A másik, amit mondjuk, még így a Malév kapcsán meg kell említeni, hogy nyilvánvalóan egyébként tudjuk, hogy közvetett tőkejuttatást nem lehetett a cégnek biztosítani, ez sértette volna az európai uniós szabályokat, viszont annak idején, amikor erről szó volt, a Jobbik nem is ezzel érvelt; mi azt mondtuk, hogy szektorális kedvezményben kellene részesíteni, és így kellene megmenteni a Malévet, nem pedig hagyni azt, hogy a Malév romjai fölött tulajdonképpen idegen légitársaságok marakodjanak, és mazsolázzák ki majd maguknak azokat a hasznosítható és profitot jövedelmező járatokat, amelyeket egyébként ki is válogattak a saját maguk részére.

Ezen túl amit még mindenképpen meg kell említeni, az az, hogy Ferihegy az ország kapuja, és nagyon nem mindegy az, hogy mi az, amivel, mondjuk, egy ilyen gazdag, dúsgazdag államból ideérkező turista szembesül, hiszen az első benyomás nagyon fontos ebben az esetben is. Viszont sok esetben balkáni állapotok fogadják őket, hiszen még most, az év tavaszán is találkozhattunk olyan sajtóhírről, amely szerint majdnem 16 ezer forintot kért el egy taxishiéna - számla nélkül egyébként - egy magát külföldi turistának kiadó személytől egy egyszerű Gellért Szállóig tartó fuvarért. A kormány kezében minden eszköz megvan ahhoz, hogy keményen odacsapjanak, hogyha kell, rendet tegyenek ebben az ágazatban is, hiszen a rendteremtést a becsületesen dolgozó taxistársadalom is igényelné, valamint az országpresztízs, ami egyáltalán nem utolsó szempont. Hiszen hogyha sorra jönnek ezek a sajtóhírek, hogy átvettek, tulajdonképpen kizsebeltek ideérkező turistákat, akkor azt hiszem, hogy ezzel olyan rossz híreket keltjük az országnak, ami különösebb magyarázatot itt nem igényel.

Egyfelől tehát itt kellene rendet tenni, másfelől pedig a Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtérre való eljutást könnyíteni kellene. Beszélni kell arról még egy ilyen nemzetközi egyezmény kihirdetésének kapcsán is, hogy az odavezető 11 kilométeres gyorsforgalmi úttal bizony komoly bajok vannak; ami most úgy mond felújítás történik, az nem több egy-

szerű ráncfelvarrásnál, és bizony joggal érezheti úgy Vecsés, Monor, Üllő vagy éppen Gyömrő lakossága, hogy ők nap mint nap olyan közlekedési vegzatúra elé vannak állítva, aminél többet érdemelnek. Szükséges lenne egyébként itt az a forgalomkorlátozó és a budapesti közlekedést egyébként mérhetetlenül megterhelő forgalmi rendnek a szabályozása, amelyik például megoldaná azt, hogy szinteltolós kereszteződések legyenek, hogy itt a forgalom könnyebben áramolhassék. Ugyan halljuk, halljuk, hogy lesz vasút Ferihegyre, de hát azért, államtitkár úr - látom, érdeklődve figyel -, én meg majd valamilyen szeretnék arra választ kapni, hogy miért terveztek erre be, mondjuk, egy ilyen 100 milliárd forintos költséget. Nem hiszem, hogy dzsungelt kellene irtani, nem hiszem, hogy mocsarakat kellene lecsapolni (*Szávay István: Viaduktot!*), így van, viaduktokat kellene építeni, vagy éppen hatalmas nagy hegyeket kellene keresztülfúrni ahhoz, hogy ez a beruházás megvalósulhasson. Tehát itt is egyébként alapos túlárazást gyanítunk, amire a kellő időben nyilvánvalóan mi a Jobbik részéről nem fogunk mondani.

Ezt a megállapodást viszont teljes mellszélességgel támogatni tudjuk. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Jobbik soraiban. - Tasó László tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Mivel a független képviselők nem vesznek részt a vitában, és kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, most felszólalásra következik Dunai Mónika képviselő asszony, normál időkeretben. Megadom a szót, képviselő asszony.

(*Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben
Földi László váltja fel.*)

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs hozzászólása késztetett arra, hogy a vezérszónoki felszólalás után még Rákosmente, a XVII. kerület és X. kerület egy részének országgyűlési képviselőjeként kiegészítést tegyek az őáltala elmondottakhoz.

Elnézését kérem képviselőtársaimnak, mert valóban, ahogyan az Ander Balázs által elmondott mondanivaló második része sem tartozott szorosan a tárgyhoz, ezért az enyém - amely az övéhez fog kapcsolódni - sem, de azt gondolom, hogy itt e Házban érdemes kitérni erre a körülményre is és ezt továbbfűzni.

(12.30)

Nagyon fontos valóban, hogy a ferihegyi repülőtér olyan színvonalú legyen, amely egyrészt kiszolgálja az ország utazni vágyó lakosságát, a turizmust is szolgálja, ugyanakkor én ezt szeretném hozzátenni az általa elmondottakhoz, nagyon fontos a ferihegyi repülőtér környékén élők zajterhelését is csökkenteni. Ezt különféle módszerekkel lehet megtenni. Ezen

dolgozik is a kormány, és én magam is kérem tisztelt államtitkár urat, hogy fokozottan figyeljenek oda a zajterhelés csökkentésére és amennyiben további beruházások, fejlesztések lesznek Ferihegyen, a ferihegyi repülőtéren, akkor az mindig párhuzamosan a környéken lévő települések zajterhelésének csökkentésével egyidejűleg valósuljon meg.

Nagyon régóta szó van egy következő kifutópálya tervéről és mi, rákosmentiek, kőbányaiaiak, nagyon várjuk, hogy ez megvalósuljon, hiszen akkor a fel- és leszállások alkalmával lehet a települések zajterhelését csökkenteni. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (*Nincs jelentkező.*) Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Tasó László államtitkár úrnak, aki előterjesztőként válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a frakciók támogatását. Nyilvánvalóan nem lesz akadálya, hogy kihirdessük a megállapodást.

Ami viszont a hozzá kapcsolódó mondatokban volt, arra mindenképpen röviden reflektálni szeretnék. Először is, a Malév sorsára vonatkozóan: a Malév sorsa nem a mi kezünkben volt. A Malév sorsát nem tudtuk jobbra fordítani. Természetesen nagy érvágás volt Magyarország számára véleményünk szerint nemcsak az ott dolgozók, hanem az egész ország számára az a változás, amit nem akartunk, igazából nem akart senki, néhány ember kivételével. Ellenben szeretném megvédeni a jelenlegi állapotokat, amelyet szintén támogatunk, mert ha nem támogatná a magyar kormány a jelenlegi állapotok fenntartását, a ferihegyi repülőtér akár az üzemeltető dolgának... - nem lenne a segítségére, akkor a színvonal tovább csökkenhetne. Ettől függetlenül most azt kell mondjam, kiszolgálja a ferihegyi repülőtér Magyarország légiközlekedési kapuját, tehát úgy működik, ahogy annak működnie kell. Ettől függetlenül nyugodtan mondhatjuk, hogy természetszerűen várjuk a színvonalbeli javulásokat minden területen. Egyébként az üzemeltető fejleszteni fog, a magyar kormány támogatása mellett uniós forrásokkal tudja továbbfejleszteni a szolgáltatásait.

Ami a ferihegyi bekötésről szól, már ez év februárjában a hálózatfinanszírozási eszköz - rövidítése a CEF, így emlegetjük egyébként, említve az angol kifejezést - tekintetében a lényeg, hogy már akkor elfogadtuk ezt a változatot, amelyet a magyar kormány is nagyon sok változat közül kiválasztott. Tudni kell, hogy 29 kilométernyi vasúti vonal fog kiépülni. Azt is tudni kell, hogy felszín alatt fogjuk átvezetni a vasútvonalat a reptér alatt. Tehát olyan körülményeket teremtünk, amelyek segítségével bekötjük

a keleti térségeket is, a 100-as vonal is többek között bekötésre kerül, és egészen más viszonyok keletkeznek, lehetőséget teremtve arra, hogy a ferihegyi reptér forgalma, a hozzá kapcsolódó szolgáltatási kör tovább növekedjen. Óriási vállalásról van szó, amelyet a magyar kormány már 2014 novemberében elhatározott. Most kerültek sorra azok a döntések, amelyek a konkrét lépéseket is szükségessé teszik.

Folyamatosan tárgyalunk egyébként az önkormányzatokkal a zajterhelés miatt. Nem telt el olyan fél év, amikor ne lett volna ezzel kapcsolatban egyeztetés. Keressük a megoldást, de a speciális helyzet miatt nem tudtunk még olyat találni, amely valamennyi érintett önkormányzatnak és lakónak megfelelt volna. De az biztos, hogy a minisztériumunk, az államtitkárságunk ezzel kapcsolatban kiemelten foglalkozik.

Hadd tegyem egy kicsit ezt is a helyére, mert a taxisproblémát, amit említett képviselőtársam, ismerjük, de részünkről a szabályozás teljesen világossá teszi, hogy a magyar kormány a tevékenységüket szabályosan végző adófizető taxisok mellett áll. Hogy mindig lesznek, akik ezt nem veszik figyelembe és megpróbálkoznak ilyen dolgokkal, mint amiről szó volt, azt nem tudjuk kivédeni pillanatnyilag. A lehetőségeinkhez képest fellépünk ellenük. Ettől függetlenül nem lehet teljesen kiszűrni az ilyen negatív hatásokat, amelyek valóban árnyékolják azt a képet, amit az ideérkezők elsőként tapasztalnak, éreznek a saját bőrükön. Ettől függetlenül a szabályozás egyértelmű: világossá tette a magyar kormány, hogy minden területen azokat támogatja, akik a munkájukat szabályosan végzik és hozzájárulnak a közös teherviseléshez.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Köszönöm a támogatást újfent. Nagyon bízom benne, hogy a felvetett kérdésekkel kapcsolatban lesz időnk a következő hónapokban vagy fél évben olyan lépéseket tenni, amely valamennyi felvetésre megnyugtató választ fog majd adni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választ. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a Magyarország Kormánya és az Egyiptomi Arab Köztársaság Kormánya közötti légiközlekedési megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12917. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tasó László úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a

szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előző napirendhez hasonlóan egy megállapodás kihirdetéséről van szó. Ha megengedik, a jegyzőkönyv számára is fontos néhány mondatot felolvasnom és mindenképpen a tisztelt Országgyűlés elé terjesztem annak érdekében, hogy a kihirdetés megtörténjen.

Mint ahogy tudjuk, Magyarország Kormányának - Katar Állam után - Egyiptommal is meg kell kötnie a szerződést ugyanúgy. Egyiptommal is megkötöttük már korábban a légiközlekedési megállapodást, amelyet be kell illesztenünk a magyar jogrendbe. A megállapodás megkötése EU-konform, jogi alapot teremt a két ország közötti menetrend szerinti légi járatok működtetéséhez.

Magyarország és Egyiptom között természetszerűen most is vannak légiközlekedési kapcsolatok. Jelenleg négy járat üzemel Budapest és Kairó között. Magyar részről a Budapest-Hurghada-útvonalon kijelölt légitársaság, a Wizz Air egy ideig, a nyári menetrendi időszakban közlekedtetett járatot, ezt azonban egyelőre biztonsági okok miatt felfüggesztette. Az útvonalon jelenleg az egyiptomi Air Cairo légitársaság üzemeltet heti egy menetrend szerinti járatot.

A megállapodás értelemszerűen kiterjed a járatok üzemeltetésének szabályaira, a légügyi hatóságok együttműködésére, valamint a légiközlekedés biztonságát szolgáló intézkedések összehangolására. Az új európai uniós joggal összhangot biztosító megállapodás elősegíti, hogy a légi szállítás hozzájáruljon a két ország gazdasági együttműködéséhez, kereskedelmi és kulturális kapcsolatok fejlesztéséhez.

Tisztelettel kérem az Országgyűlés tagjait, támogassák a törvényjavaslat elfogadását és kihirdetését is. Elnök úr, köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz-képviselőcsoport vezérszónokának.

DUNAI MÓNKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A jelen törvényjavaslat célja Magyarország Kormánya és az Egyiptomi Arab Köztársaság Kormánya közötti légiközlekedési megállapodás kihirdetése, amellyel a Fidesz képviselőcsoportja egyetért. A megállapodást 2016. június 1-jén dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter írta alá Orbán Viktor miniszterelnök kairói látogatása keretében. Az előterjesztés összhangban áll a kormány programjával.

Az országok közötti menetrend szerinti légi járatok EU-konform jogi hátterének biztosítása érdekében indokoltnak tartjuk a megállapodás megkötését. A megállapodás, jelen megállapodás is, mint az előző, kiterjed a két ország közötti légi forgalomban a járatok üzemeltetésének szabályaira, a légügyi ható-

ságok együttműködésére, valamint a légiközlekedés biztonságát, azon belül a személyi és vagyonbiztonságot szolgáló intézkedések összehangolására. Az aláírt megállapodás elősegíti, hogy a légi szállítás hozzájáruljon a két ország gazdasági együttműködéséhez, a kereskedelmi és az emberek közötti kapcsolatok fejlesztéséhez.

Kérjük a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot, az egyezmény kihirdetését támogassa. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Velez Árpád képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezér-szónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

VELEZ ÁRPÁD, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A törvényjavaslat célja a 2016. június 1-jén Kairóban aláírt, a Magyarország Kormánya és Egyiptomi Arab Köztársaság Kormánya közötti légiközlekedési megállapodás törvénnyel történő kihirdetése. A törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Magyar Népköztársaság és az Egyiptomi Köztársaság Kormánya által 1958. március 20-án aláírt kétoldalú légiközlekedési megállapodás. A megállapodás légügyi főigazgatók általi parafálására 2014. november 18-án került sor.

A megállapodás létrehozása a magyar-egyiptomi kapcsolatok egészére pozitív hatással lehet, az a gazdasági, turisztikai, kulturális és oktatási területen egyértelműen kedvezően hathat. Ezért a Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselőcsoportja támogatja az előterjesztés elfogadását. Köszönöm a szót. *(Taps az MSZP soraiból.)*

(12.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezér-szónokának. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nyilvánvaló módon ezt az előterjesztést is támogatni fogja a Jobbik frakciója, hiszen tisztában vagyunk azzal, hogy az 1958-as kairói egyezmény most már idejétmúlt, az a modern üzemeltetési feltételeknek sem felel meg, illetve az európai uniós előírásoknak sem.

Képviselőtársaim itt biztatnak, hogy történelemtanárként használjam ki ezt a 15 percet, illetve azt az időkeretet, ami itt még lehetőségként fölmerül számomra, és szívesen, részletesen ecseteljem azokat a kulturális és turisztikai tartalmakat, amelyek a magyar-egyiptomi kapcsolatban, relációban itt fölvetődnek. Ígérem képviselőtársaimnak, hogy nem veszem türelmüket ennyire igénybe.

Igen, el lehetne kezdeni a történetet valóban ötezer évvel ezelőttről, még amikor Ménész egyesítette Alsó- és Felső-Egyiptomot, de azért ne kanyarodjunk el idáig. Ha a turizmus itt szóba került, akkor azért Gyüre képviselőtársam nyomdokain haladva, aki itt néhány nappal azelőtt az Ausztrália és Magyarország közötti légügyi megállapodás kapcsán nagyon színes és nagyon élvezetes előadást tartott Ausztrália flórájáról és faunájáról nekünk, illetve a kulturális értékekről, azért Egyiptom kapcsán egy érdekességet tényleg hadd említsek meg.

Nagyon kikristályosodott és egyirányú eredetelmélettel bír az a közösség, amely magát is magyarábnak nevezi, nem azért, mert magyar arabok, hanem azért, mert ez az arab nyelven egyébként törzset jelent, tehát magyar törzsnak hívják magukat. Nagyon korai egyébként és egyértelmű források szólnak arról, hogy ez a közösség ott, Dél-Egyiptomban, Núbia környékén valamikor a XVI. században került oda tulajdonképpen török katonai, mondhatjuk úgy, hogy rabszolgaként, és a feladatuk a núbiai feketék elleni határvédelem volt, mint az Oszmán Birodalom alattvalói. Ők maguk egyébként Ibrahim el-Magyaritól, tehát Magyar Ábrahámtól eredeztetik magukat, és egyes becslések szerint ez a magyaráb közösség ott Egyiptom és Szudán határvidékén mintegy 50-60 ezer lelket számlálhat.

Az orientalista Fodor István, aki néhány évtizeddel ezelőtt ott járt és feltérképezte ezt a közösséget, azonban csak 10-12 ezres számról tett említést. De hogy ott vannak és megvannak, arra egyébként a korábban nácibarátsággal gyanúsított és megvádolt Almásy László munkássága is ékes példát szolgáltat, hiszen ő az egyiptomi térképészeti intézet főmunkatársaként valamikor 1935 környékén szintén felbukkant itt, Dél-Egyiptomban, és találkozott a magyaráb közösség tagjaival, akik neki is kifejtették egyébként, hogy ők nem arabok; a magyaráb, még egyszer mondom, nem magyar arabot jelent. Nyilvánvalóan egyébként a nyelvük, illetve a vallásuk már nem magyar és nem keresztény, alkalmazkodtak, illetve asszimilálódtak a környezetükhöz, viszont ez a néprajzi, történelmi érdekesség mindenképpen egy olyan dolog, amely egy ilyen nemzetközi egyezmény aláírásakor megemlítendő. Egyébként a Magyarok Világszövetsége felvette annak idején velük a kapcsolatot, és talán elsőként valamikor 1992-ben jártak is itt Budapesten a magyarábok delegációjának a tagjai.

Ennyit szerettem volna elmondani, tisztelt államtitkár úr, illetve képviselőtársaim. Még egyszer hangsúlyozom, a Jobbik támogatni fogja ezt az előterjesztést. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel a független képviselők nem vesznek részt a vitában, és kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni az adott napirend keretében. *(Senki)*

sem jelentkezik.) Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdem államtitkár urat, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen, államtitkár úr, öné a szó.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindig élvezettel hallgatom a kitekintést, amelyet a képviselőtársaim a napirenddel kapcsolatban terítékre hoznak, és őszintén szólva ez esetben is így volt.

Ami rendkívül fontos, hogy minden megállapodásra az a jellemző, hogy a magyar kormány szándékánál megfelelően és a magyar emberek elképzelései szerint kapcsolatainkat az egész világgal szorosra kötjük, próbálunk segíteni magunknak elsősorban, magyar embereknek, és természetesen a világ bármely országának, akik a feltételrendszerrel azonosulni tudnak, és természetesen azokat a szabályokat, amelyek a biztonságos légiközlekedéshez kapcsolódnak, betartják, elfogadják és magukra kötelezőnek tartják.

Természetesen ezzel is segítjük egyébként Egyiptom országát, hogy ott tudjanak boldogulni az ott élő emberek, ahol laknak, az a térség is megpróbáljon a lehetőségeihez mérten továbblépni azokon a válsághelyzeteken, amelyek azért alkalmanként előfordulnak. De minden országban, ahol Magyarország tud segíteni azzal, hogy a kapcsolatait megerősíti, a kereskedelmi szövetségeit erősebbre fűzi, akkor azt gondolom, hogy mint emberi tartás is gyarapodunk, erősödünk, és nemcsak egyébként kereskedelmi szempontból gyarapodunk. Minden megállapodás célja az, hogy a következő időszakban, kihasználva a lehetőségeinket, jobban éljünk. Természetesen az egész munkánknak ez a lényege.

Tisztelettel kívánok sok sikert mindenkinek ebben, aki bármilyen módon közreműködik ebben, és örülök annak, hogy a frakciók egyhangúlag támogatják a megállapodás kihirdetését. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes iskolaszövetkezetekkel összefüggő törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Kósa Lajos, Szatmáry Kristóf, Hadrázy Sándor, fideszes képviselők, és Hollik István, KDNP-s képviselő által benyújtott előterjesztés T/12899. számon a parlamenti informatikai hálozaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Szatmáry Kristóf képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Amint az önök előtt

is ismert, az Országgyűlés több alkalommal módosította az elmúlt időszakban a diákmunkára vonatkozó szabályozást a felmerülő problémák hatékony kezelése végett. Legutóbb pedig reményeink szerint új alapokra helyeztük azt.

Időszerű és fontos a jogszabályi változások végrehajtásának nyomon követése, főként a diákok érdekeinek szem előtt tartásával. Tudvalevő, hogy a diákszövetkezetek rendszere kiemelkedően fontos és hasznos feladatot lát el annak érdekében, hogy a fiatalokat bevezessük a munka világába, és minél kevésbé sújtja őket a fiatalok munkanélkülisége.

Egy speciális magyar modellről beszélünk, így az Európai Unió nem ismeri ezt az atipikus foglalkoztatási formát. Ezért is fontos az előttünk fekvő törvényjavaslat benyújtása, hiszen reményeink szerint a helyére kerül, egyértelműsödik a vonatkozó jogi keret. Ilyen módon a diákok érdekeinek és a közösségi jog szabályainak is minél jobban meg tud felelni.

A legutóbbi módosítások óta eltelt időben folyamatosan kikértük a diákszövetkezetek tapasztalatait a változások kapcsán. A visszajelzésekből kiderült, hogy az új szabályozás egyszerű és következetes, a jogalkotói szándék egyértelmű és kiolvasható a szabályokból. Azonban sok helyről érkeztek kérdések, és ezek láttán célszerűbbnek tűnt, hogy egyes kérdésekre jogszabályi környezetben adjunk konkrét választ. Ennek megfelelően indítványunk legfőbb célja a jogszabályi környezet gyakorlati alkalmazása folyamán felmerült bizonytalanságok kiküszöbölése.

Kérdésként merült fel például, hogy a diákok személyes közreműködése a szövetkezetekben önálló vagy megbízási jogviszony. A kérdés azért fontos, mert megválaszolásán több jelentős kérdés további megválaszolása múlik, egyes személyi jövedelemadó érintő kérdések vagy akár a munkaerő-kölcsönzéssel minősítés lehetőségének kizárása is, továbbá az, hogy kiterjed-e a munkavédelmi törvény hatálya a diákok szövetkezeti munkavégzésére. A jogalkotói szándék természetesen az önálló jogviszony megteremtése volt, a korábbival azonos adózással és munkavédelmi garanciákkal. A felmerült kérdés a benyújtott javaslat által reményeink szerint egyértelműsítésre kerül.

Az Országgyűlés által tavasszal elfogadott törvény által lehetővé vált, hogy az iskolaszövetkezet és megbízási jogviszony biztosítsák a szakmai gyakorlat feltételeit. A törvény elfogadásával sikerült feloldani azt az ellentétes helyzetet, miszerint a gyakorlólé hely nem igazolhatta a szakmai gyakorlatot, mert az nem minősült munkáltatónak ebben a fontos kérdésében. A szövetkezet pedig szintén nem igazolhattott, mert szakmai gyakorlólé helyként történő regisztrálásához nem rendelkezett kellő saját erőforrással. Az új jogszabály gyakorlati alkalmazása során azonban kérdésként merült föl, hogy a gyakorlat teljesítése lehetséges-e tisztán iskolaszövetkezeti közreműködés keretében vagy csak hallgatói munkaszerződéssel. A szándék itt is természetesen a lehetőségek szélesítése volt, ezért az előttünk fekvő javaslat

tisztázza, hogy az iskolaszövetkezeti hallgatók a szakmai gyakorlatot tagsági megállapodással is abszolválhatják.

(12.50)

A javaslat továbbá egyértelműsíti a szabadságra vonatkozó szabályozást is, ezzel elkerülheti azonos értelmezések lehetőségét, hogy egy nappali tagozatos hallgató esetén hogyan kell alkalmazni a szabadság jogintézményét. Az előterjesztés kimondja, hogy a munka törvénykönyvének szabályozásra vonatkozó rendelkezéseit kizárólag azon iskolaszövetkezeti tagok esetében lehet alkalmazni, akik nem állnak tanulói vagy hallgatói jogviszonyban.

Végezetül pedig az iskolaszövetkezeti tagok szabályozása az év szeptember 1-jétől már nem a munka törvénykönyve, hanem a szövetkezetekről szóló törvény hatálya alá tartozik, erre való tekintettel szükséges volt a csőd eljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény vonatkozó rendelkezéseiben is átvezetni a változásokat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt hónapok tapasztalatai és visszajelzései mind azt mutatják, hogy az elmúlt időszakban véghez vitt módosítások szükségesek és hasznosak voltak, csakúgy reményeink szerint a mostani előterjesztésünk. A szabályozás sikerének talán legfőbb bizonyítéka, hogy az Európai Bizottság döntése értelmében a 2015 nyarán az iskolaszövetkezeti tagok munkaidő-szervezése vonatkozásában indított kötelezettségszegési eljárást épp a minap lezárta az Európai Unió, tekintettel arra, hogy a módosított magyar szabályozás a közösségi joggal összeegyeztethetőnek tűnt és találatott.

Célunk továbbra is az, hogy a jogszabályok elfogadására kerülhessen sor a Ház falai között oly módon, amely által egyértelmű jogszabályi környezetet teremtünk az igen hasznosnak ítélt diákmunka számára. Fontos az a szempont is, hogy a diákok az elvégzett munkáért biztosan megkapják a bérüket. Mindezek által hozzájárulhatunk ahhoz, hogy a fiatalokat minél sikeresebben vezessük be a munka világába.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat vitathatatlanul jó célt szolgál, és ezért is kérem a tisztelt frakcióképviselőket akár kormánypárti, akár ellenzéki oldalon, hogy támogassák a benyújtott javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván felszólalni. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Belekapaszkodva Szatmáry Kristóf képviselő úr utolsó mondatába, hogy fontos ügről van szó, szeret-

ném kiemelni, hogy az iskolaszövetkezet keretében történő munkavégzés célja a fiatalok munka világába való bevezetése, a könnyebb munkába lépésének elősegítése. Az iskolaszövetkezeti szolgáltatásnyújtás egy olyan üzleti alapú megoldás, ami a piac igényeire és a fiatalok öngondoskodására épül. Az iskolaszövetkezet keretében végzett munka már a diákevek alatt az oktatási rendszer kiegészítéseként vezeti be a fiatalokat a munka világába. A kormányzati törekvések eredményeként ma már jelentős a hazai iskolaszövetkezetek szerepe, működésük a diákok számára hasznos.

Az iskolaszövetkezetben végzett munka a diákok számára egyrészt jövedelemkiegészítést jelent, másrészt lehetőséget biztosít arra, hogy széles körű szakmai tapasztalatot szerezzenek a tanulmányaik befejezését megelőzően. Ma már kimutatható, hogy az iskolaszövetkezetekben végzett munka az országos átlaghoz képest alacsonyabb munkanélküliséget okoz az e tevékenységet végzők körében, a végzett fiatalok igen nagy százaléka ott dolgozik, ahol iskolaszövetkezeti tagként korábban munkát vállalt, vagy azon cégek közül tud választani, ahol valamikor dolgozott.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány folyamatosan törekszik az iskolaszövetkezetek keretében történő foglalkoztatás továbbfejlesztésére. Ezt a célt szolgálják az iskolaszövetkezeteket érintő, a közelmúltban hatályba lépett jogszabályváltozások is. A legutóbb elfogadott törvénymódosítás változtatott az iskolaszövetkezeteket érintő jogi szabályozás széttagoltságán, valamint nagyobb mozgási lehetőséget teremtett az iskolaszövetkezet tagjának személyes közreműködése tekintetében.

A módosítás eredményeként valamennyi, az iskolaszövetkezetekre vonatkozó fontosabb rendelkezést a szövetkezetekről szóló törvény tartalmazza. A szabályozás kiegészült az iskolaszövetkezet és nappali tagozatos tanuló, hallgató tagja közötti külső szolgáltatásra vonatkozó tagsági megállapodás szabályával. Erre a tagsági megállapodásra a polgári törvénykönyv megbízásra vonatkozó szabályait és a munka törvénykönyvének a szövetkezeti törvény által megjelölt rendelkezéseit kell alkalmazni.

A gyakorlati tapasztalatok azt mutatják, hogy a bizonytalanságok kiküszöbölése, az iskolaszövetkezet rugalmas működésének továbbfejlesztése érdekében további módosításokra van szükség. A benyújtott törvényjavaslat ilyen módosításokat tartalmaz. A módosítás egyértelművé teszi, hogy a felsőoktatási intézmény által előírt szakmai gyakorlatot az iskolaszövetkezet hallgató tagja külső szolgáltatásra irányuló személyes közreműködés keretében, tagsági megállapodással is teljesítheti. Aztán a szabályozás rugalmasságát, az iskolaszövetkezetek működési lehetőségeinek bővítését szolgálja az a módosítás, amely szerint az iskolaszövetkezetnek nemcsak oktatási intézmény, hanem bármely jogi személy is tagja lehet. A törvényjavaslat célja az is, hogy az iskolaszövetkezeti tag munkavégzésére vonatkozó jogi szabá-

lyozás a munkavégzés tekintetében megfelelő rugalmasságot biztosítson.

A módosítás szerint, mint az már elhangzott, a munka törvénykönyve szabadságra vonatkozó rendelkezéseit csak olyan személyes közreműködést teljesítő tag esetében kell alkalmazni, aki nem áll nappali tagozatos tanulói, hallgatói jogviszonyban. Ennek oka egyrészt, hogy a nappali tagozatos hallgatók, tanulók az iskolaszövetkezet keretében nem munkaviszony, hanem külső szolgáltatásra irányuló jogviszony keretében végeznek munkát. A módosítás másik indoka, hogy a nappali tagozatos hallgató, tanuló az iskolaszövetkezeten belül munkavégzést csak az oktatási intézmény által biztosított szabadidejében vállal.

A csőd-eljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény módosítása a jogszabályok közötti összhang megteremtését szolgálja. Átvezetésre kerül a csődtörvényen is az a változás, miszerint az iskolaszövetkezeti tagok foglalkoztatásának szabályait 2016. szeptember 1-jétől nem a munka törvénykönyve, hanem a szövetkezeti törvény tartalmazza.

Tisztelt Képviselőtársaim! Álláspontunk szerint a benyújtott javaslat elfogadásával rugalmasabbá, ugyanakkor egységesebbé válik az iskolaszövetkezetekre vonatkozó jogi szabályozás, ezáltal várhatóan növekszik az iskolaszövetkezetek piacképessége, és működésük is javul. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyjából másfél éve foglalkozunk folyamatosan, visszatérő jelleggel az iskolaszövetkezetek kérdéskörével itt a Parlament falai között. Ha jól számolom, akkor ez most a hatodik alkalom. A hatodik alkalommal való foglalkozás a számomra nem azt jelzi, hogy a szükségszerű jogszabályi illeszkedési felületeknek kell megfelelni, hiszen ilyen gyakorisággal történő változások természetesen nincsenek, hanem arról szól a történet, hogy a Fidesz-KDNP benyújtott javaslatai végiggondolatlanok, azok megalapozatlanok, azok összevisszaságra utalnak, ellentétes érdekek húzódnak meg mögötte, és mindig az aktuális érdek az, ami erősebbé teszi az akkori benyújtott törvénymódosítási javaslatokat. Nem véletlen, hogy különféle nevekhez illeszthető, Szatmáry Kristófhhoz, Czomba Sándorhoz, Cserenyés Péterhez és másokhoz mindezeknek a törvénymódosítási javaslatoknak a benyújtása a különböző időszakokban.

Az alapvető probléma az, hogy akkor, amikor Szatmáry Kristóf a diákok érdekeinek az érvényesüléséről beszél, közben a törvénymódosítás beltartal-

ma pedig pont ennek az ellentettjét hívja életre. Pont nem a diákok érdekeinek a szem előtt tartása, hanem annak a károsultságának az életre hívódása jelenítődik meg. Mondok majd konkrét példákat is.

Ez a törvénytervezet alapvetően három területen hoz változást. Egyrészt nyilván a szövetkezetekről szóló törvényt, a csőd-, felszámolással kapcsolatos eljárásokat és a munkaügyi ellenőrzéseket érinti.

(13.00)

A diák életében, a diák és a munkaerőpiac viszonyrendszerében mindig egy nagyon fontos kérdés a gyakorlati képzés kérdésköre. A gyakorlati képzést most, jelen esetben, ennek a törvénytervezetnek az előterjesztéséhez illesztetten a hallgató külső szolgáltatásra vonatkozó tagsági megállapodás alapján is elláthatja.

Az iskolaszövetkezeteknek mostantól kezdve, mármint ha a törvény elfogadásra kerül, a természetes személy és ezenkívül jogi személy is a tagjai lehetnek. Alapvető változás az, amit egy jó fél esztendővel ezelőtt hoztak az akkori törvénytervezet kapcsán, mármint a munka törvénykönyvéhez illesztetten, ami a szabadságolás lehetősége tekintetében mutatkozik meg. Tudják önök is, ez azért visszalépés, mert szerzett jogokat szüntetnek meg. A korábbiakban gyakorlatilag megszerzett szabadság lehetőségek eltörlését fogyanatosítják ezen törvénytervezet keretei között.

Nincs egy fél esztendeje vagy épphogy fél esztendeje van, hogy arról döntöttek, arról döntött a parlament, hogy ezen iskolaszövetkezet keretei között végzett munkatevékenység után, ha jól emlékszem, 13 munkanap eltöltését követő 1 szabadságolásbeli nap az, ami megilleti a diákokat is. Most ezt nullázzák le, gyakorlatilag különbséget tesznek, ugyanazon munkáért más bánásmódot alkalmaznak a nappali hallgató és a nem nappali hallgató diákok viszonylatában. Ez is mutatja, hogy a törvény előkészítése kapcsán fejtelenség van az önök fejében, merthogy fél évvel ezelőtt nem így gondolták, nem így cselekedtek, most, fél év elteltével pedig ennek az ellentettjét teszik meg.

A díjazás tekintetében ez a törvénytervezet azt rögzíti, hogy a munkatevékenység elvégzésének az ellenértékeképpen a minimálbér összegét kell elérni. Ez egy nemes célkitűzés, de ettől lehetne egy kicsit bátrabb is az előterjesztő.

De ami a munkabér érinti és illeti, az igazából az, hogy a munkabér helyett az elkövetkezendő időszakban most már nem munkaberről beszélhetünk, hanem díjazásról beszélhetünk. Az iskolaszövetkezeti tag tehát már nem mint munkavállaló jelenik meg, hanem feladatteljesítő személy, aki nem munkabért, hanem díjazást kap. Tudják, más a munkabér és más a díjazás. A munkabér munkaviszonnyal párosul, a díjazás, mint az előbbieken mondtam, feladatteljesítéssel párosul. Ha csak a szolgálati idő és egyéb más, hozzárakódó tényezők kérdéskörét feszegetem,

akkor megint csak nem adnak, hanem elvesznek az iskolaszövetkezeti nappali tagozatos hallgatóktól.

A Fidesz-KDNP tehát a hallgatókat egy újabb lépéssel, mondhatom úgy: továbbblöki a munka törvénykönyvétől, annak a hatályától, annak a védetségétől, annak a jogosultsági rendszerétől, az abból fakadó esetleges előnyöktől.

A munkajogi védetség tekintetében is legalább kérdéseket vet fel mindaz, hogy ez jó irányba viszi-e a folyamatokat; valójában a munkavállaló érdekeiket szolgálja-e, vagy éppen adott esetben, mondjuk, a munkaadó, az iskolaszövetkezet bármely tulajdonosának az érdekeit szolgálja.

Egyéni képviselői indítvány, mint ahogy azt önök szokták tenni iskolaszövetkezet vonatkozásában, azt hiszem, az elmúlt másfél esztendőben kivétel nélkül, most is így történik a dolog. Nyilván ezzel meg kívánják spórolni a társadalmi vitát, a szakmai egyeztetéseket és a hatástanulmányoknak a Parlament falai közé való hozatalát is.

Ha iskolaszövetkezetekről beszélünk vagy először inkább a hallgatói jogviszony tekintetében történő foglalkoztatásról, a diákok által vállalt és végzett munkatevékenységről, akkor tiszta és világos mindegyikünk előtt, hogy éves szinten, átlagosan nagyjából olyan 180-200 ezer emberről szól ez a történet. Az iskolaszövetkezet keretei között ez nyilván valamivel szűkebb, olyan 130-150 ezer főt érint adott esztendőben. Nyilván pulzál a rendszer, ez változó.

Ez egy érdekes kérdést vet fel, mert ha visszamegyünk, nem kell egy évtized távlatában, de visszamegyünk 6-7 év távlatában, akkor az iskolaszövetkezet keretei között munkatevékenységet végző fiatalok a munkaügyi statisztikáknak nem voltak az alanyai, magyarul: nem voltak beszámítva a foglalkoztatotti körbe. Jelen időszakban ez a 130-150 ezer ember a foglalkoztatás bővítő elemeként, tényezőjeként jelenik meg, miközben természetesen 7 évvel ezelőtt is ilyen keretek között folytattak munkatevékenységet, és akkor nem.

Tehát ha másra nem, önök ezeket a fiatalokat, ezeket a diákmunkában tevékenykedő fiatalokat legkiváltképp statisztikai alanyként használják. Ez nem túl korrekt, nem túl tisztességes dolog, hiszen nem ez a lényege a történetnek, hanem sokkal inkább az, hogy mindez a tevékenység a későbbi időszakban elősegítse a hallgatói jogviszony keretei között munkát vállalók fiatalok munkaerőpiacra való integrálódását, illetve elősegítse azt is, hogy valójában sokan ezen keretek között megteremtett forrásokból tudják kiegészíteni akár a szülői segítségeket, ahhoz illetően, hogy ki tudják fizetni az oktatás költségeit, mert e tekintetben is tettek azért néhány dolgot az elmúlt időszakban, és nem a diákok javát szolgáló módon.

Igazából tehát azt szeretném mondani, hogy mindaz, amit az iskolaszövetkezetekhez illetően az elmúlt másfél esztendőben, mondhatom nyugodtan: fejetlenül, folyamatában egymásnak ellentmondó módon hozott intézkedéseikkel tesznek, az nem a

hallgatók, nem a diákok elsődleges érdekeit szolgálja. Ez egyfajta ügyeskedés a Ptk. és a szövetkezeti törvény viszonyrendszerében, hogy, amint mondtam, hogyan és miképpen tudják a munkatörvénykönyv keretei köréből távolabb lökni ezeket a fiatalokat, és ezzel bizonyos hátrányokat is okozni nekik. A legnagyobb sérelem megítélésem szerint egyébként e tekintetben az, hogy a fél évvel ezelőtt hozott szabadság lehetőségének az igénybevétele most, ezzel a törvénytervezettel likvidálják. Fél éve szerzett jogokat szüntetnek meg.

Olybá tűnik, mintha az iskolaszövetkezet ma igazából csak kétfajta tevékenységet szolgálna az önök szemszögéből nézve. Az egyik, mint már mondtam, hogy statisztikát erősítsen, a másik pedig, hogy viszonylag olcsó munkaerőt biztosítson bizonyos, talán a haveri körökbe tartozó vállalkozói köröknek is. De ha iskolaszövetkezetek, akkor nem kerülhetjük meg természetesen a szociális vagy a foglalkoztatási szövetkezetek kérdéskörét sem, merthogy mindez a dolog a szövetkezés rendszerébe tartozó. Jó a példa, amit sajnós elég hosszú ideje rágunk, hogy hogyan és miképpen lehet visszaélni, nem megfelelő módon élni, nem az érintettek javát szolgálni például a „Híd a munka világába” című programon keresztül, ahol 1,6 milliárd forint tűnik el a szemünk láttára. Vagy jó a példa a Voldemort-féle nagyúr programjainak a keretei közötti tevékenységekhez illetően.

Azt gondolom, hogy nem ezek a jó utak. Nem az a jó út, hogyha azért, mert kisebb járulékteherrel kell szembenézni a szövetkezeti foglalkoztatás keretei között, ezért kiszervezzük a munkatörvénykönyv keretei közül a foglalkoztatottakat, majd visszafoglalkoztatjuk a szövetkezet által. Ez nem azt a célt szolgálja, hogy stabilizálódjon a munkaerőpiac biztonsága, hanem sokkal inkább annak az ellentettjét szolgálja, mármint azt, hogy kiszolgáltatottabbá válnak a munkavállalók. Érdemes lenne górcső alá tenni ezt a kérdéskört, államtitkár úr, megvizsgálni az elmúlt esztendők szövetkezési keretei között történő foglalkoztatásokat - bár most már nem beszélhetek erről sem, mert nem munkabér, hanem díjazás, feladatellátás jelenik meg -, hogy ezek tekintetében milyen helyzet alakult ki.

(13.10)

És ha ezt megtennék, és ha azokat a hatástanulmányokat elvégeznék, amelyeket egyébként el kellene végezni, ha nem egyéni képviselői indítvány keretei között hoznák ide a törvénymódosítási javaslatot, akkor önök is természetesen rádöbbenének arra, amit egyébként meggyőződésem szerint tudnak, hogy nem erősebb védetséget, nem jobb pozicionális helyzetet teremtenek, hanem pont abból fakadóan, hogy egyesek ki akarják kerülni a járulékfizetési kötelezettségek olyan mértékét, mint ami adott, ezen keresztül kiszolgáltatott helyzetbe hoznak nagyon sokakat másokat, akár az iskolaszövet-

kezet keretei között foglalkoztatott nappali tagozatos hallgatók körét is.

Befejező gondolatként csak azt szeretném megemlíteni és megerősíteni újra, hogy valójában az igazi kérdésre kellene a választ megtalálni. Az igazi kérdés pedig az, hogy kiknek a hasznát, közvetlen vagy közvetett hasznát szolgálja mindaz, amit önök itt az elmúlt másfél esztendőben véghez visznek az iskolaszövetkezeti törvénytervezetek módosításán keresztül. Én nyugodt lelkiállással sajnos azt merem állítani, hogy nem a hallgatók, nem a diákok hasznát szolgálja, hanem sokkal inkább az ő kárukra mások hasznát szolgálja mindez. Ráadásul, amit cselekszenek, az abszolút módon ad hoc jellegű, mindig valamilyen igény, valamilyen kívánság kielégítésére összpontosul. Ez nem lehet egy kialakult gondolkodási forma, egy elfogadható gondolkodási forma a törvényalkotáshoz illesztetten.

Ha komolyan úgy gondolják, hogy a diákok érdekeit szolgáló módon kell e tekintetben az iskolaszövetkezetek vonatkozásában törvényt módosítani, akkor nem másfél éven belül hatszor és nem olyan beltartalommal kell megtenni, ami pontosan ennek ellentmond. *(Németh Szilárd István: Miről beszélés?)* Mondom még egyszer, hogy Németh Szilárd is értsse, nem elvenni kell, hanem adni. Ha egyszer döntenek a szabadság jogosultságának a lehetőségéről, akkor fél év múlva ne arról döntsenek, hogy ezt hogyan és miképpen tudják elvenni, lehetőség szerint úgy burokkba zárva, hogy azt mások ne vegyék észre. És ne díjazásban, hanem munkabéren részesítsék a hallgatókat, abban, ami az ő számukra további jogosultságokat biztosít.

A könnyebb munkavállalás megteremtésének a lehetősége érdekében biztosítsák a gyakorlati képzőhelyek működését e vonatkozásban, de ne a járulékok kikerülése érdekében. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ahogy előterjesztőként Szatmáry Kristóf képviselőtársam említette, az Országgyűlés több alkalommal módosította már a diákmunkára vonatkozó szabályokat. Ezeknek a módosításoknak a célja minden esetben az iskolaszövetkezetek működése közben felmerülő problémák hatékony kezelése volt. 2016 elején új alapokra helyezte az Országgyűlés az iskolaszövetkezetek munkáját, oda helyeztük a szabályozást, ahova való, a szövetkezetekről szóló törvénybe áttéve a munka törvénykönyvéből azt. Időszerű és fontos jogszabályi változtatásokat hajtottunk végre. Ez mindvégig a diákok érdekeinek szem előtt tartásával történt. Alapvetően mi a diákmunkát, tehát az iskolaszövet-

kezetek működését támogatjuk, mert a diákszövetkezetek rendszere kiemelkedően fontos és hasznos feladatot lát el annak érdekében, hogy a fiatalokat bevezessük a munka világába, és ne sújtsa a fiatalokat a fiatalkori munkanélküliség.

Azt is érdemes elmondani az iskolaszövetkezetek működéséről, illetve a diákmunkáról, hogy alapvetően egy igazi hungarikumról van szó. Sok tekintetben a jó gyakorlatokat mi vesszük át Nyugat-Európából, a diákmunka tekintetében viszont mi járunk élen, hiszen Nyugat-Európa legtöbb országában ezt a foglalkoztatási formát nem is ismerik. Ez egy legális munkavégzési lehetőség, aktív foglalkoztatáspolitikai katalizátor is, javítja a fiatalok elhelyezkedési esélyét, és csökkenti - s ez is egy nagyon fontos szempont - a feketemunka arányát a fiatalok körében. És hát az is látszik egyébként, s nemcsak az elmúlt egy-másfél év tapasztalatai alapján, hanem az elmúlt húsz év tapasztalata alapján, hogy a fiatalok körében nagy igény van erre a foglalkoztatási formára. Ha megnézzük az adatokat, azok is ezt támasztják alá, hiszen Magyarországon évente átlagosan 180-200 ezer diák vállal valamilyen alkalmi munkát, és ebből legalább 130 ezer iskolaszövetkezetben teszi meg mindezt.

Ha megnézzük, hogy az iskolaszövetkezeteknek mennyi az árbevétele, azt láthatjuk, hogy 17,2 milliárd, tehát jelentős pénzüsszegekről beszélünk, és ebből több mint 15 milliárd forint jövedelme keletkezik a diákoknak. Azt is tudhatjuk felmérésekből, hogy a diákok az iskolaszövetkezetükben végzett munkájuk után járó illetmény több mint 60 százalékát közvetlenül vagy közvetve a tanulmányaikkal kapcsolatos kiadásokra költik, könyvet vásárolnak, az egyetemhez kapcsolódó albérlésüket finanszírozzák belőle, tehát azt is lehet mondani, hogy a felsőoktatásban részt vevő diákoknak nagyon fontos ez a foglalkoztatási forma, hiszen így tudják kiegészíteni az ösztöndíjukat, így tudják az egyetemi tanulmányaikat finanszírozni.

Az előttünk fekvő javaslat konkrét módosításairól Szatmáry Kristóf képviselőtársam beszélt, így annak a részleteiről én nem beszélnék. Azt láthatjuk, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat az elmúlt fél évben elfogadott szabályok után az iskolaszövetkezetek működésével kapcsolatos problémákat oldja föl, és minden esetben az a célja, hogy a diákoknak, a diákmunkának a lehetőségét szélesítse, azt rugalmasabbá tegye, illetve az iskolaszövetkezetek működését egyértelműbbé és hatékonyabbá tegye. Azt mondhatjuk, hogy az elmúlt hónapok tapasztalatai és a visszajelzések is azt mutatják, hogy az elmúlt időszakban véghez vitt módosítások szükségesek és hasznosak voltak. Reményeink szerint a mostani javaslataink, amelyekről most beszélünk, szintén ezek körét fogják gazdagítani. Az biztos, hogy a szabályozás sikerének az egyik legfőbb bizonyítéka - ahogy azt Szatmáry Kristóf is említette -, hogy az Európai Bizottság az iskolaszövetkezeti tagok munkaidő-szervezése vonatkozásában indított kötelezett-

ségszegési eljárását nemrég lezárta, arra való tekintettel, hogy a módosított magyar szabályozást a Bizottság a közösségi joggal összeegyeztethetőnek találta.

Mindezek alapján mi úgy gondoljuk, hogy ezek a változtatások a mindennapi életben felmerülő problémákra hatékony, pragmatikus választ adnak, és mindezek hozzájárulhatnak ahhoz, hogy a fiatalokat minél inkább be tudjuk vezetni a munka világába, ezért a Kereszténydemokrata Néppárt az előttünk fekvő törvényjavaslatot támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Farkas Gergely képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

FARKAS GERGELY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Kerestem a szemeimmel Szatmáry Kristóf vezérszónokot, benyújtót, akinek a szavaira szeretnék reagálni - *(Németh Szilárd István: Orvoshoz kellett mennie.)* ha nincs itt, maximum önök tudják tolmácsolni neki -, mégpedig azért, mert ő a bevezető szavaiban úgy mutatta be számunkra ezt a törvényjavaslatot, hogy az iskolaszövetkezetek véleményezése alapján történt meg ennek a megfogalmazása, a konkrét jogszabály-változtatások igénye részükről merült fel. Úgy gondolom, hogy ez az egy mondat nagyon sok mindent megmagyaráz, ugyanis az egész diákmunkára - nevezük így - vonatkozó változtatásoknak nemcsak az egyik fél visszajelzéseinek kellene alapulniuk. Márpedig itt ez történik.

(13.20)

Itt az történik, hogy az iskolaszövetkezetek mint munkaadók, mint közvetítők különböző visszajelzésekkel élnek a kormány felé, önök pedig ezt elfogadják. Én nem feltételezek rosszat az iskolaszövetkezetekről, bár el kell mondani, hogy még ők maguk is elismerik, hogy vannak olyan iskolaszövetkezetek, amelyek inkább kihasználják a diákokat, de az mindenestre egyértelműen elmondható, hogy felelőtlenség az önök részéről, hogy csak az egyik felet hallgatják meg ebben a kérdésben.

Kérdezem én, önök megkérdezték-e a diákok véleményét, a fiatalok véleményét, hogy vajon egyetértenek-e ezzel a változtatással. Egyeztettek-e például a HÖÖK-kal, a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciájával, amely képviseli a felsőoktatási hallgatókat, akiket érint ez a változás? Nagyon örülnék, ha erre válaszolnának, bár a hallgatás egyértelmű választ ad, hogy önök nem egyeztettek velük. Kérdezem, egyeztettek-e önök a Nemzeti Ifjúsági Tanácsal mint a fiatalok legitim érdekképviseleti szervezetével. A hallgatás itt is egyértelmű, velük sem egyeztettek.

De, tisztelt Hollik képviselőtársam, elég lett volna, ha a saját ifjúsági szervezetével egyeztet, és az ott

lévő tagok is elmondták volna, hogy igenis vannak ebben aggályos részek. Úgy gondolom, ez egy nagyon nagy hiányosság az önök részéről, hogy ezt nem tették meg, mert akkor bizony kiderült volna, hogy például ők sem értik azt, hogy mi történt itt az elmúlt fél évben a nappali tagozatos hallgatók kapcsán, ami miatt önöknek hirtelen eszükbe jutott, hogy nekik már nem jár szabadság. Megváltozott a kötelezettségük ezeknek a hallgatóknak a felsőoktatási intézményekkel kapcsolatban? Vagy mi változott? Semmi nem változott!

Semmi nem változott, önök mégis fél évvel ennek bevezetése után, miszerint ők is kaphassanak szabadságot, hirtelen úgy gondolják, hogy már nincs erre szükség. Nem változott semmi. Itt vagy az történt, hogy önök nem voltak elég átgondolatlanok *(sic!)*, vagy az iskolaszövetkezetek érdeke azt diktálja, hogy ezek a hallgatók már ne jussanak szabadsághoz. Egyik sem elfogadható számunkra.

A törvényjavaslat egyik célja, amit fél évvel ezelőtt önök kezdeményeztek, a szakmai gyakorlatok elismerésének, iskolaszövetkezeteken keresztüli elismerésének bevezetése. Ezt fél évvel ezelőtt kezdeményezték. Mi ezt egy jó dolognak tartottuk, hogy a szakmai gyakorlatot ily módon is be tudják fejteni a fiatalok, és ennek szélesítését most kezdeményezik. Ezzel alapvetően egyetértünk. Ami a problémánk, az a szakmai gyakorlatokkal kapcsolatos, amire már számos alkalommal felhívtuk itt a parlamentben az önök figyelmét. Sajnos, nem találtak meghallgatásra ezek a figyelmeztetések, a problémákra való figyelemfelhívás.

Számos probléma van ugyanis a felsőoktatási és egyéb szakmai gyakorlatok kapcsán, onnantól kezdve, hogy a munkaadók sok esetben nem olyan valódi szakmai tudást jelentő munkára alkalmazzák a fiatalokat, ami az ő tapasztalatukat, tudásukat, rutinjukat növelné, ami végül is célja lenne az egész szakmai gyakorlatnak. Sajnos, önök nem foglalkoztak ezzel a problémával onnantól kezdve, hogy nem adnak lehetőséget a fiataloknak, hogy mondjuk, értékeljék a szakmai gyakorlatot adó helyet, onnantól kezdve, hogy nehézségekbe ütközik az egyáltalán, hogy megtalálják ezeket a munkaadókat, ahol a gyakorlati idejüket letölthetik.

Tudjuk nagyon jól, hogy nagyon sok esetben csak egy aláírással, egy bármilyen tanúsítvány kitöltésével letudják ezek a fiatalok vagy épp a munkaadók a szakmai gyakorlatot ahelyett, hogy valóban több hetet ott töltenének és gyarapodnának valós, releváns tudással, és még lehetne sorolni, hogy milyenfajta problémák vannak a szakmai gyakorlatok körül. Önök most tovább szélesítik ennek lehetőségét, hogy a fiatalok iskolaszövetkezeteken keresztül is részt tudjanak venni a szakmai gyakorlatokban, amivel, még egyszer mondom, nincs probléma. Hiszen ott egy olyan területre kalauzolják a fiatalokat, ahol a szakmai gyakorlatok kapcsán már nagyon sok probléma van, és önök nem vesznek tudomást ezekről a problémákról.

Nem véletlenül hoztuk ezt már föl itt a parlamentben, hogy nemrégén például a Jobbik Ifjúsági Tagozatával is egy kampányt indítottunk, hogy valamifajta nyomást tudjunk önökre gyakorolni ilyen téren. Ezúton is szeretném a kormány jelen lévő tagjának, illetve a kormánypárti képviselőknél a figyelmét felhívni arra, akár ifjúsági szervezet volt vezetőjeként Hollik Istvánt is, hogy foglalkozzanak önök is a szakmai gyakorlatok helyzetével, mert valóban komoly probléma van. És ugye, tudjuk nagyon jól, hogy az egyetemi, felsőoktatási hallgatók szinte mindegyikének kötelező ilyen szakmai gyakorlatban részt vennie, ezáltal több százezer fiatal érintett ebben a kérdéskörben.

Összefoglalólag tehát: én is szeretnék választ kapni azokra a kérdésekre, amiket az elején feltettem, volt-e, történt-e egyeztetés a diákokat, fiatalokat képviselő szervezetekkel, miért tartják most hirtelen, fél év múlva szükségesnek azt, hogy a nappali tagozatos diákok esetén eltöröljék a szabadságolás lehetőségét. Illetve, azért azzal kapcsolatban is kérdéseket vetnék fel, amit önök teljesen természetes módon vezettek be, hogy itt jogszabályi átvezetésekről van szó. Valóban, korábban elfogadott jogszabályok átvezetéséről van szó, csak azt elfelejtik mondani, hogy ez azért nem minden esetben a hallgatók érdekét szolgálta.

Mindezek tükrében a válaszukat várva fogja kialakítani a Jobbik-frakció az álláspontját. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Alig telt el fél év és újra módosítás előtt áll az iskolaszövetkezetekkel kapcsolatos szabályozás. A javaslat persze most is egyéni képviselői indítvány formájában került benyújtásra, társadalmi egyeztetés megkerülésével, ahogy elhangzott a korábbi felszólalóktól is. Azt is mondhatjuk, hogy ma az iskolaszövetkezetek működése két fideszes képviselő elképzelései szerint alakul. Valahányszor módosítják ugyanis a szabályokat, mindig Kósa és Szatmáry úr a betérjesztő.

Legutóbb májusban változtak a szabályok, ekkor az iskolaszövetkezetek szabályozását kivették a munka törvénykönyvének hatálya alól, és berakták a szövetkezeti törvény alá. A képviselők azzal reagáltak a diákmunkások munkavállalói jogainak esetleges szűkítésére vonatkozó aggodalomra, hogy nincs mitől tartani, ugyanolyan jogokat fognak élvezni ezek után is a dolgozó fiatalok, továbbra is joguk lesz munkaközi szünetre, pihenőidőre, szabadságra. Szabadság esetén annyi lesz az eltérés, hogy minden 13, feladat teljesítéssel eltöltött nap után egy nap szabadság jár.

A most betérjesztett törvényjavaslat célja az indoklás szerint az, hogy az iskolaszövetkezetek vonat-

kozásában a közelmúltban megváltoztatott jogszabályi környezet gyakorlati alkalmazása során felmerült bizonytalanságokat kiküszöbölje - ezt idéztem az indoklásból. Ennek keretében például változnak a szabadságra vonatkozó szabályok.

A munka törvénykönyve szabadságra vonatkozó rendelkezéseit ezentúl kizárólag az iskolaszövetkezet személyes közreműködést teljesítő, nappali tagozatos tanulói vagy hallgatói jogviszonyban nem álló tagjai esetében kell alkalmazni, a már említett eltéréssel.

Ezt azzal indokolják, hogy, ismét idézem: „A nappali tagozatos tanulók, hallgatók feladatteljesítése nem munkaviszony, hanem sajátos külső szolgáltatás nyújtására irányuló munkaviszony keretében történik, továbbá a hallgatók főállása az iskola, iskolaszövetkezeten keresztül feladatteljesítést eleve csak szabadidejükben vállalnak. Természetesen a munkaközi szünet és a pihenőidő biztosítása az ő esetükben is érvényesül. Ez a megfontolás nemzetközi tendenciákon alapul”. Eddig az idézet.

Úgy tűnik, hogy Kósa és Szatmáry úr az elmúlt fél évben alaposan áttanulmányozta a nemzetközi tendenciákat, mert a májusi törvény módosításkor még olyan javaslatokat terjesztettek be, amely az aktív hallgatói jogviszonyban lévő hallgatóknak is megadta a munka törvénykönyve szerint járó szabadságot. Akkor váltig állították, hogy az iskolaszövetkezetek működésének a munka törvénykönyve helyett a szövetkezeti törvényben való szabályozása nem jelent változást a diákmunkásokat megillető jogok tekintetében. Most viszont az egyik legfontosabb munkavállalói jogtól fosztanak meg a diákmunkásokat: a szabadságtól.

Komolytalan érv az, hogy az egyetem mellett dolgozó diákok főállása az iskola és hogy szabadidejükben dolgoznak. A szabadság munkavállalói jog, nem függhet az aktív vagy passzív hallgatói jogviszonytól. A másik érvük sem vehető komolyan, hiszen azt mondják, hogy a nappali tagozatos tanulók, hallgatók feladatteljesítése nem munkaviszony, hanem sajátos külső szolgáltatás nyújtására irányuló jogviszony keretében történik. Ez ugyanis ugyanúgy érvényes a passzív hallgatói jogviszonnyal rendelkező nappali tagozatos hallgatókra is, akiknek viszont megmarad a joguk a szabadságra.

Az LMP szerint Kósa Lajos és Szatmáry Kristóf becsapott több tízezer diákmunkást, amikor azt ígérte, hogy a törvényi változások nem érintik a munkavállalói jogait. Most meg akarják őket fosztani a nekik járó szabadságtól. Az LMP szerint, mielőtt még lépésről lépésre minden munkavállalói joguktól megfosztanák a fiatal munkavállalókat, arra hivatkozva, hogy a diákmunka nem munkaviszony, vissza kell helyezni az iskolaszövetkezeteket a munka törvénykönyve hatálya alá, és munkaként kell szabályozni a diákmunkát.

Nem leépíteni, hanem éppen hogy erősíteni kell a diák-munkavállalás munkajogi garanciáit, biztonságosabbá kell tenni a dolgozó diákok munkavállalá-

sát. Több és erősebb garancia kell, nem pedig a jogszabályi védettség fokozatos leépítése.

(13.30)

Tisztelt Képviselőtársaim! Elhangzott, hogy a munka világába mielőbb szeretnék a fiatalokat bevezetni. Bizony tapasztalható Magyarországon, hogy alaposan meg vannak nyirbálva a munkavállalói jogok. Azt gondoljuk, hogy nem ilyen módon kell a diákokat bevezetni ebbe a világba, hogy mielőbb szembesüljenek ezzel a valósággal, hanem meg kell hagyni nekik a lehetőséget, meg kell tartani az eddigi garanciákat.

A Lehet Más a Politika jelen formájában ezt a módosítást nem tudja támogatni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mivel független képviselők nem vesznek részt a vitában, legalábbis jelentkezőt nem látok, és kétperces felszólalásra jelentkezett Vinnai Győző képviselő úr, tehát megadom a szót. Parancsoljon!

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Úgy is jelentkeztem, mint az egyik előterjesztő, hiszen májusban az iskolaszövetkezeti törvényről vezérszónoki felszólalást tartottam, de három dologra szeretnék röviden reagálni. Az egyik az, amit Gúr Nándor mondott, hogy szerzett jogokat vesz el, és ad hoc jellegű ez a törvénymódosítás. Képviselő úr, szeretném azt kérni öntől, hogy ha ilyen tapasztalat, hogy szerzett jogokat veszünk el, akkor az alaptörvény-ellenes, tehát jelezze ezt a történetet, mindenképpen konkrétan mondja meg, hogy mire gondol.

A másik, amit Farkas Gergely mondott az egyeztetésekről, hiszen a törvénymódosítás célja, hogy a diákok érdekei érvényesüljenek, és mi az iskolaszövetkezetet kérdeztük meg, hiszen a tagok dolgoznak ott - *(Közbeszólás.)* egy pillanat, szeretném befejezni, a tagok dogoznak ott -, és azt feltételezzük, hogy megkérdezik a tagokat, hogy az ő érdekeik hogyan érvényesülnek; ez nem egy közvélemény-kutatás, tehát hogyha valakivel kapcsolatban vagyunk, akkor ez az egyeztetés mindenképpen megjelenik.

A harmadik a szabadság. Hadd idézzem itt - talán még van annyi időm - magát a törvényjavaslat indoklását: a felsőoktatásban tanulók számára, a főiskolai vagy egyetemi hallgatók főállása az iskola, iskolaszövetkezeten keresztüli feladatteljesítést eleve csak szabadidejükben végezhetnek vagy vállalhatnak, vagy vállalnak. Természetesen a munkaközi szünet és a pihenőidő biztosítása az ő esetükben is érvényesül; ez a megfontolás nemzetközi sztenderdekben, nemzetközi tendenciákon alapul. Úgyhogy ebben szeretném ezt a pontosítást megtenni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. További kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! A nemzetközi sztenderdek alapján való mozgásokat, vélem, fél évvel ezelőtt is ismerték, vagy ha nem, hát akkor nagyon nagy a baj. Fél évvel ezelőtt önök hoztak egy olyan törvényt... *(Dr. Vinnai Győző közbeszól.)* Gombot kell nyomni, úgy lehet beszélni, igen... Fél évvel ezelőtt hoztak egy olyan törvényt, amely arról szólt, hogy teljesen mindegy, hogy valaki nappali tagozatos hallgató vagy nem, mindegyiküket a munkavégzési tevékenység ellátását követően, ha jól emlékszem, 13 munkanap után egy szabadság, egy szabadnap megilleti.

A szabadság megilletésének a jogát vették el, merthogy úgy szólt az a törvénytervezet, hogyha megint csak nem csapnak be az emlékképeim, hogy 2017. január 1-jétől foganatosítódik az a törvény, amit fél évvel ezelőtt elfogadtak e tekintetben, magyarul: a hallgatók, akik nappali tagozatos tevékenységük, fő feladatuk ellátása mellett munkatevékenységet folytatnak, január 1-jétől szabadságra mehetnek volna minden 13., munkában töltött napot követően egy napra. Ezt a jogot, ezt a lehetőséget, ezt a megszerzett jogot, amit a fél évvel ezelőtti törvényük elfogadásakor biztosítottak, ezt a jogot veszik most el és szüntetik meg, és ugyanazért a munkáért a nappali tagozatos hallgatók és a nem nappali tagozatos hallgatók között teszik meg a különbséget.

Na, ez a szerzett jog elvétele, tisztelt képviselőtársam, ez a legtisztább formája annak, amit egy fél évvel ezelőtt meghoztak, és amit most ebben a törvénytervezetben pedig elvesznek. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces felszólalásra jelentkezett Farkas Gergely képviselő úr, megadom a szót.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm szépen. Csak reagálnék Vinnai Győző hozzám intézett szavaira. Úgy gondolom, hogy ön is érti, de azért a biztonság kedvéért még egyszer elmondom: a mi meglátásunk szerint ebben a konstrukcióban, ami itt az iskolaszövetkezetek körül létrejött, ebben a diákok, a fiatalok az egyik fél, az iskolaszövetkezeteknek jogilag valóban diákok a tagjai, de annak a vezetői a másik fél, akik működtetik, fenntartják, üzemeltetik ezt az egészet, az iskolaszövetkezeteket. Önök az utóbbival, az iskolaszövetkezetek vezetőivel vannak kapcsolatban, akiknek megvan a saját maguk érdeke, a saját maguk jól felfogott érdeke, amit próbálnak önökön keresztül érvényesíteni. Van a másik fél, a diákok, akik ebből a szempontból már csak abban a tekintetben is korlátozottan tudják elmondani a véleményüket, az álláspontjukat, hogy ők az iskolaszö-

vetkezetekkel függő viszonyban vannak, akár mondhatni, hogy kiszolgáltatott viszonyban vannak, ha éppen nem értenek egyet valamivel, azt sem biztos, hogy meg merik mondani az iskolaszövetkezetek vezetőinek, ugyanis abból a későbbiekben őket hátrány érheti: őket majd nem fogják kiközvetíteni különböző munkaadókhoz, majd különböző levonásokban részesülnek. Lehet, hogy ez csak vízió, fikció a részünkről, de az elméleti lehetősége megvan, és valószínűleg a fiatalok fejében is megvan ez a lehetőség.

Ezért tartanánk mi továbbra is nagyon fontosnak, hogy azokkal a szervezetekkel egyeztessenek, mert az valóban nem lehetséges, hogy egyesével a diákokat megszólítani, kikérni a véleményüket, de pont azért léteznek olyan szervezetek, amelyeken keresztül a diákok érdekeit lehetne képviselni, meghallgatásra kerülnének ezek az érdekek, vélemények, és ez talán befolyásolná ennek a törvénytervezetnek a végleges verzióját is. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további kétperces felszólásra senki nem jelentkezett, most folytatjuk a normál időkeretben történő felszólalásokkal. Megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, MSZP-képviselőcsoporthoz. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Előterjesztők! Végighallgathatjuk és olvashatjuk az indoklásban is, hogy az iskola a fő foglalkozási helyük ezeknek a diákoknak, csak, tisztelt képviselőtársaim, ez a mondat minden szempontból ennek a kormánynak az egyik legnagyobb képmutatása. Hiszen ezek azok a diákok, akik azért vállalnak munkát, hogy ki tudják fizetni az albérletüket, a BKV-bérletüket, a helyi közlekedési bérletüket, hogy haza tudjanak utazni a szüleikhez *(Németh Szilárd István: Így van, nagyon helyes!)*, hogy tudjanak élelmet venni maguknak, hogy meg tudjanak élni. Én elhiszem, hogy Németh Szilárd képviselőtársam háborog, hiszen ő tipikusan azon képviselők közé tartozik, akiknek ha a törvényjavaslat indoklását elolvassa egy gondolat a fejükben csírárt vet, akkor az olyan mélyen gyökerezik, hogy onnan ki nem lehet robbantani. *(Dr. Vinnai Győző közbeszól. - Németh Szilárd István: Kölcsönös a szimpátia.)*

A legnagyobb baj, hogy ebben az indoklásban, tisztelt képviselőtársaim, végigolvashatjuk azt, hogy varázslatot látunk ismételtlen a szavakkal, hiszen a munka törvénykönyve alól a diákokat önök kivették. Ez egy nagy vívmánya volt anno a parlamentnek, amiben mindenki egyetértett, hogy a diákoknak a diákmunkával kapcsolatban a munka törvénykönyve alatt a helyük, minden olyan jogot és garanciát megkapva, ami bármely munkavállalót megillet.

Én értem, hogy önök most ezzel nagyon jól ki játszották a Magyarország ellen folyó kötelezettség-szegési eljárást a szabadsággal kapcsolatban, csak,

tisztelt képviselőtársaim, a diákok lennének a legfontosabbak, és nem az önmagukhoz forduló, önmaguknál lobbizó diákszövetkezetek, hanem a diák a legfontosabb ebben a kérdésben, az ő jogait kéne megvédeni. És értem, hogy varázslat a szavakkal, hogy önök azt mondják, hogy a szabadságot jelen pillanatban nem vették el ezen diákoktól, ezen nappali tagozatos diákoktól, csak, uraim, arról van szó, hogy ez a szerzett jog, amiről önök hangoztatták pont fél évvel ezelőtt, hogy nincs annál fontosabb, hogy a diákok szabadságot kaphassanak, az január 1-jétől járt volna nekik. Így persze, hogyha így nézzük, hogy csak január 1-jétől járt volna nekik, mert az előző módosításban adták meg önök ezt a lehetőséget, ami régen persze járt, amíg a munka törvénykönyve alá tartoztak, csak miután kivették őket onnan, így valami új szabályt kellett rájuk alkotni, így persze, ha őket nézzük, akkor értjük, hogy ezt el lehet magyarázni úgy is, hogy nem vettek el semmit, hiszen még nem lépett hatályba a szabály.

(13.40)

Tisztelt munkavállaló Társaim! Merthogy igazából mi is azok vagyunk, ha mélyen magunkba gondolunk. Azt kellene lássuk, hogy azon diákok, akikről mi itt most beszélünk, az egyik legkiszolgáltatottabbak a munkaerőpiacon, hiszen ezen diákok azok, akik most tanulnak bele a munka világába, nekik kellene most a legjobban megtanulni, hogy milyen a munka törvénykönyve alatt dolgozni, milyen egy szerződést aláírni, annak milyen pontjai vannak, milyen jogok és garanciák járnak nekik. De azzal, hogy kivettük őket a törvény alól, ezt pont nem tanulhatják meg ezek a diákok.

És tényleg, a nagy részük azért dolgozik, hogy meg tudjon élni az iskola mellett, hogy tudjon egyetemre járni, és ki tudja fizetni a mindennapos megélhetését, mert a szülei sajnos nem tudják ennyiben támogatni ezeket a diákokat, így valahogy saját maguknak kell már kis felnőttként megállni a helyüket ebben a nagy világban.

És tényleg varázslat a szavakkal, hiszen mostantól ők nem munkavállalók, hanem személyesen közreműködő iskolaszövetkezeti tagok lesznek. Innentől kezdve ez pontosan olyan, mint amikor a nyugdíjat vették el, és járandóság jár. Ez pont ugyanaz az eset, varázslat a szavakkal, tisztelt képviselőtársaim, azok fogják megszervezni, akiket érint.

Kiszámoltuk, nagyjából januártól ez 5 ezer forintot jelentett volna a diákoknak. Innentől kezdve 5 ezer forinttal jut kevesebb nekik. Így, tisztelt képviselőtársaim, azt gondolom, hogy nem egyes iskolaszövetkezetekkel kellene leülniük, akik önmaguknál lobbiznak; nem minden esetben Szatmáry Kristófnak és Kósa Lajosnak kellene benyújtani ezeket az indítványokat, hanem netán a kormánynak, akkor nem hatodszor kellene módosítanunk ezt a törvényt, mert akkor lennének hatástanulmányok, a szakma kimondhatná a véleményét, a diákok elmondhatnák a

véleményüket, és meghallgathatnának minden iskolaszövetkezetet, de önök kikerülik ezt a formát, mert önök csak egyes iskolaszövetkezeteket hajlandók meghallgatni, amelyeknek kénye-kedvére most már hatodszor módosítjuk ezt a területet.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez így nem mehet tovább, kezdjük el tiszta lapokkal! Rakjuk rendbe, tegyük vissza a diákokat a munka törvénykönyve alá! Ebben a dologban önök is egyetértettek elég hosszú ideig, hiszen még az előző parlamentek döntöttek arról, hogy ennek így kell lennie. Nem tudom, hogy milyen lobbierő az, ami át tudja mozgatni önöket arra a területre, hogy a garanciákat és jogokat a legfiatalabbaktól is elvegyék.

Kérem, tisztelt képviselőtársaim, vonják vissza ezt a törvényt, mert azt gondolom, hogy jó szellemben így karácsony előtt egy hónappal ezt nem lehet támogatni. Ez nem lehet karácsonyi ajándéka a diákoknak. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. De mint képviselőtársam mondta, nem karácsony előtt, karácsony után egy hónappal sem lehet ilyen törvénytervezetet elfogadni, nem lehet egyáltalán elfogadni olyan törvénytervezetet, amely a diák-munka-tevékenységet folytató hallgató érdekei ellenében hat.

Államtitkár úr, nagy tisztelettel azt szeretném kérni öntől, hogy ne a végén tartson majd összefoglalót, ahogy szokta azt tenni, hanem felvetődtek itt kérdések, az ellenzéki oldalon több irányból is, azokra válaszoljon. Miért vezetik ki az Mt. hatálya alól, miért lökik a Ptk. felé, a szövetkezeti törvény felé a diákfoglalkoztatottakat? Miért veszik el a megszerzett jogokat - szabadságról beszélek - január 1-jétől? Az önök korábbi, fél évvel ezelőtti döntése alapján járt volna, a nappali hallgató tevékenységet folytató diáknak ugyanúgy, mint a nem nappali hallgató tevékenységet végzőnek. Miért nem az ő érdeküket szolgálják? Miért hívnak életre olyan helyzetet, amely kapcsán a munkatevékenységük végzése mellett nagyjából 5 ezer forintos hátrányt szenvednek el? És miért hagyják azt, hogy olyan tevékenység zajljék az országban egyre kiterjedtebb formában, ami a járulékosökkentés vagy annak a megfizetése kikerülése érdekében történő más típusú visszafoglalkoztatás keretei között nem erősíti a munkaerőpiacon a pozicionális helyzetét a munkavállalónak, hanem éppen hogy gyengíti?

Nem teszek föl egyelőre több kérdést, mert azt gondolom, államtitkár úrnak elég ezt menet közben megválaszolni, és majd utána elmondhatja azt is az összefoglalójában, amit ő gondol. De arra kérem nagy tisztelettel, hogy válaszolja meg most, hogy lehessen vitatkozni róla.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy Vinnai Győző képviselő úr csatlakozott az előterjesztőkhöz.

Kérdezem, az előterjesztők részéről ki kíván válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a szakképzési és felnőttképzési hatósági feladatok átadásával összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Bóna Zoltán, Dunai Mónika, Fidesz, valamint Hoffmann Rózsa, Harrach Péter és Földi László, KDNP, képviselők által benyújtott előterjesztés T/12919. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Földi László képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

*(A jegyzői székben Ikotity Istvánt
Gúr Nándor váltja fel.)*

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A szakképzési és felnőttképzési hatósági feladatok átadásával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló parlamenti vita talán kiváló alkalom lehet arra, hogy lefektessünk néhány alapelvet a munkához való viszonyunkkal kapcsolatban.

Értelmet az életnek csak az értelmes munka adhat, az olyan foglalatosság, ami illeszkedik végzője vágyaihoz, képességeihez és lehetőségeihez, amely élvezi a társadalom és a munkáltató szellemi és anyagi megbecsülését és nem utolsósorban, ami kiszámítható megélhetést biztosít az embernek, mert összhangban van a piac elvárásaival is.

Második alapvetésünk, hogy ha munka van, akkor minden van. A munka fizetése ugyanis nemcsak a bér, hanem opcionális esetben az a tartás, az az önbizalom is, amellyel felvértezve a dolgozó ember példaként, mintaként állhat a gyerekei elé. Mindannyian tudjuk, hogy egy család vagy egy társadalmi csoport lecsúszásának első lépése az, ha a gyerekek soha nem látják dolgozni menni a szüleiket, mert azok segélyből élnek, vagyis mások munkájának eredményéből.

Erre épül rá a harmadik alapvetésünk, a Fidesz-KDNP-kormány munkaerőpiaci politikájának szervező parancsa, amely így szól: segély helyett munkát. 2010-ben szakítottunk a szocialista kormányok fele-

lőtlen politikájával, amely a segélyekkel pórázon tartotta az embereket. A mi célunk a teljes foglalkoztatottság, egyszerűen azért, mert tisztességes, felelős kormányzatnak nem lehet más célja, csak ez szolgálja az egyén, a család és a nemzet fennmaradását, boldogulását és versenyképességét.

Vannak eredményeink ezen a téren. Ezeken lehet vitatkozni, de vitatni ezeket csak üres politikai szócséplés. Tény, hogy a foglalkoztatás bővülése az elmúlt öt évben Magyarországon volt a legdinamikusabb. Tény, hogy a rendszerváltás óta most van a legtöbb embernek munkája Magyarországon. Tény, hogy 2010-hez képest 680 ezerrel nőtt a foglalkoztatottak száma. A kormány 2020-ig 75 százalékra kívánja növelni a foglalkoztatottságot.

Derűlátásra tehát van okunk, de elégedettségre és főként elbizakodottságra semmiképpen. Égetően fontos például a munkaerőhiány csökkentése. Fontos feladatunk a szakképzés átalakítása. Ezen a téren is egyértelmű célunk van: olyan szakmát kell adnunk a fiatalok kezébe, amivel gyorsan el tudnak helyezkedni, és annyi bért kapnak érte, amivel megalapozhatják a jövőjüket. Hosszú út vezet ehhez a célhoz, és ennek az útnak az egyik lépése a szakképzési és felnőttképzési hatósági feladatok átadásával összefüggő egyes törvények módosítása, ami itt előttünk van.

Az államigazgatási szervezetrendszer egyszerűbb szerkezetének és gazdaságosabb működésének kialakításával összefüggésben megalkotott, a központi hivatalok és a költségvetési szervi formában működő minisztériumi háttérintézmények felülvizsgálatával kapcsolatos intézkedésekről szóló 1312/2016. kormányhatározat alapján folyamatban van a központi hivatali szervezetrendszer átalakítása, amelynek keretében 2016. szeptember 1. és 2017. november 1. között 40-nél is több központi hivatal és költségvetési szerv szűnik meg.

(13.50)

Az átalakítás kiemelt eleme, hogy a központi hivataloktól a hatósági feladatok a fővárosi és a megyei kormányhivatalokhoz kerüljenek, hogy a feladatok ellátása közelebb történjen az érintett állampolgárokhoz és vállalkozásokhoz.

A módosítás alapvetően nem a szakképzés szorosán vett szakmai részéhez kapcsolódik; két fontos változást hoz a módosítás. Az egyik az, hogy a szakképzési megállapodást kivezeti a rendszerből. Mind ez idáig ez volt az egyik feltétele annak, hogy a nem állami fenntartású intézményekben szakképzés folyhasson, innentől kezdve már csak a szakmaszerkezeti döntés feltételeinek kell majd megfelelnie a szakképzés folytatásának. Az állam ezzel egyszerűsíti a feltételrendszert, és könnyebbé válhat a nem állami fenntartású szakképzők ellenőrzése, hiszen csökken a dokumentummal kapcsolatos tevékenység. A másik fontos változás, hogy a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatal számos, főként hatósági jogköre a kormány által kijelölt szakképzési feladatot

ellátó hatóság alá rendelődik. A fontosabbak: komplex szakmai vizsgáztatással kapcsolatos feladatkörök, nyilvántartások kezelése, hatósági feladatok.

Kis részben változik a megyei fejlesztési és képzési bizottságok által javasolt, később a szakmaszerkezeti döntésben megjelenő keretszámok megalkotásának eljárásrendje azzal, hogy a szakképzési feladatot ellátó hatóság is szerepet kap benne. A módosítások beilleszthetők a kormány azon terveinek megvalósításába, amelyek a háttérintézmények feladatainak csökkentésére irányulnak, a kormányhivatalok ezáltal jelentősebb szerepet kapnak a szakképzés és különösen a felnőttképzés rendszerében. Remélhetőleg az utóbbi években beindult, a felnőttképzési piac megtisztítására irányuló törekvések így nem feneklenek meg, hanem újabb muníciónhoz jutnak.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-KDNP-kormány és parlamenti többsége munkát adott az embereknek, ráadásul talpra állította a gazdaságot, amelynek állapotát most már az irántunk elfogultsággal nemigen vádolható nemzetközi hitelminősítők is sorban felértékelik, tehát most már több pénz jut a minimálbérre és a garantált bérre.

A következő lépés az, hogy ezt a fejlődést fenntarthatóvá tegyük, tehát egyszerre javítsuk az egyének, a családok életminőségét és a gazdaság egészségének versenyképességét. Ennek a munkának fontos eszköze a szakképzés, amelynek átalakítása során széles körű konzultációt indítottunk a versenyszféra, az elsődleges munkaerőpiac szereplőivel. Azt ugyanis mindannyian tudjuk, hogy milyen szakképzésre van szükség: olyanra, ami naprakész tudást ad a fiataloknak, olyanra, aminek végeztével a fiatal munkát kaphat, el is tud helyezkedni.

Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, vitassuk meg ezt a törvénytervezetet, és javasolataikkal, módosító indítványainkkal esetleg támogassák a törvénytervezet elfogadását. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván felszólalni. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Harrach Péter és képviselőtársai a tisztelt Házhoz benyújtották ezt a törvényjavaslatot, amelyben kezdeményezik az egyes szakképzési és felnőttképzési hatósági feladatok átadásával összefüggő egyes törvények módosítását; a kormány vonatkozó döntése alapján a kijelölt Pest Megyei Kormányhivatalhoz kerülnének.

A javaslat célja, hogy a szakterülethez kapcsolódó, az állampolgárokat érintő hatósági feladatokat országosan is ellátó kormányhivatalok rendszerén keresztül egy egységes eljárásrend jöjjön létre a szak-

és felnőttképzés rendszerében, hiszen a törvényjavaslat elfogadása esetén nem egy központi hivatalhoz, hanem a Pest Megyei Kormányhivatalhoz kell majd fordulnia az ügyfeleknek.

A javaslat alapvető logikája támogatható, azonban szükséges lenne a szakpolitikai elveknek megfelelő néhány módosítás átvezetése a tervezeten annak érdekében, hogy a már kialakított szakmai struktúra továbbra is egységes, koherens legyen. A javaslat úgy lenne teljes mértékben támogatható, ha illeszkedne abba a rendszerbe, amit az érettségi vizsgák szervezésében a kormányhivatalok már kialakítottak, és mindenki megelégedésére működnek: az emelt szintű érettségi vizsgákat megyénként a kormányhivatalok szervezik, valamint kijelölik az érettségi vizsga elnökeiket. A vizsga rendszerét, hasonlóan az Oktatási Hivatal által szervezett érettségi vizsgák rendszeréhez, egy központi hivatal, jelen esetben a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatal kezelné.

Szintén fontos feladatot jelent a kormányhivatal számára a felnőttképzés engedélyezésének és ellenőrzésének már egy korábbi törvényjavaslat révén a kormányhivatalhoz átkerült rendszere. Ehhez kapcsolódik a törvényjavaslatnak az a része, amely szerint január 1-jétől nem a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatal, hanem a Pest Megyei Kormányhivatal fogja felügyelni a felnőttképzési információs rendszert, amivel kiteljesedik a Pest Megyei Kormányhivatalnak a felnőttképzés rendszerében kapott kompetenciája.

Fontos feladatot látnak el a szakképzés területén a megyei fejlesztési és képzési bizottságok. Ezek a megyénként öt-öt tagú testületek - tagjai a kormányhivatalok munkaügyi szakértői, a munkavállalók és a munkáltatók által delegáltak tagok, a Kereskedelmi és Iparkamara, valamint az agrárkamara képviselői - tesznek javaslatot arra nézve, hogy az évenként megjelenő kormányrendelet, amely az államilag támogatott formában beiskolázható szakmák és szakképzési ágazatok fenntartókra lebontott ágazatait határozza meg, milyen megyénkénti prioritásokat és preferenciákat tartalmazzon, milyen hiányszakmákat állapítson meg annak érdekében, hogy a szakképzés kiszolgálja a munkaerőpiac igényeit, vagy a másik oldalról nézve, a szakképzésben tanuló diákok olyan szakmákat szerezhessenek állami támogatással, amelyekben garantált lesz számukra az elhelyezkedés lehetősége.

A törvényjavaslat ennek a megyénkénti javaslatnak az összegyűjtését és koordinációját helyezné át a Pest Megyei Kormányhivatalhoz. Szükséges azonban azt rögzíteni, hogy a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatal szakmai előkészítését követően a szakképzésért és felnőttképzésért felelős miniszter teszi meg a javaslatot a kormány részére, a szakmaszerkezeti döntés tartalmára.

Fontos ugyanakkor azt is megjegyezni, hogy módosítási javaslatokkal szükséges kiegészíteni az eredetileg benyújtott törvényjavaslatot, hogy a célként megfogalmazott egységes eljárásrend teljes mérték-

ben megvalósuljon. A tárca a végső álláspontját akkor tudja kialakítani a törvényjavaslatlal kapcsolatosan, ha az egyeztetéseket követően a fentiek szerinti módosítási szándékot a zárószavazásig az előterjesztő benyújtja. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Látszik, ami az előző törvénytervezet kapcsán is a napnál is világosabb volt, hogy egy egyéni képviselői indítvány, főleg akkor, ha nem minden belső egyeztetésen megy át, milyen fajta hiátusokat tükröz vissza. Maga az államtitkár úr a mondandójában érintette, hogy itt még azért nagyon sok mindennek össze kellene állnia ahhoz illetően, hogy ez a törvénytervezet révbe tudjon érn.

Az a bajunk mindig ezekkel az egyéni képviselői indítványokkal, hogy nyilván ilyen ügyekben, főleg, legkiváltképp fontos ügyekben, szakképzési, felnőttképzési, sok minden egyéb más ügyben, az egyeztetések, a társadalmi egyeztetések, a társadalmi viták, a hatástanulmányok, nem akarom ismételni a leckét, megkerülése nem vezet igazából jó irányba.

Magáról a törvénytervezetről és a Földi László előterjesztésében elhangzottakhoz illetően a következőket tudom elmondani.

(14.00)

Abban egyetértés van közöttünk, hogy ha munka van, akkor nagyjából mondhatjuk, igen, hogy szinte minden van. Persze, azért még az sem baj, ha az egészség ott van mellette, de ha munka van, akkor szinte minden van. Nem vitatom ezt az állítást. A Magyar Szocialista Párt törekvéseinek középpontjában is ez áll, ez áll és ez is fog állni a későbbiekben.

Földi László másik mondata ehhez illeszkedve úgy hangzott, hogy „segély helyett munkát”. Nézze, képviselőtársam, az, ami nem jó, ha se munkát, se segílyt, ha semmilyenfajta gondoskodást nem biztosítanak. Hogy alátámasszam kicsit a mondandómat, és cáfoljam az ön által mondottakat, szeretnék emlékeztetni, hogy ön említette: 2010 óta 680 ezer munkahely született, annnyival több a nyilvántartott munkavállalók száma.

Szeretném, ha tiszta és világos képet látna, már csak azért is, hogy ilyen badarságot papagájkommandó módjára ne ismételgessen. Merthogy a tényyszerűség nyilván az, hogy Magyarországon az önök ígéreteivel ellentétben és szemben nem dolgozik, nem dolgozik a gazdaságban, az adóforintokat termelő felületen egymillióval több ember, de 680 ezerrel sem. Jó lenne, ha 200 ezerrel több dolgozna, de nem! Merthogy a helyzet a következő: a statisztikák-

ban való kimutatások tükrözik vissza azt, mintha több lenne a foglalkoztatottak száma. *(Németh Szilárd István: De nem dolgozik, áh, kevesebb!)* Több, a határon kívül, külföldön. Németh Szilárd képviselőtársam, kezdjen el kicsit kutakodni a dologban *(Németh Szilárd István: Kevesebb, persze!)*, és akkor okosabbá válik e tekintetben! *(Balla György: Te nem sokat kutakodtál életedben!)* Egyszerűen arról szól a történet, hogy az elmúlt hat esztendőben 600 ezer... *(Balla György: Holnapra már 700 ezer lesz!)*, 600 ezer magyar munkavállaló hagyta el ezt az országot. *(Bana Tibor: Sajnos lehet!)* Ebből a 600 ezer munkavállalóból fakadóan... *(Balla György: Ez egész egyszerűen hazugság!)* Nyugalom, türelem, vita, sok minden segítheti a közös platformra jutást, de ez, képviselőtársam, ez nem!

Szóval, 600 ezer ember kényszeredett módon elhagyta ezt az országot, egyszerűen azért, mert nem tudta megtalálni itthon a megélhetés minimumát az önkormányzásának időszakában. *(Balla György: A tiétekben persze meg tudta!)* Ebből a 600 ezer emberből, kérdezze meg a KSH hozzáértő szakértő kollégáit, a jelen időszakban nagyjából 140 ezer ember az a statisztikai nyilvántartás alapján, akít Magyarországon tartanak nyilván munkavállalóként. Egyszerűen azért, mert egy évnél nem régebben végez munkatevékenységet a határon kívül, és ezeket az embereket az itthoni KSH-s szabályozási rendszer figyelembevétele mellett, ILO-s és egyéb más eljárási metódusok alapján itt tartják nyilván, mintha itthon dolgoznának, a határon belül, de ők nem itthon dolgoznak, hanem a határon kívül. Mint mondtam, azért, mert itthon nem találták meg a megélhetésük alapját.

Nem akarom esetelni a közfoglalkoztatásban történő létszámbővülést. Tudják, a felhőcskét, napocsát tanuljunk meg rajzolni címszavú képzésekkel egybekötött történeteket, ahol megalázták *(Németh Szilárd István: Lehet, hogy neked is el kellene menni!)*, ahol megalázták az embereket, az emberek sokaságát. Ezekkel az emberekkel, akiket kirúgnak a közszeréből, utána a közmunka keretei között történő visszafoglalkoztatással akarják elvégeztetni velük ugyanazt a munkafeladatot, ezeknek az embereknek éhbért adnak. Tudja mennyit, képviselőtársam, Németh Szilárd képviselőtársam? Tudja, mennyit? 2010-ben 60 200 forintot kaptak a kezükbe ezek az emberek, most meg 52 000 forintot. Ez a különbség, hogy most egyharmaddal kevesebbet érő pénzt kapnak a kezükbe a közmunka keretei dolgozó emberek *(Bányai Gábor: Ez melyik napirend?)*, miközben 2010-ben pedig 60 200 forintot kaptak. No, ők nagyjából 150-200 ezerrel többen vannak aktuálisan, mint 2010-ben voltak. Ez a statisztikát megint csak formálja és alakítja.

Azt is tudják nyilvánvalóan, hogy azok közül az emberek közül, akik elhagyták ezt az országot, rettenetesen sokan, több százezren, a valamikori munkaügyi statisztikákban a munkanélküli-ellátórendszerben voltak benne, és a kényszeredett módon tör-

tendő elhagyása az országnak hozta azt, hogy gyakorlatilag a munkanélküli-statisztikák valamivel jobbá váltak.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Nem akarok nagyon részletekbe menni, de az előző napirendi pontban szereplő téma a diákfoglalkoztatás volt, ahol 140-150 ezer ember foglalkoztatására kerül sor. Ők is benne vannak ebben a statisztikában, Földi László képviselőtársam, amit ön említ, mint foglalkoztatottak szerepelnek ott, mikor hét évvel ezelőtt ezek az emberek nem voltak benne, pedig ugyanennyien gyakorlatilag ugyanígy a diákfoglalkoztatás keretei között végezték a munkatevékenységüket. Ha csak ezt a három felületet, a közfoglalkoztatást, a diákfoglalkoztatást, a külföldön munkatevékenységet végzők körét, akiket Magyarországon számítanak bele a statisztikába, összeadja, akkor meg fogja haladni a félmilliót ezeknek az embereknek a száma, és akkor elkezdhetünk beszélgetni arról, hogy Magyarországon a gazdaságban többen dolgoznak-e egyáltalán, mint hat évvel ezelőtt. Tudja, egymillió új munkahely a gazdaságban, nem belehazudott számok az éterben! Ehhez a történethez talán csak ennyi így érintőlegesen.

Azzal egyetértünk, hogy a munkaerőhiány csökkentésére, merthogy kialakult az ország bizonyos részein egyértelműen, szükség van. Nyilván ennek a csökkentésnek a szükségességét akként lehet nullázni vagy csökkenteni, ha a szak-, felnőttképzés területén változások eszközlésére kerül sor. De rögtön szeretném jelezni, hogy hetedik esztendeje kormányoznak, és olybá tűnik számomra, hogy a hetedik esztendőben történő kormányzásuk időszakában nem voltak képesek megfelelni ennek a feladatnak, pedig a szakképzés rendszerében 3-4 év alatt már mértékadó, kézzelfogható változtatásokat lehetett volna eszközölni. Nem, önk erre képtelenek voltak. Ehelyett szétdőlték a szakképzés intézményrendszerét.

Ha már megemlítette Földi László képviselőtársam a minimálbér és a garantált bérminimum növekedésével kapcsolatos történéseket, akkor azt kell mondanom, hogy ez a része, ami ma történt a bérmegállapodások kapcsán, szerintem rendben van. Csak, tudja, mi nincs rendben? Az előtte levő hat esztendő. Az nincs rendben, hogy a minimálbéres emberek bére, annak vásárlóerő-értéke, amit ők kézbe kaptak, 2010 után öt éven keresztül kevesebbet ért, mint 2010-ben. Az nincs rendben, hogy kvázi öt éven keresztül ezeket az embereket meglopták. Az nincs rendben, hogy a minimálbérről vonatkoztatva több mint duplájára emelték a járulékterheket ebben az időszakban. Összességében a munkaadó és a munkavállaló 2010-ben 32 ezer forint járulékterhet fizetett, 2016-ban pedig 69 ezer forintot egy adott hónapban egy minimálbéres ember foglalkoztatásához illesztett.

Cseresnyés Péter államtitkár úr, elő kell venni a számítógépet, a számológépet, talán nem is kell hozzá számítógép, elég a számológép, összeadátszorzást kell végezni, és akkor ki fog jönni ön számára is, hogy 32 ezer forint járulékterhelés helyett 69 ezer forintot fizettek a munkaadók egyhavi minimálbéres foglalkoztatás után. *(Cseresnyés Péter: Hatvankétezerre növekedett a minimálbér, persze, hogy nagyobb a járulék!)* Ezt a pénzt, ha önök nem beszédtek volna, nem többet lehetett raktak volna a munkaadókra, azzal hogy egy bórrel többet lenyúzhatsz a munkavállalóról, és ha ezt a pénzt forintossíthatták volna a munkaadók bér tekintetében, akkor ma ott járnánk, hogy az egy főre eső létminimum összegét elérő minimálbér lenne a kezekben.

Azért mondom, hogy rendben van, hogy a mai bérmegállapodások azt az eredményt hozták, mint amit, csak öt éven keresztül nem ebbe az irányba haladtak, hanem kevesebbet érő pénzt adtak az emberek kezébe, kvázi meglopták őket, mert a munkatevékenységük mellett ugyanazért a munkáért időben előrehaladva nem többet érő, hanem kevesebbet érő pénzt tudtak keresni. És a munkaadókat is megnyomorították.

Ennyi bevezető gondolat után, mert Földi László ezeket a kérdéseket érintette a vezérszónoklatában, három-négy gondolatot mondanék még konkrétan a törvénytervezettel kapcsolatban is.

Nem tükröződik más vissza ebből a törvénytervezetből, mint az, hogy központosítanak, olybá tűnik, mintha végérvényesen központosítani kívánnának, nyilvánvalóan láthatóan a kormányhivatalok felé történő átrendezés vonatkozásában.

(14.10)

A korábbi felnőttképzési hatósági feladatok kormányhivatalokhoz történő telepítésével most az Országos Képzési Jegyzéknek a szakmai vizsgák elnökeinek a kijelölésétől kezdve a központi vizsgaszervezés kérdésein keresztül vagy azon át a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatal hatásköri feladatainak a kormányhivatalhoz történő telepítését is elrendezi. Tehát ez nem más, mint egy kőkemény központosítás.

Megszűnik ezzel a törvénytervezettel a szakképzési megállapodásnak az intézménye is. Ez egyfajta együttműködési megállapodás volt az állam és a szakképző iskolák, a nem állami fenntartású intézmények között. Ez volt a feltétele annak, tudja, államtitkár úr, hogy a Nemzeti Foglalkoztatási Alap szakképzési alaprészből költségvetési hozzájárulásra való jogosultságot szerezzenek ezek a képzőszervek. Ezt a szakképzési megállapodás intézményét szüntetik meg ezzel a törvénytervezettel.

A kormány a törvénytervezeten keresztül, illetve rendeleteken át a megyékre vagy a fővárosra vonatkoztatva a szakképesítések és a szakközépiskolákban történő ágazati körök meghatározását érintően, amelyre a szakközépiskolák fenntartói vagy kapnak,

vagy nem kapnak támogatásokat, költségvetési hozzájárulásokat, rögzítik, és meghatározzák gyakorlatilag azt, hogy mely szakképző iskolák fenntartója kaphat korlátozás nélküli támogatást a beiskolázásokhoz.

(Szávay István elfoglalja jegyzői székét.)

Nem más ez, még egyszer, mint egy végérvényes központosítás, ami nem biztos, hogy jó a szakképzésben és a felnőttképzésben, mert a rugalmasságát veszíti el a rendszer.

Egyébként pedig azt a folyamatot, amit elkezdtek 2010-ben, folytatják. Magyarra fordítva: lebutítják a szakképzést, a továbbtanulási esélyét növelik azoknak a hallgatóknak *(sic!)*, akik a szakképzés intézményrendszerén keresztül végzik a tudás elsajátítását, és nekimennek a magániskoláknak és sok minden egyéb másnak is. Mindez a magatartásforma a piacgazdaságtól idegennek tekinthető, a gyors reagálásra, a rapid lépések meghozatalára alkalmatlan. Tehát nem lehet másról beszélni, mint arról, hogy durva központosítást hajtanak végre, és ezt úgy teszik meg, hogy közben akár az ágazati szakszervezetekkel sem váltanak szót. Kíváncsi lennék, hogy mondjuk, a pedagógus-szakszervezettel vagy a Pedagógusok Demokratikus Szakszervezetével milyen típusú egyeztetéseket folytattak az előterjesztők a törvénytervezet benyújtását megelőzően. Nem hiszem, hogy nagyot csalatkoznék akkor, ha az a végkifejtet alakulna ki e tekintetben, hogy semmilyen. Na, hát ennyit erről az előterjesztésről. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Heringes Anita tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr, képviselő úr. Megadom a szót Pintér Tamás képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

PINTÉR TAMÁS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslatnak egy része szerint a kijelölt kormányhivatalokhoz fognak majd átkerülni különböző feladatkörök és különböző hatáskörök, amelyek jelenleg még a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatalnak, vagyis az NSZFH-nak a hatáskörébe tartoznak.

Elvileg ennek a módosításnak a hatékonyságerősítés és a minőségnövelés lenne a célja, viszont tudjuk: ez volt az NSZFH-nak is a célja, ahonnan átveszik ezeket a feladatokat, és ez a hivatal sem érte meg a két évet. Vannak tehát kétségeink afelől, hogy ez az egyébként túlterhelt, vízfejtő kormányhivatal majd hogyan fogja ellátni például a vizsgaszervezést is. Lehet, hogy majd egyébként az idő igazolja ennek a hatékonyságát, de ha már ennek a módosítónak az előzménye miatt, vagyis a 2016. évi CIV. törvény módosítója miatt lépéseket tettek, akkor már, azt gondoljuk, valódi megoldásokat kellene tenni, ha már egy újabb szinttel terhelik meg az amúgy is rosszul működő rendszert.

Az áthelyezéssel azt kívánják elérni, hogy a felnőttképzés teljes rendszerének egy intézmény keretei közötti egységes működése és felügyelete valósuljon meg, amely biztosítaná és gyorsítaná a felnőttképzés hatékonyságát, erősödését, illetve növelhető lenne a szakmai vizsgáztatás minősége is. Azt viszont el kell mondani, hogy hatalmas szakadék tátong a szakmai és vizsgakövetelmények, valamint a vállalatok által a szakmunkásoktól elvárt készségek között. Merthogy olyan rózsaszín álmok vannak, amelyek olyan elvárásokat támasztanak az iskolákkal szemben, amelyek azt a tendenciát mutatják, amelyeket meg kell állítani, vagyis hogy a tanulóknak 60-70 százaléka funkcionálisan analfabéta, vagyis az írott szöveget nem vagy csak nagy nehézségek árán tudják értelmezni, valamint 90 százalék fölött van azoknak az aránya is, akik a követelmények töredékét sem képesek elsajátítani, mindaddig viszont az írásbeli vizsgákon a tanulók 90 százaléka sikeresen levizsgázik. Ezen el kell gondolkodnunk, de azért térjünk át ennek a törvényjavaslatnak az egyik fontosabb részére, mégpedig a megyei fejlesztési és képzési bizottságokkal kapcsolatos módosító javaslatokra, amelyek, mint tudható, a szakképzés megyei irányainak, illetve arányainak meghatározására jöttek létre, és amelyek döntései mind ez ideig gyakorlatilag szinte törvényerejűek voltak.

Elgondolásuk szerint ezeknek a megyei fejlesztési és képzési bizottságoknak, tehát az mfk-k-nak a szakképzést érintő javaslatát a szakképzési feladatot ellátó hatóság az állami szakképzési és felnőttképzési szerv véleményének kikérésével készíti elő a kormánydöntések meghozatala céljából. Tehát azt szeretnék, ha a bizottság javaslatát a kormányhivatal az NSZFH véleményezése után készítené elő a kormánynak. Az előkészítés feladatköre tehát innentől kezdve majd a kormányhivatalé lesz, de a Nemzeti Szakképzési és Fejlesztési Hivatalnak véleményezési jogköre lenne.

A szakképzés rendszerének átalakításáról, annak következményeiről, hatásairól azonban ismét szó sincsen ebben az esetben sem, csupán egy újabb szinttel terhelik meg a már amúgy is véleményem szerint rendkívül rosszul működő rendszert. Az mfk-k működése ellenére továbbra is probléma, hogy nem a munkaerőpiac által kívánatos szakmákat tanulják a diákok. Ezért bizonyos térségekben bizonyos szakmákból hiány alakult ki, míg más szakmákból pedig túlképzés van, a végzetettek nem tudják felszívni a munkaerőpiac. Elmondható tehát, hogy megkérdőjeleződik az önök által továbbra is működtetett rendszer, amely az irányokat és arányokat határozza majd meg.

A szakmákat kiemelten támogatott és nem támogatott csoportokra osztották, ami talán már a bevezetéskor is a lehető legrosszabb megoldás volt véleményem szerint. Fel kell tenni a kérdést, hogy az elképzelésük szerint a foglalkoztatók, vagyis jellemzően a közepes és nagyvállalatok, vagy inkább a továbbtanulók érdekeit, igényeit szeretnék kielégíteni.

Merthogy ez a kétféle igény sok esetben nagyon távol áll egymástól, és észrevehető az a tendencia, hogy a két szereplő igényei között a jövőben még távolabb fognak kerülni egymástól. A diákok távlatokban és perspektívákban gondolkodnak.

A legfontosabb szempont azonban az, hogy a választott szakmának a birtokában a távoli jövőben, 10-15 év múlva mire számíthatnak, mekkora jövedelemre tehetnek szert, keresett lesz-e majd az adott szakma, a szakma birtoklása tud-e hosszú távon megfelelő életszínvonalat biztosítani nekik, illetve családtagjaik számára.

A rendszer azért sem működőképes, mert az emberek egyrészt a keresett szakmákról nem gondolják, hogy hosszú távon is keresettek lesznek, másrészt a keresett szakmával elérhető úgymond átlagon felüli jövedelmet és fényes karriert az emberek hétköznapi tapasztalatai nem igazolják vissza. Tipikusan keresett szakma például a fémforgácsoló. A munkáltatók kiemelt jövedelmet, könnyű munkát, tiszta munkahelyeket ígérnek, azonban a hétköznapi tapasztalat egészen más: minimálbér, napi tízórás nehéz és koszos munka.

(14.20)

Harmadrészt pedig el lehet azt is mondani, hogy a multinacionális nagyvállalatok a folyamatosan növekvő profit első apró megingására azonnal és elsőként a szakmunkások elbocsátásával reagálnak.

Az önök által működtetett rendszerben azért soroltak kiemelten támogatott körbe bizonyos szakmákat, mert felméréseik alapján hiány van belőlük a munkaerőpiacon. Ha egy picikét ezt pontosítjuk: a munkaerőt kereső cégek álláshirdetéseire nem jelentkeznek olyan nagy számban munkavállalók, mint amennyit a cégek elvárnának. Vajon lehet-e ebből azt következtetni, hogy a keresett szakmunkásokból kevés van, vagy továbbmenve, lehet-e következtetést levonni, hogy a keresett szakmunkásokból keveset képeznek a térség szakképzőiben?

A vállalatok és igényeik, amelyeket a kamarán keresztül a bizottság felé fogalmaztak meg, amelyeket ők jobb híján nagy hangsúllyal vesznek figyelembe, viszont a kamarák igényei döntően a nagyvállalatok szükségleteit befolyásolják, hiszen a nem kötelező tagság miatt a kisvállalkozók, de különösen az egyéni vállalkozók többsége nem tagja a kamaráknak, míg a nagyoknak szinte mindegyike kamarai tag. Ezért aztán az is probléma, mert vannak olyan területek, mint például a fodrász, villanyszerelők, amelyek esetében szinte kizárólag egyéni vállalkozói vagy mikro- és kisvállalati formában tevékenykednek a piac szereplői. Emellett viszont az érdekvédelmi szervezetek, mint például az Iposz vagy a Kisosz, amelynek tagsága kizárólag egyéni vállalkozókból tevődik össze, sajnos nem tudják kellő erővel érvényesíteni szakmunkásigényüket.

Fokozza a gondot, hogy a kör gyakran nem ismeri fel, ha sürgetővé vált a szakember-utánpótlás,

mi több, a piaci megfontolásban abban is érdekelt lehetnek, hogy minél nagyobb legyen a szakemberhiány, hiszen ezzel mesterségesen magas keresletet, ezáltal magas jövedelmet lehet elérni. A nagyvállalati körnek az érdekeltsége éppen ezzel ellentétes, hiszen ők abban érdekelték, hogy minél nagyobb legyen a szakemberkínálat, mert majd ebben az esetben lesz nagy a meritési lehetőségük, és alacsonyan lehet tartaniuk majd a béreket. Persze, a nagyvállalatoknál a szakmunkásbér így is kellően alacsony ahhoz, hogy senki számára ez aztán ne legyen vonzó.

Tehát nem lenne gond az önök által benyújtott rendszerrel, ha az pontosan fel tudná mérni a jövőbeli munkaerőpiaci helyzetet, de nemhogy a jövőbeli, sajnos még a jelenlegit sem tudjuk pontosan megismerni ezáltal, merthogy a gazdaság egyes ágazatai olyan gyorsan változnak, hogy amit pár évvel ezelőtt hiányszakmának tartottak, azt olykor egy-két év múlva kihaló szakmák között tarthatjuk számon. Ezzel a törvénymódosítással továbbra sem egy dinamikus működő rendszert építünk, hanem kormányhivatalok közbeiktatásával éppen azt lassítjuk.

Az iskola egy szakmát csak megtanítani képes, pontosabban: csak képes lenne, hogyha a követelmények összhangban lennének a tanulók mentális befogadóképességével. Arra azonban bizonyosan nem alkalmas, hogy valamelyik került (*sic!*) szakmával egy multinacionális vállalatnál elérhető életpálya előnyeiről és szépségeiről meggyőzze a fiatalokat. Erre csak a nagyvállalatok lehetnének alkalmasak és képesek, az iskola ugyanis a munkaerőpiacnak, nem pedig a képzési piacnak a szereplője.

Az mfbk-k a jövőben a kormányhivatalokkal karöltve a munkaerőpiaci szereplőket elemezve fogalmazzák meg elvárásaikat a képzők felé anélkül, hogy a képzési piac sajátosságait vennék figyelembe. Vagyis akkor, amikor a jövőbeli szakmai képzés arányait és irányait meghatározzák, akkor a munkaerőpiac múltbeli információira kapaszkodnak, illetve semmilyen információt nem gyűjtenek a képzési piac szereplőinek igényeiről. Így a döntések jelentős része azért lesz elhibázott aztán, mert hiányzik a megfelelő információ, sőt sok esetben valószínűleg azt sem fogjuk tudni vagy azt sem tudják, hogy ez a helyzet fennáll, vagyis az információk hiányában hozzák a döntéseket.

Összefoglalva tehát elmondható, hogy jelenleg nincs olyan információs csatorna, amely annak a területnek az igényeit vagy érdekeit közvetítené az mfbk-k felé, amely döntően az egyéni vállalkozói kört fedi le. Így aztán a bizottságok nem látják ezt a területet, döntéseiknél nem tudják figyelembe venni az érdekeket, pedig ma Magyarországon, eltérően az EU fejlettebb országainak munkaerőpiacaitól, egymillió fölött van az egyéni, valamint a mikro- és kisvállalkozások száma. Ezért hiba egy olyan külföldi szakképzésszervezési szisztéma magyarországi működtetése és továbbvitele, amely országok munkaerőpiaci gazdaságának szerkezte egyáltalán nem hasonlít a hazaira. Elmondható, hogy a struktúrában

a kormányok a szakképzés rendszerén keresztül lényegében ismét csak a multinacionális nagyvállalatok profitszerző képességét finanszírozzák.

Nyilván elrugaszkodtam kissé a témától, de ha önök is fontosnak tartják, mindenképpen meg kellene válaszolni ezeket a problémákat, merthogy a zsákutcából kivezető útra világos és logikus javaslatok léteznek, vagyis az oktatás fejlesztése, a kisvállalkozások igényeinek figyelembevételével a hiányszakmák vonzóvá tétele, életpályamodellek felállításával és tisztességes bérezés bevezetésével. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Pintér képviselő úr. Most megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kifejezetten jó, hogy holnap az Országgyűlés falai között vitanapot fogunk tartani a foglalkoztatásról és a foglalkoztatásbővülésről. Tisztelettel ajánlom Gúr Nándor képviselőtársamnak, hogy ha arra a holnapi vitára eljön, akkor kicsit jobban készüljön fel, mert a mai tudása ezen a területen egy kicsit még fejlesztésre szorul. Amennyiben nem készül fel kicsit jobban a számokból és a tendenciákból, akkor javaslom, hogy majd nagyon figyeljen és jegyzeteljen, hiszen ott majd egy továbbképzés vagy mondhatnánk azt is, szakképzés keretén belül elmélyítheti az ismereteit.

Ugyanis ön, tisztelt képviselőtársam, olyan dolgokat mondott el a magyar szakképzésről, a foglalkoztatásról, a KSH számairól, amelyek egészen egyszerűen messze sem fedik a valóságot. Én azt gondolom, hogy vitatkozni nem lehet azokkal a számokkal, amelyeket a KSH például az idén, 2016 harmadik negyedévében közölt, tehát nem légből kapott számokról van szó. Eszerint igenis a foglalkoztatottak száma 4 millió 391 ezerre növekedett. Ezt nem mi mondjuk, nem a kormánypártok, hanem a KSH adatai között olvashatja és az ő felmérése. A munkanélküliek száma 226 ezer főre esett vissza. Ezt sem mi találtuk ki, hanem a KSH adatai között szerepel.

És valóban, az a szám is, amit Földi László képviselőtársam vezérszónoklatában említett, a 681 ezer fős foglalkoztatás sem légből kapott szám. Ez a 681 ezer fős foglalkoztatás is valódi felmérésen és kimutatásokon alapuló szám. Abban sincs igaza Gúr Nándor képviselőtársamnak, hogy ennek a többsége a külföldi munkavállalók körében lenne, hiszen egy ilyen bontást is olvashatunk, hogy ennek a nagy része, 460 ezer fő a hazai versenyszférában való foglalkoztatásbővülést jelentett. Tehát a legnagyobb része hazai munkahelybővítést és foglalkoztatást jelent.

Tisztelt Képviselőtársam! Amit ön a szakképzés rendszeréről elmondott, nem árt, hogyha visszaemlékezik. Ön végigkövette ezeket az éveket, évtizedeket, nagyon jól tudja, hogy a '90-es években és aztán

a 2000-es években a szakképzés olyan irányban haladt, illetve maradt olyan, amilyen, ami már nem biztosította a versenyképes tudást a fiataljainknak. Önöknek nem volt kedvük, erejük vagy egészen egyszerűen nem látták meg, hogy ezen a rendszeren változtatni kell.

Ezt mi megtettük. Most én azt gondolom, hogy a mostani átalakítás kapcsán olyan versenyképes tudást tudunk majd a fiataloknak adni mind a szakképzésben középiskolában, mind pedig a duális képzés folytatásában a felsőoktatásban, amellyel megállják a helyüket Magyarországon, de a tudásuk világszínvonalú tud lenni. Ez a célunk. Remélem, hogy ebben a célunk közös, még ha önök ezt az MSZP padsoraiban nem is vallják be, de remélem, hogy titkon azért drukkolnak nekünk abban, hogy elérjük ezt a célunkat.

A minimálbért említette még. Ha megnézzük, a minimálbérrel kapcsolatban a 2010 előtti nyolc év alatt mindösszesen alig 1 százalékkal emelkedett a nettó minimálbér a szocialista-szabad demokrata kormányzás ideje alatt. Ezen mi úgy módosítottunk, hogy azóta minden évben emelkedik folyamatosan a minimálbér.

(14.30)

Tegyük hozzá, az inflációt is említette, évek óta alig van infláció Magyarországon, tehát a reálbéreket igenis tudatosan a gazdaság fejlesztésével igyekszünk szinten tartani, sőt növelni. Ami megállapodást bizonyára ma már olvasott, amelyet gazdasági miniszterünk már kommunikált a mai napon, igen kedvező béremeléseknek, minimálbér-emelésnek fogunk elébe nézni a következő időszakban, a következő évektől, és már nemcsak az állami szektorban, hanem a vállalkozói szférában is jelentősen fogjuk tudni a terheket csökkenteni, illetve a munkavállalók bérét ösztönözni, hogy sokkal magasabb legyen.

Ezt a fordulatot tehát végrehajtotta a polgári kormányzás, hogy átalakítsa úgy a szakképzést, hogy az a modern kornak és a modern kihívásoknak megfelelő legyen. Azt én természetesnek tartom, hogy egy rendszer átalakításakor kellenek finomhangolások. Ez az előterjesztés is olyan, hogy annak a megoldását keressük, hogy hogyan lehet még hatékonyabban működtetni. Egyáltalán belefér a vita, egyáltalán, ha a Fidesz-KDNP padsorai között nincs vita, akkor önök azt mondják, hogy hát persze, majd itt megmondja valaki, hogy miről szavazzunk, mit mondjunk.

Nos, képviselőtársam, lehet látni, gondolkodó emberek vannak a padsorainkban, és mindenki a jobb megoldást keresi, és a vita pedig arra való, hogy utána a végén megszülessen az a megoldás, amely az ügynek, nem az egyes képviselők presztízsének, nem is az ellenzék presztízsének, nem is a kormánypártok presztízsének, hanem az ügynek a szolgálatára válik. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dunai Mónika képviselő asszony. Mivel a vezérszónoki felszólalások végére értünk, ezért kettő percben megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Dunai Mónika képviselő asszony, képviselőtársam, annyit szeretnék javasolni, hogy ne csak számokat lásson, hanem mögöttes tartalmakat is. Tudja, a gondolkodás ott kezdődik, amikor nemcsak a számokra tekintünk rá, hanem a mögöttes tartalmat is megnézzük, és mondjuk, Cseresnyés Péter államtitkár bement szavait nem egyből elhiszük, hanem kontrolláljuk, hogy az miből és hogyan rakódik össze. Javaslom önnek és a képviselőtársainak is, hogy holnapra ezt tegyék meg. Még van egy kis ideje, és akkor értelmesen fogunk tudni beszélni a dologról.

A másik része a mondandómnak, hogy ne fejtessem ezt tovább - a másik része a mondandómnak, államtitkár úr, ha már idefordult, akkor ön felé irányoznám -, az pedig megint csak kérdés, de hát ön úgysem válaszol soha semmilyen kérdésre *(Derűtség a Fidesz soraiból.)*, tehát majdnem feleslegesnek is tekinthető a feltétele. *(Moraj és közbeszólás a Fidesz soraiból: Mi a kérdés?)* Nézze, válaszoljon nagyon egyszerűen: a szakképzési rendszer átalakítása, a kormányhivatalokhoz történő átrendezése a folyamatoknak miért szükségszerű? Gyakorlatilag mikor, hol, mit, miről fognak dönteni, mekkora összegben, milyen keretszámok tekintetében, vagy miért a kormányhivatalok hivatottak erre? Ők azok, akik mondjuk, öt évre előre látják a gazdaság működésének mikéntjét, kialakulását? Talán a Kereskedelmi és Iparkamara több tudással bír egyébként erről a kérdéskörrel, de az én ismereteim szerint ők sem tudják prognosztizálni az öt év múlva bekövetkező folyamatok kialakulását. Márpedig ahhoz, hogy rapid, szükségszerű igényekhez történő előremozdulások, gyors előremozdulások következzenek be, az nem egy bürokratikus szervezet kötelei közé történő feladat- és hatáskörök áthelyezésével tud megvalósulni.

No, hát néhány kérdést feltettem, arra kérem, válaszoljon. Már most mondom előre, vélhetően nem fog válaszolni, az összefoglalójában meg már nem vagyok kíváncsi rá. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Megkérdem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Megkérdem, hogy kívánnak-e az előterjesztői joggal élni. *(Nincs jelentkező.)* Nem kívánnak.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, soron következik az **egyes energetikai tárgyú törvények árszabályozási célú módosításáról** szóló tör-

vényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Németh Szilárd István és Galambos Dénes fideszes képviselők által benyújtott előterjesztés T/12923. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Németh Szilárd István képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Őné a szó, képviselő úr.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslatnak kettős célja van. Az egyik, hogy az elmúlt három évben folytatott rezsicsökkentés által megtakarított lakossági pénzeket és magát a rezsicsökkentés vívmányait meg tudjuk őrizni. A másik célja pedig, hogy a jövőben alkalmazandó rezsicsökkentési eljárásokat végre tudjuk hajtani.

Nem titok senki előtt, hogy eredetileg azt a célt tűztük ki magunk elé, hogy azt az ezermilliárd forint fölötti összeget, amit a szocialisták által a külföldiek kezébe adott energiaszolgáltatók kitalicskáztak az országból - ez csak az a pénz, amiről tudunk, nagyon sok egyéb pénzt nem látunk, de ezt biztosan tudjuk, hogy ez 1065 milliárd forint volt -, ezt valamilyen formában a magyar lakosságnak visszaadjuk. Erre az év végére a teljes, mind a kilenc területet érintő rezsicsökkentés következtében megtakarított pénzeszegek csaknem el fogják érni az ezermilliárd forintot, úgyhogy nagyon jó úton járunk. Ezen a héten a gazdasági miniszter is bejelentette, hogy a kormány foglalkozik a rezsicsökkentés további folytatásával; egyrészt a lakossági területeken további árcsökkentésekkel, másrészt pedig a piaci területen vizsgálja a kormány annak a lehetőségét, hogy a hazai vállalkozások is olcsóbban jussanak energiához.

Most két területet érint ez a törvényjavaslat, és ez már nem példa nélküli, mert amikor először elhatároztuk a rezsicsökkentést 2013. január 1-jétől és végre is akartuk hajtani, túl azon a brutális ellenálláson, amit a brüsszeli kijárók ide, a parlamentbe delegált emberei, illetve maga Brüsszel végrehajtott a rezsicsökkentés ellen, ezen felbátorodva a magyar szolgáltatók gyakorlatilag úgy döntöttek, hogy ők ezt nem hajtják végre, kisebb-nagyobb ellenállás volt. A kisebb ellenállás az, hogy azokat a számlakészítő be rendezéseket meg emberek nem tudják átalakítani úgymond, hogy 10 százalékkal csökkentsék a földgáz, a távhő és a villamos energia árát. Nyilván addig többször át lehetett őket erre hangolni akkor, amikor emelték.

Emlékszünk, 2002 és 2010 között erre tizenötöszer kaptak lehetőséget az akkori magyar energetikai hivataltól. Nos, ez volt a kisebb ellenállás.

De volt egy nagyobb ellenállás, az pedig az, hogy a magyar bírósághoz elszaladtak, és kifogásolták az egész, az energetikai hivatal által meghatározott árcsökkentést, mert egy határozatot hozott az akkori elnök erről, és a magyar bíróság Magyarországon jó szokás szerint a magyar emberek ellen szavazott. Ekkor kellett itt a parlamentben is meg nyilvánvaló-

an az emberek körében is megvédenünk a rezsicsökkentést.

Itt a parlamentben úgy döntöttünk 2013 tavaszán, hogy a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal elnökét rendeletalkotási joggal erősítjük meg, illetve ruházzuk fel, és mivel a rendelet jogszabály, jogszabályt közigazgatási bíróságon nem lehet megtámadni, csak az Alkotmánybíróságon, ezért ez a forma nagyon jónak tűnt. Most is ezzel a formával szeretnénk élni, hogy a rendszerhasználati, csatlakozási díjak és egyéb szolgáltatási díjak tekintetében az elnök megkaphassa 2017. január 1-jétől is a rendeletalkotási jogot.

(14.40)

Ez az eszköze ennek a törvénynek, és abból a célból, hogy a rezsicsökkentést fenntarthatóvá és folytathatóvá tudjuk tenni. Ezért arra kérem képviselőtársaimat, hogy ezt a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdem, hogy a kormány nevében kíván-e államtitkár úr megszólalni. *(Dr. Aradszki András: Igen.)* Őné a szó, Aradszki András államtitkár úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A benyújtott törvényjavaslatnak valóban az a végső célja, hogy a rezsicsökkentés értékét fenn tudjuk tartani, és fenn tudjuk tartani azt a helyzetet is, hogy ma Magyarországon az európai országokat tekintve és euróban elszámolva az ötödik legalacsonyabbak a villamos energia átlagárai, míg a földgáz átlagára a második legalacsonyabb. Ezt olyan eszközökkel értük el, amiket a képviselő úr elmondott, és meghaladtuk azt az időszakot, amikor Magyarországon többet fizettek a villamos áramért és a gázért, mint mondjuk, Hollandiában, Nagy-Britanniában, Csehországban vagy Franciaországban.

Úgy gondolom, hogy ez az eredmény nagyon fontos, és a benyújtott törvényjavaslat ennek a továbbvitelét szolgálja. Természetesen ez a szolgálat elsősorban arra jó, hogy tovább folytassuk a rezsicsökkentést, amennyiben erre tér és lehetőség van, de ezen túl szolgálja a kiszámíthatóságot, szolgálja az árstabilitást, és szolgálja a szociális biztonságot is. Ezeket a szempontokat nem szabad figyelmen kívül hagyni.

Mindenesetre a rezsicsökkentés megvalósítása, majd eredményeinek fenntartása érdekében tovább folytatjuk az Európai Unióval a tárgyalásokat, az Európai Bizottsággal való egyeztetések továbbra is fennmaradnak. Azon leszünk, hogy a képviselő úr által megfogalmazott célok, illetve a korábbi parlamenti döntések által elért eredmények fenntarthatók legyenek.

A kiszámíthatóságot ez a benyújtott törvényjavaslat szolgálja, ezért a kormány részéről támogatni tudjuk, indítványozzuk a megvitatását és a későbbiekben az elfogadását. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Aradszki államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

*(A jegyzői székben Földi Lászlót
Gelencsér Attila váltja fel.)*

BÁNYAI GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy mindannyiunk, pontosabban fogalmazva minden magyar háztartás számára igen fontos kérdéstről szóló parlamenti vitában veszünk most részt. Ahhoz, hogy a T/12923. számú, egyes energetikai tárgyú törvények árszabályozási célú módosításáról szóló törvényjavaslat szükségességét teljes mértékben megértsük, elengedhetetlen kicsit az időben visszatekinteni, egy rövid időutazást tartani és feleleveníteni a hazai energiaárak és a háztartási rezsiköltségek alakulását.

2002-ben, amikor az első Orbán-kormány után a szocialisták vették át az ország vezetését, emlékezzünk rá, „nem lesz gázáremelés” kampányszövegükkel, a polgári kormányzás időszakában alacsonyan tartott energiaárak robbanásszerűen emelkedni kezdtek. A szocialista-szabad demokrata kormányok először Medgyessy Péter, majd Gyurcsány Ferenc, végül pedig Bajnai Gordon irányításával kezdtek el minél több bőrt lehúzni a magyar családokról, a háztartásokról, összejátszva a nagy nemzetközi energiaszolgáltató cégekkel. Elég volt ugyanis besétálni ezen multinacionális cégeknek az energiahivatalhoz annak érdekében, hogy mondvacsinált indokok alapján évről évre emelkedjenek a háztartások rezsiköltségei. Ezt a nyolc évet Magyarország fekete éveinek is nevezhetnénk, és itt elég csak a rezsirákra gondolni, az egyéb adóterhekről és a példátlan mértékű devizaadósság megalapozásáról, valamint az államadósság brutális mértékű megemelkedéséről már nem is beszélve.

Tisztelt Ház! Nézzük azonban a számokat, hiszen azt talán még a szocialisták sem merik félreemagyarázni, letagadni vagy elhazudni. 2002-ben a kormányváltáskor a lakossági gáz ára köbméterenként 45 forint 36 fillér volt, ami alig néhány év alatt - jól figyeljenek! - 96 forint 70 fillérre ment fel, majd pedig 2010 áprilisára, a szocialisták bukásának idejére 138 forint 92 fillérre emelkedett köbméterenként. Ez 206 százalékos növekedést jelentett minden egyes magyar háztartás számára. Persze hozzá kell tenni azt is, hogy mindeközben a gáz világpiaci ára már mélyrepülésben volt, de a rezsiköltségek csak nőttek és nőttek évről évre egyre magasabbra, míg-

nem olyan szinten álltunk, hogy 2010-ben egy család a havi bevételeinek meghatározó részét kellett hogy elköltse rezsiszámláinak a befizetésére.

Idekapcsolódik, ezért tényleg csak néhány mondatban, de meg szeretném említeni még a villamosenergia-árak alakulását is, ami szinte teljesen hasonló a gázárakéhoz. 2002-ben egy kilowattóra áram 24 forint 64 fillérbe került, ami 2006-ban már 32 forint 65 fillér, 2010-ben pedig már 48 forint 54 fillér volt. De ugyanezt lehet elmondani a vízdíjakról, a távhőről vagy éppen a hulladékszolgáltatásról is. És még egyszer hangsúlyozni szeretném, hogy mindezen rezsiaemelések a világpiaci árak legnagyobb zuhanásának közepette történtek, így különösen nagy profitéhség és pofátlanság kellett ezen intézkedések meghozatalához.

2010-ben nem kellett azonban sokat várni a fordulatra, ugyanis a második Orbán-kormány egyértelműen kimondta, hogy a magyar emberek, a magyar családok oldalán áll, ezért az első lépések egyike volt a lakossági rezsirák hosszú távú befagyasztása, mígnem elérkeztünk oda, hogy 2012 végén megkezdődhetek a rezsirák csökkentésének előkészületei. 2013-tól kezdve a kormány több lépésben összesen kilenc közszolgáltatás díját csökkentette. Három lépésben csökkent a gáz, a villamos energia, valamint a távhő ára. A gáz ára összesen 27,6 százalékkal, azaz közel egyharmadával, a villamos energia ára 26,8 százalékkal, tehát valamivel több mint egynegyedével csökkent, a távhő ára pedig 24,4 százalékkal. Ezen túlmenően pedig minimum 10 százalékkal csökkent az ivóvíz, a csatornaszolgáltatás, a palackos gáz, a szippantótszennyvíz-szállítás, a szemétszállítás, valamint a kéményseprőipari közszolgáltatás díja is, amit már a kormány teljesen díjmentessé tett. A „minimum 10 százalékos” kifejezést nem véletlenül használtam, használjuk, hiszen bizonyos helyeken a fogyasztók a hulladékszállítás és a kéményseprőipari közszolgáltatás tekintetében akár 60-90 százalékos csökkentést is tapasztalhattak.

Teljesen egyértelmű, hogy a rezsicsökkentés sok érdekkörnek okozott fájdalmakat még a politikában is, hiszen a nagy multicégek már nem tudtak annyi extraprofitot kivinni az országból, mint amennyit a 2002 és 2010 közötti nyolc évben ki tudtak venni a magyar emberek pénztárcájából, hiszen akkor több mint ezermilliárd forint extra nyereséget menekítettek külföldre. Így aztán az is várható volt, hogy ezek a cégek először itthon próbálkoznak a rezsicsökkentés megfűrészával, majd pedig kéz a kézben a magyar baloldallal Brüsszelből indítanak támadásokat a rezsicsökkentés ellen.

A kormány azonban határozottan kiállt Brüsszelben és itthon is a magyar családok, a magyar háztartások védelme érdekében, így a rezsicsökkentés fenn tudott maradni, aminek köszönhetően ma már bátran elmondhatjuk, hogy egy többgenerációs nagy család akár évi 300 ezer forintot, egy nyugdíjas házaspár pedig 100-120 ezer forintot is meg tud spórolni a rezsicsökkentés eredményeként. Nem volt

véletlen az sem, hogy a rezsicsökkentés megvédése érdekében indított aláírásgyűjtő akcióban rövid idő alatt közel két és fél millió ember támogatta a kormány törekvéseit, amit a brüsszeli bürokraták is kénytelenek voltak már figyelembe venni.

Mindettől függetlenül azonban nem szabad hagynunk a rezsicsökkentés eredményeit kárba veszni, ezért annak érdekében, hogy minden magyar háztartás továbbra is a hosszú és küzdelmes rezsiharcban kialakított áron tudja igénybe venni a közszolgáltatásokat, arra kérem önöket, hogy támogassák Németh Szilárd képviselőtársam indítványát, előterjesztését, hiszen nekünk, országgyűlési képviselőknek kötelességünk a magyar emberek érdekeit képviselni. Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bányai képviselő úr. Most megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Az önök által elmondott mondatokban is igazából politikai PR-mondatokat hallhattunk az elmúlt időszakban, nem pedig egy szakmai javaslat indoklását. Az a baj, hogy most a törvényjavaslat indoklásában is legfőképp ezeket látjuk.

Azt gondolom, kicsit érdemes visszafelé tekinteni ebben a kérdésben és megnézni az előzményeket, hogy jutottunk el ideig, hogy most ez a törvényjavaslat itt fekszik előttünk. 2013-ban a Magyar Energia Hivatal nem megalapozott módon állapította meg határozatban a villamos energia és a földgáz rendszerhasználati díjait, amelyeket az engedélyesek megtámadtak a bíróság előtt, ahol a kormánynak akkor úgy kellett válaszolnia, hogy a Magyar Energia Hivatal tartsa be a hatályos szabályokat, és a tarifákat jogszabályban állapítsa meg. Így ez ellen már nincs rendes jogorvoslat.

(14.50)

Márpedig az uniós szabályozás mind a földgáz, villamos energia belső piaci irányelvei szerint is előírja, hogy rendes jogorvoslati lehetőséget minden esetben biztosítani kell. Ezért is indított kötelezettségességi eljárást Magyarországgal szemben az Európai Unió, az Európai Bizottság. A kormány 2016 májusában ezért visszavonulót fűjt, és benyújtotta a T/10523. számú törvényjavaslatot, amelynek egyik fő célja, hogy az MEKH a rendszerhasználati díjakat 2017-től újra határozatban állapítsa majd meg.

Most pedig itt állunk a T/12923. számú törvényjavaslat előtt, amely ellentétes az uniós szabályozással, ellentétes a kormány 2016 május-júniusában képviselt álláspontjával, ellentétes a kiszámítható jogalkotás követelményeivel is, tekintettel arra, hogy az MEKH 2016. november 18-án már kiadta az en-

gedélyeseknek a rájuk vonatkozó tarifákról szóló határozatokat. A törvényjavaslat indoklása szerint a javaslat a rezsicsökkentés eredményeinek 2017-től történő megőrzéséhez szükséges módosításokat tartalmazza. Ahogy említettem, ez az indoklás pont politikai PR és nem szakmai indoklás, semmi több, sajnós. Ez az indoklás, úgy, ahogy van, hamis.

A javaslatnak nincs köze a rezsicsökkentéshez. A rezsicsökkentést nem a rendszerhasználati díjakon keresztül kell fenntartani, hanem az elmúlt két évben bekövetkezett importenergia-árak csökkentését kell érvényesíteni a lakossági egyetemes szolgáltatási árakban, ahogy azt az MSZP a korábbiakban is javasolta és jelenleg is javasolja. Az átlagfogyasztásig 20 százalékos gázár-, 10-10 százalékos árvesztő távhőcsökkentést javasoltunk és javasunk is. (Sic!)

Az MSZP a törvényjavaslat elfogadását nem támogatja, az uniós kötelezettségességi eljárás folytatását eredményezheti. Bár mind az olaj, mind az importgáz ára 2014. augusztus óta mintegy 50-60 százalékos csökkenést, és a kormány a lakossági földgázszolgáltatás állami tulajdonba vonta, mégsem rendezik az energiaárak csökkentését, pedig lenne rá lehetőségük. Nem rendelkezik arról ez a szabály, hogy a lakossági árszabályozást igazságosabbá és fenntarthatóbbá tegye oly módon, hogy az átlagfogyasztásig jelentős mértékű kedvezményt biztosítsanak a lakossági fogyasztók számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy elmondtam, 2016 májusában már feküdt előttünk ez a javaslat előzményként. Akkor még önök is ez szerint azt mondták, hogy kérdezhetik az előterjesztéssel kapcsolatban, hogy veszélyben van-e a rezsicsökkentés, a válaszom az, hogy a rendelkezések nem érintik a rezsicsökkentési törvény vonatkozó rendelkezéseit.

Tisztelt Képviselőtársaim! Önöknek kell eldönteni, hogy melyik az igaz, a 2016. májusi indoklásuk vagy a mostani. Befolyásolja vagy nem befolyásolja tisztelt képviselőtársaimat? Sajnós, abból is látszik, hogy ez csak egy politikai PR és semmi több, hogy önálló képviselői indítványként sikerült a rezsibiztosítással benyújtani ezt a javaslatot, hiszen így ki tudták kerülni a hatástanulmányokat, a szakma megkérdezését és minden egyebet.

Tisztelt Képviselőtársam! Látom, hogy ön küzd azzal, hogy demokráciában kell élnie. Látom, hogy küzd azzal Németh Szilárd, hogy ezeket a hatástanulmányokat ki kell kérni és a szakmát meg kell kérdezni. Ezért ennek megkerülése érdekében önálló képviselői indítványként bármit benyújt, amit ön elé tesznek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, szakmai javaslatot várnánk a parlament előtt, nem pedig politikai PR-akciókat. Kérjük, hogy olyan szabályt hozzanak elénk, ami mindenki számára elfogadható és szabályszerű. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Most megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ebbe az adok-kapokba, a szokásos adok-kapokba, amit itt a Fidesz és a Magyar Szocialista Párt szokott itt elmúltnyolcévészestül és rezsicsökkentéssel vívni egymással hétről hétre a parlamentben, nem szeretnék bekapcsolódni. Azt viszont el kell mondjam, hogy valóban, a PR-szövegek és a kommunikációs panelek, amelyek a fideszes vezérszónoknál elhangzottak, kevésbé érdekelnek minket. Minket a valóság sokkal jobban érdekel.

És természetesen az is igaz, önök is tudják, ugye, képviselőtársaim, hogy a világpiaci energiaárakat kedvező helyzetben minden párt, amennyiben kormányra kerül, nagyon kedvezően fel tudja használni saját kommunikációjának erősítésére, akár rezsicsökkentésnek, akár más egyébnek hívják azt. Ehhez még, azt mondom, különösebb kormányzati tehetség sem kell, csak egy jó kommunikációs szakember.

Az már azonban a választók és a magyar állampolgárok becsapása, ha rezsicsökkentésként eladott rezsídíjkezdmények nem igazodnak a valós világpiaci árcsökkenésekhez, hiszen többször elhangzott már itt a Ház falai között, és nemcsak a Ház falai között, hanem természetesen a szakmai kimutatásokban, a sajtóban is ezzel kapcsolatban készültek kimutatások, hogy jóval nagyobb mértékű világpiaci árcsökkenés következett be az energiahordozóknál, mint amit a rezsicsökkentés során önök érvényesítettek, már ha érvényesítettek.

Összességében a magyar lakosság ugyan valóban nagyon rosszul járt a szocialisták 8 évi kormányzásával, hogy én is elmúltnyolcévészek egy kicsit, de semmivel sem járt jobban, gondolom, az elmúlt 6 évvel, habár kommunikációs önök nagyon jól tudják a semmit is valaminek adni. De valójában a rezsiköltségek, a háztartások kiadásai összességében nemhogy nem csökkentek, hanem növekedtek. És, ugye, azt is figyelmen kívül hagyták, hogy jelen pillanatban a magyar háztartások körülbelül 18-20 százaléka a téli fűtését tűzifával oldja meg, ami a rezsicsökkentésből egy az egyben kimaradt. Természetesen ilyenkor szoktak jönni a szociális tűzifaprogrammal, ami nagyon jó dolog, és egyébként minden ilyesmit mi támogatni szoktunk a parlamentben, de nem azonos a rezsicsökkentéssel.

Ezzel kapcsolatban pedig szintén el kell mondanunk, hogy egy ilyen fűtőrendszerű rezsicsökkentésnél egy sokkal igazságosabb rendszert tartanánk indokoltnak, amely a jobban rászorulóknak nagyobb mértékű rezsicsökkentést tesz lehetővé; azok számára pedig, a klasszikus példánál maradva, akik medencét fűtenek az energiával, kevésbé tennék kihasználhatóvá a rezsicsökkentés nyújtotta előnyöket. Hiszen természetesen a legrászorultabb szociális rétegeknek a legfontosabb, hogy kedvezményeket kapjanak akár a földgáz-, akár a villamosenergia-, a távhő- vagy a víziközműdíjak vagy akár a szemétszállítás árából. Nagyjából ezeket a területeket érinti a rezsicsökkentés.

A jelen törvényjavaslat elsősorban a villamos energia és a földgáz tekintetében a rendszerhasználati és egyéb díjakkal kapcsolatban fogalmaz meg a Magyar Energia- és Közmű-szabályozási Hivatal részére jogosultságot 2017. január 1. utánra is ezeknek a díjaknak a megállapítása tekintetében. Azonkívül, azt elmondtam az imént, hogy valóban nagyon egyszerű egy világpiaci tendenciát kommunikációs előnnyé átfordítani egy kormányzat számára; ami sokkal nehezebb feladat, hosszú távon biztosítani azt, hogy a lakosság nem 10-20, hanem akár még nagyobb százalékos kedvezményrel, olcsóbban jusson az energiához.

Ezt természetesen egyrészt energiahatékonysági beruházások fokozásával lehet elérni, másrészt pedig olyan intézkedésekkel, amelyek akár az energiatermelés decentralizációját, akár sok minden más olyan intézkedést magukba foglalnak, de nem tartozik most ebbe a vitába vagy jelen törvényjavaslat keretében. De az biztos, hogy ha van egy világpiaci árcsökkenés, kedvezményt érnek el, és a szolgáltatók, illetve az energiaszolgáltatók nem jelenítik meg azt a lakosság felé a számlában kedvezményként teljes mértékben, akkor legalább az elvárható lenne, hogy ezeket a náluk felhalmozódott profitokat olyan beruházásokra fordítsák, amelyek hosszú távon, akár a hálózat fenntartása, a korszerűsítés, okoshálózatok kialakítása, energiahatékonysági beruházások támogatása révén elősegítik, hogy amennyiben a világpiaci folyamatok már nem indokolnák ezt a mértékű rezsicsökkentést, akkor is fent lehessen tartani egy, a jelenleginél jóval alacsonyabb árszínvonalat. Ez az, amire a Jobbik egyébként elmozdulna, ebbe az irányba.

Nem érheti szó a ház elejét, hiszen minden egyes alkalommal, amikor rezsicsökkentéssel kapcsolatos törvényjavaslat volt a Ház előtt, emlékezhet minden tisztelt képviselőtársam, a Jobbik mindannyiszor támogató szavazatát adta hozzá. Rajtunk nem múlt, ha akár egy forint kedvezményt is élvezett a lakosság azokból az intézkedésekből, amelyeket a Fidesz-kormányzat az elmúlt években meghozott, ahhoz mi is minden esetben hozzájárultunk a szavazatunkkal.

(15.00)

Hiszen a kis kedvezmény is kedvezmény, és természetesen önök minden olyan kommunikációs panelt kihasználtak e tekintetben, ami csak létezik, konkrétan az egész 2014-es választási stratégiájukat e köré a témakör köré építették ki, sokkal inkább kommunikációs szempontból, mint valós eredmények felmutatása szempontjából.

Úgyhogy várat magára a tűzifa tekintetében a rezsicsökkentés teljessé tétele. Itt volt már a Jobbiknak egyébként a tűzifa áfájára vonatkozó áfacsökkenési javaslata, ami nem került elfogadásra, ez továbbra is egy nyitott kérdés, hogy ilyen tekintetben nem volna-e érdemes a tűzifát - mint főleg a szegé-

nyebb rétegeknél alkalmazott tüzelőanyagot vagy tüzelési módot - is bevonni ebbe a körbe. Természetesen erre lehetősége van a kormánynak ezután is.

Azt pedig nagyon reméljük, hogy a jövőben egy még nagyobb arányú rezsicsökkentésben tud majd a magyar lakosság részesülni, egy valódi rezsicsökkentésben, hogy úgy mondjam, hiszen amint azt az elmúlt percekben elmondtam, a Jobbik kormányra kerülése esetén ezeket a szempontokat fogja előnyben részesíteni, és egy hosszú távú energiarendszerbeli átalakítás során egy olyan kedvező környezetet alakít ki, ahol a lakosság a megfelelően decentralizált energiatermelő rendszereken, a megfelelően okos hálózatokon keresztül megfelelő áron tud biztonságosan energiához jutni, és az importfüggőségét is radikális mértékben csökkenti. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kepli képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Az elsőként jelentkezett független képviselőnek adom meg a szót, Szabó Szabolcs képviselő úrnak.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy készültem, hogy majd egy kicsit hosszabban beszélek, de aztán rájöttem itt a vita során, hogy valószínűleg felesleges, úgyhogy tényleg megpróbálok nagyon röviden beszélni, inkább csak a jegyzőkönyv kedvéért, ha megengedik.

Abban valószínűleg egyetértünk, és szerintem nincs vita közöttünk abban, függetlenül párhovatarozástól, hogy az alapvető cél az, hogy a lehető legolcsóbban jussanak hozzá az emberek a különböző közszolgáltatásokhoz, azzal párhuzamosan, hogy egyébként ez a szolgáltatás legyen stabil, jó minőségű, kiszámítható. Az a problémánk nekünk az Együttben, hogy ez a második láb nincs meg ebben az úgymond rezsiharcban.

Az egész onnan indult, hogy a világgpiaci áraknak a csökkenését a kormány szerette volna nagyon intenzíven érvényesíteni a lakossági árakban, a felhasználói árakban. Ez önmagában rendben van, hogyha úgy valósul meg, hogy a szolgáltatónak a profitját kezdem elvonni, és rákényszerítem a szolgáltatót arra, hogy ezt a profitot ő ossza meg a fogyasztóval, engedje át neki azt a nyereséget, amihez azért jutott hozzá, mert a világgpiaci árak csökkentek; csak nem ez történt, hanem gyakorlatilag megfektették a szolgáltatókat. Majd aztán ez továbbment, és az energia után jött a kéményseprés, a hulladékgazdálkodás, az ivóvíz-szolgáltatás és a többi. És akkor mit tapasztalt az ember?

A kéményseprését nagyon sok helyen már a katasztrófavédelem által kijelölt kényszer-szolgáltató végzi, a hulladékgazdálkodással, -gyűjtéssel, -gazdálkodással foglalkozó cégek a csőd szélén vannak, ott is vannak most már olyan területek, ahol a katasztrófavédelem által kijelölt szolgáltató végzi a tevékenység-

get, a távfűtőcégek tízmilliárdos kompenzációt kapnak, mert egyébként nem működnének, egyszerűen képtelenség ilyen árak mellett nekik működni. Az állami tulajdonban lévő öt legnagyobb ilyen vízmű-társaság évi 10 milliárd forintos veszteséget szenved el, az állam ezt is berakja pluszban, mert egyébként a saját tulajdonú cége menne tönkre, mellette meg, ugye, rugdossák ki az embereket, és nincs pénzük, nemcsak a vizeseknek, de a többieknek sincs most már, nincs pénzük karbantartani, nincs pénzük fejleszteni, jórészt hogyha valami uniós pénzt sikerül nekik ehhez összegereblyézni, akkor még fejleszteni, de saját forrásuk gyakorlatilag érdemi fejlesztesre nincsen. És sajnálatos módon ez a fő problémája a közszolgáltatásoknak jelenleg.

Itt a képviselő asszony már utalt arra, hogy van egy további, nagyon fontos eleme ennek a rendszernek, ami nem valósult meg szerintünk, mégpedig az, hogy differenciáltan csökkenjenek az árak. Én azt gondolom, hogy azt jogosan várja el az ember szociálisan érzékeny állampolgárként, hogy a keveset fogyasztó szegényebbeket próbáljuk meg inkább támogatni, ezért lett volna célszerű egyébként, hogy - mint említettem - stabil, jól működő szolgáltatásokat fenntartani képes módon valósuljon meg a rezsicsökkentés, és lehetőleg szociálisan érzékenyen próbáljuk meg irányítani ezeket a csökkenő közmű-árakat.

És akkor miről szól voltaképpen ez a mostani javaslat? Elhangzott már, különösebben nem kell erre utalnom, egyszerűen arról van szó, hogy megsértettünk egy uniós irányelvet. Nem szeretném, ha elmennénk abba az irányba, hogy mi küzdünk Brüsszel ellen, mi is Brüsszel vagyunk, mi is az Unió tagjai vagyunk, a mi irányelvünket, saját irányelvünket sértettük meg. Ebből logikusan következett, hogy ha nem engedjük, hogy bizonyos költségelemeket érvényesítsen a szolgáltató, akkor azzal rosszat teszünk.

Mondok egy olyan példát, amin keresztül, remélem, ha valaki nézi esetleg interneten, talán jobban megérti, hogy mi ezzel a probléma. Tételezzük fel, hogy én azt találom ki, hogy csökkentem a sör árát, merthogy azt mindenki szereti, sokféle lehet kapni, de drága. Mondjuk, én tegnap voltam koncerten, 850 forint volt a sör, természetesen felháborodtam, de nem jövök be azzal, hogy akkor csökkentjük a sör árát azzal, hogy én mondjuk, megtalálom azt az elvet, hogy mondjuk, a sörfőző rézedénynek *(Németh Szilárd István közbeszól.)* a költségeit nem engedem a szolgáltatónak beleépíteni a sörfőzés költségeibe. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból.)*

Mert mi történne akkor, hogyha én ezt rákényszeríteném egy sörgyárra? Ad 1.: bezárna, mert azt mondja, hogy ő nem fog ezzel foglalkozni, és jelzem: például az áram- és gázszolgáltatók egy jelentős része Magyarországon azt csinálta, hogy vigye az állam az egészséget, ő már nem hajlandó vele foglalkozni. A B-verzió szerint pedig azt mondaná a sörgyár, hogy akkor ezt valaki kompenzálja neki, tehát ő legyártja a sört, és elintézi, hogy olcsóbban lehessen

kapni a piacon, csak valaki az ő veszteségeit pótolja ki. Itt is ugyanez történik, a közszolgáltatások terén is: az állam pakolja be a pénzt, most már a saját cégeibe jórészt, mint említettem, például az öt nagy állami vízközmű-társaságnál évi 10 milliárdot kell berakni, a távfűtéssel foglalkozó cégeknél tízmilliárdokat kellett eddig már berakni. Ez a fő probléma.

Egyszerűen, ha nem hagyom... - teljesen mindegy, hogy az állami vagy magáncég, ha nem hagyom, hogy bizonyos költségelemeket érvényesítsen az árban, akkor sértem a legalapvetőbb uniós irányelvet, ami, mondom, a mi közös irányelvünk. Éppen ezért lenne fontos az, hogy amikor rezsicsökkentésről, a közszolgáltatások árának, díjtételeinek a csökkentéséről beszélünk, akkor nagyon megfontoltan kell hozzáányulni, mondom még egyszer, azért, mert csökkenteni, amennyire lehet, kell természetesen az árakat, de nem szabad megfektetni a szolgáltatót.

A harmadik pillér pedig, amit, mondom még egyszer, kihangsúlyoznék, talán már vagy harmadszor, hogy a szociális érzékenység felé próbáljunk meg elmozdulni, próbáljunk meg lehetőség szerint a szegényeknek, a kevesebbet fogyasztó alsó középosztálynak, a szegényeknek egy kicsit többet segíteni. Ha Németh Szilárd olyan javaslatot fog benyújtani, amely ezt lehetővé teszi, akkor mi azt nagyon boldogan fogjuk támogatni, ezt tényleg őszintén mondom. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, Szabó Szabolcs képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki nem jelentkezik.)* További felszólalásokra senki nem jelentkezett.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e élni a felszólalás lehetőségével. *(Németh Szilárd István: Igen, köszönöm szépen.)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, Németh Szilárd képviselő úr.

(15.10)

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Három gondolatot engedjenek meg. Köszönöm a hozzászólásokat. Azt gondolom, elég világossá vált a kép, nemcsak számomra, hanem mindenki számára.

A képviselő úrnak, Szabó Szabolcsnak szeretném mondani, hogy mi nem Brüsszel vagyunk, hanem Budapest. Tehát az Európai Unió az nem Brüsszelszélből áll, hanem Budapestből, Párizsból, Berlinből, Varsóból, a nemzetállamok sokaságából, és a nemzetállamok vezetői, akik itt a parlamentben ülnek, adott esetben kormányra is kerülnek, azok felelősek azért, hogy hogyan védik meg a saját állampolgáraik biztonságát, jólétét, és hogyan tudják a mindennapokat megszervezni. És ennek az egyik eszköze volt a rezsicsökkentés, de volt egy másik eszköz egyébként, amit önök ugyanígy kifogásoltak, az pedig az illegális bevándorlásnak a megakadályozása, illetve annak a brüsszeli politikának a megakadályozása, amely

illegális bevándorlókat szeretett volna tízezer számra Magyarországra bejuttatni.

A másik: szerintem az állásponttal van probléma. Itt azt láttam, hogy úgy alakult itt egy ilyen MSZP-Együtt-Jobbik-koalíció, hogy mindenkinek az a fontos *(Dr. Apáti István: Hagyjuk már ezt! Ez butaság, mérhetetlen butaság!)*, mindegyiküknek az a fontos, hogy a Fideszen, a magyar kormányon rúgjanak egyet. Hát nyilvánvaló, hogy nem értették meg, hogy itt miről van szó, nem értették meg, hogy a magyar emberek jólétéről, a magyar emberek biztonságáról van szó, és arról, hogy azt a pénzt, amit eddig kihordtak az országból, azt vissza tudjuk adni az embereknek, és ebből jelentős összegeket adtunk vissza.

Tehát kár ilyen egy forintokról beszélni, képviselőtársam világosan elmondta például, hogy mennyivel csökkentek az árak 2013. január 1-je óta. Ez a gáznál 27,6 százalékos árcsökkenés, egyetlenegy európai ország sem tudja ezt megmutatni a lakossági ellátás során, a villanyáramnál pedig 26,8 százalékos. Az azt megelőző években pedig azt tapasztaltuk, hogy egy 53,3 százalékos infláció mellett, akkor egyébként, amikor 2008-ban már csökkentek a világpiacon árak, akkor egy 206 százalékos gázárnövekedést és egy 97 százalékos villanyáram-növekedést lehetett kimutatni; még egyszer szeretném mondani, hogy azokban az időkben, amikor a nemzetközi tőzsdéken csökkent az áram és a gáz ára. Ráadásul még azt is megengedte magának a Bajnai-kormány, hogy olyan döntést hozzon, természetesen egy nemzetközi szerződés keretében, amit aztán az újonnan megalakuló Orbán-kormány nem tudott negligálni, mert az IMF-szerződésben volt rögzítve, hogy el kell venni a magyar emberektől a gázártámogatást, mégpedig 2010. április 1-jei hatállyal.

Tehát azt gondolom, hogy itt nincs miről beszélünk. Meg kellene változtatni a szemléletet. Tehát én azt látom, hogy a Jobbiknak, az Együttnek meg az MSZP-nek az a jó, ami a Fidesznek rossz *(Magyar Zoltán: Ami az országnak jó!)*, és innentől nem számítanak a magyar állampolgárok. A Fidesz-KDNP-nek pedig az a jó, ami egyébként az embereknek jó. Tehát ez egy óriási különbség a két politikai filozófia között. *(Bangóné Borbély Ildikó: Ez nagyon ablak szöveg, képviselő úr!)*

S ebből adódik a harmadik, amit szerintem elég egyértelműen ki lehet olvasni, hogy addig lesz rezsicsökkentés és addig foglalkozunk a rezsicsökkentés fenntartásával és annak egyébként nemzetközi szinten, magyar szinten, politikai, gazdasági szinten és bármilyen egyéb törvényalkotói szinten való megőrzésével és továbbfolytatásával, ameddig Fidesz-KDNP-kormány és itt a parlamentben Fidesz-KDNP-többség van. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most pedig soron következik a **rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Kósa Lajos és Németh Szilárd fideszes képviselők által benyújtott előterjesztés T/12878. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Németh Szilárd István úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A törvényből egyértelműen kiolvasható, hogy a Honvéd Egészségpénztár ügyfelein szeretnénk segíteni ezzel a kárpótlást célzó és a Ptk. alapján megalkotott törvényjavaslattal. Jól látható, hogy ez az az egészségpénztár, amely leginkább elszenvedte ennek a Buda-Cash-botránynak - a mindenki által ismert Buda-Cash-botránynak - a hátrányait, és most ezt szeretnénk orvosolni, szeretnénk biztosítani a kárpótlást.

Ez a törvényjavaslat abba a 28 ezer főbe beleszámítva, 1023 főnek teszi lehetővé, rendvédelmi dolgozóknak és a szolgálatoknál dolgozóknak a kárpótlását, akik egyébként saját hibájukon kívül, de még a pénztár hibáján kívül is, hiszen a pénztár nem a brókercéggel állt kapcsolatban, hanem egy bankkal, a bank, amelyik a brókercégnél próbálta fiataltni a pénzt - nem tudom, hogy jó-e ez a szó ide -, az ment tönkre, és ezáltal természetesen azok, akik a pénztár tagjai voltak, azok pedig elveszítették a megtakarításaikat és most ennek a kárpótlásnak szeretnénk eleget tenni.

Azt hiszem, nagy vitára nem számíthatunk ebben a törvényjavaslatban, mert úgy tudom, hogy ebben ötpárti egyezés van. Kérem képviselőtársaimat, hogy a javaslatunkat támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdem, hogy a kormány nevében kíván-e Pogácsás államtitkár úr felszólalni. *(Pogácsás Tibor: Nem.)* Jelzi, hogy nem.

Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Ágh Péter képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

ÁGH PÉTER, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Képviselőtársaim javaslata egyértelműen támogatandó, mert a katonák után a rendőrség állományába tartozók kártalanítását is rendezné a Honvéd Egészségpénztár ügyével kapcsolatban. A Honvédelmi és Rendészeti Bizottság ülésén már többször felmerült ez a kérdés, és a bizottság kezdeményezésére a honvédelmi tárca kidolgozott egy olyan javaslatot, amelynek értelmében a honvédség saját alkalmazottainak kártérítést fizet. A jelenlegi javaslat a honvé-

dek után a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományába tartozók kártalanításának a lehetőségét is megteremti.

Mint ismert, a pénztár tagjai a Buda-Cash-botrányban égették meg magukat, önhibájukon kívül mintegy 28 ezer pénztártag, többségében katonák, rendészeti és titkosszolgálati dolgozók veszítették el egészségügyi célokra félretett megtakarításuk jelentős részét.

Tisztelt Képviselőtársaim! A cél egyértelmű: a katonák mellett a rendvédelmi állomány kártalanítása is megvalósuljon. A Fidesz-frakció támogatja a képviselőtársaim javaslatát, kérem önöket, támogassák önök is. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy az előttem szólók elmondták, ténylegesen ebben most, azt gondolom, hogy tökéletesen egyetértünk, és maximális konszenzus van abban, hogy a Honvéd Egészségpénztár kárt szenvedett volt tagjait mindenféleképpen kártalanítani kell.

Én nagyon örülök annak, hogy másfél év után, miután másfél éven keresztül tettünk fel és tettem fel én is interpellációban és képviselőtársaim is kérdéseket a kormányzat felé minden lehetséges fórumon, levélben, írásban, szóban, mindenhol, végre sikerült eljussunk oda, hogy megvalósulhat, illetve elindulhat egy lehetőség a kártalanításra.

Amit jelenleg most látunk a törvényjavaslatban, az egy jogi forma. Alapvetően a kifizetésre még garanciát nem ad, de én nagyon igyekszem optimistán állni ehhez, és nagyon bizakodom, hogy ténylegesen a kifizetés meg fog történni.

Mindenesetre, mivel látszik az, hogy most már legalább a szándék, legalább az ígéret megvan a kormányzat részéről, hogy cselekvés legyen ebben a kérdésben, ezért határozati javaslatot nyújtottunk be az Országgyűlés elé. Itt szeretném kérni kormánypárti képviselőtársaimat és az ellenzéki képviselőtársakat is, hogy támogassák ezt a határozati javaslatunkat, ami arról szól, hogy 2017. január 31-éig meg kell történnjen a kártalanítás kifizetése mind a katonák, honvédségi dolgozók, mind pedig a rendvédelmi szervek állománya felé.

(15.20)

Ahogy látjuk most, a szolgálati törvénynek egy módosítása fekszik előttünk, ami azt jelenti, hogy egy feles többséget igénylő törvénybe kerül be, egy jogállási törvénybe a kártalanítás lehetősége. Én nagyon sajnáltam egyébként, hogy ugye láttunk például a tegnapi napon példát arra, hogy kétharmados tör-

vénybe került ilyen jogszabályi hely, de én azt gondolom, hogy alapvetően a lényeg az, hogy már valamilyen lépés történik a kormányzat részéről arra, hogy megoldja ezt a helyzetet.

Több mint másfél éve történt az, hogy a Buda-Cash Brókerház csődje elvitte több mint 27 ezer katonára, honvédségi dolgozó, rendvédelmi és nemzetbiztonsági dolgozó egészségügyi célra félretett megtakarítását. Azt gondolom, hogy nem volt kérdés már az első pillanattól sem, hogy a kormányzatnak és a parlamentnek is erkölcsi kötelessége az, hogy megtörténjen részükre a kártalanítás, visszakaphassák ezt a pénzt. Hiszen tudjuk azt, hogy milyen körülmények között dolgozik ma mind a rendvédelmi szervek állománya, mind pedig a Magyar Honvédség katonái és a honvédségi dolgozók. Hihetetlenül túlterhelt állományról beszélünk, akik természetesen természetesen is veszélyes munkakört látnak el, emellett pedig ismerjük, hogy milyenek a munkakörülmények, és azt gondolom, hogy ilyenkor különösen a betegségek, balesetek kockázata nagyobb lehet, ez az egészségpénztári megtakarítás pedig kifejezetten ilyen esetekben nyújthatott pluszsegítséget.

Az Információs Hivatal állománya számára, Lázár János válasza szerint, már a nyáron megindult a kártalanítás, és reményemet fejezem ki arra nézve, hogy ez már meg is történt. Tehát kifejezetten pozitív intézkedésről van szó, természetesen támogatjuk ezt a törvényjavaslatot, én viszont azt kérem, hogy minél előbb történjen cselekvés az ügyben, hiszen volt olyan kormányparti nyilatkozat, amely szerint három féléven keresztül történik majd ennek az elvezetett megtakarításnak a kifizetése, mi pedig mindenképpen azt kérjük, hogy támogassák azt a határozati javaslatunkat, hogy ne nyúljon ez ilyen hosszúra, hiszen így is már több mint másfél éve vár az érintett állomány arra, hogy segítsen rajtuk az állam, amikor ők ilyen helyzetbe kerülnek, hiszen ők a magyar emberek biztonságát, a családok biztonságát szolgálják nap mint nap, az életük kockáztatásával vagy akár az életük árán is.

Úgyhogy azt gondolom, hogy mielőbb meg kell történnie ez a kifizetés, ezért kérem, hogy támogassák majd ezt a javaslatunkat, hogy január 31-éig legyen kifizetés, mi pedig természetesen támogatni fogjuk ezt a javaslatot, hogy megtörténhessen a kártalanítás.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Demeter képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Firtl Mátyás képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

FIRTL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A napirenden lévő törvényjavaslat szorosan összefügg az Országgyűlés által már tárgyalt T/12964. számú törvényjavaslattal, amely tekintettel

a megváltozott biztonsági környezetre, a honvédelemre, a Magyar Honvédségre háruló, többek között a folyamatában változó feladatrendszer teljesítését, az akadályoktól mentes végrehajtás biztosítását, hatékony, működőképes kezelést is lehetővé teszi.

A törvénymódosítás megeremti a törvényi lehetőségét annak, hogy a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek személyi állományára is koherens módon vonatkozzanak és alkalmazhatóak legyenek a honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló 2011. évi XLII. törvény módosításával bevezethető kártalanítási szabályok.

Tisztelt Ház! Azért ezt az alkalmat is fontosnak tartom kiemelni, hogy az illegális bevándorlással járó veszélyhelyzet elhárítása a lakosság biztonságának biztosítása, a honvédség és a rendőri erők közös munkájának, helytállásának és elkötelezettségének eredménye, amelyet ezúttal is tisztelettel megköszönök minden, a hivatását teljesítő honvédelmi, rendvédelmi feladatot ellátó hivatásos állománytagnak.

Tisztelt Ház! A T/12878. számú törvényjavaslat a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek személyi állományára vezeti át a honvédség tekintetében már megtárgyalt, a kártalanítási kötelezettségre vonatkozó általános jogelvet, amely a rendvédelem területén dolgozókat hasonlóképpen megilleti, ezért a törvényjavaslatot a KDNP-frakció nevében tisztelettel támogatásra ajánlom az Országgyűlésnek, és köszönjük képviselőtársainknak, hogy benyújtották ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Apáti István képviselő úr. Öné a szó.

DR. APÁTI ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szokatlanul rövidre fogom a mondanómat. Ezt egy jó javaslatnak tartjuk, és a Jobbik országgyűlési képviselőcsoportja támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom.

Kérem az előterjesztőt, amennyiben szólni kíván, akkor Németh Szilárd Istváné a szó. *(Németh Szilárd István jelzi, hogy nem kíván szólni.)* Nem kíván szólni. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Szociális Munka Napjának munkaszüneti nappá nyilvánításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Balog Zoltán, Lázár János és Kovács Sándor, fideszes képviselők által benyújtott

előterjesztés T/12921. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kovács Sándor képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A szociális munka napjának munkaszüneti nappá nyilvánítása, azt gondolom, hogy egy olyan szférában dolgozó kollégáknak - mondhatom, hogy kollégáknak, hiszen jómagam is szociális munkás lennék - az elismerése, akik emberfeletti munkát végeznek, hátrányos helyzetű csoportokkal, gyerekekkel foglalkoznak.

1997. szeptember 25-én a Nógrád Megyei Közgyűlés soros ülésén Demus Iván tanácsnok, a szociális bizottság elnöke javaslatot tett a szociális munka napjának megünneplésére (*Bangóné Borbély Ildikó: Hogy fognak örülni neki! Teljesen boldogok lesznek!*), illetve a szociális és gyermekvédelmi ellátás területén dolgozó szakemberek munkájának méltó elismerése céljából egy új kitüntetés megalapítására, amelynek elnevezése Salkaházi Sára-díj. (*Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.*)

A szociális munka napja azért lett november 12-e, mert a szociális munkások nemzetközi szervezete 1997. november 12-ére egy alkalomra meghirdette a szociális akció nemzetközi napját, amelynek fő témája a kirekesztés elleni harc volt. (*Bangóné Borbély Ildikó: Fizetést kellene nekik adni!*) A nemzetközi akciónap emlékére, illetve az akciónap tartalma miatt született a javaslat, hogy ezentűl Magyarországon, legelőször Nógrádban minden évben november 12-e legyen a szociális munka napja.

Ezt követően megindult a szervezőmunka, amely azt célozta, hogy a kezdeményezés váljon országos mozgalommá. Váljon elfogadottá az a nap, 1997. november 12-ét követően egyre több megyében, városban, intézményben szervezett ünnepségen. A megyék, városok díjakat alapítottak a legjobb elismerésére. 1998. november 15-én keltezett levélben Becsó Zsolt, a megyei közgyűlés akkori elnöke kérte az akkor hivatalban lévő illetékes minisztert, Harrach Pétert, hogy vállaljon védnökséget e kezdeményezés felett. 1999. április 29-ei ülésén a Nógrád Megyei Közgyűlés, ugyancsak Demus Iván javaslatára, felhívással fordult a megyék és a főváros közgyűléséhez, valamint a települések önkormányzataihoz november 12-e méltó megünneplésére. A szociális munka napjának legitimációja 2000. augusztus 30-án következett be, amikor is az országos írott sajtóban megjelent a hír, hogy a szociális területen dolgozók november 12-én, a szociális munka napján kapják meg az ígért egyszeri bérkiegészítést.

(15.30)

Az országos sajtóban ekkor jelent meg a november 12-ei dátum és a szociális munka napja megnevezés. 2000 novemberében Budapest főváros az

Akácos Udvar és a VIII. kerület közös szervezésében megrendezte az első szociális munka napját, amelyen az illetékes miniszter kitüntetést adott át.

A szociális és családügyi miniszter 10/2000. (X. 18.) SZCSM rendeletében, ami a miniszter által adományozott elismerésekről szól, a (2) bekezdés c) pontjában olvasható: a díjak adományozásának időpontja között november 12. a szociális munka napja.

2001-ben szinte valamennyi megyében szerveztek kisebb-nagyobb ünnepséget a szociális munka napján. Az első országos rendezvényre, amelyet Csehák Judit akkori miniszter támogatott, 2002. november 12-én került sor a BM Duna Palotában. A rendezvény szervezését a szociális szakmai szövetség a szakminisztériummal közösen végzi azóta is, minden évben. De nem példa nélküli ez a nap, hiszen nemzetközi kitekintésben március harmadik keddjén van tartva, amely mindig egy adott téma köré épül, mint ahogy ez történt anno november 12-én is 1997-ben.

Azt gondolom, hogy méltónak és támogathatónak találjuk a szociális munkásoknak ezt a megbecsülését. Kérem, hogy támogassák az előterjesztésünket. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében láthatóan nem kívánnak felszólalni.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! A törvényjavaslat célja: a szociális munka napja alkalmából november 12-ét munkaszüneti nappá nyilvánítani a személyes gondoskodást nyújtó intézményeknél, szolgáltatóknál munkaviszonyban vagy közalkalmazotti jogviszonyban álló, személyes gondoskodást nyújtó gyermekjóléti, ide nem értve a bölcsődei ellátást, és a gyermekvédelmi intézményeknél, szolgáltatóknál, javítóintézeteknél munkaviszonyban, közalkalmazotti jogviszonyban vagy nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban álló dolgozókra kiterjedően. Az ágazatban dolgozók megbecsülésének kifejezéséeként, megfeszített munkájuk elismeréseként jelen törvényjavaslat biztosítja, hogy a szociális munka napja munkaszüneti napnak minősüljön - és pont van a végén.

A közszerződésügyi tisztviselők napja alkalmából július 1-je fő szabályként a jövőben többet nem minősül munkaszüneti napnak. Így megszűnik egy munkaszüneti nap a közigazgatásban és például a honvédségnél dolgozóknál. A kormányzati szolgálati, illetve az állami szolgálati jogviszonyban állók körén kívül esően biztosítja annak lehetőségét, hogy a helyi önkormányzat képviselő-testülete a helyi önkormányzat saját bevételeinek terhére vállalhassa a munkaszüneti nappá minősítéssel összefüggésben

felmerülő költségek biztosítását. Ebben az esetben maradhat július 1-je az érintett személyi állomány számára munkaszüneti nap.

A társadalom, a közösség megbecsülésének jeleként ünneplik 1997 óta világszerte november 12-én a szociális munka napját. E napon köszöntik a szakterület dolgozóit, azokat, akik az elesettekért, a kirekesztésben élőkért, a támogatásra és segítségre szorulóknak dolgoznak felelősségteljesen, áldozatkészen és nagy szakmai alázattal. A munkaszüneti nappal érintett személyi kör a szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatások területén jelent mintegy 93 ezer embert.

Azt világosan látni kell, hogy ezzel az ágazat számára megkapott egy munkaszüneti nappal nem lett megoldva a többi súlyos gond és probléma. A tarthatatlan munkakörülményekre és az alacsony bérekre hívja fel a figyelmet a Magyar Közalkalmazottak, Köztisztviselők és Közszolgálatban Dolgozók Szakszervezete Szociális Országos Szakmai Tanácsa azzal, hogy 2016. december 5-ére 2 óras sztrájkot hirdetett a szociális ágazatban. A sztrájk elsődleges célja, hogy elérjék: november 12-e, a szociális munka napja fizetett munkaszüneti nap legyen, és január 1-jétől 30 százalékkal nőjön az ágazatban dolgozók keresete. És itt lenne az a fontos mondat, hogy 30 százalékkal nőjön a dolgozók keresete.

A bölcsődék számára az emberi erőforrások minisztere már korábban nevelés-gondozás nélküli munkanapot határozott meg. Ennek alapján április 21-e a bölcsődék napja, egyszersmind nevelés-gondozás nélküli munkanap, amely mintegy 11 ezer bölcsődei dolgozót érint, ezért rájuk a jelen javaslatban foglalt új szabályozás nem terjed ki.

A KSH adatai alapján a költségvetési intézményekben az év augusztusában közel 880 ezren dolgoztak. Ebből a létszámból a közigazgatás, védelem, kötelező társadalombiztosítás területén hozzávetőlegesen 290 ezren dolgoztak, de ebben a létszámban nincsenek benne például a NAV munkatársai, vagy azok az önkormányzatok, ahol nem biztosítják majd tovább a munkaszüneti napot.

Óvatos becslés szerint legalább 500-600 ezres dolgozói létszám az a kör, amelyiktől a kormányzat elvesz egy munkaszüneti napot, azzal, hogy megszünteti a július 1-jei közzolgálati tisztviselői napot. Ez érinti például a minisztériumokban, a kormány- és járási hivatalokban, az okmányirodáknál, az önkormányzatoknál és a NAV-nál dolgozókat.

A javaslat indoklásában szerepel, hogy a szociális ágazatban dolgozók nagy áldozatvállalásának, szolgálatának, megbecsülésének és a feljükk érzett tisztelet jeleként kerül bevezetésre az új munkaszüneti nap. Ezzel párhuzamosan azonban felvetődik a kérdés, hogy a közigazgatás többi dolgozója már nem érdemel megbecsülést, tiszteletet, az ő munkájuk már nem minősül megbecsülésre érdemes, kiemelt szolgáltatásnak. A kormányzat a saját dolgozóitól vesz el egy munkaszüneti napot, ráadásul olyat, amit ő adott több mint 15 évvel korábban.

Úgy tűnik, hogy a kormányzat visszatér a 2001-es választási technikájához, legalábbis ami a munkaszüneti napok osztogatását és fosztogatását illeti. Ugyanis a Magyar Közlönyben nemrég jelent meg, hogy június 10-e ünnepnap lesz, ami a magyar haditengerészek napja. Ezt megelőzően pedig arról beszélt a miniszterelnök, hogy nagypéntek is munkaszüneti nap lesz. Ez utóbbi elképzelést több munkáltatói szervezet is élesen bírálta. Az elmúlt időszakban az is felmerült, hogy december 24-ét kellene munkaszüneti nappá nyilvánítani a nagypéntek helyett, és ezt az elképzelést a munkáltatói szervezetek támogathatónak ítélték meg.

Elképesztő, hogy nem a kormány, hanem két miniszter, mint az Emberi Erőforrások Minisztériumát vezető miniszter és a Miniszterelnökséget vezető miniszter országgyűlési képviselőként nyújtja be a törvényjavaslatot, és amúgy meg itt sincsenek a parlamentben. Nyilvánvaló, hogy a szükséges társadalmi és parlamenti egyeztetések elmaradtak, de vélhetően a hatásvizsgálatot sem kívánta a kormányzat lefolytatni a javaslatához kapcsolódóan. A benyújtott önálló képviselői törvényjavaslat méltóképpen tükrözi a Fidesz-kormányzat kétarcúságát, azt, ahogy az országgal és az emberekkel bánik. Egyrészt ad a szociális ágazatnak, másrészt elvesz a közigazgatótól, a honvédségtől, és egy újabb probléma forrását generálja az önkormányzati rendszerben.

A javaslat beterjesztésével a kormányzat azon túl, hogy korábbi önmagával, de még a saját munkavállalóival is szembe megy, elvesz több százezer embertől egy korábban megszerzett jogot, azaz elvesz egy munkaszüneti napot. Ez súlyosan érinti a dolgozókat. A dolgozókat jelentős mértékben hátrányosan érintő döntés alól a kormányzatot nem mentesíti, hogy a szociális ágazatban meghagyja, csak egy másik időpontban, az egy munkaszüneti napot, és azt átnevezi szociális munka napja alkalmából adott munkaszüneti napnak. A törvényjavaslattal kapcsolatos társadalmi és szakmai egyeztetések, valamint a gazdasági hatásokot kimutató hatásvizsgálatok nem készültek el, hiszen akkor kormány-előterjesztésként kerülne tárgyalásra. Ebből adódóan a szakmai alapot nélkülöző döntésről kell majd szavazni az Országgyűlésnek és a képviselőknek.

A benyújtott törvényjavaslatban megfogalmazott indokok alapján kimondható, hogy a közzolgálatban dolgozókra a kormányzat már nem úgy tekint, mint akinek a munkájára megbecsüléssel, tisztelettel lehet és kell tekinteni, hiszen ez mostantól csak a szociális ágazatra vonatkozik.

Az igencsak elgondolkodtató, hogy Balog és Lázár miniszter urak, amíg az egyik kezükkel adnak, addig a másikkal elvesznek. A beterjesztett törvényjavaslat előzményei közé tartozik, hogy az MKKSZ december 5-ére hirdetett sztrájkjának egyik követelése az, hogy a szociális munka napja fizetett munkaszüneti nap legyen. Azonban az nem szerepelt a követelések között, hogy ezzel párhuzamosan meg kell szüntetni a közzolgálati tisztviselők napját.

(15.40)

A szociális ágazatban dolgozók 30 százalékos béremelését nem akarja teljesíteni a kormányzat. Ebben a javaslatban ez nem szerepel. Ebből látható, hogy a kormányzat valójában nem kívánja megoldani az ágazatot feszítő problémákat, csupán üveggyöngyöt szór az ott dolgozóknak azzal, hogy meghagyott számukra egy már korábban megszerzett munkaszüneti napot.

Én azt gondolom, hogy jól jelzi az, ami most a parlamentben látszik, hogy a Fidesz részéről két képviselő tartózkodik a parlamentben, az előterjesztő miniszterek közül egy sem jött el - köszöntöm az államtitkár urat, hogy legalább ő megjelent a törvényjavaslat vitájában -, és nevésségesnek tartjuk ezt a javaslatot, hogy közben meg azokat a feszítő problémákat nem oldja meg a kormányzat, amelyeket maga az ágazat követel. A megbecsülés egyik alapja az, hogy ezeket az embereket meg kellene fizetni, államtitkár úr. Köszönöm szépen, elnök úr.

A Szocialista Párt ki fogja alakítani a törvénnyel kapcsolatban az álláspontját, és én azt gondolom, hogy módosító javaslatot is fogunk benyújtani, és ha a módosító javaslatunkat elfogadják, akkor támogatni kívánjuk ezt a törvényt, de láttuk az elmúlt időszakban, hogy mi zajlik a parlamentben, nem lesz kétségünk afelől, hogy ezt sem fogják elfogadni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Dr. Józsa István tápsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót Vágó Sebestyén képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

VÁGÓ SEBESTYÉN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Öröm számunkra az, hogy végre a kormány enged a nyomásnak, és a szakszervezetek egyik követelését bevezeti, illetve elfogadja. Egyrészt örülünk, másrészt pedig szomorúak vagyunk - szomorúak vagyunk azért, mert a két követelés közül a kevésbé fontos az, amit megvalósítanak, és azt sem úgy, ahogy erkölcsileg elfogadható lenne. Miről is beszélnek?

Amiről már szó volt az előbb: december 5-ére a szociális dolgozók meghírdették a munkabeszünetet. Két követelésük van: az egyik a szociális munka napjának munkaszüneti nappá nyilvánítása, a másik pedig a 30 százalékos béremelés. Miért ez a kevésbé fontos? Azért ez a kevésbé fontos, mert tudjuk nagyon jól, hogy milyen nehéz anyagi körülmények között élnek a szociális dolgozók, és mind a saját életükre, mind a szakma, illetve az ágazat fenntartására veszélyes következményei lehetnek annak, ha ezen a helyzeten a minisztérium, illetve a kormány nem változtat. Miről is beszélnek?

Arról beszélnek, hogy kik maradnak jelenleg a mai viszonyok között a szakmában. Ott maradnak a jó értelemben vett örültek. Ezen még azok sem szok-

tak megsértődni, akik egyébként ebbe a kategóriába tartoznak, azért merem nyugodtan mondani; a jó értelemben vett örültek, akiknek olyan magas a szakmai elhivatottságuk, hogy bármilyen körülmények lehetnek akár a munkahelyeiken, bármennyire megalázóan alacsonyan kereshetnek, akkor is hivatásuknak és életüknek tekintik ezt a pályát, és semmi áron nem hagyják el. Maradnak azok az emberek, akik ugródeszkának tekintik az ágazatot, legyen egy pár hónap vagy pár év ledolgozott munkaviszonyuk, aztán vagy lelépnek külföldre, vagy elmennek a privát szférába valami jobban fizető munkahelyre. A harmadik lehetőség pedig a legszomorúbb: elmennek azok az emberek dolgozni a pályára, akikben semmilyen szakmai elhivatottság nincs, csak elképzelhető, hogy a lakókörnyezetükben semmilyen más olyan munkahely nincs, ahol el tudnának helyezkedni - ez a legrosszabb kategória.

Nap mint nap tapasztaljuk azt, hogy akár diplomával inkább külföldön, Nyugat-Európában segédmunkát végeznek a szociális szakemberek a megalázó fizetés helyett és az élhetetlen fizetés helyett, éppen ezért mi is azt mondjuk, hogy igenis be kell vezetni a szociális életpályamodellt, és igenis a 30 százalékos béremelésre szükség van, érzük el végre azt, hogy ne a szociális ágazat dolgozói legyenek a legrosszabbul megfizetettek az országban. Tényleg kijelenthető az sajnós, hogy ma Magyarországon a szociális dolgozóknál csak a közmunkások keresnek rosszabbul. Ez a helyzet így fenntarthatatlan, a rendszer össze fog omlani, nem lesz az, aki a vállán vigye az ágazatot, nem lesz az, aki a vállán vive fenntartsa ezt a rendszert. Ez a 30 százalékos béremeléskövetelés is csak a minimum a várható elvárások közül. Ezzel a 30 százalékos béremeléssel éppen hogy csak el fogják érni a szociális szféra dolgozói az oktatási átlagbéreket. Szükséges megtennünk ezeket a lépéseket.

Az egészségügyi ágazatban dolgozók átlagban körülbelül 22-23 százalékkal keresnek jobban, mint a szociális szférában dolgozók. Nem elég az, amit az előbb felvázoltam, hogy kik azok, akik ma még kitarának a hivatásuk mellett, és az elvándorlás mennyire sújtja az ágazatot, még a szakmaközi elvándorlás is folyamatosan sújtja az ágazatot, mert ha egy ugyanolyan végzettséggel rendelkező, hasonló szakmai tapasztalatokkal rendelkező, hasonló ledolgozott évvel rendelkező ember 20-25 százalékkal többet keres, ha átmegy az út másik oldalára, és a kórházba megy el dolgozni az idősek otthona helyett, akkor nem várhatjuk azt, hogy az idős otthonában vagy akár másfajta ellátásban dolgozó ápolók a szakmában maradjanak, és ne menjenek át az egészségügybe. Vagy vegyünk egy pedagógus végzettséggel rendelkező, szociális területen dolgozó embert, akinek lehetősége nyílik arra, hogy az oktatási rendszerbe átmenjen dolgozni - nem fogja megtenni, hogy ne menjen át, mert az a 30-35 százalékos bérkülönbség igenis jelent annyit, amennyi vonzó a számára; bármennyire elhivatott, bármennyire szereti a munká-

ját, bármennyire szeret az adott területtel foglalkozni, a saját maga vagy akár a családja fenntartása sajnos ezeknél a szempontoknál fontosabb.

Tehát a másik követelési pont az, amit elsősorban be kellett volna terjeszteniük, akár képviselői önálló indítványként is, akár kormány-előterjesztésként is, hogy igenis január 1-jétől a minimum 30 százalékos béremelés az ágazatban megvalósuljon.

És ha már itt a kevésbé fontos követelési pontnak a megvalósításáról beszélünk, az, amilyen formában ezt bevezetik, egyszerűen vérlázító. Az aláírók között látjuk, hogy kik szerepelnek, ez a lázári ironia diszkrét bája, hogy megadja a szociális dolgozóknak a szociális munka napját mint munkaszüneti napot, és közben a közszolgálati dolgozóktól elveszi július 1-jét mint munkaszüneti napot. Úgy gondolják, hogy ez egy jó út? Úgy gondolják, hogy ez méltó és igazságos? Vagy ne adjanak semmit, vagy mindenkinek adják! Ez így egy kicsit felemás történet. Most azokon kívül, amit már az előttem szóló elmondott, hogy milyen problémákat vet fel, akár erkölcsi aggályokat vet fel az ilyen módú intézkedés, azért ne felejtjük el azt, hogy elképzelhető, hogy két ágazatot fognak egymásnak ugrasztani. Jó ez önöknek? Ez ugyanolyan, mint a pótlékolás a bérfeszültség növelésében, vagy a bizonyos ágazatokban bevezetett életpályamodell, a másikban meg nem. Ugyanúgy bérfeszültséget és ágazati feszültséget okoz; ez az intézkedés is azt fog okozni.

Most vegyünk egy hétköznapi példát: gondoljanak bele abba a helyzetbe, hogy a gyermekjóléti központ dolgozója valamilyen közös problémás ügy kapcsán felkeresi az önkormányzat szociális osztályának a dolgozóját, vagy elmegy a gyámhivatalba beszélni az ottani kollégájával. Önök szerint milyen feszültséget fog okozni az, hogy ő megkapja november 12-ét mint munkaszüneti napot, és ezzel szemben az a kolléga pedig, akihez valamilyen eset kapcsán egyeztetni megy, elveszíti július 1-jét?

A másik része pedig az, hogy hány emberről beszélünk, hány ember kaphatja meg ezt a kedvezményt. Nagyon jól tudjuk, hogy a szociális ágazatnak nagyon sok területén folyamatos munkarend van, és az időseket nem lehet otthagyni azért, mert munkaszüneti nap van, a gyermekeket nem lehet otthagyni, mert munkaszüneti nap van, az ápolásra, gondozásra szoruló, fogyatékossgal élő embereket nem lehet otthagyni, mert munkaszüneti nap van. Úgyhogy nem igazán sokan fogják érzékelni ennek az előnyeit az ágazatban, és ha még hozzávesszük azt tényleg, hogy közben másik ágazatnak pedig kedvezményfosztásáról beszélünk, munkaszüneti nap elvételéről beszélünk, akkor meg pláne felháborító, amilyen formában be akarják vezetni. Tehát felháborító az, hogy nem jó követelést választottak ki a szakszervezetek két követelése közül, illetve felháborító az a mód, hogy mások munkaszüneti napjának elvételével párhuzamosan vezetnek be a szociális munka napját mint munkaszüneti napot. Úgyhogy kérem, hogy ezen változtassanak.

Módosító indítványunk is van ezzel kapcsolatban, ami arról szól, hogy az a tétel, azok a passzusok, amelyek az egyéb munkaszüneti napok elvételéről szólnak, kerüljenek ki a javaslatból. Ha ez megtörténik, ebben a formában tudjuk támogatni a törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Felszólalásra jelentkezett az LMP képviselője, Ikotity István, és úgy veszem, hogy akkor az LMP képviselőcsoportja nevében a vezérszónoklatát mondja el. Öné a szó.

(15.50)

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A közszféra dolgozóival szembeni kormányzati hozzáállás tökéletes lenyomata ez a törvényjavaslat. Cini-kus, és a dolgozók megbecsülése helyett azok meg-alázásáról, egymás ellen fordításáról szól.

A Balog Zoltán és Lázár János által beterjesztett törvényjavaslat úgy tenné munkaszüneti nappá a szociális munka napját, hogy ugyanazzal a lendülettel megszüntetné a közszolgálati dolgozók napját mint munkaszüneti napot. A két napnak persze semmi köze egymáshoz, nincs átfedés a dolgozók között, vagyis nem arról van szó, hogy duplán ünnepelhetnének bárkit is, és ezért volna szükség az egyik ünnepnap megszüntetésére. Két, egymástól teljesen független munkavállalói csoportról van szó: a 93 ezer fős szociális ágazatról, illetve a több mint 110 ezer köztisztviselőről, illetve kormánytisztviselői jogviszonyban állókról. Semmilyen logikai összefüggés nincs tehát a két nap között.

Lázár János és Balog Zoltán egyéni képviselői indítvány formájában terjesztette be ezt a javaslatot. Lázár János a Közszolgálati Érdekegyeztető Fórummal való előzetes egyeztetés nélkül javasolta az ünnepnap eltörlését, amely önmagában sokat mond arról, hogy mennyire is becsüli meg a saját tárcája alá tartozó dolgozókat. Az önkormányzati köztisztviselőknek külön odaszúr, amikor lehetővé teszi azt, hogy az önkormányzatok saját költségükre tartsanak munkaszüneti napot július 1-jén.

Balog Zoltán szociális dolgozókhoz való cinikus hozzáállását is jól mutatja a javaslat indokolása. Idézem: „A szociális munka a társadalmi munkamegosztás kiemelkedően fontos, értékteremtő tevékenysége. Az ágazatban dolgozók megbecsülésének kifejezéséeként, megfeszített munkájuknak elismeréseként jelen törvényjavaslat biztosítja, hogy a szociális munka napja munkaszüneti napnak minősüljön.”

A kiemelkedően fontos értékteremtő tevékenységet annyira nagyra becsüli a kormány, hogy hat éve nem képesek béreket emelni a legrosszabbul fizetett ágazatban, csak egymás után vezetnek be a pótlékokat.

A 2010-es kormányprogramban még valódi anyagi megbecsülést ígért a kormány, amiből aztán

semmi sem lett. A 2014-ben bevezetett pótlék alig több, mint nettó 5 ezer forintot jelent átlagosan, az egy évvel később bevezetett kiegészítő pótlékból pedig már az ágazat legrosszabbul kereső egyharmada ki is maradt. A pótlék, mint tudjuk, bármikor egy tollvonással megvonható, nem képezi a bér részét.

Innen nézve különösen cinikus dolog Balog Zoltán minisztertől az, hogy az ágazatban dolgozók megbecsüléséről, munkájának elismeréséről ír. Ha valamit nem tett meg a kormány, akkor ez pont az, hogy nem rendezte a legrosszabbul kereső szociális dolgozók béreit. Ezért is van 10 százalékos munkakerőhiány a szociális ágazatban, ezért hagyja el a pályát vagy az országot, aki csak teheti.

A miniszterek célja ezzel a javaslattal teljesen világos. Két legyet akarnak ütni egy csapásra: egy semmibe sem kerülő, olcsó lépéssel akarják leszerelni a december 5-ei sztrájkot, egyúttal egymás ellen akarják fordítani a szociális és a közszolgálati dolgozókat. Ez a már ismert „oszd meg és uralkodj” politikája, amit már annyiszor láttunk az elmúlt években. A dolgozók megosztásával, egymással való szembe fordításával könnyebb leszerelni a kormánnyal szembeni elégedetlenséget, mint a követelések teljesítésével, a dolgozók helyzetének rendezésével.

Önök nem az érdeklő, hogy hogy élnek az emberek, hogy akik az államnak végeznek valóban szolgálattal felérő, áldozatos munkát, meg tudnak-e élni a fizetésükből. Nem érdeklik a létminimum alatt élő emberek, csak az, hogy rend legyen, a dolgozók pedig elégedjenek meg azzal, amit kapnak.

A Lehet Más a Politika szerint ez a javaslat elképesztő cinizmusa miatt elfogadhatatlan, még akkor is, ha tartalmazza a szociális munka napjának, november 12-ének munkaszüneti nappá nyilvánítását. Nemcsak a már felsorolt okokból elfogadhatatlan, hanem azért is, mert a dolgozóknak nem a bérrendezés helyett, hanem amellet lehetne ilyen munkaszüneti napot bevezetni.

A szociális munka napja mint munkaszüneti nap nem helyettesíti a béremelést. Márpedig, mint tudjuk, jövőre sem lesz valódi béremelés, megint jön egy újabb pótlék, az összevont pótlék, amit megint megtoldanak majd valamennyivel. A minimálbér-emelés ugyan javít majd a helyzeten, de még arra sem lesz elég, hogy a létminimum fölé emelje a béreket, a minimálbér feletti béreken pedig nem változtat.

Az LMP szerint tehát ez a javaslat így nem fogadható el. Ne a dolgozók egymás ellen fordításával és a valódi anyagi megbecsülést jelentő béremelés nélkül sakkozzanak a munkaszüneti napokkal! Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps a Jobbik padso- raiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Kónya Péter képviselő úrnak.

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem olyan régen a Bölcsődei Dolgozók Demokratikus Szakszervezetének elnök asszonya a következőt mondta egy fórumon: a bölcsődékben, a fogyatékosellátásban, a gyermekvédelemben, az idősellátás területén dolgozó emberek munkájuk során a saját személyiségüket is beleadják a munkába, és gyakorlatilag a munkájuk tükrözi a mindenkori érzelmi állapotát az ott dolgozóknak. Ezért sem mindegy, hogy milyen bérezésben részesülnek és mennyire becsüli meg a társadalom a szociális ágazatban dolgozó munkavállalókat. Sajnos, azt kell hogy mondjam, hogy sehogy. Sehogy, hiszen jelen helyzetben is a szociális ágazatban dolgozók keresik a legkevesebbet a magyar társadalomban. Ahogy képviselőtársaim is említették, gyakorlatilag a közmunkásokon kívül az övök a legalacsonyabb kereset.

Engedjék meg, hogy egy-két adatot elmondjak önöknek, és talán kormánypárti képviselőtársaimat is rádöbentem arra, hogy sürgős változtatásra van szükség a szociális ágazatban dolgozók tekintetében, akik egyébként minden megbecsülést megérdemelnének a magyar társadalom, a magyar parlament és a magyar kormány részéről, hiszen olyan áldozatos munkát végeznek nap mint nap, ami a rászorultakat segíti, önzetlenül és becsülettel végzik a munkájukat.

Egy 2016. évi KSH-s statisztikai adat szerint a nemzetgazdaság összességében 162 275 forint volt 2015-ben a nettó átlagkereset. Ugyanez a humán-egészségügyi ellátásban 144 555 forint volt, míg a szociális ellátás területén 71 921 forint. Érzik ezt az óriási különbséget, tisztelt képviselőtársaim?

Egyébként jól mutatja a szociális ágazatban lévő problémák helyzetét az a korfa, ami az ott dolgozók átlagát mutatja. A 18-29 évesek aránya a szociális ágazatban dolgozóknál mindössze 8 százalék, a 30-39 évesek aránya 24 százalék, a 40-49 évesek aránya 33 százalék, az 50-59 évesek aránya 30 százalék, és 5 százalék a 60 év felettek aránya. Mindez azt mutatja, hogy az alacsony társadalmi és anyagi megbecsültség azt eredményezi, hogy kihalófélben van ez a pálya, miközben egyértelmű, hogy hosszú távon és talán örökre szükség lesz erre a munkakörre, hiszen egy normálisan működő társadalom nem működhet megfelelő szociális ellátás nélkül, és nem működhet a szociális ágazatban dolgozók nélkül.

De jól mutatja egyébként az a statisztikai adat is, amely szerint a szociális ágazatban dolgozók esetén 90 százalék fölötti a női dolgozók aránya. Ez is mutatja sajnálatos módon, hogy milyen megalázott és milyen kiszolgáltatott helyzetben vannak ezek a munkavállalók.

Milyen munkaterhek és körülmények között kell dolgozniuk ezeknek az embereknek? A több műszakos munkarend teljes mértékben jellemző rájuk. Megnövekedtek az elmúlt időszakban a feladatok, hiszen munkaerőhiánnyal küszködnek, így a fel nem töltött munkaköröket is azoknak kell ellátniuk, akik ott dolgoznak, és fantasztikus áldozatvállalással vég-

zik egyébként a munkájukat. Rengeteg betegséggel küzdenek, így gerinc-, csípőbántalmakkal, porckárosodással kell megküzdeniük. Nem tudom, hogy önök tudják-e, hogy egyébként hogyan változott a csecsemők születéskori tömege. 30-40 évvel ezelőtt 3200 grammal születtek átlagban a csecsemők, 15-20 éve már 3500 grammal, napjainkban 3800-4000 grammal, magyarul: 4 kilogrammal születnek a csecsemők átlagsúlyban. Egy 12 fős bölcsődei dolgozó és csecsemői létszám mellett ez 60-100 emelést jelent naponta, ennyiszer kell megmozgatni 10-18 kilogramm tömeget. Hölgyekről beszélünk egyébként, akik ilyen súlyokat kell hogy megmozdítsanak, ami azt jelenti, hogy 20-25 éves munkaviszony után olyan egészségkárosodást szenvednek, ami egyébként akadályozza őket abban, hogy el tudják látni a feladatukat.

Rendkívül magas a fluktuáció ezen a területen, hiszen ilyen megbecsültség mellett nem csoda, hogy otthagyják a pályát azok, akik egyébként a saját családjukat nem tudják eltartani a munkaviszonyuk mellett.

(16.00)

Miközben természetesen üdvözölni kell azt, ha a kormány valamiféle megbecsülést ad a munkavállalóknak, kicsit nekem az jutott eszembe erről a munkaszüneti napról, mint amikor hivatásos katonaként nem volt pénz a bérfejlesztésre, és akkor különböző plecsniket osztogattak a katonáknak, ami persze nem járt semmi pénzzel, de azt mondták, hogy lám-lám, legalább a társadalom megbecsül benneteket. Volt olyan egyébként a kollégáim közül, aki azonnal vágta a fiókba, és soha életében nem hordta azt a plecsnit, mert azt mondta, hogy ha csak azért adnak neki plecsnit, mert egyébként bérrel nem tudják a munkáját megbecsülni, akkor plecsniket ne osztogassanak.

Valószínűleg így lesz egyébként a szociális ágazatban dolgozók nagy többsége is, hogy kenjék hajukra, kedves kormánypárti képviselőtársaim, ezt a munkaszüneti napot, mert nekik igazából olyan bérre lenne szükségük, amiből meg tudnak élni tisztességgel, a tisztességgel elvégzett munkájukból tisztességgel meg tudnak élni, és el tudják látni a családjukat. Ezt kellene biztosítani nekik és nem munkaszüneti napot, miközben természetesen egy szabadnap mindenkinek jól jön, de igazából megfelelő bérekre lenne szükség.

Tipikusan ez a törvénytervezet nem szól másról, mint hogy „oszd meg és uralkodj”, és egyébként Orbán Viktor újabb kicsinyes bosszúja a szakszervezeteken. Ugyanis, ha elemezzük ezt a kérdést, hogy miért is jött be most ez a törvénymódosítás, teljesen egyértelmű: a Magyar Köztisztviselők, Közalkalmazottak Szakszervezetének sztrájkköveteléseinek következtében jött be ez a törvénymódosítási javaslat, hogy valamilyen módon megosszák magát a szakszervezeti tagságot és az általuk képviselt embereket. Teljesen egyértelmű, hogy azáltal, hogy egyébként a

köztisztviselők napját egyúttal el is törlik, július 1. a köztisztviselők napja, bosszút állnak Boros Péternén és a Magyar Köztisztviselők, Közalkalmazottak Szakszervezetén csak azért, mert a nyár folyamán sikerült 170 önkormányzatnál már egy sikeres és eredményes sztrájkot végigvinniük.

Most újabb sztrájkköveteléssel álltak elő, és december 5-re meghirdettek egy sztrájkot. Hát, mielőtt ez a sztrájk bekövetkezne, ahelyett, hogy érdemben tárgyalnának a szakszervezetekkel, az érdekképviselőkkel arról, hogy hogyan lehetne megoldani az ágazat problémáit, most egy tollvonással önök megpróbálják megosztani a szakszervezeteket, hiszen ez a szakszervezet, amelyik egyébként a sztrájkköveteléssel előállt a szociális dolgozók érdekében, képviseli a köztisztviselőket és a kormánytisztviselőket is. Nyilvánvaló, hogy ezáltal gyengíteni akarják ezt a szakszervezetet, és szembeállítani az általuk képviselt munkavállalókat egy ilyen döntéssel, hogy egy tollvonással megszüntetik a köztisztviselői napot, és közben a szociális ágazatban dolgozóknak meg adnak egy munkaszüneti napot.

Hát, tisztelt képviselőtársaim, Orbán Viktor azt mondta vasárnap egy interjúban, hogy neki bajtársias a kapcsolata a szakszervezetekkel. Persze, a minimálbér-emelés kapcsán folytatott tárgyalások miatt mondta ezt, de ha ez a bajtársiaság, hogy egyébként ezt csinálják, tisztelt kormány és tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, akkor önök nem tudják, mit jelent az a szó, hogy bajtársiaság. Ezt semmiképpen nem jelenti, úgyszólván jó lenne, ha Orbán Viktor revideálná a szakszervezetekkel való kapcsolatát, ha ily módon minősíti. Én arra is emlékszem egyébként, akkor azt mondta, hogy a bohócüggyi államtitkárával tárgyaljunk az általunk képviselt munkavállalók érdekében. Ez sem a bajtársiaságát mutatja, ez a törvénytervezet meg különösen nem azt mutatja.

Ha visszaemlékeznek még a pár perccel ezelőtt elmondott bérviszonyokra, amik a szociális ágazatban vannak, most úgy tűnik, sikerült megállapodni a kormánynak, a munkaadóknak és a szakszervezeteknek egy jelentős minimálbér-emelésről, ami azt jelenti, hogy gyakorlatilag a minimálbér utoléri teljes mértékben a szociális ágazatban dolgozók bérét, hiszen nagyon sokan a minimálbér környékén vagy azon vannak foglalkoztatva, viszont így rátolódik azoknak a bérére is, ha nem lesz érdemi bérfejlesztés január 1-jétől, akik egy kicsivel többet keresnek a minimálbérnél a szociális ágazatban.

Tarthatatlan, hogy tulajdonképpen a minimálbér emelésével elérjük azt, hogy a szociális ágazatban dolgozók jelentős többsége minimálbéren lesz foglalkoztatva Magyarországon, amennyiben nem lesz jelentős bérfejlesztés január 1-jétől ebben az ágazatban.

Teljesen egyértelmű, hogy a kormánynak és a kormánypárti képviselőknek is azt kell mérlegelnie, hogy hogyan kezdik meg és nagy lépésekben a szociális ágazatban dolgozók bérének felzárkóztatását

minimum az egészségügyben dolgozók béréhez. Ehhez pedig hathatós lépésekre van szükség már január 1-jétől, éppen ezért nem munkaszüneti nappal kell kiszűrni a dolgozók szemét, hanem igenis hathatós és normális bérfejlesztést kell adni ebben az ágazatban.

*(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Úgyhogy elvárom a kormánytól és elvárom a kormánypárti képviselőktől is, hogy tegyenek lépéseket ez irányba, és a költségvetés módosításának vagy akár bárminek a terhére, a tartalék terhére - Magyarország jobban teljesít önök szerint, akkor teljesítsen jobban a szociális ágazatban is - legyen végre normális bérfejlesztés ebben az ágazatban, és felejtsek el végre azt, hogy ha valakik, valamilyen munkavállalói csoport kiáll az érdekeiért, megpróbálják képviselni azokat, akkor önök meg kicsinyes bosszút állnak mind a szakszervezeteken, mind pedig azokon, akik fel merik emelni a hangjukat ez ellen.

Jó lenne, ha változtatnának ezen a magatartáson, mert nagyon bízom benne, hogy egyébként ez vissza fog ütni önökre 2018-ban. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padosorokban. - Dr. Józsa István: Vissza fog, vissza fog!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Czibere Károly államtitkár úr. Államtitkár úr, öné a szó.

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz-Magyar Polgári Szövetség képviselői által T/12921. számon a tisztelt Ház elé benyújtott törvényjavaslattal kapcsolatos kormányzati álláspontot szeretném ismertetni, és közben majd reagálnék a vitában elhangzottakra is.

Minden év november 12-én azoknak az elesettekért, kirekesztettekért, támogatásra és segítségre szorulóknak dolgozó szociális szakembereknek mondunk köszönetet, akik felelősségteljesen, hűséggel, áldozatkészen és szakmai alázattal végzik a munkájukat, tehát ez egy hosszú hagyomány, a társadalom, a közösség megbecsülésének jeleként ünneplik világszerte a szociális munka napját.

Magyarországon a szociális munka napja azért lett november 12., mert a szociális munkások nemzetközi szervezete 1997-ben november 12-re, tehát erre az egy alkalomra hirdette meg a szociális akció nemzetközi napját, amelynek fő témája a kirekesztés elleni küzdelem, a kirekesztés elleni harc volt. Ezt követően, tehát a '97-es szervezést követően Magyarországon elindult egy szervezőmunka, ami azt célozta, hogy ez a kezdeményezés országos mozgalommá terebélyesedjen, és váljon elfogadottá ez a nap mint a szociális munka napja. 1997-et követően

e szervezőmunka eredményeképpen egyre több megyében, városban, intézményben szerveztek ünnepeket, megyék, városok alapítottak díjakat a legjobb szakemberek, szociális munkások elismerésére.

A szociális munka napjának legitimációja, országos elterjesztése az első polgári kormány nevéhez kötődik, 2000-ben következett be, az azt megelőző években a Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Intézetnek volt nagyon nagy része abban, hogy ez az országos előkészítés megvalósuljon. Végül is a 10/2000. SZCSM-rendeletben került először nevesítésre ez a dátum.

A szociális munka egyidős az emberiséggel, hiszen minden közösség gondoskodik az elesettekről, a szegényekről és a betegekről, a társadalom fokmérője és a szolidaritásnak is fokmérője, hogy hogyan él együtt a szegényekkel, hogyan gondoskodik a szegényekről, a segítségre, támogatásra szorulókról. A kormány ugyanakkor azokat az eszközöket kívánja megtalálni, amelyekkel eredményesen lehet a szegénység és a kirekesztődés kockázata ellen küzdeni.

Hazánk Alaptörvénye „Szabadság és felelősség” cím alatt rögzíti azt, hogy Magyarország külön intézkedéssel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket, az időseket, a fogyatékkal élőket. Ebben a munkában különösen fontos szerepük van az önállóan feladatot ellátó, illetve szociális intézményekben dolgozó munkatársaknak, akik naponta segítségére, támogatására vannak a rászoruló embereknek. A szociális szférában dolgozók olykor életmentő, komoly krízishelyzeteket elhárító azonnali segítség mellett válságmegoldó, konfliktuskezelő stratégiákat is biztosítanak a rászoruló ember számára, ezzel segítve a mindennapi életben való boldogulásukat, valamint esélyt és reményt adnak az embereknek. A gyermekek, időskorúak, fogyatékkal élők, hajléktalanok ellátása jóval több, mint munka, azt gondoljuk, hogy ez szolgálat és hivatás. A szociális szakemberek tevékenysége kivételes adottságokat feltételez, belső tartást, hivatástudatot, elkötelezettséget, áldozatkésztséget és önfeláldozást.

(16.10)

És valóban úgy van, ahogy önök is mondták, saját személyiségüket égetik el szinte nap mint nap, ezért fontos segíteni őket a napról napra való megújulásban. Az elkötelezettség és a hivatástudat itt új értelmet nyer, az elesett, sokszor végtelenségig kiszolgáltatott emberek napjait könnyítik meg áldásos tevékenységükkel, önzetlenségükkel, hozzáállásukkal. Emberfeletti küzdelmet vívnak a rájuk bízottak emberi méltóságáért és életminőségük javításáért. Ezért fontos minden eszközzel biztosítani számukra a megbecsülés minden lehetséges formáját.

Az egyik ilyen forma a november 12-ének munkaszüneti nappá nyilvánítása. A vitában itt többen azt mondták, hogy a kormány ezzel akarja kiszűrni a munkatársai szemét. Ez nem így van, hiszen pontosan tudják, hogy 2014-ben hat életpálya-munka-

csoport alakult, és ezekben az életpályát előkészítő munkacsoportokban számos javaslat fogalmazódott meg. Még nem államtitkárként én is ültem olyan munkacsoportban, amely az életpályát előkészítette, és az egyik ilyen életpályát előkészítő munkacsoportban fogalmazódott meg ez a javaslat. Tehát amikor valaki azt mondja, hogy a szakszervezet sztrájkfelhívásának a hatására fogalmazódott meg ez a javaslat, az nem is értelmezhető, hiszen az életpályamunkacsoportok 2014-15-ben ezt a javaslatot letették a kormány asztalára. Ez tehát nem egy mostani történés, egész egyszerűen arról van szó, hogy több elemből áll ez a javaslat, és ezek folyamatosan jönnek a parlament elé. Hadd utaljak arra, hogy júniusban hirdettük meg azt a programot, amelyik a jövőre induló továbbképzési rendszert fogja megalapozni. Ez is egy fontos eleme az életpályának, az, hogy az új továbbképzési rendszerhez kapcsolódóan az abban előrelépést, fokozatlépést biztosító továbbképzéseket ingyenesen meg lehessen szervezni a munkatársak számára. Ebben a koncepcióban van benne a szakvizsga helyére lépő új vezetőképzési rendszer, ebben a programban van benne, amit a nyáron hirdettünk meg, az az 1 milliárdos keretösszegű fejlesztés, amely a munkatársak szupervízióját fogja biztosítani a területen. Tehát számos olyan elem kerül folyamatában önök elé, amelyek együttesen biztosítják azt, hogy a megbecsülésnek ne csak az elvi vagy a szóbeli formái történjenek meg.

Az anyagi megbecsülésről is beszélni kell. Amikor azt mondjuk, hogy nem volt bérfelvezetés vagy béremelés a területen, akkor egyrészt el kell mondani, hogy volt, másrészt el kell mondani, hogy természetesen még mindig van hova. S azt is el kell mondani, hogy 2014-ben 12 milliárd, 2015-ben 8 milliárd, 2016-ban 8 milliárd, és már döntés van arról, hogy 2017-ben további 9 milliárd forintos bértömegfinanszírozás, támogatás fog a rendszerbe érkezni. Ebben a négy évben összességében a közalkalmazotti bértáblában garantált bértömegben felül 97 milliárd többletfinanszírozás érkezik a rendszerbe, a minimálbérhatásoktól függetlenül. Ráadásul a fenntartók ezt szektorsemlegesen kapják meg, és közvetlenül a munkatársak bérezésére kell fordítani.

Többen felvetették, hogy ez nem is béremelés, mert nem épül be a béerbe. A minimálbér-emelésnél most majd meg lehet látni, hogy mi történt volna, ha beépül a béerbe. Az, hogy a bérpótlék és a bérkiegészítés össze lesz rakva, egyedül azt szolgálja, hogy a munkatársaink és a fenntartók számára könnyebb legyen az igénylése, könnyebben odaérhessen a munkavállalókhöz ez a bértöbblet, ez a béremelés, és a következő évi 9 milliárd is alapvetően ilyen módon lesz megállapítva, nem fog belekerülni a béerbe, hanem egész egyszerűen egy addicionális hatást fog jelenteni.

Egyrészt a ma bejelentett minimálbér-emelés és garantált bérminimum emelése fog jelenteni egy béremelést, és erre fog a már megítélt és eldöntött 9 milliárdos többlet jelentkezni. Ennek a szétosztása,

differenciálása alapvetően attól függ, hogy a minimálbér- és a garantáltbérminimum-emelés hatása az egyes fokozatokat hogyan érinti. Ha azt látjuk, márpedig azt látjuk, hogy a munkatársak döntő többségét érinti, és a jelenlegi bérekhez képest nagyobb arányban az A, B, C, D, E kategóriákban dolgozókat érinti, akkor a jövő évben a kormány által már eldöntött bértömeg-növekedést döntően a magasabb végzettségű és a régebb óta pályán lévők között kell arányaiban szétosztani. Legalábbis ezt gondoljuk, de természetesen ezt is szeretnénk megvitatni az érdekképviselőkkel.

Azt, hogy nincs kommunikáció az érdekképviselőkkel, és az ezzel kapcsolatos sztrájkfelhívást is fontos helyretenni: az elmúlt két évben 25 alkalommal volt egyeztetés. Majdnem minden hónapban volt egyeztetés a szakszervezetekkel, az érdekképviselőkkel, ráadásul megalakult a szociális ágazati érdekképviselői fóruma, ahol a kormány mellett a munkáltatók és a munkavállalók is ott vannak. Folyamatos és intenzív párbeszéd van, és ott folynak a követelések egyeztetései.

Azt gondoljuk, hogy az eddigi eredmények azért tudtak megszületni, mert a tárgyalóasztal mellett tudtuk ezeket elérni. Mi alapvetően továbbra is a tárgyalóasztal melletti egyeztetéseknek, tárgyalásoknak vagyunk a hívei, az eddigi eredményeket is így tudtuk elérni. És azt gondolom, hogy ebben az együttműködésben egy nagyon fontos pont a mostani törvényjavaslat, az, hogy a szociális munka napja munkaszüneti nap lehet. Arra szeretném kérni a tisztelt képviselőket, a tisztelt Országgyűlést, hogy a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség képviselői által benyújtott törvénymódosító javaslatot támogassák. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Rig Lajos képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Átgondolva az itt elhangzottakat, nagyon egyszerű összefoglalni: nesze semmi, fogd meg jól. Amikor a bizottság elé került ez a törvényjavaslat, azt mondtam, hogy ez egy jó út, hiszen meg kell adni a tiszteletet, az erkölcsi megbecsülést a szociális ágazatban dolgozóknak, hiszen ők a nemzet asztalára évtizedek óta már letettek valamit; letettek valamit, de nem kaptak érte semmit. Kértek két követelést, az egyik most valamilyen szinten megpróbál teljesülni úgy, hogy egy másik ágazat dolgozói ellen pedig egy negatív hatás lesz. A köztisztviselők ellen. Ezt a két ágazatot azért ne ugrasszuk egymásnak! Ez az egyik.

A másik: nagyon szépen elmondta államtitkár úr és képviselő úr is annak a történetét, hogy miért pont november 12-ére kellett ezt tenni. Valóban így volt. Elmondta, hogy milyen áldozatos munkát végeznek a szociális szférában dolgozók, elmondta, hogy milyen

veszélyeknek vannak kitéve, s elmondta azt is, hogy a kiegészítésként ebben az ágazatban sokkal fokozottabb, mint az egészségügyi szektorban. És miért? Azért, mert áldozatos munkát végeznek, és sokkal kevesebb bérért, mint az egészségügyi dolgozók. Vannak terapeuták, akik megpróbálnak rajtuk segíteni, és olyan tanácsokat adnak, hogy végezzenek pihenési, rekreációs tevékenységeket. Igen, de mikor? Amikor végeznek a munkával és hazamennek a családjukhoz? Ha van családjuk, ha még nem váltak el. Mert az is tény és statisztikai adat, hogy az egészségügyi és szociális rendszerben dolgozók legnagyobb hányada elvált és különálló, egyedül neveli a gyermekét. Tehát ha végez a munkával, ami nemcsak napi nyolc óra, hanem lehet, hogy tizenkét óra, ha lelkiismeretesen csinálja, és akkor ott van neki a család. Utána ő már rekreációs tevékenységet nem tud folytatni.

Mik a követeléseik? A bérfelvezetés, és ezt nem akarom megismételni. Ha államtitkár úr behunyja a szemét, mélyen magába néz, és őszintén szeretne válaszolni, akkor azt mondja, hogy igen, képviselő úr, igaza van, kell ez a béremelés, ezért harcolunk, és ezt jövőre megadjuk nekik. November 12-e jövőre vasárnapra fog esni. Lehet, hogy ez demagógia, de a következő év után a 2018-as év választás. Ez kevés lesz a szociális dolgozóknak. A szociális dolgozóknak első lépcsőben a béremelés, az életpályamodell, ami már régóta várat magára, és ez a pihenőnap. Amivel plusz tud nekik segíteni az önkormányzat, az elismerő címek adományozása, ami minden egyes önkormányzatnak lehetősége, hiszen rendszerben határozhatja meg azt, hogy milyen helyi kitüntetések adományoznak egy díszpolgárnak, akár egy egészségügyi vagy szociális szférában dolgozó embernek.

(16.20)

Nagyon sok város csak azt tudja megtenni, hogy november 12-én megemlékezik az összes dolgozójáról, aki akár a közigazgatási területén, akár a közigazgatási területén kívül lát el időseket, értelmi fogyatékkal élőket és rászorulókat, azokat az embereket, akiket mi vagy a hozzánk hasonló emberek sajnos nem tudjuk a munkánk által ellátni őket, ezért szorulóknak az ő segítségükre. Nekünk, politikusoknak egyetlen feladatunk van ebben, hogy mi viszont hála-képpen segítsük őket. A Jobbik tudja támogatni azon törekvéseket, hogy november 12-ét tegyük munkaszüneti nappá a szociális ágazatban dolgozóknak, de ezáltal ne sújtsunk más munkavállalókat, hogy tőlük elveszünk. „Adj esélyt a másoknak is” elven kellene ennek működni véleményem szerint.

Vágó Sebestyén képviselőtársam elmondta, hogy valóban a szociális szféra az, és most megint magam ellen fogok beszélni, amelyre a legnagyobb elszívó hatással az egészségügy rendelkezik. Hiszen a szociálisan ágazatban dolgozók és az egészségügyi ágazatban dolgozók között, akik a munkát végzik, van egy közös halmaz, az az ápolás. És az egészség-

ügynek körülbelül 40 százaléka egy ápolási mechanizmusra épül rá. Tehát az a szociális szférában dolgozó gondolkodás nélkül átmegy most az egészségügybe, hiszen ott volt egy bizonyos bérfelvezetés, ugyanazt a munkát kell neki elvégeznie, mint az előző ágazatban, de valamivel több béréért. És így lehet, hogy ideje is lesz arra, hogy rekreációs tevékenységet folytasson. Hiszen ott álltak rendelkezésre olyan uniós források, amelyekben részesülhettek az egészségügyi ágazatban dolgozók, hogy elmehettek egy hosszú hétvégére egy rekreációs tanfolyamra, ott szakpszichológusok dolgoztak vele, rekreációs szakemberek. Ez benne volt az uniós forrásokban. A szociális ágazatban sajnos ez nem volt elérhető.

Azt gondolom, és most finoman fogalmazok, hogy tényleg ez az elképzelés, ha a jó oldalát nézem, megvalósítható. De arra kérem, államtitkár úr, ha ön is így gondolja, akkor azt a másik részét, ami a köztisztviselőkről szól, vonják vissza. Hiszen ez egy nagyon megkülönböztető jelzést ragasztana rájuk, hogy ők annyira nem fontosak. Mindenki az egység, az állam, az állami apparátus része, mindegyik letett valamit a nemzet asztalára, és azt gondolom, hogy azt, amit ő oda letett, mi ne vegyük el. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki az adott napirend keretében felszólalni. *(Kovács Sándor: Zárszóra.)* Jelentkezőt nem látok. Bocsánat, képviselő úr. Mindennek rendelt ideje van. Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Kovács Sándor képviselő úrnak mint előterjesztőnek, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Ön a szó, képviselő úr.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Elnézést kérek, elnök úr, de azt gondolom, hogy feltétlenül reflektálnom kell néhány megszólalásra. Menjünk visszafelé! Kónya Péter független képviselő: kenjük a hajunkra ezt a szabadnapot. Azt gondolom, ez sértő azokra nézve, akik ezt követelik, a szociális szférában dolgozók, még akkor is, ha ön a bérfelvezetést hiányolja. Azt gondolom, államtitkár úr megadta arra a választ, hogy egyrészt meg kellett várni a szociális partnerek által a minimálbér és a bérminimum mai tárgyalásának hogyanját, hiszen erre fog ráépülni az a 9 milliárd forint, amit a szociális ágazat 2017-re tervez bérpótlékként, illetve bérkiegészítésként csatolni. Azt gondolom, válasz ez minden olyan képviselői felszólalásra, ahol a munkaszüneti nap erkölcsi megbecsülése mellett a bérfelvezetésről is szóltak.

De ne menjünk el Ikotity István, illetve a többiek által cinikusnak vélt törvénymódosítás második része mellett, ami a köztisztviselők munkanapját veszi el. Azt gondolom, meg kell állnunk egy szóra, és az államigazgatás átszervezéséről kell szót ejtenünk, hiszen a 2016. évi LII. törvény, az állami tisztviselők-

ről szóló törvény az államigazgatásban nem alkalmazható a köztisztviselőkre. Kellő türelemmel, illetve megfontolással járjunk el, amikor a közzsféra, köztisztviselők, állami tisztviselők jelen pillanatban, még egyszer mondom, lépcsős átalakítása zajlik, átszervezés alatt van a bürokrácia, ez a rendszer. Így azt gondolom, ez nem cinikus, és nem különböző szférák szétszakításáról szól, hanem egyszerűen a törvénymódosítások nyomán követéséről van szó.

De ahogy Rig Lajos is mondta, hogy mennyire párhuzamosan mozog az egészségügyi ápolás, illetve a szociális ápolás, azt gondolom, van még egy közös, hiszen július 1-je megmarad a Semmelweis-napnak, az egészségügyi dolgozóknak azon erkölcsi megbecsülési napjának, ami szintén fizetett ünnep az egészségügyben dolgozóknak. Azt gondolom, hogy ezek a hozzászólások méltatlanok ahhoz az elvhez, amely szerint a kormány szeretne egy olyan ágazatban, a szociális szolgáltató ágazatban egy erkölcsi megbecsülést adni a már említett bérfejlesztés mellett, ami, azt gondolom, vitán felül áll mindannyiunk életében.

Úgyhogy kérem képviselőtársaimat, ha módosítójuk van, adják be, vitatkozzunk róla, de kérem, hogy támogassák ezt a fajta nemes elképzelést. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Lázár János és Halász János, Fidesz-képviselők által benyújtott előterjesztés T/12922. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Halász János képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Képviselő úr, parancsoljon!

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló törvény módosítása, a röviden kulturális törvénynek is nevezett törvény módosítása többször szerepelt már a Ház előtt a tekintetben is, hogy a múzeumokban őrzött javak minél rugalmasabb bemutatásának lehetőségét biztosítsuk.

Az elmúlt években sokat foglalkoztunk ezzel, és többször is módosítottuk ezt a törvényt. 2013-ban volt egy módosítás, amely rendeletalkotási jogot is adott a kormánynak, módosítottuk is a rendeletet, és akkor vezettünk be olyan új fogalmakat ebben a törvényben, mint a kölcsönzés, a kijelölési eljárás vagy a vagyonkezelés, ami lehetővé tette, hogy olyan múzeumok, amelyek kincseiket nem tudják bemutatni, de máshol szükség lehet rájuk, azok a kincsek

eljuthassanak oda, és láthassák azt az emberek. Ennek az eljárásnak a során sok olyan helyszínt tudtunk berendezni, az Esterházy-kastélyra gondolhatunk például vagy a keszthelyi Festetics-kastélyra, ahová vissza tudtak kerülni azok a műtárgyak, amelyek korábban ott voltak, de egyébként már más múzeum vagyonkezelésében szerepeltek. Meg tudtuk mozdtítani a rendszert. A dolog egyúttal lehetővé tette azt is, hogy a második világháborúban, illetve az azt követő diktatúrában a különböző elkobzott műkincsek is visszakerülhessenek jogos tulajdonosaikhoz egy átlátható, államilag rendezett eljárás során.

A mostani módosításunk egyrészt be szeretne vezetni egy olyan hasznosítási lehetőséget, amely méltányossági alapon még ezt az imént említett elemet tudja bővíteni. Erre azért van szükség, mert vannak olyan esetek, amikor az állam tulajdonosa egy adott műkincsnek, de nyilvánvaló és igazolható, hogy ez a műkincsegyüttes valakié, valamely családé volt korábban, akiktől elkobozták. Ha ők ezt tudják igazolni, az itt lefektetett méltányossági eljárás keretében visszakaphatják ezeket a kincseket. Csak erről szól a módosítás ilyen típusú visszaszolgáltatási része.

Ráadásul ez egy nagyon szűk keretet érint, mert az esetek többségében az történt, hogy az elkobzott műkincsek valamilyen módon bekerültek a közgyűjteményekbe, és ezek a momentumok mind igazolhatóak, ezt a részt kezelte is egyébként a törvény eddig is, és egy visszaszolgáltatási eljárásban többen vissza tudták kapni ezeket a műkincseket.

(16.30)

De vannak olyan speciális esetek, amikor az állam valóban megvásárolt műkincseket, erről szerződések vannak, és minden érintett sajnos már nincsen közöttünk, tehát nem felgöngyölíthető a dolog, de igazolható, hogy az adott családé az a műkincs. Erről beszélgettünk már kulturális bizottsági ülésen is, valóban történtek olyan esetek, amikor például kastélyokból elvittek tárgyakat, azok valahol, bizonyos padlásokon voltak évtizedekig, és egyszer csak egy vidéki múzeumban eladták. Tudunk ilyen konkrét esetet, de azt, mivel ott érvényes adásvételi szerződés van, az állam a jelenlegi törvények keretében nem szolgáltatathatja vissza, bármilyen igazolási eljárással bármennyire is tudja bizonyítani a korábbi tulajdonos, hogy az övé volt. Ez a méltányossági lehetőség, amely ebben a törvényben, a mostani módosításban szerepel, mindezt a lehetőséget tudja majd biztosítani. Erről szól ez a módosító indítvány.

Egyébként a hasznosítási szerződés alkalmazásának feltételeit kell még módosítanunk a törvényben, a birtokba adás rendjét, a hasznosításra vonatkozó szerződésnek a tartalmi elemeit, a felelősségi és a helytállási köteleket, erről szól még akkor, amikor azt mondja ki, hogy a kormánynak rendeletalkotási jogot ad. Az indoklás részben ezeket a részleteket mind lehet látni.

Kérem szépen, hogy tekintsék át ezt a törvényt, vitassuk meg, és majd fogadjuk el, hisz ezzel be tudjuk fejezni azt a visszaszolgáltatási eljárást, a törvényi kereteket ezzel úgy tudjuk teljessé tenni, hogy az igazságosságot tudjuk szolgálni, és nagyon remélem, hogy itt a vitában ide nem tartozó elemek nem kerülnek elő, mert az nagy butaságra vallana. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy a kormány nevében... *(Csepreghy Nándor szólásra emelkedik.)* Igen, a kormány nevében Csepreghy Nándor államtitkár úr kíván felszólalni. Öné a szó, államtitkár úr.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Köszönöm szépen a szólás lehetőségét. Csak néhány gondolattal egészíteném ki a Halász képviselő úr által elmondottakat, hiszen sokan vannak a Parlament falai között is olyan képviselők, akiknek az élete egy része a kommunista diktatúra időszakára esett. Ezeknek az embereknek, ezeknek a képviselőknek nem kell bemutatni azt a sokféle vagy sokszínű elnyomást, amit ebben az időszokban meg kellett élnie minden magyar állampolgárnak, hiszen az akkori magyar államhatalom nemcsak a törvények eszközén keresztül próbálta meg ellehetetleníteni az emberek életét, hanem számtalan íratlan szabállyal is megpróbált érvényt szerezni ennek.

Voltak azonban olyan törvények is, amelyek arról rendelkeztek, amelyekben a magyar állam beavatkozott az emberek életébe, ilyen volt például az egyes ipari vállalatok állami tulajdonba vételéről szóló 1948. évi XXV. törvény, a hitbizományok megszüntetéséről szóló 1949. évi VII. törvény, az egyes házigatlanok állami tulajdonba vételéről szóló 1952. évi 4. törvényerejű rendelet vagy a múzeumokról és a műemlékekről szóló 1949. évi XIII. törvény kiegészítéséről és módosításáról szóló '54. évi 13. törvényerejű rendelet.

Ezek a kormányzati intézkedések, ezek az akkori döntések nem szóltak másról, mint a hazánk érdekében munkálkodó emberektől való vagyonelevételről, vagyonelevételről vagy -konkrétan mondjuk ki -lopásról, és olyan légkör uralkodott akkor Magyarországon, amely légkörben a vagyonos emberek is, akiknek adott esetben ilyen műkincsek voltak a birtokában, rájöttek arra, hogy az egyetlen valódi védelmet az nyújthatja, hogyha azokat egy kikényszerített ajándékozás során különböző közgyűjtemények számára ajánlják fel.

Amit a képviselő úr is elmondott, ahhoz mindenképpen szeretnék annyiban csatlakozni, hogy látható módon az akkori ajándékozás körülményei sok esetben vitathatóak voltak, azonban ezeknek a magántulajdonban lévő műkincseknek a visszaszerzését jogilag ellehetetlenítik a rendszerváltást követően. Ezért igenis komolyan kell foglalkozni azzal a

mindenkori kormánynak, hogy adott esetben legalábbis ezeknek a műkincseknek az élvezeti lehetőségét vagy ezeknek a használati lehetőségét részben visszaadja az eredeti tulajdonosoknak; természetesen akkor, hogyha ennek megvannak azok a törvényi garanciái, amelyek ezeknek az állami tulajdonban lévő műkincseknek az állammegóvására, a köz számára való elérhetőségére és a köztulajdonban maradására vonatkozóan rendelkezésre állnak.

Megfelelő garanciák esetén, megfelelő kontroll esetén és a teljes körű transzparencia elvei mellett, azt gondoljuk, a kormány mellszélességgel tudja ezt a módosító javaslatot támogatni, és arra kéri az Országgyűlést is, hogy ezeket a szempontokat mérlegelje, amely szempontok is egy lezáratlan fejezetét jelentik az 1989-90-es rendszerváltoztatásnak. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek.

Megadom a szót Simon Róbert képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

SIMON RÓBERT BALÁZS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A második világháború okozta sebek, majd az azt követő szocializmus igazságtalan intézkedéseinek helyrehozatala érdekében fontos, hogy megteremtjük annak a lehetőségét, hogy az egykori tulajdonosok vagy az ő örököseik visszakaphassák azon műkincseiket, amelyekről az 1940-es évek második felében, illetve az 1950-es években végbemenő államosító intézkedések megfosztották őket.

Nem szabad arról sem elfeledkeznünk, hogy a nem jogszabályokban kinyilvánított, hanem a gyakorlatban lévő kényszer is hatással volt ezekre az emléktárgyakra, sok családnak ugyanis nem volt más választása, mint ajándékozás révén felajánlani a családi ereklyéit az államnak, azért, hogy ne essék vagy legalábbis minél kisebb bántódásuk essék. Az én ismeretségi körömben is van olyan család, illetve vannak olyan idősebb emberek, akik hasonlóképpen a különböző megtorlások elől menekülve inkább önkéntesen felajánlották a saját tulajdonukban lévő műkincseket az államnak, illetve önkormányzatnak. Így aztán a közgyűjteményekben a mai napig nagy számban találhatóak olyan műtárgyak, amelyek a kommunista rendszerben meghozott törvények alapján kerültek állami vagy - mint említettem - önkormányzati tulajdonba. Az egykori tulajdonosok leszármazottai közül pedig sokan hosszú évek, illetve évtizedek óta küzdenek azért, hogy ezeket az egykori családi kincseket visszakaphassák.

Az Országgyűlés által most tárgyalt törvénymódosítás ezen műtárgyak állami tulajdonú kulturális javakat őrző közgyűjteményekből való kikerülésének

új jogintézményét teremti meg. A javaslat egy új paragrafussal bővülne ki: a muzeális intézmények kölcsönzéséről, vagyonkezelésre történő kijelöléséről és az őrzési és bemutatási hely kijelölésének eljárásáról szóló rendelkezésekkel. Erre azért van szükség, mert tudjuk, hogy a jelenlegi szabályozás alapján ezeket az egyedi ügyeket nem lehet megoldani, tehát ez a bizonyos új paragrafus, ez az új szabályozás kimondottan, speciálisan ezekre az esetekre vonatkozna. Az új szabályozás az állami tulajdonban lévő kulturális javakra vonatkozóan több érintett miniszter, a nemzeti fejlesztési miniszter, az emberi erőforrások minisztere és a kulturális örökség védelméért felelős miniszter együttes felelősségét teremti meg. Ez aztán egyben a garancia is, az egyetemleges kormányzati felelősség, amely biztosítja, hogy ez a kivételes felhatalmazás visszaélészerűen ne legyen gyakorolható.

Összefoglalva: a Fidesz-frakció vezérszónokaként támogathatónak tartom a benyújtott törvényjavaslatot, mert úgy látom, hogy az abban megfogalmazottak egy méltányolható igényre próbálják megtalálni a legjobb megoldást. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kiss László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. *(Szabó Sándor: Ő nincs, én vagyok helyette!)* Bocsánat, a megértésüket kérem, változás következett be, csak nem néztem a monitorra.

Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka előzetes bejelentés alapján Szabó Sándor képviselő úr. Öné a szó.

SZABÓ SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Igyekezem nem butáskodni *(Derűltség.)*, csak a lényegét kiemelni az előterjesztésből. Valóban, itt van előtünk egy olyan javaslat, amelyet a miniszter úr beterjesztett, bár egyébként az elég furcsa, hogy nem miniszterként terjesztette be, hanem mint fideszes képviselő, és ezt nem nagyon tudjuk értelmezni, de mindegy, mégis a miniszter úr terjesztette be ezt a javaslatot. Azért van egypár kérdés, amit felvet ez a javaslat.

A jelenlegi javaslat azt mondja, hogy: az állami vagy a helyi önkormányzati fenntartású közgyűjteményekben őrzött kulturális javak körébe tartozó vagyontárgyaknak a birtokba adásáról innentől kezdve versenyeztetés mellőzése nélkül majd a miniszter dönt különös méltánylást érdemlő körülmények esetében.

(16.40)

Az első kérdés, hogy mit jelent az, hogy különös méltánylást érdemlő körülmények esetén, mert tényleg egy nagyon rövid törvényjavaslatról van szó, sem

a szempontrendszer, sem a feltételrendszer, semmi nincsen meghatározva abban, hogy mégis mikor állhatna elő ez az eset, hogy különös méltánylást érdemlő körülmények esetén ezeket a vagyontárgyakat birtokba lehessen adni. Innentől kezdve, azt gondolom, ez egy viszonyítás kérdése is lehet, azt is mondhatnánk, hogy továbbá minden további nélkül, tehát jó lenne azért pontosan tudni azt, hogy ez a fogalom mit takar.

A műtárgykezelésnek roppant szigorú szabályai vannak, azt tudjuk, a raktárakba csak az arra felhatalmazott személyek léphetnek be, a biztonsági szolgálat emberei is minden mozgást rögzítenek a nap 24 órájában. A műtárgyakat még a múzeum dolgozóinak sem lehet csak úgy kedvtelésből nézegetni, tehát azért ez egy eléggé komolyan körülírt dolog, és sokszor a múzeumon belül kell áthelyezni egy tárgyat vagy intézményeknek egy-egy időszaki kiállítására kölcsönkérhetnek egymástól valamit.

A múzeumból most jelenleg két esetben kerülhetnek ki a műtárgyak, azt is csak nagyon ellenőrzötten. A múzeumból a vagyontárgyak egyik kikerülési módja a kölcsönzés, megvannak az erre vonatkozó szabályok, ez a jelenlegi szabály, amit most módosítunk, valamint a muzeális intézményekben őrzött kulturális javak kölcsönzéséről és a kijelölési eljárásról szóló EMMI-rendelet. A másik módja pedig az, hogy a miniszter kijelöli, hogy még hol mutassák be a tárgyat, ezáltal egy lehetőséget adva arra, hogy széles hozzáférést biztosítson. A jelenlegi javaslat pedig egy új fogalmat kíván bevezetni, amikor a miniszter tulajdonképpen birtokba adja ezeket a vagyontárgyakat.

A közgyűjteményekért felelős emberi erőforrások miniszterének, jelen esetben Balog Zoltánnak innentől kezdve csak a véleményét kell kikérni, azonban arról nem szól a törvényjavaslat, hogy a véleménye kötné-e egyébként Lázár miniszter urat, mint a kulturális örökség védelméért felelős minisztert, úgy is akár, mint a tulajdonosi jogok gyakorlóját. A fejlesztési miniszter dönt az ügyben, a kivitelező miniszter pedig a Miniszterelnökséget vezető miniszter, maga Lázár János az, aki egyébként ebben döntést hozhat.

Tehát felmerül még jó pár kérdés, többek között az, hogy mi indokolta, hogy most kerüljön beterjesztésre ez a javaslat. Hogyha erre kapnánk néhány választ, az megnyugtató lenne.

Lázár János miért fideszes képviselőként terjesztette be? Tehát azért azt gondolom, hogy a szakmának is méltó lett volna, ha a kormány erre készít egy előterjesztést, és úgy kerül a tisztelt Ház elé. Azért is érdekes ez a kérdés, mert a múzeumi szakma már a korábbi módosítás során, 2013-ban sem nagyon örült a törvény módosításakor. Akkor arról szólt a módosítás, hogy a nemzeti kulturális érdekekre figyelemmel és a széles körű hozzáférés céljait szem előtt tartva, határozott időre kijelölheti a muzeális intézmény alapleltárában szereplő állami tulajdonban lévő kulturális javak őrzési vagy bemuta-

tási helyét. A szakmában már akkor sem volt teljes egyetértés e tekintetben. Azt gondolom, hogy ha ebben egyfajta egyeztetés folyna, az mindenképpen méltányolható lenne; és a Közművelődési és Közgyműteményi Dolgozók Szakszervezete is tiltakozott korábban a terv ellen.

Hogyha ezekre a kérdésekre megnyugtató válaszokat kapunk, akkor azt gondolom, hogy támogatható is a javaslat, de amíg ezekre a kérdésekre nem kapunk megfelelő válaszokat, addig jelen esetben mi nem tudjuk támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő törvényjavaslat egy 38/D. §-sal kívánja kiegészíteni azt a 38/A., /B., /C. §-okat, amelyeket mi már korábban is meglehetősen kritizáltunk. Valljuk be, hogy az élet sajnos sok tekintetben minket igazolt, hiszen bárki hallhatott olyan eléggé botrányos körülményekről, amikor is Habony Árpád volt anyósához került el körülbelül 300 milliót érő XVII. és XVIII. századi festmény, amit a Szépművészeti Múzeumból kölcsönöztek ki. Ugyanerről az eljárásrendről szól, ugyanaz a fajta módot, hogy hogyan lehet a törvény szerint bizonyos személyekkel vagy szervezetekkel vagyonkezelési szerződést kötni, illetve nem muzeális intézmények számára is ilyen muzeális intézményekben nyilvántartott kulturális javakat kikölcsönözni. Mi tehát ezt már korábban is kifogásoltuk, és komoly fenntartásaink voltak ezen egész lehetőséggel, az egész intézményrendszerrel szemben.

Most jön egy következő pontja ennek a törvényi passzusnak, és itt sajnos további kérdések merülnek fel, mert mind szép és jó, amit önök itt most elmondtak nekünk, valóban, a II. világháború utáni helyzet, a kommunista hatalomátvétel, az akkori kiszolgáltatott helyzet méltánytalan és méltatlan körülményeket okozhatott és okozott is, ez tény és való, ezen kár vitakozni.

Ugyanakkor itt egy közbevetőleges gondolatot engedjenek meg nekem. Nemcsak ilyen típusú vagyontárgyak kerültek át adott esetben az államhoz, most itt az államtitkár úr is felsorolt számunkra több olyan törvényt, hogy hogyan lettek államosítva a különböző vagyontárgyak, tehát nemcsak ilyen műkincsek kerültek az állam tulajdonába az egykori tulajdonosoktól, hanem bizony épületek, ingatlanok is. Hadd mondjak egy példát: Szemlőhegy utca, Budapest, II. kerület, az Apró-villa. Nem tudom, hogy tudják-e, hogy ki lakik most ott, abban az épületben. Hogyan ürült meg az az egykori, egyébként jelenleg is gyönyörű szép állapotban lévő budai villapalota?

Vajon az akkori tulajdonosok hogyan kerültek tulajdonon kívülre? Ha az akkori tulajdonosok mostani leszármazottai egyszer kopogtatnának az önök ajtaján, és azt mondanák, hogy rendkívül méltatlan helyzetbe kerültünk a kommunista hatalomátvétel után, és szeretnénk, ha ezt a helyzetet, az idő kizökent kerekét most önök visszaállítanák, és kérjük vissza ezt az ingatlant - vajon mi lenne erre a Fideszkormány válasza?

Nyilván ez egy kiragadott példa. Nagyon sok ilyen és hasonló ingatlan van még, nemcsak a budai hegységekben, hanem szerte Magyarországon. Tehát hogyha a történelmi igazságtétel egyszer valójában elérkezne Magyarországra, bizony sok status quót meg kellene bolygatnunk, jelenleg biztosnak tűnő status quót meg kellene bolygatni.

Ugyanakkor az előttünk fekvő törvényjavaslatra visszatérve, itt csak és kifejezetten bizonyos múkincsekről szól ez a törvényjavaslat, de az a lehetőség, amit önök biztosítanak, az az indoklás, hogy különös méltánylást érdemlő körülmények fennállása esetén kölcsönözhető ki ezen műkincsek az állami vagy helyi önkormányzati fenntartású közintézményekből vagy közgyűjteményekből, ez amellet, hogy itt szóbeli indoklást hallhattunk, mégis azt kell hogy mondjam, nem elegendő garancia arra, hogy ezzel valaha egyszer ne lehessen visszaélni.

Mire gondolok? Mondok egy konkrét példát. Az elmúlt pár évben, egy-két évről beszélek, a nemzet veje segítségével Ghaith Pharaon úr szépen bevásárolt igencsak nagy egykori kastélyokból. Ezek a kastélyok elég rossz állapotban vannak. No, önök a mostani adótörvényekben biztosítottak is lehetőséget jelentős, akár adott esetben milliárdos nagyságrendű adókedvezményre is, hogyha valaki ilyen kastélyt újít fel. Tehát Ghaith Pharaon most már biztosan pénznél lesz, fel fog tudni újítani ilyen kastélyokat.

Igen ám, de amikor kész a kastélyfelújítás, be is kell költözni, és nyilván, mint mindenki, ő is szereti a szépet, no, hát be kellene rendezni ezeket a kastélyokat. Akkor majd ő vajon jelentkezhet önöknél, hogy bizonyos különös méltánylást igénylő körülmények fennállására tekintettel a Szépművészeti Múzeumból összevágatna egypár, mondjuk, Dürer-képet, és így tovább?

(16.50)

Mik lehetnek ezek a különös méltánylást igénylő körülmények? Szegény ember, nincs ujjlenyomata sem. Adjunk neki pár képet kölcsön, hátha attól ezen fogvatkozását kicsit el tudja felejtetni!

Azt gondolom, elképzelhető, hogy az önök szándéka eredetileg jó és nemes volt, ugyanakkor a törvény megfogalmazása ebben a formában nem elégséges, olyan visszaélésre ad lehetőséget, amelyet semmilyen módon így nem tudunk támogatni. Nagyon kérem, segítsenek abban, hogy további törvényesszöveg-pontosító javaslatokkal egyértelműsítik, hogy semmilyen visszaélésre nem lesz lehetőség. Az

ugyanis, hogy majd minden további részletszabályt egy kormányrendeletben kívánnak önök rögzíteni, az - bocsássanak meg - számunkra nem elég garancia. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként felszólalásra jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Szabó Szabolcs képviselő úrnak. Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, a bizottsági ülésen már beszélgettünk erről. Halász János ott jórészt azt mondta el, hogy valahogy illik rendezni azon műkincsek sorsát, amelyek a második világháborúban és a kommunista diktatúrában jogtalanul vagy nem tisztázott körülmények között állami tulajdonba kerültek, akkor fogalmazzunk így, magyarul lopással, ahogy ezt államtitkár úr mondta, szerintem is nyugodtan használhatjuk ezt a kifejezést rá. Valóban, voltak perek, ha a tulajdonos ezt tudta megfelelő módon bizonyítani, és egyébként vállalta a hosszú és nem olcsó pert, akkor eljárhatott ez ügyben. A Herczog-per talán közismertebb, de tudjuk, hogy a Sigray család is és még nagyon sokan próbáltak így eljárni. Kinek sikerült, kinek nem.

Valóban, mondom, méltányolható az az indoklás, amit az előterjesztők nevében Halász úr a bizottsági ülésen megtett. Azt gondolom, hogy persze ilyenkor célszerű nagyvonalúan eljárni az államnak, ha máshogy nem, úgy, hogy a családnak kvázi viszszaadják, tartós kölcsönbe adja ezeket a műkincseket. Ennyivel nyugodtan elismerheti, lehet ennyire nagyvonalú az állam, hogy elismerheti azt a tevékenységet, amit ezek a családok az ország építéséért tettek, meg nem mellékesen a magyar kulturális életért, hiszen azt ne felejtjük el, hogy ezek a gyűjtemények Magyarországon a kortárs magyar képzőművészet támogatásáról is szóltak. Legalábbis az esetek egy jelentős részében.

A probléma ott kezdődik, amit fel is vettem bizottsági ülésen, hogy van-e garancia arra, hogy csak erre vonatkozik, és ez nem egy általános szabály. Előtte is többször átolvastam, de mondta Halász képviselő úr, hogy persze, ez garancia. Még többször átolvastuk, és megmondom őszintén, a garanciát nem nagyon látjuk benne, erre Szabó képviselő úr is rákérdezett, mert voltaképpen azt írja a törvénymódosító szöveg, hogy különösen méltányolható esetben ezt az eljárást majd lehessen alkalmazni, aminek a részletes szabályait rendeletben fogják megállapítani. Innentől kezdve ezt én nem tekintem garanciának. Félreértés ne essék, én azért gondolom, hogy garanciát kell valahogy ebbe tenni, mert ha ezt nem tesszük bele, akkor joggal merülnek fel ezek a kérdések, amit a képviselő asszony elmondott. *(Halász János: Azok azért nem! - Hegedűs Lorántné: De igen!)*

Éppen ezért beadtam egy módosítót, amely egy nagyon egyszerű, illetve két toldást tenne hozzá ehhez a módosítóhoz. Szövegszerűen beleírná azt, hogy ez abban az esetben alkalmazható, amikor nem kvázi lopással került az államhoz a műkincs. Azt gondolom, ez egy garancia lenne. Nyilván azt nem állítom, hogy ez a legtokéletesebb kodifikációs remekmű, amit hozzátettünk, lehet ezen még csiszolni, de ezzel is csak arra szerettem volna felhívni a képviselő úr és a kormány képviselőinek a figyelmét, hogy tegyünk bele legalább egy olyan félmondatot, ami ezt tisztázza. Mert ha ez nem kerül bele, akkor, azt gondolom, joggal fogunk félni attól, hogy nemcsak ilyen esetekre fogják használni, hiszen ezt később rendeletben fogják megállapítani, azt meg saját hatáskörben majd a miniszter el fogja dönteni.

Ez azért lenne fontos szerintem, mert akkor megnyugtató módon ez az ügy rendeződik, és nem az van, hogy politikai virsfaft mentén lesz nagyvonalú az állam ezekkel a családokkal. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen. Engedje meg, hogy azért jelentkezsek szólásra, mert a zárszót betérjesztőként a képviselő úr fogja elmondani, és mindhárom felszólalás kapcsán szeretnék néhány gondolatot hozzáfűzni, illetve megvilágítani még homályos kérdéseket.

Sokszor szóba kerül az a kérdés, hogy ha egy kormányzati funkcióval rendelkező képviselő, jelen esetben egy miniszter terjeszt be egy javaslatot, akkor azt miért nem miniszterként teszi, miért képviselőként. Itt nem elhanyagolható az a szempont, hogy miniszter úr vezeti a restitúciós bizottságot is, és ebben a minőségében is találkozott ezzel a problémával. Ez az oka annak, hogy ezt most nem miniszterként viszi, hanem a restitúciós bizottság vezetőjeként, képviselőként terjesztette be ezt a javaslatot.

Azt mindenesetre szeretném megköszönni, hogy amint látom, abban konszenzus van, hogy van egy olyan kérdés, amit mindenképpen rendeznie kell a mindenkori magyar államnak. A képviselők alapvetően azokat a garanciális elemeket keresik, amelyek arra jelentenek garanciát, hogy a ma állami tulajdonban lévő műkincsek nem elkótyavetyélésre kerülnek, hanem valóban azoknál a családoknál lesznek, akiknek ez korábban jogos tulajdona volt, és vitatható vagy nem tisztázható az, hogy milyen körülmények között került állami tulajdonba, ők legalább megkapják annak a lehetőségét, hogy használhassák, nézhessék azt a festményt adott esetben. De valóban nagyon sok kérdést kell még a következő időszakban rendezni.

Nem ehhez a kérdéshez csatlakozik konkrétan, de mégsem lehet azonban eltekinteni attól, hogy a

magyar állam tulajdonában lévő műkincsállomány jelentős része ma raktárakban porosodik, ahelyett, hogy adott esetben az eredeti megtalálási helyükön állítanánk ki ezeket, vagy valóban a nagyközönség számára elérhetővé tennénk. Tehát több mint 50 százaléka a magyar állami műkincsállománynak ma raktárakban van.

Az a vita, amit Józsa képviselő úr is részben említett, amely például a múzeumokkal kapcsolatban felmerült, akkor is vita volt, amikor idén tavasszal döntés született arról, hogy például az Esterházy-kincseket Eszterházában kell kiállítani, nem pedig Budapesten kell adott esetben egy raktárban lenniük. Minden műkincs számára, aminek az eredeti megtalálási helye vagy fellelési helye a befogadóképeség tekintetében alkalmassá teszi azt arra, hogy műkincseket őrizzen és a nagyközönség számára bemutasson, ezt a lehetőséget meg kell nyitni.

A vita kapcsán szeretném jelezni képviselő asszonynak, illetve képviselő úrnak is, hogy a módosító indítványok befogadására Lázár miniszter úr abszolút nyitottságot szeretne mutatni, ezt külön is jelezte. Az összes olyan döntés, amely a későbbi kihelyezésre vonatkozik, valóban egy kormányrendeletben kerül szabályozásra, ami a törvény kihirdetésével egy időben kell hogy megjelenjen.

Nagyon fontosnak tartom felhívni az Országgyűlés figyelmét arra, hogy a döntések mindegyike teljesen transzparens módon kell hogy megtörténjen, tehát annak nyilvános felületen kell rendelkezésre állnia, hogy mely állami tulajdonban lévő műkincsek milyen indok alapján és hogyan kerültek ki adott esetben magántulajdonoshoz. Olyan magántulajdonosról beszélek, aki korábban tulajdonosa volt, most pedig csak kvázi haszonélvezője vagy gondozója lehet ezeknek a képeknek.

A képviselő asszonynak szeretnék egy vagy kettő másik, nem kevésbé mellékszálon felemlített gondolatára is válaszolni. Az egyik a kastélyfelújítás. Nagyon sok esetben olyan kastélyokról beszélünk, amely tekintetében, azt gondolom, ma konszenzus van a Magyar Országgyűlésben arról, hogy ezek a nemzeti építészeti kincsek közé tartoznak, és olyan állapotban vannak, hogy azokat az ott lévő önkormányzatok vagy magántulajdonosok nem tudják felújítani. Nem tartom azt problémásnak, hogy a kormányzat indít egy olyan programot, amely keretében ezeket az épített örökség kérdéskörébe tartozó műkincseket meg lehet óvni.

Az természetesen nem lehet jogalapja annak, hogy bárki saját magáncéljára szeretne bármilyen kiállítást szervezni, ez alapján szerezzen jogosultságot arra, hogy bármilyen állami tulajdonban lévő műkincset megszerezhesen. Neki, ha ilyet szeretne, ugyanazokon a szabályokon, ugyanazokon a lépcsőkön kell átesnie, mint bárkinek, aki adott esetben kiállítóhelyként szeretne ilyen közgyűjteményekhez valamilyen szinten hozzáférni, de akkor azoknak a garanciális szabályoknak meg kell lenniük, amelyek alapján a feltétel adott ahhoz, hogy valóban ez a köz

érdekében történjen, nem pedig magánérdek miatt. Itt keveredik a két kérdés egymással, mert most a parlament által tárgyalt törvényjavaslat arról szól, hogy ott, ahol nem tisztázott a család korábbi tulajdonának a megszűnése, akkor mi történik ezeknek a festményeknek, műkincseknek a kezelésével. A másik kérdés pedig az, hogy a magyar állam tulajdonában lévő műkincsek hogyan, milyen formában állíthatók ki. Ez két, egymástól teljesen különálló kérdés. A vita, amit az ingatlanok kapcsán mondott, szerintem is egy olyan vita, amit még nem folytatott le a Magyar Országgyűlés, és ennek lehet a jövőben létjogosultsága.

(17.00)

Szabó Szabolcs képviselő úrnak pedig csak még egyszer szeretném megerősíteni, hogy nyitottak vagyunk arra, hogy a módosító indítványokat érdemben tárgyaljuk és vitassuk meg. A képviselő urak, illetve a kormány illetékesei ez ügyben jelentkezni fognak önnél. Elnök úr, köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak, Jobbik-képviselőcsoport.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, a műemlékek tekintetében nagyon fontos lenne egyszer s mindenkorra egyértelműsíteni, hogy a magyar állam ezeket az ingatlanokat nemzeti vagythonban akarja tartani. Sajnos, ez jelenleg nincs így. Ez nincs így! Van egy műemléklista a nemzeti vagyontörvény végén, de ennek egy jelentős része, illetve a korábban műemléknek minősített épületek egy jelentős része - külön műemlék kategóriák szerint vannak ezek csoportosítva - már nem nemzeti tulajdon, tehát se nem állami, se nem önkormányzati, de még csak nem is egyházi tulajdon.

Azt gondolom, azt nem tűrhetjük szó nélkül, hogy ezeket az egyébként valóban rendkívüli és egyedi kincseket - Turai-kastély - egy külföldi tulajdonos, adott esetben egy nem átlátható offshore cég szerezhesse meg, aztán utána csinál vele, amit akar, vagy rendezi be úgy, ahogy akarja. Nyilván vannak bizonyos előírások és szabályok, de ennek ellenére például, hogy ő hogyan fogja azt használni, mennyire fogja a nagyközönség számára megnyitni vagy nem, nem fogjuk tudni szabályozni, nem lesz ráhatásunk. Ez az egyik probléma.

A másik pedig az, hogy jó, ha önök úgy gondolják, hogy valóban csakis erre - ahogy a szóbeli indoklásban elmondták - szeretnék ezt a törvényi passzust használni, akkor legyen beletéve, és ha van erre nyitottság, akkor kezdeményezni fogom azt, hogy csak és kizárólag a XX. századi sorstragédiáink kárvallottai, illetve az ő leszármazottaik legyenek azok a mel-

tánylást igényelő körülmények, amelyek esetén ezt a kikölcsonzést vagy a kulturális értékek hasznosítását megengedjük számukra. Nem tudom, ez elfogadható-e államtitkár úrnak, de nagyon örülnénk, ha erről tudnánk vitázni. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni az adott napirend keretében. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Halász János képviselő úrnak mint előterjesztőnek, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, képviselő úr!

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a véleményeket, Szabó képviselő úr gondolatébresztő és visszafogott megközelítését. Kérdezte képviselő úr, hogy miért képviselőként nyújtotta be Lázár János és miért most. Államtitkár úr erre már válaszolt. Egyébként szögezzük le, nyilvánvalóan, ha valaki államtitkár, miniszter, de képviselő is, ugyanúgy joga van benyújtani indítványokat, mint önnek vagy nekem. Ráadásul azt a tényt nyilván felfedeztük mindnyájan, hogy közösen nyújtottuk be Lázár Jánossal ezt az indítványt, hisz a korábbi években is közösen foglalkoztunk ezekkel az ügyekkel. Tehát ez egyáltalán nem véletlen. Ráadásul van egy praktikus oka is, mert ez egy nem nagy horderejű módosítás, ugyanakkor nyilvánvalóan szakszerű, de így *(Bányai Gábor tüsszent.)* - egészségére, bizonyára igazat mondunk most is *(Derültség. - Közbeszólások a Jobbik soraiból, köztük: Biztos? - Derültség.)* - a Ház előtt praktikus és gyorsan végig tud menni ez is.

Hogy miért most? Azért, mert van egy aktuális ügy, amit szeretnénk megoldani, és a képviselő úrral szívesen megosztom itt az ülés után. Arra nincs felhatalmazásom, hogy az érintetteket itt a parlamentben megnevezzem, de tényleg konkrét ügyet tudok, ami húzódik régóta, és végre szeretnénk már megoldani. Ezzel az üggyel általánosan is megoldjuk, de azt az egyedi esetet is kezeljük. De a módosítás nyilván nem az egyedi esetre jön létre, hanem ezt a rendszert, ahogy mondtam, szépen végigvezetve kiteljesíti és befejezi, amire államtitkár úr is utalt. Remélem, sikerül elnyerni majd az önök támogatását is ezek után.

A jobbikos véleményeket hallva, képviselő asszony az ellenzéki kommunikációs fordulatokat most is használta. Értem, ez nyilván önöknél ilyenkor kötelező, de azok nem tartoznak ide. Értem én az Apró-villa helyzetét is. Nem tartozik ide. Most a kulturális törvényről beszélünk. Ott sok mindenben egyet is tudnánk érteni, de beszéljünk arról, ami most van.

A második felszólalásában, amit mondott képviselő asszony, köszönöm szépen, szerintem az egy olyan megközelítés, amely mindenképpen beépíthető

ebbe a módosításba. Köszönöm szépen Szabó Szabolcs véleményét is. Mi a Kulturális bizottságban is tudtunk eszmét cserélni ebben az ügyben. Én az önök módosító indítványát még nem láttam, de nyilván lesz idő megnézni, és érdemben fogjuk azt megvizsgálni. Azzal, ha ez a fajta módosítási irány, amit önök említettek, amit képviselő asszony is említett, ha ez az önök számára is garancia, szerintem is garancia lehet, akkor könnyen lehet, hogy ezt beépítjük a javaslatunkba. Azért nem tudok erre most egyből igent mondani, mert mondom, szövegszerűen még nem láttam, de teljesen nyitottak vagyunk rá, hiszen pont ugyanazt a célt szolgálja, ami az elképzelésünk volt a törvény benyújtásakor és ezek szerint pontosan azt, amit önök is mondtak. Remélem, hogy majd efelé tudunk továbbmenni.

Nagyon szépen köszönöm a vitában elhangzottakat, és köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes egészség- és önszegélyező szolgáltatások védelméről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Gelencsér Attila és Galambos Dénes, Fidesz-képviselők által benyújtott előterjesztés T/12927. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Gelencsér Attila képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes egészség- és önszegélyező szolgáltatások védelméről szóló törvényjavaslat átfogó célja, hogy a szabályozás eszközével erősítse az öngondoskodási megoldások iránti lakossági bizalmat. Közvetlen célja, hogy az önkéntes önszegélyező pénztári szolgáltatások fejlesztését szolgálja.

Bevezetésként néhány szót szólnék a történeti előzményekről. Hazánkban a szociális biztonság megteremtését és az egészség megőrzését mint kiemelt értékeket hagyományosan az elsődleges állami funkciók között tartjuk számon. Ezzel együtt napjainkban Magyarországon is az egyik legfontosabb állami cél, hogy az emberek mind szélesebb tömege megértse, hogy az egyén boldogulása, az egyén életminősége az egyén felelőssége is.

Bátran állíthatjuk, hogy az öngondoskodásra való hajlandóság kormányzati eszközökkel való ösztönzése olyan célkitűzés, amely ideológiai irányultságtól függetlenül megtalálható valamennyi parlamenti párt céljai között. Meggyőződésem, hogy ez az egyik olyan szabályozási terület, ahol a közös érdek mentén széles körű egyetértés alakulhat ki.

Mint ahogyan az képviselőtársaim előtt is ismert, az öngondoskodás, az önszegélyezés első formái

az iparosodással, a munkások szerveződéseivel, a szakszervezetekkel párhuzamosan, ezekkel összefonódva a különböző jogi és szervezeti formákban jöttek létre. Az öngondoskodás intézményei tehát történelmileg megelőzték az állami gondoskodást, de a kommunista és szocialista szférában az állami szerepvállalás túlsúlya mellett ezek a szerveződések inkább csak vegetáltak, elsorvadtak. Az önszegélyező szervezetek jellemzően a munkavállalókat tömegesen foglalkoztató iparágak, vállalatok érdekkörében maradhattak meg, ott is csak marginális funkcióval.

A rendszerváltás után az önszegélyezés újjáéledése szintén a nagy munkáltatóknak köszönhetően elkezdődött ugyan, de az öngondoskodás mint egyéni felelősség, ahogy azt mondani szokás, nem ment át a köztudatba. Egységes szabályozás hiányában számtalan kisebb-nagyobb szervezet tűzte célul a tagok vagy egyéb módon körülírt jogosultai kör támogatását, kritikus helyzetekben való megsegítését. Ezek a szervezetek tipikusan a helyi vagy munkáltatói érdekek mentén zárt körben, egyedi sajátosságok alapján maguk alakították a működési modelljüket és szolgáltatási palettájukat.

(17.10)

Azonban az öngondoskodás terén ezek a szervezetek nem kínáltak, ma sem kínálnak általános megoldást. A nyilvánvaló társadalmi nyomás hatására 1993-ban az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárakról szóló törvény, röviden Öpt. elfogadásával került sor egy részleteiben szabályozott és a jogosultak és a rászorulókat védő új működési forma, az önkéntes kölcsönös pénztárak intézményének a létrehozására. Az Öpt. bevezetője szerint: „A szociális biztonság erősítése sürgető társadalmi érdek. A szociális biztonságot szolgáló rendszerek újjáépítése, a szolidaritás, a rendszerszerűség, a kiszámíthatóság és az önkéntesség elve alapján a szociális piacgazdaság kiépítéséhez nélkülözhetetlen. Az ezt szolgáló önkéntes kölcsönös biztosító pénztárak új, intézményes formát adnak az öngondoskodásnak, s a tartósan befektethető források bővítésével elősegítik a hazai tőkepiac fejlődését.”

Az Öpt. hatálybalépése azonban nem jelentette azt, hogy az addig létrejött egyesületek, egyéb önszegélyező szervezetek egységes szabályozás alá kerültek volna. A törvény célja kifejezetten az volt, hogy új, a szigorú pénzügyi követelményeknek is megfelelő lehetőséget nyisson megtakarításra, és terepet biztosítson arra, hogy a mindenkor kormányzat adó- és járulékszabályokkal is ösztönözhesse a munkáltatókat és a munkavállalókat az öngondoskodásra.

A törvény hatálybalépését követően az önkéntes pénztári szektor viszonylag gyors ütemben fejlődött ki, és mára a pénzügyi szolgáltatói piac érdemi szereplőjévé vált. Az egészségpénztári és önkéntes nyugdíjpénztári juttatás a munkáltatók által általánosan alkalmazott cafetéria-rendszer egyik alapeleme lett. Ezzel az önkéntes pénztári szektor fejlődése

igazi sikertörténetévé vált. Igazolja ezt a Magyar Nemzeti Bank 2016. évi legutóbbi adatközlése is, amely szerint az önkéntes nyugdíjpénztárak taglétszáma 1 146 758 fő, a vagyon pedig 1190 milliárd forintot tett ki, közel 60 százaléka magyar állampapírban van. Az önszegélyező és egészségpénztárak taglétszáma is jelentős, 1 101 414 fő, a vagyon pedig 59 milliárd. Tehát ez is jelentős vagyon.

Az egészségpénztárak gyakorlatilag az ország teljes patikahálózatára kiépítették az egészségkártya-elfogadó rendszert, ami lényegesen kényelmesebbé teszi a megtakarítások felhasználását, a pénztártagság pedig elfogadta és megtanulta a kártyahasználatot. Emellett az egészségpénztáraknak fontos szerepük van a magánorvosi szolgáltatások szervezésében, de közvetve a szolgáltatói piac fehéritéséhez is jelentősen hozzájárulnak, például az online időpontfoglalás fejlesztésével vagy a pénztári elszámolási igény népszerűsítésével.

Bátran kimondhatjuk, hogy az egészségpénztáraknak köszönhetjük azt, hogy mára már természetes, magától értetődő dolog számlát kérni az orvostól. Meggyőződésem, hogy az egészségpénztári szolgáltatások fejlesztésével összefüggésben további közvetett társadalmi hasznot remélhetünk, például az anonim egészségügyi adatok kutatási célú feldolgozása kapcsán vagy a magánegészségügyi szolgáltatók értékelésére alkalmas rendszerek fejlesztése vonatkozásában, gondolok itt például a betegelégedettség visszajelzésére alkalmas online megoldásokra, applikációkra vagy a várólisták csökkentésére.

Mindemellett elgondolkodtató, hogy az Öpt. által meghatározott pénztártípusok közül éppen az önszegélyező pénztári forma nem ért el áttörést. Tény, hogy az önkéntes önszegélyező pénztárak nem voltak képesek jelentős tagi állományt toborozni annak ellenére sem, hogy a szolgáltatások iránti társadalmi igény az elmúlt évtizedekben is nyilvánvalóan jelen volt. Ennek egyik magyarázata lehet, hogy ezek azok a szociális szolgáltatások, juttatások, mint például a szülési, betegségi, temetési segélyek, amelyek a régről fennmaradt egyesületi formában, illetve karitatív szervezeteken keresztül krízisellátásként vagy adományként kerülnek a rászorulókhöz.

A másik lehetséges magyarázat, hogy az igények egy részét a kockázati biztosítások, mint például a viszonylag alacsony díjú, az élet- és balesetbiztosítások vagy például a temetési biztosítás lefedik. Látvánnyos változást hozott, így más aspektusból mutatja a kérdést az Öpt. 2015. évi módosítása, amely lehetővé tette az egészségpénztárak számára, hogy önszegélyező és egészségpénztárként is működjenek tovább. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy a pénztártagok egyéni számlájuk terhére a mindkét pénztártípusra meghatározott szolgáltatásokat igénybe vehetik. Úgy látszik, ezzel a technikailag egyszerűnek tűnő módosítással végre sikerült kimozdítani a rendszert a holtpontonról. Ugyanis a nagy pénztárak és a legtöbb kis pénztár is szinte azonnal élt a törvény adta lehetőséggel, és kiszélesítette a szolgáltatási körét.

Nézzük, miért lehetett ilyen hatékony egy egyszerű törvénymódosítás. Egyrészt logikus, hogy az önszegélyező szolgáltatásokat a fogyasztóvédelmi szempontból szigorúan szabályozott és ellenőrzött pénztári szektor felé célszerű terelni. Másrészt nyilvánvaló, hogy az öngondoskodásra képes és hajlandó tagságtól nem lehet elvárni, hogy dupla költséget viseljen, vagyis két pénztárban legyen tag. Továbbá az is lényeges, hogy a legkülönbözőbb okból bekövetkező anyagi nehézségekre, krízishelyzetekre nehezebb egyesével „külön zsebekben” takarékoskodni. Az egyén számára kezelhetőbb, egyszerűbb, ha a nem várt bajok, nehézségek esetére egy egységes megoldást választhat.

Az önszegélyező szolgáltatásokkal bővült egészségpénztár pénzügyi megtakarításokat gyűjt tagjainak, akik számos szociális jellegű családi kiadást is fedezhetnek ebből a pénzből. A tagi befizetéseket az állam adókedvezményekben részesíti, miközben részletesen szabályozza a felhasználás szabályait. A fel nem használt pénz pedig kamatmentes hozamot termel, ráadásul az egyéni számlán megtakarított összeg adómentesen örökölhető. Akárcsak a többi önkéntes pénztárnál, az önszegélyező szolgáltatásokra is érvényes a kedvezményes közterhet viselő munkáltatói hozzájárulásra vonatkozó szabályozás. A megtakarított pénz felhasználási lehetősége ezzel igazán sokrétűvé vált: szülésszolgáltatás, örökbe fogadási szolgáltatás, gyed-, gyeskiegészítés, iskoláztatási támogatás, nagycsaládosok jólétnövelő szolgáltatása, álláskeresői segély kiegészítése, tűz- és elemi károk, megváltozott munkaképességűek, csecsemő- és babaápolási termékek, optikai termékek, gyógyszerek, gyógyászati segédeszközök, táppénz-kiegészítés, vak személyek támogatása, életvitelt megkönnyítő eszközök, életmódjavító szolgáltatások vagy akár lakáshitel-törlesztés.

Jól látható tehát, hogy az önszegélyező és egészségpénztári konstrukció a lakosság körében okkal népszerű, pénzügyi oldalról előnyös és a Nemzeti Bank szigorú felügyelése alá tartozó, fejlődő öngondoskodási forma.

Az előzmények és a működési környezet és a jövőkép rövid bemutatása után itt térek át a jelen törvényjavaslat lényegére. Látnunk kell, hogy az önszegélyező szolgáltatást nyújtó szervezetek működési formái igencsak változatosak. A sikeres és szigorúan ellenőrzött működésű önkéntes pénztárak mellett számtalan kis egyesület és alapítvány, egyéb civil szerveződés nyújt pénzügyi vagy természetbeni szociális segílyt. Fennmaradtak és a saját tradícióik szerint működnek az egy-egy nagy munkáltatóhoz vagy iparághoz, szakmához kötődő önszegélyező egyesületek is, ahol a tagságnak a szervezethez kötődése személyes, bizalmi, szinte családias.

(17.20)

Önszegélyező üzletágot, profilt működtethetnek az önszegélyező és biztosítóegyesületek is. Ez egy

olyan sajátos intézményi forma, amely a szervezeti keretein belül ötvözi a pénzügyi és a klasszikus egyesületi működési modellt. Akár azt is mondhatnánk, hogy a biztosító fenntart egy kvázi biztosítót is, hiszen a biztosításnak nem minősülő önszegélyező szolgáltatásokat is a klasszikus biztosítási elven, szolidáris alapon nyújtja. Annak ellenére is létezik ez a modell, hogy a benne foglalt szolgáltatások akár egy az egyben megfeleltethetők a 2015-ben módosított Öpt.-ben nevesített és szabályozott önszegélyező szolgáltatásoknak.

Ha a működési konstrukciót nézzük, azt látjuk, hogy a szervezeti felépítés és a döntéshozatali mechanizmus alapjai azonosak. Van nyilvántartott egyéni tagság, nagy létszámú tagság esetén van tagi képviselő, van választott vezető testület, van alapszabály, ami a szolgáltatásokat és a jogosultságokat is rendezi, van gazdálkodás. Lényeges különbség a két működési forma között, hogy egyesületi formában a munkavállaló a befizetése után nem jogosult adó-visszatérítésre. A másik különbség: nincs szabályozott munkáltatói támogatási forma, cafetéria. De az érdemi különbség az egyéni számlavezetésben és a működés ellenőrzésében van, és ebben van a probléma lényege és a kockázat is.

Az önszegélyező egyesületek a befizetett tagdíjat nyilvántartják, de a befizetések nem kerülnek egyéni számlára, hanem a befizetésekből jellemzően a közös kockázatviselés elvén - szolidáris alapon - nyújtják a szolgáltatásaikat. Lényeges különbség tehát, hogy ezek a szervezetek úgy kínálnak pénzügyi szolgáltatásokat is, hogy nincsenek kötelezve a pénzügyi kockázat kezelésére, tartalék képzésére, és nincs szabályozva a működésre fordítható költséghányad sem.

Félreértés ne essék, nem azt állítom, hogy a tagság jogai az önszegélyező egyesületekben feltétlenül vagy általában sérülnek, hiszen erre vonatkozó célzott felmérés, elemzés nem készült, tételes összehasonlító adatokkal nem rendelkezünk, legalábbis ilyen nem sikerült fellelnünk. Mindössze arra kívánom felhívni a figyelmet, hogy az önszegélyező szervezetek vonatkozásában párhuzamosan léteznek szigorúan szabályozott és kevésbé szabályozott formák.

Egyetértek azzal is, hogy az öngondoskodást segítő, ösztönző szervezetek létezése, így az erre irányuló önszerveződés is hasznos és támogatandó. Magam is elfogadom, hogy addig, amíg kis szervezetről, viszonylag zárt közösségről beszélünk, elegendő garancia lehet a megfelelő működésre maga a tagság. Itt tulajdonképpen a demokratikus működési szabályok érvényesítésére vonatkozó képességre és a tagság számára a polgári törvénykönyvben és az egyesületekről szóló törvényben rögzített jogokra gondolok. De a nagyobb szervezetek esetén, különösen azokban a speciális esetekben, amikor önszegélyező szolgáltatást is nyújtó biztosítóegyesület tevékenységi engedélyét az MNB felügyeleti hatósága visszavonja, már számolnunk kell kockázattal. A tagság jogainak védelmében a jogalkotónak tehát felelősége van. Addig, amíg az önszegélyező egyesület biztosítóként is

működik, folyamatos felügyeleti kontroll alatt áll és professzionális munkaszervezettel rendelkezik, vonatkoznak rá a biztosítókra általánosan érvényes szigorú feltételek. Ilyenek például a Nemzeti Bank külön engedélyével betölthető úgynevezett kötelező munkakörök, mint a vezető aktuárius, a vezető jogtanácsos, vezető kockázatkezelő és a megfelelőségi vezető, illetve ilyen például az adatvédelmi és informatikai biztonsági feltételek vagy ügyfélszolgálatra vonatkozó feltételek, vagy panaszkezelésre vonatkozó előírások, vagy a rendszeres jelentési kötelezettség.

A tevékenységi engedély visszavonásával ezek a kötelezettségek megszűnnek. Ezzel a tagság kockázati kitettsége szükségszerűen jóval nagyobb, mint ha a szervezet önszegélyező pénztári formában működne. Ennek ismeretében belátható, hogy célszerű, sőt kifejezetten indokolt jogalkotási eszközzel rendezni az önszegélyező és biztosítóegyesületek további sorsát a biztosítási tevékenységek megszűnése esetén. A törvénytervezet 1. §-a erre kínál észszerű és a tagi érdek védelmét maximálisan biztosító megoldást.

A törvénytervezet az Öpt. szabályait egészíti ki azzal, hogy az önszegélyező egyesület egészség- és önszegélyező állományát felügyeleti biztos kirendelése mellett átruházhatóvá teszi egészség- és önszegélyező önkéntes pénztárba. Ezzel a tagság számára a megszokott szolgáltatások változatlan tartalommal hozzáférhetők, de az MNB felügyeleti hatálya alatt a kiválasztott önkéntes pénztár keretein belül vehetők igénybe.

Fogyasztóvédelmi szempontból is előnyös, hogy az önkéntes pénztárba átkerülő tagi állomány természetesen korlátozás nélkül jogosult az átvevő pénztár szolgáltatási szabályzata szerint igénybe venni a pénztár többi szolgáltatását is, és a törvényben garantált tagi jogosultságok is megilletik, a pénztár szervezetének és irányításának alakításában is részt vehet.

A tervezet rendezi az állományátruházás lebonyolítására vonatkozó szabályokat, így például az ajánlattételre jogosult pénztárak körét, az ajánlati felhívás tartalmát és az eljárási határidőket is. Az állományátruházás lebonyolítására az érintett tagság folyamatos és zökkenőmentes kiszolgálása érdekében, a fogyasztóvédelmi szempontokra tekintettel, ideértve az önszegélyező szolgáltatásnak azt a sajátos természetét, hogy a teljesítés nem tűr halasztást, a javaslat 30 plusz 15 napos határidőt állapít meg.

A jelen törvényjavaslatnak az eddig bemutatott fogyasztóvédelmi célja mellett célkitűzése az is, hogy további lehetőséget teremtsen, perspektívát kínáljon a pénztáraknak az előrehaladásra.

A törvénytervezet 3. §-ában foglalt rendeletalkotásra vonatkozó felhatalmazás újabb mérföldkő, amely logikájában összefügg ugyan az önszegélyező egyesületi állománynak a pénztári működésbe való áttéréssel, de kiemelkedő jelentősége abban van, hogy az önkéntes pénztárak önszegélyező szolgáltatásai vonatkozásában a szolgáltatási paletta további

bővítésének, finomhangolásának szabályozására szolgál. A cél az, hogy az önkéntes pénztárak eszköztára kormányrendeletben rögzített feltételekkel akár saját fenntartású szociális intézményekkel is bővíthessen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Javaslom a törvény elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hornung Ágnes államtitkár asszonynak, aki a kormány nevében kíván felszólalni. Parancsoljon, államtitkár asszony!

HORNUNG ÁGNES ANNA nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Azt hiszem, képviselő úr mindent elmondott a javaslatról. Én csak röviden szeretném leszögezni, illetve azt jelezni, hogy a kormány részéről szakmailag is elfogadhatónak tartjuk ezt a javaslatot. Ez a módosítás a kevert tevékenységű biztosítóegyesületek önszegélyező tevékenységének a hosszú távú fenntarthatóságát biztosítja azáltal, hogy az önszegélyező állomány áthelyezését biztosítja az egészség- és önszegélyező pénztárak megfelelő lábához. Ezzel az áthelyezéssel a Nemzeti Bank felügyelete alá kerül ez a tevékenység is, ahogy képviselő úr ezt kifejtette. Tehát azok az állampolgárok, akik ebben érintettek, az esetleges felügyeleti engedélymegvonás után is a kiegészítő tevékenységében tovább tudják élvezni az önkéntes önszegélyező biztosító-pénztár szolgáltatásait. Ezért támogatjuk a javaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Dunai Mónika tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

BÁNYAI GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindannyian tudjuk, hogy életkortól függetlenül adódhatnak helyzetek, amik olyan jelentős kiadásokkal járhatnak, hogy akár egy család, családok, családjaink egzisztenciáját is megingathatják. Baj esetén nem mindegy, hogy van-e az embernek mihez vagy kihez nyúlni, van-e tartaléka, van-e valakitől segítségre lehetősége, tud-e ilyenre számítani. Az egyént és a családokat fenyegető veszélyek és kockázatok kezelésére természetesen sokasodtak és sokféle terméket fejlesztettek a piaci biztosítók. De fontosnak tartom kiemelni, hogy Magyarországon a biztosítási lefedettség még most sem közelíti meg az európai szintet.

Hazánkban is nyilvánvaló, hogy az állami védőháló mellett az öngondoskodás jelenti a megoldást jövőnk tudatos alakítására és a váratlan helyzetekből fakadó anyagi kiszolgáltatottság csökkentésére. Aki-

nek van megtakarítása, véstartaléka, biztosítása, önkéntes pénztári számlája, az könnyebben viseli az anyagi helyzetében bekövetkező váratlan, akár tragikus eseményeket. A javuló statisztikák alapján egyértelműen úgy tűnik, hogy a nyugdíj-takarékosság szükségességét Magyarországon is egyre többen belátják, belátjuk. Az egészségpénztári tapasztalatok azt mutatják, hogy az egészségcélú kiadásokra való felkészülésben is nő a lakosság tudatossága. Ezen a két fő területen a rendszerszintű szervezettség és az intézményi szintű biztonság a Magyar Nemzeti Bank hatósági felügyelete alatt garantált.

(17.30)

Ezzel szemben az önszegélyezés területén a szolgáltató intézmények, szervezetek legalább annyira különbözőek és sokszínűek, mint maguk a problémák, amiket kezelni kell. Csakhogy a különbözőség nem problémáspecifikus, hiszen az anyagi krízishelyzetre minden működési formában pénzbeli juttatást, akár segítyt adnak. Köztudomású, hogy az önszegélyező szolgáltatások az öngondoskodás olcsó, szerény forrásigényű formái, amelyekhez a társadalom legszélesebb köre hozzáférhet. Nem kérdés, hogy ezt népszerűsíteni, támogatni kell.

Azt látjuk, hogy a közelmúltban bevezetett önkéntes pénztári módosítás kaput nyitott a fejlődésnek azzal, hogy az egészségpénztárak számára lehetővé tette az önszegélyező szolgáltatások nyújtását is. A siker egyértelmű. Az erőfeszítéseknek hála, az emberek egyre többen ismerik fel a saját felelősségüket, ezzel párhuzamosan a lehetőségüket is. A mi felelőségünk, tisztelt képviselőtársaim, abban van, hogy az öngondoskodásnak hatékony és biztonságos jogi kereteket adjunk. Meggyőződésem, hogy ebben az igen fontos társadalmi kérdésben csak akkor juthatunk előbbre, ha az öngondoskodás ösztönzésére, a pénzügyi tudatosság javítására, a pénzügyi kultúra fejlesztésére fordított erőfeszítések együtt járnak a pénzügyi szolgáltató szektor biztonságosabbá tételével.

Gondoljunk csak vissza a balliberális kormányzás időszakára, amikor az ország egyre romló gazdasági helyzete és a fogyasztói szemlélet robbanásszerű térnyerése a társadalom széles rétegeinek súlyos eladósodásához vezetett. Ezt az időszakot elemezve már világosan látjuk, hogy a folyamat kulcskérdése a felelőtlenség volt. Anélkül, hogy a kormányzati és az egyéni felelősség kérdését részleteiben boncolnánk, megállapíthatjuk, hogy a lakosság igen széles rétegeit pénzügyi ismeretek, családi és személyes tapasztalat híján felkészületlenül érte a piacgazdaság szabadsága. Tömegek estek áldozatul, utalok itt például a legutóbbi magyar katasztrófára, a devizahitelek károsultjaira, vagy a nyugdíjjogosultságot nem szerző, feketén foglalkoztatottakra, és még sorolhatnák ezt a sort.

Bizonyára mindannyian egyetértünk abban, hogy az öngondoskodás bármely megnyilvánulási formáját támogatni kell. De nem téveszthetjük szem elől például a Quaestor-botrány tanulságát sem.

Nem elég arra biztatni a lakosságot, hogy legyenek előrelátóak, hogy takarékoskodjanak, gondoljanak a jövőre. Mindez hiteltelenné válik, mit sem ér, ha előfordulnak olyan visszaélések vagy hibák, aminek az a következménye, hogy a magyar emberek tömegesen veszítik el a nehezen összekuporgatott pénzüket. Az intézményekbe vetett bizalom és az intézmények működési biztonsága nyilvánvalóan egymással összefüggő tényezők, de külön-külön is kulcskérdések. A törvényjavaslat célja, hogy az egészségügyi vagy önszegélyező szolgáltatást nyújtó egyesületek tagsága számára, kiemelten az egyesület tevékenységi engedélyét érintő hatósági intézkedés kapcsán, biztosítsa mindazokat a garanciális feltételeket, amelyek az egészség- és önszegélyező pénztárak vonatkozásában a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti hatáskörében biztosítottak.

Álláspontom szerint a törvényjavaslat mind szakmai, mind fogyasztóvédelmi szempontból támogatandó. Kérem támogatását. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezetőjének.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Igazán szép dolgozatokat olvastak fel a kormányoldali képviselők, és tényleg jó érzéssel hallgattam a szakmai összefüggéseket. Ez így van. Csak az jutott eszembe, hogy néhány évvel ezelőtt, amikor a magánnyugdíjpénztár 3 ezer milliárdját elkaszálták, akkor hol maradtak ezek a szép szolidáris gondolatok, hova tüntették el és miért tüntették el az öngondoskodásra is felhasználható jelentős pénzüsségeket. *(Dr. Hoppál Péter: Nulla százalék kamatot hoztak húsz év alatt! Öngondoskodás szocialista módra!)*

A jelen törvényjavaslat célja - amennyiben jól értjük itt a megközelítést, mert az elméleti fölvezetést értjük, az tényleg támogatható, több mint százéves hagyománya van Magyarországon is. A jelen előterjesztés célja, ahogy a szakmai kiegészítőben is szerepelt, hogy amennyiben - ahogy államtitkár asszony fogalmazott - kevert tevékenységű egyesület esetén egy kölcsönös biztosító és önszegélyező egyesület tekintetében a felügyelet a biztosítási tevékenységre vonatkozó engedélyt felügyeleti intézkedés keretében visszavonja, akkor a másik tevékenységi rész, az egyesület önszegélyező egyesületként sem működhet jelen szabályozás mellett még tovább, hanem azért lesz szükség erre az új szabályozásra, hogy e tevékenysége átkerüljön egy immár a felügyelet hatálya alá tartozó egészség- és önszegélyező pénztárba.

Szakmailag valószínűleg hibátlan ez az elképzelés - csak mi van mögötte? Itt bizonyos sajtótudósítások alapján az előterjesztés, bár nem hivatkozik rá

egyértelműen, de feltehetően a Dimenzió Kölcsönös Biztosító Egyesület tagjainak helyzetét is rendezni kívánná ezzel az előterjesztéssel. Az ismert eset szerint az egyesület biztosítási engedélyét még ez év tavasszal visszavonta a Magyar Nemzeti Bank - vagy mondhatnák úgy is, hogy biztosításfelügyelet - arra való hivatkozással, hogy a tőkehelyzetük nem elég stabil. Ez ellen az egyesület tiltakozott, amiatt, hogy az önszegélyező rész is ellehetetlenül egy ilyen engedély-visszavonás esetén.

A szervezet ügyfelei, helyesebben mint egyesület tagjai, egyébként főleg telekomos vagy extelekomos dolgozók, akik bérük egy részét cafetériaként a nevezett Dimenzió Egyesületnél vezetett számlájukra kapták, amelyről sokan a mai napig azt hiszik, hogy egy önkéntes nyugdíjpénztári termék. Itt értek egyet Bányai képviselő úrral, hogy javítani kell a pénzügyi tudatosságot, mert nem érzik az emberek ezeket a finom szakmai különbségeket, amelyek azért a jogi lehetőségeiket tekintve jelentős különbségeket hozhatnak.

Tehát sokan úgy gondolták, hogy ez egy önkéntes nyugdíjpénztári termék, a valóság azonban ennél sokkal bonyolultabb. A Dimenzió Egyesület díjbevétele az utóbbi években, vélhetően a húzótermékével kapcsolatos kihívások és a Telekommal való kapcsolatának a romló volta miatt vagy egyszerűen a pénzügyi válság következtében folyamatosan csökkent, ám ez a tendencia a szektor egészében tapasztalható volt. Összességében mintegy 53 milliárd forint sorsa kérdéses, de a fizetéseképtelenségi helyzet az információk szerint azért nem fenyeget.

A kormány még májusban jelentette be, hogy rendezni fogják a Dimenzió Egyesület, illetve a tagok helyzetét törvény módosítással. Lehet, vagy úgy látszik, hogy november közepéig ez nem sikerült, de most talán egy ilyen törvényjavaslat van előttünk, és ezzel akarnak megoldást találni. Szeretném, ha ezt megerősítenék, mert kicsit más a hozzáállásunk, ha csak általában gondolnak egy törvényjavaslatot, vagy végignézték, hogy konkrétan a Dimenzió Egyesület tagjainak a problémáját is megnyugtatóan rendezni lehet ezzel a törvény módosítással.

Pont erre figyelemmel, hogy az előterjesztők igazából ennek a résznek még nem adták magyarázatát, hogy mi is a pontos indoka a javaslat illetően előterjesztésének, az általános biztonságon túl valóban a Dimenzió Egyesületről van-e szó, és ez ténylegesen a tagok kérésével egybeeső vagy számukra megnyugtató megoldás; egy igenlő válasz esetén, ami bizonyos fejmozdulatokból már most valószínűsíthető, szakmai alapon ez az előterjesztés, különösen ilyen szép elméleti, szakdolgozat szintű bevezetők után, részünkről támogatható is.

(17.40)

Azért jó lenne tudni, hogy az érintettek elképzelésével, az ő megnyugtató véleményükkel ez fog-e találkozni.

Ugyanakkor a végén, a pozitív mondatok után mégiscsak visszatérnék arra, hogy jó lenne, ha a kormánytöbbség kritikát gyakorolna a 3000 milliárd forintos vagyontünetését illetően, és az érintetteket kárpótolná ez ügyben. Mert amikor bejelentették, hogy megmentik a magánnyugdíjpénztári vagyont, akkor konkrét ígéretet tettek, hogy mindenki névre szólóan megkapja, hogy mennyi befizetése volt nyilván tartva, és hogy ez nem vész el, de ez valahogy azóta sem történt meg. Jogállamban egyéni magánnyugdíj-befizetések után - akár csak ha erre az esetre gondolunk, hogy a Magyar Nemzeti Bank felügyelete milyen szigorúan jár el egy ilyen önszegélyező pénztár, egy ilyen egyesület esetén - a jogállami biztonság megköveteli, hogy ezt utólag rendezze a kormány.

Minden megnyilatkozásuk arról szól, hogy a költségvetés helyzete stabil, akkor legyenek szívések, vegyék elő ezt a kérdést és rendezzék korrekt, megnyugtató módon a magánnyugdíjpénztári problémát is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt előterjesztő, Gelencsér Attila Képviselőtársam! Én is az előttem szólóhoz tudnék csatlakozni abban, hogy nagyon komoly történeti áttekintést hallhattunk öntől az expozéjában, de a 21 perces beszédből ehhez a konkrét törvényhez csak alig két-három perc kapcsolódott. Itt is sokat segítene az a konkrét példa, ami kapcsán ez a törvényjavaslat született, ez a törvényjavaslatuk értelmezésében és megítélésében nagyon sokat segítene.

Már csak azért is, mert az, ami előttünk fekszik, a történeti áttekintésen túl csak arról szól, hogy ha a biztosítási tevékenységre vonatkozó engedélyt felfüggesztik, akkor a tevékenység és a tagok eddig felhalmozott vagyona át kell hogy kerüljön egy egészség- és önszegélyező pénztárba, de ahogy ön ezt a történeti áttekintéssel együtt elénkbe adta, konkrét példa hiányában gondolhatnánk azt is, hogy ez az egyesületi jognak egy elég komoly megkérdőjelezése, adott esetben durva korlátozása is lehetne, ha nem tudjuk, hogy mi áll e mögött a javaslat mögött vagy ennek a hátterében. Mert ne haragudjon, de sajnos több olyan példa is van, pont a Fidesz-kormányzat esetében, aminél felmerülhet az önkényes joggyakorlás kérdése, és ebben az esetben bizonyosfajta kiszolgáltatottságban vannak a tagok és a tagok által felhalmozott vagyont.

Tehát jó lenne, ha megerősítené minket abban, hogy ennek konkrét probléma áll a hátterében, hogy ez micsoda, és hogy ezt milyen módon oldaná meg ez a törvény. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Kérdezem, hogy képviselőtársaim közül kíván-e valaki vagy államtitkár asszony felszólalni az adott napirend keretében. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom, és megadom a szót Gelencsér Attila képviselő úrnak mint előterjesztőnek, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, képviselő úr!

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon szépen köszönöm a felszólalásaikat, amelyekben a felelősséget érzem. A szavaikból azt tudtam kiolvasni, hogy átérzik a problémát. Ezen belül a konkrétumot persze joggal kérték számon az előterjesztőn. Igen, Józsa képviselő úr, a Dimenzió minimum az egyik olyan egyesület, amelynél komoly veszély látszik. S mielőtt bekövetkezne a következő Quaestor-botrány Dimenzió-botrány néven, szeretttük volna ezt rendezni.

Önök ellenzékiként a konkrétumokat nyilván joggal kérik számon, de ha most ez a törvény nem rendezi ezt a szituációt, akkor meg teljesen joggal kérték volna számon, hogy miért nem tettünk semmit. Hát most azt tesszük, hogy megelőzzük a bajt azért, hogy ha ez a korábbi időszakokban esetleg nem sikerült, akkor most sikerüljön. Itt több milliárd forintról van szó, és ha baj van, akkor az a több milliárd forintnyi vagyon megint jellemzően az ügyet, illetve ez esetben az egyesületet csődbe vivő menedzsment vagyonává válhatna. Nyilvánvaló a dolog lényege: ahogy bennünket a magánnyugdíjpénztárak esetében sem a menedzsment, a tulajdonosi háttér meg a bankok érdekeltek, hanem a tagság, ugyanez a helyzet itt is.

Tehát az a helyzet, Józsa képviselő úr, hogy egy lendülettel átugorjak a magánnyugdíjpénztárakra, az igencsak az öngondoskodásnak egy szocialista módja volt *(Dr. Józsa István: Nem, kapitalista!)*, nem, szocialista módja, tekintettel arra, hogy az 1997-től induló magánnyugdíjpénztárak zöme nullaszázalékos hozammal jutalmazta meg a nyugdíjpénztári tagságot. Mondjuk úgy, hogy ezért a szociálisan érzékeny párt krokodilkönnyeihez csak gratulálni tudok. Pontosan tudja ön is, én is, mindenki, aki itt ül, sőt, ma már az egész ország, hogy miről szóltak a nyugdíjpénztárak. Az az állami nyugdíjkassza, amelyik nyugdíjat állapít meg, nyugdíjat folyósít, vagyis jelentősen több feladattal tette a munkáját, ötöde áron dolgozott.

Tehát az a helyzet, hogy a magánnyugdíjpénztárakban a költségek, azon belül a bérek és egyéb szolgáltatások ötszörösére-hatszorosára rúgtak az állami pénztárhoz képest. No, ott van egyébként az emberek hozama, amit az emberek nem kaptak meg. S képviselő úr bizonyára emlékszik arra, hogy akkor annál a vitánál erősen feszegette a Ház több pártja is,

hogy az ötszörös költség és a rendszerváltás utáni első szocialista kormány akkori emberei között nincs-e valamilyen kapcsolat, mert furcsa volt a túlzottan nagy költség és az, hogy az emberek rosszul jártak.

Ezért mondom, hogy ez egy tipikusan szocialista öngondoskodás, a menedzsment, a bankok, a tulajdonosi kör jól jár, a tagoknak pedig nullaszázalékos hozam jut. Vagyis azt szeretném mondani, hogy ez rossz példa volt. *(Dr. Józsa István: Hol van a vagyon?)* A dolog lényege - s úgy éreztem, a Jobbik is abba az irányba mozdult, túl azon, hogy konkrét példát kért számon; igen, van konkrét példa, egyébként az előbbi napirendnél Halász János azt mondta, hogy tudunk konkrét példákat, de ez egyébként egy általános generális megoldás is az ilyen típusú ügyekre -, hogy nagyjából ugyanazt tudom válaszolni, amit korábban a képviselőtársam. Nem gondolom, hogy az egyesületi jogot ezzel korlátoznánk, hiszen csak arról van szó, hogy mindenki biztonságban tudja a pénzét. Azon belül a működési feltételek és minden más ugyanúgy az egyesületnél marad, nem gondolom, hogy ezzel probléma lenne.

Jogállami biztonság lesz - ezt szocialista képviselőtársam kérdezte - ezen a területen is, nem kell aggódnunk az egyébként nagyon széles tagság vagy nagyszámú tagság befizetése miatt. Ezért köszönöm Bányai képviselő úr mondatait, miszerint rendszerszintű megoldásra van szükség. Egyébként a sokszínű potenciális problémákra is - amiket ma esetleg még nem ismerünk, mert még nem fordultak elő - megoldást nyújthat ez a törvény. Ahogyan ő mondta, ami kicsit hajazott az én felszólalásomra is, a baloldal mindjárt meg is mutatta magát, a felelőtlenséget mint kulcsszót említette.

Azt szeretném mondani, hogy a mi esetünkben viszont pont az ellenkezőjét szeretném hangsúlyozni, ebben az esetben is a felelősség, a tagok iránt érzett felelősség a kulcsszó. Egyszerre szeretnénk tudatosságot és hitelességet, miközben a Quaestor- és a devizahiteles ügy és még sok minden más elveszi az emberek kedvét attól, hogy öngondoskodjanak.

Azt várjuk az emberektől, hogy öngondoskodásra képesek legyenek, közben ezek a rossz történetek meg mind hiteltelenné teszik az öngondoskodást. Az volna tehát a lényeg, azért volt, képviselő asszony, olyan hosszú a bevezetőm, hogy érezhető legyen, hogy nem az öngondoskodással önmagával van a baj. Ezért volt annak történeti áttekintése, annak örülünk, azt támogatjuk és így tovább. Csak azzal, hogy ezek a folyamatok tönkreteszik az öngondoskodás intézményének hitelességét; ezt szeretné ez a törvény rendezni. Megtisztelő volt a figyelmük. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **megegyei könyvtárak és a megegyei hatáskörű városi**

múzeumok feladatának ellátását szolgáló egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról szóló 2015. évi LXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Hadházy Sándor, B. Nagy László, Bencsik János, Hende Csaba, Fidesz és Szabó Sándor, MSZP, képviselők által benyújtott előterjesztés T/12910. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

(17.50)

Elsőként megadom a szót Hadházy Sándor képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! 2015-ben elfogadta az Országgyűlés a megyei könyvtárak és a megyei hatókörű városi múzeumok feladatának ellátását szolgáló egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról szóló törvényt. Ennek eredményeként a megyei múzeumok és megyei könyvtárak ingatlan és a hozzájuk tartozó ingó vagyona külön szerződés kötés nélkül az önkormányzatok tulajdonába kerültek, mindezekkel is segítve az önkormányzati kötelező feladatok hatékonyabb és eredményesebb ellátását.

A fentiekből is következik, hogy a tulajdonba adásról szóló törvény célja az volt, hogy a megyei hatókörű városi múzeumok és a megyei könyvtárak feladatellátását szolgáló vagyonnak a fenntartó önkormányzatok tulajdonába adásával elősegítse a kötelező feladat hatékonyabb ellátását. A tulajdonba adás megkönnyítette az épületek felújításának és bővítésének tervezését, valamint a pályázati források igénybe vételét. A tulajdonba adásról szóló törvény előkészítésekor az önkormányzatok a Megyei Jogú Városok Szövetségén keresztül megküldhették és megküldték az Emberi Erőforrások Minisztériumának és a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumnak azon, az intézmények által használt, az alapító okiratukban is feltüntetett ingatlanok listáját, amelyeket önkormányzati tulajdonba kívántak venni.

A törvény mellékletét képező ingatlanlista eként az önkormányzati igények alapján, a Megyei Jogú Városok Szövetsége, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium és az Emberi Erőforrások Minisztériuma egyetértésével és közreműködésével készült el, a törvényjavaslat pedig képviselői önálló indítványként került benyújtásra az Országgyűléshez. A tulajdonba adásról szóló törvény hatálybalépését követően több önkormányzat is jelezte a törvény kiegészítését célzó ingatlan tulajdonbavételi szándékát.

A most tárgyalt törvényjavaslat, amelyet több képviselőtársammal együtt nyújtottunk be, a tulajdonba adásról szóló törvény mellékletében szereplő ingatlanlista kiegészítését célozza, és Szeged megyei jogú város önkormányzata, Tata város önkormány-

zata, Szombathely megyei jogú város önkormányzata és Szentendre város önkormányzata részére ingatlanok ingyenes tulajdonba adására tesz javaslatot.

Engedjék meg, hogy a fenti átadásokból, tekintettel a választókerületemre, a Szentendrét érintő átadásra vonatkozó javaslatot emeljem ki. Szentendre város önkormányzata, amely az önkormányzati tulajdonba adásról szóló törvény hatálybalépését követően kezdeményezte a Pest Megyei Könyvtár, valamint a Ferenczy Múzeum feladatának ellátását szolgáló vagyonelemek önkormányzati tulajdonba kerülését. Szentendre város önkormányzata a tulajdonba adásról szóló törvény megalkotásakor még nem tartotta időszerűnek a Ferenczy Múzeum és a Pest Megyei Könyvtár által használt ingatlanok állami tulajdonjogának megváltoztatását. A törvény elfogadását és hatálybalépését követően mégis azon szándékát jelezte, hogy az ingatlanokat önkormányzati tulajdonba kívánja venni.

Szentendre város önkormányzatának képviselő-testülete az általa biztosított közfeladat hatékonyabb ellátása érdekében kezdeményezte a tulajdonba adást, tekintettel arra, hogy a felsorolt ingatlanok közvetlenül az általa fenntartott megyei könyvtár és megyei hatókörű városi múzeum feladatainak ellátását szolgálják, és a tulajdonba adás javítaná a feladatellátás és a vagyongazdálkodás hatékonyságát.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa az önkormányzat által is támogatott, illetve kért javaslat elfogadását. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hoppál Péter államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván felszólalni. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! A vidéki közgyűjtemények fenntartói köre és ezek állami, önkormányzati finanszírozási háttere az elmúlt évtizedekben, de mondhatom, talán az elmúlt fél évszázadban nagyon jelentős módon változott. Sok változáson esett át ez a szféra. A lokális kulturális érdekek képviselője tulajdonképpen megnőtt az elmúlt időszakban, és az ezzel járó felelőssége is megnövekedett a korábbi fenntartói környezetben. Jól tudjuk, hogy a képviselő úr által említett törvény a közgyűjteményi átalakulás utolsó állomásaként, 2015-től lehetővé tette, hogy a korábbi állami tulajdonban volt épületek, ingatlan vagyon és az azokban fellelhető ingóságok immáron az önkormányzatok tulajdonába kerülhettek.

Összességében az így létrehozott ingatlankataszter, a törvény mellékletében szereplő ingatlan vagyon 152 ingatlanra terjed ki. Már kimondani is egészen elképesztő súly és szám; tehát az állam ilyen vagyonnal segítette meg tulajdonképpen az önkormányzatokat az elmúlt esztendőben. Azt mondhatjuk, hogy a tulajdonba adásról szóló törvény előké-

szítése példásan zajlott, minden országos hatókörrel rendelkező szakmai szervezet és civil szervezet bevonásával jött létre az a lista, amelyen csak olyan ingatlanok szerepelhettek, amelyek az intézmények által használt ingatlanok voltak, és amelyeket egyébként az alapító okiratukban is feltüntettek.

Tehát nem lehetett l'art pour l'art kedvezményeket és segítséget kérni, csakis szigorú feltételek teljesítése előzhetette meg azt, hogy az ingatlan vagyoni átadása a törvény hatályával megtörténhessen. Az önkormányzati igényeket a Megyei Jogú Városok Szövetsége és a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium közreműködésével az Emberi Erőforrások Minisztériuma állította össze. A megyei hatókörű városi múzeumok, amelyek érintettek e körben, és a megyei könyvtárak feladatellátását szolgáló vagyonnak a fenntartó önkormányzatok tulajdonába adásával így elősegítettük ezzel a törvénnyel is a kötelező feladat hatékonyabb ellátását. Ugyanis ez megkönnyítette az épületek felújításának, bővítésének tervezését, valamint a pályázati források igénybevételét. Éppen ezért a kultúráért felelős államtitkárság messzemenőig támogatta a tavalyi évben ennek a törvénynek a létrejöttét.

*(Az elnöki széket dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

A tapasztalataink azt mutatták az elmúlt év során, hogy könnyítő körülmény volt a tulajdoni viszonyok ez irányú rendezése és tulajdonképpen az említett közgyűjtemények átalakításának utolsó fázisának létrejötte. A kulturális értékek szélesebb körű megismertetéséhez és a hozzáférés lehetőségéhez látványos gesztussal járult hozzá az állam.

(18.00)

Azonban jól tudjuk, hogy a megkapott ingatlanokat az önkormányzatok csakis kulturális célokra hasznosíthatják, és nem idegeníthetik el, ezt be kell jegyezni a megfelelő helyekre, az ingatlan-nyilvántartásba be kell jegyezni ezt a határozatot.

Nyilvánvaló, hogy vannak olyan települések, amelyek a törvény hatálya, hatálybalépése után, megfontolva a törvény pozitív hatásait, újragondolták a saját fenntartásukban működő intézmények ingatlanjaira vonatkozó szabályozás átalakítását, és ilyen értelemben került sor arra, hogy egy korábbi törvénymódosításhoz itt kapcsolódóan, igen, ahogy hallottuk, Szeged megyei jogú város önkormányzata, Tata város önkormányzata, Szentendre város önkormányzata, Szombathely megyei jogú város önkormányzata újabb ingatlanokat igényeljen állami tulajdonból átadni önkormányzati tulajdonba. Meg kell említenem, hogy Szeged megyei jogú város esetében korábban már, tehát a törvény hatálybalépésekor öt ingatlant átvettek állami tulajdonból, és most pedig egy budapesti helyrajzi számon szereplő épüle-

tek, a Móra Ferenc Múzeum használatában lévő újabb épületek kerülnek be ebbe a körbe.

A szentendrei vonatkozásokat a képviselő úrtól már hallottuk. Tata város önkormányzata pedig a természetben a várat körülvevő várak jelentős részére nyújtotta be ezt az igényt, és ezt majd a Kuny Domokos Múzeum közfeladatának ellátásában kívánja hasznosítani. Szombathely megyei jogú város önkormányzata pedig tulajdonképpen egy ma is a Berzsenyi Dániel Könyvtár használatában lévő garázst kíván még a korábban már átadott tulajdoni elemekhez hozzávenni. Így áll össze az a módosítási csomag, amely kiegészíti az eddig összeállt mellékletben szereplő ingatlan vagyont.

A törvény módosításán túl az egységes jogi háttér kialakítása érdekében megvizsgálta az előterjesztést a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt., és azt a nyilatkozatot tette, hogy nem mutatkozik más gyakorlati megoldási lehetőség ennek az ingatlan vagyonnak az újabb átadására, mint a törvény módosítása.

Az átadásra egyébként - ahogy a törvény alapján 2015-ben tulajdonba adott ingatlanoknál is hasonlóan történt - a törvény erejénél fogva kerül sor, a tényleges átadás-átvételi ceremóniája nem történik meg, tehát nincs formális eljárás, hiszen az érintett ingatlanok már a leendő tulajdonosok birtokában vannak, magyarul: egy jogi eljárásról van szó.

A törvényjavaslat tehát az említettek okán és indoklása révén is teljes mértékben megfelel a szakmai kritériumaink és politikai szempontjaink alapján is a jogi és a múzeumi, illetve a könyvtári politikai elképzeléseinknek, úgyhogy a kormány az előterjesztést támogatja. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Jó estét kívánok, üdvözlöm önöket. A vezérszónoki felszólalásokkal folytatjuk a munkát. Elsőként Dunai Mónika képviselő asszony, a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Fidesz képviselőcsoportja támogatja a benyújtott törvényjavaslatot. Ha visszaemlékezünk - de ezt az államtitkár úr is és képviselőtársam, Hadrázy Sándor képviselőtársam is mint előterjesztő részletesen ecsetelte -, a 2015-ös törvény meghozatalakor az akkori szabályozás alapján a megyei hatókörű városi múzeumokhoz és a megyei könyvtárakhoz tartozó ingatlan és a hozzá tartozó ingó vagyon külön szerződéskötés nélkül az önkormányzatok tulajdonába került. Akkor - és ez így van ma is, így gondoljuk - a tulajdonba adásról szóló törvény az volt, hogy a megyei hatókörű városi múzeumok és a megyei könyvtárak feladatellátását szolgáló vagyonnak a fenntartó önkormányzatok tulajdonba adásával elősegítse a kötelező feladat hatékonyabb ellátását. A tulajdonba adás megkönnyítette az épületek felújításának és bővítésének tervezését, valamint a

pályázati források igénybevételét. A tulajdonba adásról szóló törvény hatálybalépését követően több önkormányzat jelezte a törvény kiegészítését célzó ingatlan-tulajdonbavételi szándékát.

Valóban, itt négy önkormányzat fog majd ilyen célokra, kötött célokra tulajdonjogot szerezni e törvény módosítása kapcsán. Hadházy Sándor képviselőtársam, a térség országgyűlési képviselője a szentendrei vonatkozásokat már a választókerületét érintően részletesen kifejtette, ezért én csak a többitől szeretnék néhány gondolatot kiegészítésként elmondani. Rajta kívül, vagyis Szentendrén kívül Szeged, Tata és még Szombathely város igényének megfelelően egészítjük ki a törvényt a kulturálisfeladat-ellátást elősegítő tulajdonba adással.

A Prometheus Otthon állami tulajdonú ingatlan jelenleg a Móra Ferenc Múzeum használatában és Szeged megyei jogú város önkormányzat vagyonkezelésében áll. A törvény mellékletének módosításával ez az ingatlan Szeged megyei jogú város önkormányzata tulajdonába kerül.

Tata város önkormányzata 2016 augusztusában jelezte a tatai 1873 helyrajzi számú ingatlan - amely természetben a várat körülvevő várak egy jelentős része - önkormányzati tulajdonba kerülésére vonatkozó szándékát, tekintettel arra, hogy a vár 2015. július 1-jétől önkormányzati tulajdonban áll, a várak pedig szerves részét képezi a várnak. Ezért indokoltnak tekintjük a betérjesztett javaslatot.

Szombathely megyei jogú város önkormányzata a Szombathely 6107/2 helyrajzi számú „kivett garázs” megnevezésű 133 négyzetméter területű ingatlant kívánja önkormányzati tulajdonba venni, amelyet könyvtári célokra használ. A Berzsenyi Dániel Könyvtár használatát biztosítjuk ezzel.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-frakció tehát támogatja a benyújtott javaslatot, és arra kéri az Országgyűlést, hogy támogatásával járuljon hozzá a nevezett ingatlanok önkormányzati tulajdonba kerüléséhez.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Szabó Sándor képviselő úr, az MSZP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Valóban sok minden elhangzott már. 2012-ben a múzeumokról, a könyvtárakról, a közművelődésről szóló törvény értelmében egy furcsa helyzet állt elő: vagyonkezelésben voltak, a vagyonkezelői jogokat az intézmények látták el, az ingóságok egy jelentős része az önkormányzatokhoz került, de maga az ingatlan az államnál maradt. Világosan látszott, hogy ez a háromszereplős konstrukció nem nagyon tud működni, úgyhogy nagyon helyesen a tavalyi évben módosult a törvény, aminek értelmében pontosan azért, amit

egyébként képviselőtársaim is elmondtak, a hatékonyabb működés és a pályázatok lehetőségei miatt az önkormányzatok megkaphassák az ingatlanokat is az államtól, hogy ezek az intézmények működni tudjanak. Ezt módosította a tavalyi évi törvény, és a mellékletben, a törvény mellékletében kellett összegyűjteni azokat az ingatlanokat, amelyeket az önkormányzatok nyilvánvalóan a múzeumok, a könyvtárak, illetve a közművelődési célú intézmények kapcsán a feladat ellátásához igényeltek.

A konkrét, mostani napirendi pont kapcsán elhangzott már, de engedjék meg, hogy Szeged képviselőjeként és csatlakozó képviselőként én is elmondjam, hogy a Móra Ferenc Múzeumról lévén szó a Budapest, Munkás utca 3/A III. emelet 2. szám alatt van egy ingatlan, amelyet tulajdonképpen Prometheus Otthonnak neveznek, és ezt a múzeum használja, korábban is használta, a város vagyonkezelésében van, ott tudományos kutatómunkát fejtenek ki a munkatársak, és ilyen értelemben a könyvtári, illetve a közművelődésről szóló törvény szerint megfelel annak a feltételnek, hogy az önkormányzat megkaphassa ezt az ingatlant. Úgyhogy ilyen értelemben maximálisan támogatandó ez az előterjesztés.

De azért engedjék meg, hogy egy kicsit szóvá tegyem azt is, hogy azért két héttel ezelőtt is itt volt ez a törvényjavaslat előttünk, akkor a Törvényalkotási bizottságban a szocialista frakció Szeged esetében ezt a módosító javaslatot megtette, és akkor valamiért nem tetszettek tudni támogatni ezt, pedig szóról szóra az van benne, ami egyébként most ebben a törvényben megtalálható, sőt azt követően én egyéni képviselői indítvánnyal is éltem e tekintetben, konkrétan Szeged ügye kapcsán.

(18.10)

De tudják, én azt szoktam erre mondani: nekem az ügy fontos, és én ebből nem csinállok presztízskérdést, hogyha nekem csatlakoznom kell a fideszes képviselők által benyújtott törvénymódosításhoz. Ha e tekintetben Szeged városa, illetve a Móra Ferenc Múzeum jól járt, akkor azt gondolom, egyéni képviselőként megtettem azt, amit egyébként tőlem a választók, illetve az intézményeink elvárnak. Úgyhogy támogatom a javaslatot. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hegedűs Lorántné képviselő asszony a Jobbik vezérszónoka.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Előterjesztők! Ezt a törvényt, csakúgy, mint 2015-ben, csakúgy, mint egy hónappal ezelőtt, most is támogatjuk, és hogy ha még egyszer behozzák és tovább bővítik a listát, akkor is támogatni fogjuk. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Az „amíg élünk, remélünk” ismert megnyilatkozás jegyében kérdem képviselő asszonyt, hogy akkor most két percen vagy normál felszólalásként. *(Dunai Mónika: Normálban.)* Normál felszólalásként - a remény hal meg utoljára. Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen. Megnyugtatom tisztelt elnök urat, hogy nem szeretnék kétperceznit is és még normált is, tehát csak egyszer szeretnék most még hozzászólni.

Szabó Sándor képviselőtársam említette a néhány héttel ezelőtti hasonló témájú, illetve ugyanennek a törvénynek a módosítását. A Törvényalkotási bizottságban felvetette, hogy szintén szocialista képviselők javaslatot tettek ugyanennek a szegedi vonatkozású ingatlanok a módosítására. Én szeretném a tisztelt Háznak elmondani tájékoztatásképpen, hogy jelen voltam a törvényalkotási bizottsági ülésen és hozzá is szóltam. Akkor az volt a helyzet, hogy a Törvényalkotási bizottság ülését megelőző napon, csak viszonylag későn került ez a módosítás a bizottság, illetve a parlament asztalára, úgy, hogy semmilyen dokumentum akkor nekünk, a bizottság tagjainak nem állt rendelkezésünkre. Csak annyi, bár a szavahihetőséget a politikusok általában megkérdőjelezzik egymásról, de mégis azt kell hogy mondjam, hogy ebben az esetben nyilván önök sem fogadták volna el a kormánypárti képviselőktől, hogy csak úgy bemondásra kérjenek egy állami tulajdont önkormányzati tulajdonba.

Én azt kértem, és Palkovics államtitkár úr is azt erősítette meg a bizottsági ülésen, hogy tartalmilag nincsen semmi kifogásunk az akkor felvetett módosítás ellen, és azt kértük, hogy az államtitkárság vagy a képviselők gyűjtsék össze ezeket az igényeket, és amilyen gyorsan csak lehet, egy önálló indítványként, ne az akkorinak a viszonylag kései módosításként kerüljön az asztalunkra.

Én akkor ezt felvettem, és örömmel tapasztaltam, hogy rá nem sokkal, talán egy héttel össze is lett gyűjtve ez a javaslatcsomag, be is terjesztették képviselőtársaim, és az az ügy, amelyet Szabó Sándor képviselőtársam is elmondott, így most megvalósulhatott. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kérdem, hogy kíván-e valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Hadházy képviselő urat kérdem mint előterjesztőt. Parancsoljon, ön é a szó, reagáljon!

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A támogató hozzászólásokat szeretném én is megköszönni és megerősíteni Dunai Mónika képviselőtársam imént elmondott mondatait. Amikor az a jogszabály-

módosítás már az Országgyűlés előtt volt és a Törvényalkotási bizottság tárgyalta, akkor már az általam benyújtott javaslat is futott, és számos egyeztetést kellett lefolytatni annak érdekében, hogy megfelelő előkészítettsége legyen ennek a javaslatnak, többek között az EMMI-vel, valamint a nemzeti vagyonkezelő szervezettel is egyeztetéseket kellett folytatni, hiszen vagyonátadásról van szó. Ennek volt egy átfutása, körülbelül egy olyan másfél hónap alatt sikerült ezeket lefolytatni, és amikor ezek zárultak, akkor nyílt meg a lehetőség arra, hogy ebből egy törvényjavaslat készüljön.

Örülök annak, hogy nyitott volt ez, és mások is csatlakozhattak hozzá, és bízom abban, hogy ezzel talán végleg le tud zárulni ez a kör. Bár egyébiránt képviselőtársnóm szavait vagy véleményét is osztom, lehetséges, hogy még újabb javaslatok kerülnek ide, hiszen az önkormányzatok a tapasztalatokat összegyűjtve esetleg még további igényeket jelenthetnek be. Én azt gondolom, hogy a kormányzat és a parlament is ezen javaslatok befogadására nyitott lesz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Nagyon köszönöm. Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Szávay István képviselő úr, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés jegyzője: „Magyar voltál, ezért! - Emlékezzünk a sztálini terror kárpátjai áldozataira!” címmel. Parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves Vendégeink! 72 évvel ezelőtt, 1944. november 18-án indultak el az első menetoszlopok Munkácsra át a szolyvai gyűjtőtábor felé. E menetekben lépdelt az elkövetkezendő napokban elcsigázottan, dideregve a vörös hordák által megszállt Kárpátalja szinte teljes magyar és német férfi lakossága a helyiek által csak kárpátaljai Auschwitznak, a magyarok Golgotájának hívott szolyvai gyűjtőtábor felé. Ma rájuk, arra a több tízezer magyar testvérünkre és német sorstársainkra emlékezünk, akiket az embertelen sztálinista diktatúra brutálisan elszakított szeretteitől és messze űzött otthonától, hogy megalázza, megtörje és végül többségüket el is pusztítsa.

A 4. Ukrán Front 1944 októberében foglalta el Kárpátalját, és első intézkedései között parancsot adott a hadköteles korú férfi lakosság összegyűjtésére. Közülük a szlovák és a ruszin nemzetiségűeket a nyilvántartásba vételt követően hazaengedték, az őshonos magyarok és németek számára azonban nem volt menekvés. Bár az intézkedés eredetileg csak a 18 és 50 év közötti férfi lakosságot érintette, a szovjet NKVD-sek tágran értelmezték a kapott paran-

csoport, és a felülről meghatározott kvóta mihamarabbi teljesítése érdekében 13 éves gyermekeket és a bőven 60 év feletti férfiakat is elhurcoltak.

A nyilvántartásba vétel közben minden személyes iratukat elvették, és a mínusz 20 fokos hidegben útnak indították őket gyalogosan Szolyva, a központi gyűjtőtábor felé. Ők akkor úgy tudták, hogy 3 napos munkára, málenkij robotra mennek. Ebben a sorban osztozott egyébként feleségem családjának több férfi tagja is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhurcoltak döntő többsége teljesen ártatlan civil volt; békés parasztemberek, a jövő nemzedékeket nevelő és oktató tanárok vagy a világháború minden nélkülözését átélte munkások. Bűnük csupán az volt, hogy annak teremtette őket az Úristen, aminek. Bosszú volt ez, véres bosszú minden magyar és német ellen, akiket az Amerikai Egyesült Államokkal szövetséges szovjet kommunizmus, minden általa és szövetségesei által fenn hirdetett emberi és polgári jogot semmibe véve, kollektív bűnösöknek titulált. Bosszú volt azokon a magyar katonákon, akik vitézül, áttörhetetlenül tartották a Keleti-Kárpátok védvonalait, és bosszú azokon, akik soha életükben nem fogtak fegyvert. Bosszú a nőknél és a férfiakon, bosszú a gyerekeken és az időseken. Márai szavaival élve: „Magyar voltál, ezért!”

A tábor fennállásáig, 1945 áprilisáig a szovjet hatóságok 35-40 ezer embert zsúfoltak össze Szolyván, akiket tudatosan alultápláltak, mert annyira félték a szökésüktől. Soraikat így rég elfeledett betegségek tizedelték 1944-45 keservesen hideg télén, így nem csoda, hogy egyharmaduk, mintegy 12 ezer ember nem érte meg a következő év tavaszát. Az életben maradottakat 1945 februárjában indították útnak a szovjet hatóságok megfelelő felszerelés nélkül, hóban-fagyban a szibériai bányákba, gyárakba és építkezésekre. E 23-25 ezer ember több mint fele tűnt el a szovjet lágérbirodalomban.

(18.20)

A gyűjtőtábor középkori körülményeket idéző poklában elhunytak emlékének ápolására 1994-ben nyitotta meg kapuit az első világháborús haditemetőt is magába foglaló Szolyvai Emlékpark; 2004-ben pedig a 12 ezer áldozat nevét tartalmazó márványoszlopok is a helyükre kerültek. Köszönet ezért az emlékparkot ma is gondozó Szolyvai Emlékpark Bizottságnak. A településenként összeállított névtáblákon gyakran egy teljes család összes férfi tagjának neve olvasható, nagypapától a kisunokáig.

Éppen ezért lenne fontos, hogy az ukrán parlament a napirendjére vegye és elfogadja azt a határozatot, amely megörökíti az ártatlan szolyvai áldozatok emlékét. Remélem, a két miniszterelnök november 26-ai találkozásán ez is szóba fog kerülni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt években a Jobbik minden alkalommal részt vett az emlékparkban szervezett megemlékezésen, idén azonban nem

tudtunk ott lenni, ezért most itt, a nemzet templomában emlékezünk az akkori áldozatokra. A kommunisták célja mindenhol ugyanaz volt: a magyarság nemzeti erejének megtörése és ezzel betagozódásunk elősegítése a nagy szovjet birodalomba. Mondjuk azonban ki büszkén: ez nem sikerült. Nem sikerült, mert nem sikerülhetett, mert mi, magyarok kiálltuk a vészterhes időket, mint oly sokszor történelmünk során. Nem sikerült, mert ma is van magyar szó és magyar imádság Kárpátalján.

A mártírok vére magvetéssé vált, bár megfogyott, de meg nem tört, hanem hitében és magyarságában megerősödött ez a közösség. A Jobbik azért küzd, hogy ez a jövőben is így maradjon, hogy száz és ezer év múlva is legyen magyar szó Munkácson és Beregszászon, Nagydobronyban és Barkaszon, de Rahón és Kőrösmezőn is. Azért dolgozunk, hogy ne vigyék el a kárpátaljai magyarokat távolra és véres háborúba (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), amelyekhez semmi közük, és azért, hogy a közösségnek, amely az elmúlt napokban Szolyvára emlékezett, soha ne kelljen se önként, se kényszer hatására elvándorolnia ősei földjéről, hanem ott magyarként megmaradva tudjon egy szebb jövőt építeni gyermekei és unokái számára. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelettel kérek mindenkit a házszabály időkeretre vonatkozó részének a betartására is.

Most pedig Hoppál Péter képviselő úr, a Fidesz képviselője, kíván napirend után felszólalni: „A Mecseki Láthatatlanok hősi helytállása 1956. novemberében” címmel. Parancsoljon!

DR. HOPPÁL PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Országszerte zajlanak a megemlékezések az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulóján a történelmi kor dicső pillanatairól és tragikus fordulatairól, majd az azt követő véres megtorlásokról, mártírjainkról, hőseinkről. Engedjék meg, hogy innen is köszönetet mondjak mindazoknak az önkormányzatoknak, intézményeknek, civil szervezeteknek, amelyek csatlakoztak a kormány nagy ívű elképzeléséhez, és saját rendezvényeikkel hozzájárultak ahhoz, amit az 50. évfordulón az akkori hatalom nem tett meg, hogy most a helyi közösségek is feltárhatták a saját '56-os történeteiket. Tették ezt azért, hogy '56 máig ható tragikus eseményei ne maradjanak kibeszéletlenül, noha sajnos a kor bűnösei a legtöbb esetben büntetlenek maradtak; és hogy a magyar szabadságharc hősei, akik először ütöttek részt a teljes Kelet-Európát fogva tartó vasfüggönyön, ne maradjanak névtelenül, ne maradjanak köszönetnyilvánítás és főhajtás nélkül.

Ebben a megemlékezéssorozatban ma olyan naphoz érkeztünk, amely már jóval a hazaáruló kommunista politikusok hatalomátvétele és a szovjet tankok bevonulása után következett be. És bár helyi

szinten évről évre megemlékezünk róla Baranyában, itt, az ország házában is említést érdemel, hiszen a szabadságharc utolsó napja, a szervezett fegyveres ellenállás végnapja, valójában a mai nap, november 22-e, éppen 60 évvel ezelőtt virradt fel és hanyatlott le, hogy aztán ennek a hősi napnak is meglegyenek a saját áldozatai, hősei. Nem mások ők, mint a mecseki láthatatlanok.

Egy nappal a főváros ostromát megelőzően, 1956. november 3-án a túlerő miatt a szovjet hadsereg szinte harcok nélkül vonulhatott be Pécsre. Csakhogy a város védelmére szervezett csapatok egy része a Mecsekbe menekült, hogy ott újrászerveződhessen komlói és több más csoportosulással együtt. Katonák, rendőrök, bányászok, diákok és fiatal munkások, mindenre elszánt, hétköznapi emberek, hiányos öltözékben, sokszor napokig étlen-szomjan, korszerűtlen kézfegyverekkel vették fel a harcot a totális túlerővel szemben.

Bár a szovjet tankok budapesti bevonulása, november 4. után a kommunista propaganda a rend helyreállításáról beszélt, ezek a fiatal emberek, eleinte 700-800-an, végül november 22-éhez közeledve már csak 58-an, rajokba szerveződve folytatták az ellenállást, és többször harcképtelenné tették a bevonuló tankokat, a szovjet erőket.

Vezetőjük a Gazda névre hallgató dr. Horváth Géza és a rajok vezetői közül Málics Ottó, a később mártírhálált halt Málics Ottó, Kubicza János, Sima László és Lux Antal voltak az említésre érdemesek. Rajtuk kívül is sokan csatlakoztak az ellenállókhöz. November 22-én a hatóságok a Mecsekben bujkáló utolsó ellenállókat is elfogták. A véres, látványosan elborzasztó tragikus megtorlás sajnos őket sem kerülhette el. Sortüzek, aknatűz, ágyú, majd az elfogottakra halálos ítéletek és börtönévek vártak és emigráció a megmaradt 58-akra.

Köszönettel tartozunk azért, hogy az 1956-os megemlékezéssorozatban rájuk is nagyobb figyelem irányulhatott, mint ahogy bátorságukért, hazaszereztük a vidék sok más hőseit is említhetjük most, a 60. évforduló alkalmával. Főhajtás és köszönet illeti az ő emléküket. A mecseki láthatatlanok mellett, jól tudjuk, hogy a teljesség igénye nélkül, a történetírók feltárták azokat a sortüzeket, amelyek egész Magyarországot reprezentálják: Salgótarján, Mosonmagyaróvár, Debrecen, Berzence, Mórahalom, Győr, Budapest, Gyula, Tinnye, Zalaegerszeg, Hódmezővásárhely, Gyülevész, Csepel, Tatabánya, Esztergom, Sátoraljaújhely, Nyíregyháza, Kecskemét mind olyan települések, ahol a november 4-ét megelőző és azt követő napokban sortüzek áldozataivá váltak a fegyvertelen tüntetők és ellenállók.

A mecseki láthatatlanok emlékét a mai napon Pécsen felállított új emlékmű is őrzi. Mindannyian szeretnénk hozzájárulni ahhoz, hogy a helyi identitáshoz, a helytörténethez tartozó események és személyek ne merüljenek a feledés homályába. A hősök emléke legyen áldott! (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik képviselője, napirend utáni felszólalásra jelentkezett: „A magyar szőlész családok tarthatatlan helyzetéről.” címmel. Tessék!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt lelkes Képviselőtársaim! Már az elmúlt időszakban számtalan módon és alkalommal hívtam fel a figyelmet a hazai szőlész- és részben borászcsaládok tarthatatlan helyzetére, most mégis napirend után azért kértem újra szót, és azért emelkedem újra szóra az érdekükben, mert a minap a kezembe került egy olyan felhívás, amelyet a szőlész-társadalom apraja-nagyja fogalmazott meg, és juttatott el a szakmához, a képviselőtársaimhoz, de a Mezőgazdasági bizottság tagjaihoz is, illetve természetesen a szaktárcához is.

(18.30)

Azt a fogadalmat tettem meg, mivel ennél jobban aztán semmi nem tudja összefoglalni az ő problémáikat, mint az, ha ők saját maguk ezt közösen megbeszélik, és elküldik mindazoknak, akiket az előbb felsoroltam, úgy gondoltam, az lesz tisztességes és korrekt egy képviselőtől, aki az ő érdeküket eddig is képviselte itt az Országgyűlésben, ha szóról szóra felolvassom az ő levelüket.

„Tisztelt Szőlész-Borász Társaink! Kedves ügyünkkel szimpatizáló Polgár! A hazai szőlészek helyzete évről évre romlik. A problémák és a megoldási javaslatok ugyan ismertek, ennek ellenére az érdemi kormányzati lépések mind ez idáig elmaradtak. Nem várhatjuk meg, amíg családok sokasága megy tönkre, lépniük kell. Felkérjük az ország szőlészeit, borászeit és az ügyünkkel szimpatizálókat, hogy csatlakozzanak hozzánk, írják alá a csatolt petíciót, és juttassák vissza ezt részünkre.

Mi, magyar szőlőtermelők 2016-ban az alábbiakban foglaljuk össze a minket érintő problémákat. Egy hektár szőlő megművelése olyan mértékű anyagi ráfordítással jár, hogy gyakran az elvégzett munka önköltségét sem fedezi a szőlő értékesítési ára. Az évek óta ismétlődően lezajló augusztusi, szeptemberi események azt a gyanút vetik fel, hogy a borszőlő-felvásárlással foglalkozók egy része egyeztetési felvásárlási árat, tehát árkartellba tömörülnek.

Tudható, hogy az országban nagyjából öt-hat nagyobb borászat foglalkozik az olasz bor nagy tételű behozatalával, hozzájuk köthető a szőlőfelvásárlási ár nyomottan tartása is, ők a hazai piac tisztességtelen szereplői, mégsem lépnek fel ellenük a magyar hatóságok. Olyan szerződési lehetőségek, jogszabályok állnak rendelkezésre, amelyek nem képesek megfelelően az ágazatban dolgozók érdekeit képviselni. Hiszen úgy gondoljuk, hogy minden, az ágazatban érintett számára előnyös, a jelenleginél sokkal inkább a szőlőtermelőt védő jogszabályokra lenne szükség, ilyen szerződési lehetőségek megterem-

tését kell a jogalkotónak eszközölnie. Az ágazatot érintő EU-s és hazai pályázatok feltételeit úgy kellene kialakítani, hogy az a kistermelők számára is hasznos, elérhető legyen.

Amennyiben a fenti problémák nem oldódnak meg, az azt vetíti előre, hogy hazánkban a hagyományosan sok családnak megélhetést nyújtó ágazat jövője bizonytalanra válik. Ez már középtávon a termelés koncentrációját, illetve az ágazat termelési mennyiségének drasztikus csökkenését fogja eredményezni.” És itt az elérhetőségeket küldték el, amelyekre még a kitöltött petíciót várják.

Azt kell mondanom a Jobbik Magyarországért Mozgalom nevében, hogy azok a problémák, amelyeket itt felolvastam, valóságok, én is mint a Mezőgazdasági bizottság alelnöke alá tudom támasztani, hogy ezek valóban már évről évre visszatérő gondok, és szomorúan tapasztaljuk, hogy a kormányzati lépések nagyon soványak e tekintetben. Ne ellenzéki vagdalózásnak tekintsek, ha azt mondom, hogy bizony arról az öt-hat borászatról, amely a legkomolyabb olaszbor-behozatalért felelős, tudható, hogy kormányközeli vállalkozások, és ne mint jobbikos politikustól fogadják el ezt a gyanút, hanem bizony maga a szőlésztársadalom mondja ezt, és mondja el minden egyes fórumon. Így legnagyobb hatása, túl

azokon a lépéseken, amelyeket itt felsoroltam, és elvár a szakma, leginkább a Fidesz-KDNP képviselőinek lehetne, hogy ezen vállalkozói kör tevékenységét szorítsák vissza, és legyenek hatással rájuk. Nem lehet igaz az, hogy néhány ember érdekének felül kell írnia egy teljes szőlésztársadalomnak és sok-sok családnak a megélhetését és érdekeit.

Erre biztatom önöket, és itt látható az a petíció is, amelyet egyébként minden képviselőtársamnak eljuttattak az érintettek. Bízom abban, hogy minél többen itt az Országgyűlésben is aláírjuk, továbbítjuk, hiszen talán a nyomásgyakorlás lehet az az eszköz, ami aztán érdemben előmozdíthatja ezen családok jövőjét. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés holnap reggel 8 órakor folytatja az ülését. Az **ülésnapot bezárom**. Jó estét kívánok mindenkinek!

(Az ülésnap 18 óra 32 perckor ért véget.)

Földi László s.k.
jegyző

Gelencsér Attila s.k.
jegyző

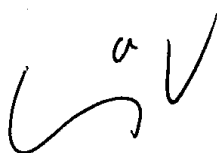
Gúr Nándor s.k.
jegyző

Ikotity István s.k.
jegyző

Szávay István s.k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)